RECUEIL

Overzicht van de belangrijkste wettelijke en reglementaire bepalingen over burgerslachtoffers van oorlog

Versie oktober 2020

© FPD – oktober 2020

INDEX

INHOUDSTAFEL

WETTEN

Besluitwet van 24 december 1946
waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Wet van 5 februari 1947
dragende het statuut van de buitenlanders politieke gevangenen.

Wet van 26 februari 1947
het statuut regelende van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden.

Wet van 1 september 1948
houdende inrichting van het statuut van de weerstanders door de sluikpers.

Wet van 7 juli 1953
houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946.

Wet van 15 maart 1954
betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 24 april 1957
strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

Wet van 2 april 1958
tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Wet van 10 augustus 1960
houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Franse Republiek betreffende de invaliditeits- en overlijdenspensioenen der burgerlijke oorlogsslachtoffers, ondertekend op 20 september 1958, te Parijs.

Wet van 27 januari 1961
houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, betreffende de invaliditeitspensioenen en overlijdenspensioenen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1939-1945, ondertekend op 3 oktober 1957, te Brussel.

Wet van 10 februari 1964
houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland, over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, en van de wisseling van brieven, ondertekend op 21 september 1962, te Brussel.

Wet van 6 juli 1964

strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Wet van 6 juli 1964

waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Wet van 15 juni 1967

tot wijziging van de wetten betreffende het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 27 mei 1969

tot wijziging van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 1 juli 1969

tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat.

Wet van 12 december 1969

tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 ().

Wet van 6 februari 1970

tot verhoging van de pensioenbedragen en tot wijziging van sommige bepalingen van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 23 december 1970

tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Wet van 5 juli 1971

tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Wet van 30 juni 1972

tot verhoging van de oorlogspensioenen

Wet van 18 juli 1973

tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden

Wet van 21 november 1974

houdende statuut van weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden.

Wet van 21 november 1974

houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden.

Wet van 17 februari 1975

tot wijziging van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, aangevuld met hoofdstuk IV van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Wet van 28 mei 1975

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke oorlogsslachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Wet van 15 juli 1976

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Wet van 30 december 1977

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Wet van 4 april 1978

tot wijziging van de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Wet van 11 juli 1979

tot wijziging van de wetten betreffende de pensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Wet van 8 augustus 1981

tot oprichting van Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers ().

Wet van 4 juni 1982

tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Wet van 4 juni 1982

houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, de werkweigeraars, de gedeporteerden, de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Wet van 30 juni 1983

tot aanvulling van de wetgeving betreffende de aan de oorlogsslachtoffers toegekende pensioenen en renten.

Wet van 3 augustus 1988

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving op de pensioenen en renten van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Wet van 7 juni 1989

houdende instelling van nieuwe maatregelen van de oorlogsslachtoffers.

Wet van 7 juni 1989

houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.

Wet van 5 april 1995

tot heropening van de termijnen voor de indiening van de aanvragen met het oog op de toekenning van een statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de werkweigeraars en de weggevoerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Wet van 18 mei 1998

tot wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten.

Wet van 16 juni 1998

houdende wijziging van de procedure betreffende de oorlogspensioenen.

Wet van 26 januari 1999

houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de oorlogsslachtoffers.

Wet van 11 april 2003

houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de oorlogsslachtoffers.

Wet van 16 januari 2006

houdende de heropening van de termijnen voor het indienen van aanvragen tot het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid van de oorlog 1940-1945 en van de veldtocht in Korea.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 25 maart 1954

tot regeling van de procedure voor de toepassing van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Koninklijk besluit van 16 oktober 1954

tot coördinatie van de wetsbepalingen betreffende het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden.

Koninklijk besluit van 7 januari 1965

tot regeling van de procedure voor de toepassing van de wet van 6 juli 1954 waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Koninklijk besluit van 16 juni 1966

tot instelling van een kaart van de weggevoerde 1914-1918.

Koninklijk besluit van 29 november 1982

houdende uitvoering van de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 8 februari 1984

houdende statuut van nationale erkentelijkheid ten voordele van de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Koninklijk besluit van 3 december 1984

tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 4 juli 1985
tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 9 maart 1989
tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 12 april 1990
betreffende het instellen van het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de mannen die zich in 1940 bij de recruteringscentra van het Belgisch leger hebben gevoegd (R.C.B.L).

Koninklijk besluit van 19 april 1999
tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten van het erediploma van Rechtvaardige.

Koninklijk besluit van 19 april 1999
tot regeling van het statuut van het tijdens de tweede wereldoorlog ondergedoken joodse kind.

Koninklijk besluit van 19 april 1999
houdende instelling van de medaille van joodse politieke gevangene van België.

Koninklijk besluit van 19 april 1999
tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de pensioenen en uitkeringen van de burgerlijke invaliden van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Koninklijk besluit van 19 april 1999
tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de renten voor gedeporteerden, werkweigeraars en zeevissers.

Koninklijk besluit van 18 januari 2001
tot instelling van een erediploma van vaandeldrager.

Koninklijk besluit van 23 december 2002
tot instelling van een medaille van Weggevoerde voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Koninklijk besluit van 23 december 2002
tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze geneeskundige verzorging van verscheidene categorieën oud-strijders en oorlogsslachtoffers.

Koninklijk besluit van 11 oktober 2006
tot instelling van het statuut van nationale erkentelijkheid van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945.

Koninklijk besluit van 10 februari 2008
tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale erkentelijkheid van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 en tot instelling van een medaille.

WETTEN

Besluitwet van 24 december 1946
(Staatsblad 16 januari 1947)

waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

***Gewijzigd bij**: de wet van 2 april 1958 (Staatsbl. 11 mei).*

KAPITEL I. Van de begunstigden

Art. 1 Worden als burgerlijke weerstanders beschouwd, de personen van Belgische nationaliteit die handelend hebben deelgenomen aan den geheimen strijd tegen den vijand door het ontwikkelen eener activiteit die wezenlijke gevaren heeft doen ontstaan:

1° hetzij wegens daden van sabotage volbracht bij de uitoefening van hun beroep;

2° *ingetrokken bij de wet van 1 september 1948, art. 20*;

3° hetzij omwille van hun medewerking bij de tot standkoming, de inrichting, de actie van werken van patriottische verbondheid, zoodoende handelend op te treden tegen de oogmerken van den vijand en zijn handlangers;

4° hetzij door den verleenden bijstand aan elkeen door den vijand opgespoord om andere redenen dan om inbreuk op het gemeen recht.

Art. 2 *Vervangen bij art. 1 van de wet van 2 april 1958.*

Komen als werkweigeraars in aanmerking:

1° De personen van Belgische nationaliteit, op datum van 10 mei 1940, die zich vrijwillig hebben onttrokken aan de verplichte militaire dienst door de vijand opgelegd;

2° De personen van Belgische nationaliteit, die zich vrijwillig hebben onttrokken aan een arbeidsverplichting, opgelegd door de vijand of diens handlangers, alsmede degenen die zich vrijwillig aan een door de vijand of diens handlangers opgelegde arbeidsverplichting hadden onttrokken, maar door deze laatsten werden ontdekt en tot verplichte arbeidsdienst gedwongen in Duitsland of in een van de door Duitsland bezette gebieden;

3° De gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst, die zijn erkend op basis van de besluitwet van 24 december 1946, gewijzigd bij de wet van 7 juli 1953, en die zich, ter gelegenheid van een verlof of bij ontsnapping, vrijwillig hebben onttrokken aan de door de vijand of zijn handlangers opgelegde arbeidsverplichting, op voorwaarde dat hun weigering tot arbeiden van vóór 6 juni 1944 dagtekent.

Art. 3 Worden van het voorrecht van deze besluitwet uitgesloten:

1° de na 31 October 1940, voor misdaad of misdrijf ten de uiterlijke or innerlijke veiligheid van den Staat, veroordeelde personen;

2° de personen van hun politieke of burgerlijke rechten vervallen verklaard ingevolge de bepalingen der besluitwet dd. 19 September 1945 betreffende de burgerlijke epuratie. De aanvragen ingediend door personen ten laste waarvan vervolgingen zijn

ingespannen wegens een der bovenvermelde punten worden geschorst tot de eindbeslissing van de bevoegde overheid;

3° de personen in het buitenland veroordeeld te oorzake van een bedrijvigheid van collaboratie met den vijand;

4° *Vervangen bij art. 2 van de wet van 2 april 1958.*
Van de toepassing van deze wet zijn uitgesloten, zij die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt wanneer zij op het ogenblik van hun verbintenis de leeftijd van 18 jaar bereikt of overschreden hadden.

Zij die, vóór 6 october 1942, in Duitsland of in een door Duitsland bezet land met uitzondering van België of Noord-Frankrijk tewerkgesteld waren, worden geacht vrijwillig voor de vijand te hebben gewerkt, behoudens tegenbewijs, hetwelk door alle rechtsmiddelen kan geleverd worden.

Met uitzondering van diegenen die door de vijand aangehouden werden, geldt dit ook voor hen die niet behoren tot de klassen 1920 tot en met 1924 en na 6 september 1943 in Duitsland tewerkgesteld werden.

De bepalingen der twee voorafgaande leden zijn niet van toepassing op de inwoners van het met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen gedeelte van België, die tewerkgesteld werden ter voldoening van die wetgeving.

Art. 4 *Vervangen bij art. 3 van de wet van 2 april 1958.*

Van de toepassing van deze wet kunnen worden uitgesloten:

1° Zij die tot een criminele of correctionele straf van ten minste twee jaar werden veroordeeld, voor zover het misdrijf na 10 mei 1940 werd gepleegd;

2° Zij die verkeerd hebben gehandeld door het verrichten van handelingen ten nadele van hun metgezellen of van de Belgische gemeenschap, hetzij door het verrichten van onregelmatige of onverantwoorde opeisingen.

Art. 5 Elke opgeloopen veroordeeling ten aanzien van een der punten opgesomd bij artikelen 3 en 4, 1°, zal een reden tot uitsluiting uitmaken, en kan voor betrokkene het verlies der bij deze besluitwet voorziene rechten, na zich sleepen. Het verval zal kunnen werden uitgesproken door de rechtbank die de hoofdstraf zal toepassen.

Art. 6 Worden, aangaande de toepassing van onderhavige besluitwet met de Belgen gelijkgesteld en als weerstanders beschouwd de vreemdelingen en de apatriden, in zooverre:

1° hun activiteit van weerstand tegen den vijand in België werd bedreven;

2° dat zij niet vatbaar wezen om van onderwerpelijke besluitwet te genieten ingevolge internationale verdragen, of van soortgelijke voordeelen door haar verleend op grond van hun nationale wetgeving.

Art. 7 Worden wat betreft de toepassing dezer besluitwet, met de Belgen gelijkgesteld, en als werkweigeraars beschouwd, de vreemdelingen en apatriden, in zooverre:

1° dat zij in België hebben verbleven op 10 Mei 1940 en op den datum dat het bevel tot verplichten arbeidsdienst hun werd beteekend en dat zij bewijzen een bedrijvigheid tegen den vijand te hebben gevoerd;

2° dat zij niet vatbaar wezen om van onderwerpelijke besluitwet te genieten ingevolge internationale verdragen of van soorgelijke voordeelen door haar verleend op grond van hun nationale wetgeving.

Art. 8 De personen, wien de hoedanigheid van lid van den Weerstand werd verleend krachtens de besluitwet van 19 September 1945, houdende oprichting van het statuut van den gewapende Weerstand mogen bovendien aanspraak maken op het voorrecht van deze besluitwet, wegens andere feiten dan deze waarop hun titel van gewapende weerstander is gebaseerd.

KAPITEL II. Voorwaarden tot aanneming

Art. 9 Om tot het voorrecht deze besluitwet te worden toegelaten, en als burgerlijke weerstanders te worden beschouwd, dienen de betrokkenen met alle rechtsmiddelen het bewijs van hun weerstandsactiviteit te leveren; een van de bestanddeelen der bewijsvoering mag inzonderheid bestaan uit het peterschap van een der erkende bewegingen van het burgerlijk verzet waarvan een koninklijk besluit de lijst zal opmaken. Dat bewijs dient overgelegd aan een, te dien einde opgerichte commissie voor contrôle, bestaande elk uit een magistraat, uit twee leden benoemd door den Koning en twee leden door den Koning benoemd op de voordracht van erkende bewegingen van den gewapenden weerstand.

Art. 10 Om tot het voorrecht dezer besluitwet te worden toegelaten, en als werkweigeraars in aanmerking te komen, moeten de betrokkenen, met alle rechtsmiddelen een bewijsvoering voorleggen aan de ter fine opgerichte commissies voor contrôle, bestaande elk uit een magistraat, twee leden door den Koning benoemd en twee leden door den Koning benoemd op de voordracht van erkende bewegingen van de werkweigeraars, waarvan een koninklijk besluit de lijst zal opmaken:

a) *vervangen bij art. 4 van de wet van 2 april 1958.*
dat zij door de vijand werden gedwongen militaire of daarmee gelijkgestelde opdrachten te vervullen, ofwel dat zij een bevel tot verplichte arbeidsdienst kregen, of nog dat zij werden erkend als gedeporteerde voor verplichte arbeid tijdens de oorlog 1940-1945, in de gevallen bedoeld bij artikel 2, 3°;

b) dat zij zich vrijwillig aan deze verplichting hebben onttrokken.

Art. 11 Een koninklijk besluit zal de werking der bij artikelen 9 en 10 voorziene commissies regelen, hun territoriale bevoegdheid en de wijze van behandeling vastleggen. KAPITEL III. - Van de rechten en voordeelen ten bate van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars.

Art. 12 Er wordt een medalje van het burgerlijk verzet ingericht die zal worden toegekend aan de personen, waarvan de hoedanigheid voorzien bij artikel 1 van deze besluitwet zal worden erkend.

Art. 13 Er wordt een medalje van den werkweigeraar ingericht die zal worden verleend aan de personen waarvan de hoedanigheid voorzien bij artikel 2 van onderhavige besluitwet zal worden erkend.

Art. 14 De burgerlijke weerstanders en de werkweigeraars, alsmede hunne rechthebbenden, zullen kunnen aanspraak maken op herstelpensioenen, hun toegekend volgens de regels vastgesteld bij de wet op de herstelpensioenen.

Art. 15 De krachtens de wetten op de maatschappeliijke zekerheid verschuldigde bijdrage, worden beschouwd als zijnde gestort door de burgerlijke weerstanders of weigeraars tijdens de periode in de omwettelijkheid doorgebracht. De uitgaven voortvloiende uit de toepasing der bepalingen worden ten laste van den Staat genomen. De bij artikels 9 en 10 voorziene commissies zullen den duur van de non-activiteitsperiode bepalen.

Art. 16 De burgerlijke weerstanders en de werkweigeraars mogen in de beroepsleer gaan ten koste van den Staat, tegen de voorwaarden voorzien bij titel 3 van het besluit van den Regent dd. 26 mei 1945, houdende inrichting van het Voorloopig Fonds tot Steun aan de Onvrijwillige Werkloozen. Deze leertijd beoogt hetzij hen op de hoogte te stellen van een beroep in geval zij er geen uitoefenen, hetzij hen weder aan te passen in hun eigen vak, hetzij hen in andere vakken te onderrichten.

Art. 17 De stoffelijke schade door de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars zelf of door hun ouders geleden, om wille van hun rechtstreeksche verzetbedrijvigheid, of naar aanleiding van door den bezetter getroffen maatregelen, zal worden vergoed op grond van de wet op de militaire opvorderingen.

Art. 18 De Minister van Wederopbouw wordt met de toepassing van onderhavige besluitwet belast die in werking treedt van dag af der bekendmaking in het STAATSBLAD.

Wet van 5 februari 1947
(Staatsblad 15 februari)

dragende het statuut van de buitenlanders politieke gevangenen.

***Gewijzigd bij**: o.a. de wetten van 10 maart 1954 (Staatsbl. 9 april), 28 juni 1984 (Staatsbl. 12 juli), 6 augustus 1993 (Staatsbl. 23 september) en 26 januari 1999 (Staatsbl. 26 februari).*

Art. 1 *Gewijzigd bij de wetten van 10 maart 1954, art. 29 en 26 januari 1999, art. 8 (1).*

De vreemdelingen en de vaderlandloozen die, in België, tijdens de bezetting van 's lands grondgebied, een onbaatzuchtige, vaderlandslievende bedrijvigheid ontplooiden, -gericht tegen den vijand of tegen personen die zijn politiek of zijn doeleinden dienden en de leden van de joodse gemeenschap die op 10 mei 1940 in België verbleven, kunnen de beschikkingen van de wet genieten, die het statuut der politieke gevangenen en van hun rechthebbenden regelt, onder dezelfde voorwaarden, voor zoover zij krachtens internationale verdragen niet reeds het voordeel genieten van voornoemd statuut of van voordelen van gelijke waarde als die welke het verleent, krachtens hun nationale wetgeving.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 10 maart 1954, art. 30, 28 juni 1984, art. 16 en 6 augustus 1993, art. 13 (2).*

De op de toepassing van deze wet gerechtigde vreemdelingen kunnen een verzoek om naturalisatie indienen, zonder dat de voorwaarden inzake verblijf, bepaald bij artikel 19 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, op hen worden toegepast.

De stukken die bij het verzoek om naturalisatie moeten worden gevoegd zijn vrij van zegel.

Naturalisaties die aan gerechtigden op toepassing van deze wet worden verleend, zijn vrij van registratierecht.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 30,*

Bij wijziging van het koninklijk besluit van 31 Maart 1936, nr. 285, artikel 8, § 1, aangaande het aanwenden van buitenlandsche werkkrachten, mag de toelating om in België te werken niet geweigerd worden aan de vreemdelingen wien de hoedanigheid van rechthebbende, krachtens deze wet werd erkend.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 31.*

Speciale erkenningscommissies voor vreemdelingen politieke gevangenen, vervullen, voor hen, de functies voorzien bij artikel 32 van de wet, die het statuut der politieke gevangenen en van hun rechthebbenden regelt.

Deze commissies gaan, daarenboven, na of de belanghebbenden, tijdens de bezetting van 's lands grondgebied, en onbaatzuchtige, vaderlandlievende bedrijvigheid ontplooiden gericht tegen den vijand of tegen de personen die zijn politiek of zijn doeleinden dienden.

Er wordt eveneens een commissie van beroep opgericht.

Art. 5 Een koninklijk besluit, overlegd in Ministerraad, stelt de samenstelling vast van deze erkennings- en beroepscommissies, legt de procedureregels vast en bepaalt hun territoriale bevoegdheid.

© FPD – oktober 2020

Art. 6 De Minister van Wederopbouw wordt belast met de uitvoering van deze wet, die van kracht wordt op den dag waarop zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

---

[1] Inwerkingtreding: 08/03/1999.
[2] Inwerkingtreding: 03/10/1993.

Wet van 26 februari 1947
(Staatsblad 16 maart)

het statuut regelende van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden.

***Gewijzigd bij**: de wetten van 31 maart 1949 (Staatsbl. 11 en 12 april), 9 juli 1951 (Staatsbl. 9 juli), 24 juli 1952 (Staatsbl. 7 september), 10 maart 1954 (Staatsbl. 9 april) en 13 april 1995 (Staatsbl. 2 juni).*

HOOFDSTUK I. Politiek gevangene

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 2 (1).*

Komen in aanmerking voor het huidig statuut, de personen die, buiten de krijgsgevangenen, gedurende den oorlog 1940-1945 werden gevangen gezet of geïnterneerd, door toedoen van den vijand of van personen die zijn politiek of zijn oogmerken dienden, behoudens de uitzonderingen voorzien bij artikel 5, voor zoover zij buitendien op het ogenblik van de aanhouding of tijdens de gevangenzetting of de internering aan een der drie volgende voorwaarden beantwoorden:
1° Een opsluiting van minstens dertig achtereenvolgende dagen ondergaan hebben;
2° Het voorwerp geweest zijn van zware mishandelingen;
3° Overleden zijn of ter dood werden veroordeeld of gebracht door den vijand.

Wordt gelijkgesteld met de gevangenzetting of de internering, bedoeld bij het eerste lid, de gevangenzetting ondergaan voor een daad die een veroordeling uitgelokt heeft vanwege de Belgische rechtsmachten, indien deze veroordeling, het voorwerp heeft uitgemaakt van een aanvraag tot herziening, ingediend op grond van de besluitwet van 22 Juni 1945 betreffende de daden die werden gesteld om de actie van de weerstand te steunen, gewijzigd door de besluitwet van 20 September 1945, en indien het Hof van beroep de vrijspraak heeft verleend. Geniet eveneens van deze gelijkstelling, hij die gevangengezet is geweest door de Belgische overheden tijdens de vijandelijke bezetting, zonder dat deze gevangenzetting gepaard ging met een veroordeling, indien hij bewijst dat die gevangenzetting het gevolg was van een onbaatzuchtige en vaderlandlievende daad welke door hem gesteld werd met het oog op de weerstand tegen de vijand.

Bij koninklijke besluiten, die uitwerking zullen hebben met ingang van de datum waarop de wet van 26 februari 1947 van kracht is geworden, zal worden vastgesteld welke kampen of om het even welke andere plaatsen het regime der internering hebben gekend en gedurende welke perioden dat regime er werd opgelegd.

Voor zover de gerechtigden hun terugkeer niet vrijwillig hebben uitgesteld, wordt met gevangenzetting of internering gelijkgesteld, de periode die ligt tussen het tijdstip, waarop de gerechtigden in het buitenland ingevolge het oprukken van geallieerde legers werden bevrijd, en de repatriëring.

Deze periode kan evenwel niet verder gaan dan 15 September 1945 voor de personen gevangengezet of geïnterneerd in Duitsland of in een door Duitsland bezet land behalve België, en 31 December 1945 voor de personen gevangengezet of geïnterneerd in het Verre Oosten.

De commissies waarvan sprake in artikelen 32 en 36 kunnen ook de periode van ontvluchting gelijkstellen met gevangenzetting of internering.

Voor die statuten komen eveneens in aanmerking de krijgsgevangenen die de hierboven vermelde voorwaarden vervullen, doch slechts voor de periode van de gevangenzetting of internering welke ze elders dan in een krijgsgevangenenkamp hebben ondergaan.
De personen bedoeld bij littera b van artikel 2 van de wet van 18 Augustus 1947 houdende het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 kunnen slechts aanspraak maken op het genot van deze wet voor de periode van gevangenzetting of internering waarvoor ze niet voldoen aan de voorwaarden gesteld bij littera b van gezegd artikel 2.

In afwijking van het eerste lid, komen ook in aanmerking voor dit statuut, afgezien van internering of gevangenzetting:
1° De inlichtings- en actieagenten en de tot de weestand behorende personen, die tijdens de bezetting van 's lands grondgebied in dienst zijn gedood of door de vijand of zijn agenten zijn ter dood gebracht;
2° De slachtoffers van individuele of collectieve vergeldings- of veiligheidsmaatregelen, die tijdens de bezetting van 's lands grondgebied door de vijand of zijn agenten met voorbedachten rade zijn ter dood gebracht.

Hebben recht op den titel van politiek gevangene, onder degenen die op deze wet recht hebben:
1° De personen wier gevangenzetting, internering, overlijden of terdoodbrenging het rechtstreekse gevolg is van een vaderlandlievende en onbaatzuchtige bedrijvigheid;
2° De personen wier gevangenzetting, internering, overlijden of terdoodbrenging te wijten is aan hun politieke of wijsgerige overtuiging en degenen die wegens hun vaderlandlievende houding door de vijand bij wijze van veiligheidsmaatregel of weerwraakmaatregel als gijzelaars werden gekozen, ongeacht de plaats waar of het ogenblik waarop die keuze is geschied. Bij de beoordeling van de gevallen waarvan sprake in dit lid dienen de in de artikelen 32 en 36 van deze wet bedoelde commissies onder meer rekening te houden met de gegevens, die als bewijs zijn aangevoerd door de groep personen, welke door de vijand werden gegijzeld en waartoe de betrokkene behoort;
3° De personen die, zonder aan een van deze voorwaarden te voldoen, tijdens hun gevangenzetting of internering blijk gegeven hebben van een werkelijke geest van verzet tegen de vijand.

De hoedanigheid van rechthebbende op het statuut der politieke gevangenen en de titel van politiek gevangene worden posthuum toegekend hetzij in de gevallen bedoeld bij artikel 19, hetzij op initiatief van de minister die bevoegd is voor de erkenning der politieke gevangenen, hetzij op aanvraag van elke andere persoon die van een belang laat blijken. Deze posthume erkenning doet in hoofde van de overledene geen enkel recht ontstaan op de materiële voordelen in deze wet bepaald. (2)

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 3 (1).*

De in het eerste artikel vermelde voorwaarden beoogen:
1° De Belgen, in België of in het buitenland aangehouden, wanneer zij hun woonplaats hadden in België op het ogenblik van hun aanhouding;
2° De Belgen, in België of in het buitenland aangehouden, die in het buitenland woorden of er een verblijfplaats hadden, voor zoover de wetsbepalingen, van kracht in het land van hun verblijfplaats of van hun woonplaats, hun de hoedanigheid van politiek gevangene of een gelijkaardige hoedanigheid niet toekennen en hen daarbij niet laten genieten van de voordelen van gelijke waarde als die welke het voorwerp uitmaken van deze wet.

Worden met de Belgen gelijkgesteld, de Belgische onderdanen van Belgisch Congo alsmede de onderhorigen van Ruanda-Urundi.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 4 (1).*

Worden gelijkgesteld met de Belgen, de overleden vreemdelingen en vaderlandloozen wier echtgenoot de Belgische nationaliteit bezat op het oogenblik van hun huwelijk of van wie een kind overeenkomstig artikel 6 der wetten op de nationaliteit, samengeordend bij koninklijk besluit van 14 December 1932, de staat van Belg heeft verkregen of kan verkrijgen door keuze, voor zoover zij in België verbleven op het oogenblik van hun aanhouding.

Art. 4 *Aangevuld bij de wet van 10 maart 1954, art. 5 (1).*

De personen die in Duitschland werden aangehouden moeten het bewijs leveren, dat zij aangehouden werden om reden van een onbaatzuchtige bedrijvigheid, gericht tegen den vijand.

Deze bepaling is niet van toepassing op hen die ingevolge hun aanhouding met geweld naar Duitsland werden weggevoerd.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 6 (1).*

Worden uitgesloten van het recht op deze wet:
1° De personen die veroordeeld werden voor misdaden en wanbedrijven tegen de buitenlandsche of binnenlandsche veiligheid van den Staat, na 31 October 1940.

2° De personen die van hun burgerlijke en politieke rechten vervallen verklaard zijn krachtens de beschikkingen van de besluitwet van 19 September 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw en dezen die van de Belgisch nationaliteit werden vervallen verklaard op grond van de wet van 30 Juli 1934 en van de besluitwet van 20 Juni 1945.

De aanvragen, ingediend door personen ten laste van wie vervolgingen ingesteld worden krachtens een der hierboven voorziene punten, worden geschorst tot eindbeslissing van de bevoegde overheid.

3° De personen die opgesloten, geïnterneerd of ter dood gebracht werden door den vijand, wegens misdrijf van gemeen recht ten nadeele van den vijand of van de Belgische gevangenzetting meebrachten niet gesteld worden met het oog op den vaderlandschen en onbaatzuchtigen weerstand aan den vijand.

4° De personen die in het buitenland veroordeeld werden om reden van hun samenwerking met den vijand.

5° De personen, die door den vijand werden gevangengezet, geïnterneerd of ter dood gebracht om reden van daden gesteld uit winstbejag, met uitzondering van die bedoeld onder 3° van dit artikel.

6° De personen die, zonder dwang, voor Duitschland of zijn bondgenooten hebben gewerkt, deze personen kunnen, indien zij achter uitzonderlijke vaderlandlievende diensten hebben bewezen, door de bij de artikelen 32 en 36 ingestelde commissie, worden ontslagen van de bij dit artikel voorziene vervallenverklaring.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 7 (1).*

De titel van politiek gevangene en zelfs elk recht op deze wet kan worden ontzegd aan, de personen die een onwaardig gedrag gehad hebben, hetzij om reden van hun houding ten opzichte van den vijand, vóór, gedurende en na hun gevangenschap, hetzij om reden van daden gesteld ten nadeele van hun medegevangenen.

HOOFDSTUK II. Rechten en voordeelen van de politiek gevangenen.

Art. 7 De politieke gevangenen hebben recht op het "Kruis van den Politieken Gevangene". Op het lint van dit kruis worden zooveel sterren aangebracht als er semestrieele termijnen van gevangenzetting of interneering bestaand.

Art. 8 *Vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 8 (1).*

§ 1. De rechthebbenden op deze wet die een gevangenzetting of een internering van ten minste negentig dagen hebben ondergaan, ontvangen voor iedere volledige periode van dertig dagen gevangenzetting of internering, een buitengewone vergoeding van 1,500 frank, op voorwaarde:
1° Ofwel dat het bedrag van hun netto persoonlijke inkomsten van om het even welke aard en oorsprong, gedurende de periode van gevangenschap het bedrag van 5,000 frank per maand, vermeerderd met 1,000 frank voor ieder persoon ten laste zijnde wordt beschouwd, niet te boven gaat.
2° Ofwel dat hun netto persoonlijke inkomsten van om het even welke aard en oorsprong betrekking hebbend op het jaar 1945, 150,000 frank niet te boven gaan.

§ 2. Wanneer geen van beide bij § 1 van dit artikel gestelde voorwaarden in zake de inkomsten vervuld is, wordt het bedrag der buitengewone vergoeding vooreerst verminderd met 1/3 per tranche van 500 frank inkomsten boven het cijfer vastgesteld bij 1° van § 1 en de aldus verkregen som wordt ten slotte verminderd met 1/5 per tranche van 20,000 frank inkomsten boven het cijfer vastgesteld bij 2° van dezelfde paragraaf.
Elk deel van 500 frank of van 20,000 frank geldt als een tranche voor het berekenen der in deze paragraaf vermelde verminderingen.

§ 3. De rechthebbenden op deze wet, die op het ogenblik van hun aanhouding kinderen ten laste hadden of van wie een kind geboren is binnen driehonderd dagen na hun aanhouding, hebben recht op een vergoeding voor gezinslast, berekend op grondslag van de tabel van kracht op het ogenblik van de toepassing van deze wet in het stelsel der kindertoeslagen aan de loontrekkende arbeiders, voor het tijdperk van de aanhouding of tot hun overlijden, na aftrek van de kindertoeslagen die zij gedurende dit tijdperk mochten genoten hebben.
De uit de toepassing van deze bepaling voortvloeiende uitgaven zijn ten laste van de Staat. (3)

Art. 9 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 9 (1).*

De rechthebbenden op deze wet hebben recht op herstellingspensioenen die hun toegewezen worden volgens de regelen door de wet op de herstellingspensioenen bepaald.
Evenwel:
1° Behoudens tegenbewijs en voor zoover zij binnen de wettelijke termijnen een grondig medisch onderzoek hebben ondergaan, worden zij vrij van alle kwetsuren, wondverschijnselen of ziekten geacht, op den dag van hun aanhouding;
2° De commissies voor de pensioenen, ingesteld bij de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend op 5 October 1948, richten in hun schoot één of meer bijzondere kamers op, die met het onderzoek van de aanvragen der betrokkenen zijn belast.

In deze kamers heeft zitting een vertegenwoordiger van de politieke gevangenen, gekozen uit een dubbellijst voorgedragen door iedere vereniging van politieke gevangenen en hun rechtverkrijgenden, die erkend is door de minister tot wiens bevoegdheid de erkenning der politieke gevangenen behoort.

Art. 10 *Opgeheven bij de wet van 10 maart 1954, art. 10 (1).*

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 31 maart 1949, art. 1 (4) en vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 11 (1).*

De rechthebbenden op deze wet die een gevangenzetting of een internering van ten minste honderdtachtig dagen hebben ondergaan, hebben aanspraak op een bijkomende vergoeding ten bezware van het Rijk, evenredig aan de duur van de gevangenzetting of van de internering
.
Deze vergoeding, die 3,000 frank per jaar bedraagt voor iedere termijn van honderdtachtig dagen gevangenzetting of internering, wordt driemaandelijks per vierde aan de belanghebbende uitbetaald, gedurende vier jaar en voor de eerste maal op 1 Juli 1947; voor het berekenen van de vergoeding wordt met uitzondering van de eerste termijn van honderdtachtig dagen iedere begonnen termijn als geheel beschouwd.

De rechthebbenden op deze wet hebben aanspraak op deze bijkomende vergoeding op voorwaarde dat hun netto-inkomsten van welke aard en van welke oorsprong ook, betrekking hebbend op het jaar 1945, 150,000 frank niet te boven gaan. De in aanmerking komende inkomsten, zijn die bedoeld bij artikel 8, § 1, 2°. Wanneer het bedrag van deze inkomsten 150,000 frank te boven gaat, wordt de toelage verminderd met een vijfde voor iedere tranche van 20,000 frank inkomsten, ieder gedeelte van 20,000 frank gerekend zijnde als een tranche.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 12 (1).*

De Algemeene Spaar- en Lijfrentekas wordt gemachtigd van den Staat het vestigingskapitaal van de bijkomende vergoeding te ontvangen toegestaan aan ieder persoon erkend door de commissiën waarvan sprake in de artikelen 32 en 36 en om deze vergoeding ten laste te nemen van het oogenblik van haar vestiging af en onder de bij artikel 11 voorziene technische voorwaarden.
Het vestigingskapitaal wordt door den Staat onder vorm van annuïteit gestort; het kapitaal en de annuïteit worden berekend volgens de rentevoeten die bij koninklijk besluit, genomen op de voordracht van den Minister van Financiën, worden vastgesteld.

Art. 13 *Opgeheven bij de wet van 10 maart 1954, art. 13 (1).*

Art. 14 *Vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 14 (1).*

Aan de gerechtigden van het statuut der politieke gevangenen en aan hun rechthebbenden wordt voorrang verleend om bij de samenstelling van hun gezin passende huizen of gedeelten van huizen in huur te nemen van de door de “Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken” erkende maatschappijen, op voorwaarde dat zij aan de reglementaire eisen voldoen om in aanmerking te komen als huurders van die huizen of gedeelten van huizen.

Art. 15 De krachtens de wetten voor sociale verzekering verschuldigde bijdragen worden beschouwd als gestort zijnde door de rechthebbenden op dit statuut tijdens hun hechtenis. De uitgaven voortspruitend uit de toepassing van deze beschikking vallen

ten laste van den Staat. De commissiën voor politieke gevangenen bepalen den duur van de periode van werkloosheid.

Art. 16 *Aangevuld bij de wet van 10 maart 1954, art. 15 (1).*

De rechthebbenden op dit statuut kunnen ten koste van den Staat beroepsonderwijs volgen, onder de voorwaarden voorzien bij hoofdstuk III van het besluit van den Regent van 26 Mei 1945 dat het Voorloopig Steunfonds voor de Onvrijwiliig Werkloozen inricht. Dit onderwijs heeft ten doel, hetzij hen in te wijden in een vak indien zij er geen uitoefenen, hetzij hen terug aan te passen aan hun eigen vak, hetzij hen te onderrichten in andere vakken dan het hunne.

De vergoedingen en premiën door den Staat uitbetaald aan de werkloozen, krachtens voornoemd besluit en de latere uitvoeringsbesluiten, worden met 50 t.h. verhoogd voor de toepassing van deze beschikkingen, zonder dat hun bedrag het normale loon van de beroepscategorie, waarin de belanghebbende zich opnieuw aanpast, mag te boven gaan.

De voordelen bepaald bij dit artikel kunnen provisioneel worden verleend.
Vorenstaand lid is van toepassing op de burgerlijke weerstanders, de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, die, op grond van hun statuut, aanspraak hebben op een beroepsopleiding op kosten van de Staat.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 16 (1).*

Op verzoek van den belanghebbende neemt de Staat de onderwijskosten op zich van de studenten die in aanmerking komen om het voordeel dezer wet te genieten, voor zoover zij een gevangenzetting of een internering van ten minste één jaar ondergaan hebben of het voorwerp waren van ernstige mishandelingen of ter dood veroordeeld werden. Een koninklijk besluit omschrijft nader de voorwaarden van toepassing van dit artikel. De huidige beschikking maakt geenerlei inbreuk op de maatregelen uitgevaardigd door de wet van 6 April 1940, door de besluitwet van 30 Augustus 1944 en de besluiten van den Regent van 13 October en 12 December 1944. Beurzen tot een bedrag als bepaald bij koninklijk besluit kunnen aan de bij dit artikel bedoelde studenten toegekend worden.

De voordelen bepaald bij dit artikel kunnen provisioneel worden verleend.

Art. 18 De rechthebbenden op dit statuut, door invaliditeit getroffen, genieten een korting gelijk aan deze van de oorlogsvaliden op den vervoerprijs per spoorweg, per buurtspoorweg, op het regie- en concessievervoer.

HOOFDSTUK III. Rechthebbenden van de personen behoorende tot een der categorieën voorzien bij dit statuut.

Art. 19 *Vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 17 (1).*

§ 1. De rechtverkrijgenden van de personen behorende tot een der in dit statuut genoemde categorieën genieten de in artikel 8 genoemde buitengewone vergoeding in de plaats van de personen onder de bij dit artikel gestelde voorwaarden.
De personen die vóór 31 October 1944 gedood, ter dood gebracht of overleden zijn onder omstandigheden als genoemd in artikel 1, worden echter in dit opzicht geacht tot die datum geïnterneerd of gevangengezet te zijn geweest sedert hun aanhouding of, bij ontstentenis daarvan, sedert hun overlijden.

§ 2. Worden als rechtverkrijgenden in de zin van dit artikel aangemerkt:

A. 1° De niet hertrouwde overlevende echtgenoot, indien hij niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een aanvraag door de getroffene ingediend.
De niet gehuwde vrouw, erkend krachtens artikel 21 van het statuut, wordt gelijkgesteld met de overlevende echtgenoot.
2° Indien zij niet ouder zijn dan 18 jaar, de wettige en gewettigde kinderen, de aangenomen kinderen, de erkende natuurlijke kinderen, de natuurlijke kinderen die niet erkend zijn door hun moeder indien deze de getroffene is en haar naam op de geboorteakte voorkomt, de krachtens artikel 21 tot het voordeel van het statuut toegelaten kinderen.
Die leeftijd wordt op 21 jaar gebracht:
   a) Wanneer het ouderloze kinderen betreft;
   b) Wanneer de overlevende echtgenoot, ingevolge een aanvraag van de getroffene, van tafel en bed gescheiden was of wanneer de ouders uit de echt waren gescheiden;
   c) In geval van nieuw huwelijk van de overlevende echtgenoot of wanneer deze van het genot van dit statuut is uitgesloten.

   De hierboven gestelde leeftijdsvoorwaarden gelden echter niet voor de kinderen die reeds vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam zijn om in hun onderhoud te voorzien.
Is de getroffene de man, dan kan de vergoeding niet worden toegekend voor de kinderen die meer dan driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk zijn geboren of indien bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van die kinderen, hetzij uit oorzaak van verwijdering, hetzij ten gevolge van enig toeval, in de physieke onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

B. Bij ontstentenis van enige in littera A van deze paragraaf genoemde persoon die met reden aanspraak kan maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de vader en de moeder van de overledene of één van beiden zo de andere overleden of krachtens artikel 23 uitgesloten is.
Nochtans wordt, in geval van echtscheiding, scheiding van tafel en bed of feitelijke scheiding, alleen de echtgenoot die bewijst dat hij alleen de getroffene heeft opgevoed en onderhouden gedurende de laatste vijf jaar voordat die getroffene volle 18 jaar is geworden of voordat hij is overleden, indien het overlijden vóór die leeftijd heeft plaats gehad, als rechtverkrijgende aangemerkt en kan alleen hij op de gehele vergoeding aanspraak maken.
Met de vader of de moeder worden gelijkgesteld, indien dezen of een hunner overleden zijn of geen gegronde aanspraak kunnen maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende, de personen die bewijzen dat zij de getroffene hebben opgenomen, opgevoed en onderhouden gedurende de laatste vijf jaar voordat die getroffene volle 18 jaar is geworden of voordat hij is overleden, indien het overlijden vóór die leeftijd heeft plaats gehad.

C. Bij ontstentenis van enige in A en B van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de broeders en zusters beneden 16 jaar of reeds vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam om in hun onderhoud te voorzien.

D. Bij ontstentenis van enige in A, B en C van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de grootouders.

E. Bij ontstentenis van enige in A, B, C en D van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de hertrouwde overlevende echtgenoot, indien hij niet van tafel en bed gescheiden was ingevolge een aanvraag door de getroffene ingediend.

F. Bij ontstentenis van enige in A, B, C, D en E van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van

rechtverkrijgende: de kinderen die niet beantwoorden aan de in littera A gestelde leeftijdsvoorwaarden.

G. Bij ontstentenis van enige in A, B, C, D, E en F van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de broeders en zusters welke niet beantwoorden aan de in littera C gestelde leeftijdsvoorwaarden en welke bewijzen deel te hebben uitgemaakt van het gezin van de overledene gedurende de laatste vijf jaar vóór zijn gevangenzetting, zijn internering, zijn overlijden of zijn terdoodbrenging, zoals omschreven in artikel 1 van deze wet.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in § 1 van dit artikel en in artikel 34, geniet de rechtverkrijgende de buitengewone vergoeding onder dezelfde voorwaarden als die welke de overledene had moeten vervullen om ze te genieten indien hij daartoe een aanvraag had kunnen indienen.

§ 4. Wanneer verscheidene rechtverkrijgenden samen optreden, wordt de buitengewone vergoeding in gelijke delen onder die rechtverkrijgenden verdeeld.

§ 5. De aanvraag van een rechtverkrijgende geldt voor de rechtverkrijgenden die met hem samen optreden.

§ 6. Wanneer de rechtverkrijgende minderjarig is of in de onmogelijkheid verkeert om van zijn wil te doen blijken, kan de aanvraag worden ingediend door de persoon onder wiens effectieve bewaking hij staat. De door de belanghebbenden ingediende aanvragen zijn eveneens geldig. De aanvraag van de vader geldt voor de moeder, en omgekeerd, behalve in geval van echtscheiding, scheiding van tafel en bed of feitelijke scheiding.

§ 7. Wanneer het een minderjarige aan de instelling der voogdijschap onderworpen wees geldt, zijn de sommen, waarop bedoelde wees krachtens de artikelen 8, § 1, 11 en 19, van de wet van 26 Februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangene en hun rechthebbenden aanspraak heeft, geldig uitbetaald door hun inleg op een speciaal boekje, door de bevoegde Minister ten name van de minderjarige bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas geopend.

De gelden blijven aldus ingelegd tot de meerderjarigheid van het kind, behoudens toelating tot volledige of gedeeltelijke opvraging er van, gegeven aan de wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige door de vrederechter van het voogdelijk rechtsgebied in België of, bij gebreke van de inrichting van de voogdij in België, door de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, wanneer de minderjarige in het buitenland woont of verblijft.

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 18 (1) en vervangen bij de wet van 13 april 1995, art. 1.*

De postume eervolle onderscheidingen aan de overleden politieke gevangenen toegekend, mogen, met toevoeging van een onderscheidingsteken, door hun weduwe of weduwnaar, of bij ontstentenis, door hun moeder, bij ontstentenis van hun moeder, door hun vader, of bij ontstentenis van hun vader, door een andere erkende rechthebbende gedragen worden.

Art. 21 De in artikelen 32 en 33 voorziene commissiën hebben het recht de niet gehuwde vrouwen en de niet erkende kinderen gelijk te stellen met de rechthebbenden van een rechthebbende op deze wet overleden voor zoover wordt uitgemaakt:

a) dat de niet gehuwde vrouw, gedurende den oorlog, met den politieken gevangene geleefd heeft, maar dit huwelijk, wegens de oorlogsomstandigheden, niet heeft kunnen doen wettigen;
b) dat de niet erkende kinderen geboren werden uiterlijk 300 dagen na de aanhouding van den overleden persoon.

Art. 22 De gevangenen bedoeld bij dit statuut die niet in het land mochten teruggekeerd zijn op het oogenblik van het in werking treden van deze wet en van wie men niet weet of ze dood of levend zijn, worden als overleden beschouwd op 8 Mei 1945, voor de toepassing van de beschikkingen voorzien in dit hoofdstuk.

Art. 23 *Aangevuld bij de wet van 10 maart 1954, art. 19 (1).*

Worden uitgesloten van het voordeel van de bij artikelen 19 tot 20 voorziene beschikkingen, de rechthebbenden van de gevangenen bedoeld bij dit statuut die veroordeeld werden wegens misdaad of wanbedrijf tegen de buitenlandsche of binnenlandsche veiligheid van den Staat, na 31 October 1940, of die van hun burgerlijke of politieke rechten vervallen verklaard werden krachtens de beschikkingen van de besluitwet van 19 September 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw en dezen die van de Belgische nationaliteit vervallen werden verklaard op grond van de wet van 30 juli 1934 en van de besluitwet van 20 Juni 1945.

De bij toepassing van de artikelen 32 en 36 ingestelde commissies kunnen bovendien van de rechten en voordelen bepaald bij het statuut uitsluiten de rechtverkrijgenden die zij, wegens hun kennelijk onwaardige handelswijze ten opzichte van de overledene tijdens zijn leven of wegens grove belediging van zijn nagedachtenis, onwaardig achten er aanspraak op te maken, alsmede de rechtverkrijgenden die wegens hun gedragingen afkeuring verdienen hetzij door hun houding ten opzichte van de vijand, hetzij door daden ten nadele van de Belgische gemeenschap verricht.

Art. 24 *Aangevuld bij de wet van 10 maart 1954, art. 20 (1).*

Het onderricht in alle graden van de kinderen van de rechthebbenden op dit statuut die ter dood gebracht werden door den vijand, die overleden zijn in gevangenschap of ten gevolge er van, valt ten laste van den Staat.
Een koninklijk besluit bepaalt de voorwaarden van toepassing van deze bepaling.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen provisioneel worden verleend.

HOOFDSTUK IV. Algemeene bepalingen.

Art. 25 Zijn vrij van zegelrecht, de getuigschriften, de akten van bekendheid, de uittreksels uit de registers van de akten van den burgerlijken stand, de kwijtschriften en alle andere stukken opgemaakt of afgeleverd voor de uitvoering van deze wet. Zij dragen bovenaan de vermelding van hun bestemming en mogen tot geen ander doeleinde dienen.
De akten betreffende de onder de derde alinea van artikel 11 beoogde rechtspleging zijn vrij van het griffierecht en van de formaliteit van registratie.

Art. 26 De vergoedingen, de toelagen en pensioenen die kunnen gelijkgesteld worden met deze bedoelde onder artikel 29, § 4, 2°, der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen en toegekend werden krachtens deze wet, worden vrijgesteld van de rechtstreeksche belastingen en van alle gelijkaardige taxes.

Dezelfde vrijstelling is toepasselijk op de bedragen die een analoog karakter aannemen en die toegekend werden bij toepassing van tijdelijke beschikkingen vóór het in werking treden van deze wet.

Art. 27 De rechten geïnd vóór het in werking treden van deze wet, worden terugbetaald.

Art. 28 *Vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 22 (1).*

De uitkeringen en vergoedingen bij deze wet bepaald zijn niet vatbaar voor beslag en onoverdraagbaar, behoudens wegens verplichting tot onderhoud en wegens schuldvordering van de Staat voortvloeiend uit de onverschuldigde betaling van bedragen aan de gerechtigden of hun rechtverkrijgenden uitgekeerd wegens internering, gevangenzetting of terdoodbrenging door toedoen van de vijand of van personen die zijn politiek of zijn plannen dienden, wanneer deze betaling voortvloeit uit bedrieglijke handelingen van belanghebbenden dan wel wetens valse of onvolledige verklaringen.
Dezelfde vergoedingen en toelagen blijven vervallen aan degenen die ze onverschuldigd hebben ontvangen, tenzij zij die hebben bekomen door bedrieglijke handelingen of door wetens valse of onvolledige verklaringen.

Art. 29 Het feit zich op onwettige wijze den titel van politiek gevangene toe te eigenen en het ontwettelijk dragen van de eereteekens die er aan verbonden zijn, wordt gestraft overeenkomstig artikel 228 van het Wetboek van Strafrecht.

Art. 30 Zij die zich plichtig maken aan valsche verklaringen en getuigschriften en degenen die, ten einde de toepassing van de maatregelen, genomen krachtens de bepalingen van deze wet, te ontduiken, hun inkomsten en loonen verbergen, worden vervolgd en gestraft overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 Mei 1933 op de verklaringen inzake vergoedingen ten laste van den Staat.

Art. 31 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 23 (1).*

Kunnen vervallen worden verklaard van het recht eereteekens te dragen en de voordeelen te genieten door deze wet toegekend, deze personen die na de erkenning van de hoedanigheid van rechthebbende op het statuut of op de titel van politiek gevangene veroordeeld mochten zijn wegens misdaad of wanbedrijf van gemeen recht.
In dit laatste geval, kan de vervallenverklaring worden uitgesproken indien de toegepaste straf twee jaar gevangenisstraf te boven gaat of indien de veroordeelde zich in staat van wettige herhaling bevindt.
De vervallenverklaring waarvan sprake in bovenvermelde alinea, wordt door het vonnis of door het arrest van veroordeeling uitgesproken. Zij gaat evenwel tien jaar niet te boven, indien het correctioneele veroordeelden geldt.

Art. 31bis *Ingevoegd bij de wet van 10 maart 1954, art. 24 (1).*

De uitkeringen en vergoedingen door dit statuut toegekend, zijn eigen goederen van die echtgenoot aan wie zij verschuldigd zijn; wat betreft de gehuwde vrouw, zijn zij voorbehouden goederen in de zin van artikel 224a van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK V. Commissiën voor de Politieke Gevangenen en hun bevoegdheid.

Art. 32 *Vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 25 (1).*

Bij ministerieel besluit zullen aannemingscommissiën worden ingesteld, belast met het nagaan van de voorwaarden voor het toekennen van de titel en de hoedanigheden ingesteld bij de artikelen 1, 19 en 21, en met het vaststellen van de duur der internering of der gevangenzetting alsmede van het bedrag der toelagen bedoeld in de artikelen 8, § 1, en 11.

Tenzij het statuut hierin anders voorziet, worden de voorwaarden vereist van de gerechtigden of van de rechtverkrijgenden beoordeeld naar gelang van het ogenblik van de indiening van de bij artikel 34 bedoelde aanvraag; niettemin wordt de rang der rechtverkrijgenden beoordeeld zonder rekening te houden met de rechtverkrijgenden van hogere rang, die geen aanvraag hebben ingediend binnen de bij artikel 34 gestelde termijnen of wier aanvraag is afgewezen. (5)

Art. 33 *Gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954, art. 26 (1).*

Die commissies bestaan elk uit negen leden:
Een lid afgevaardigd door de Minister van Financiën;
Een lid afgevaardigd door de minister die voor de erkenning der politieke gevangenen bevoegd is;
Een lid door laatstgenoemde minister benoemd;
Zes leden door laatstgenoemde minister benoemd uit een dubbellijst opgemaakt door elk der door hem erkende verenigingen van politiek gevangenen en hun rechtverkrijgenden.

De lijst van voordracht bevat ten minste een derde rechthebbenden van gefusilleerden en overleden politieke gevangenen.

Art. 34 *Gewijzigd bij de wetten van 31 maart 1949, art. 2 & 3 en 9 juli 1951, art. 1, § 1 en vervangen bij de wet van 10 maart 1954, art. 27, A & B (1).*

§ 1. De aanvragen zullen uiterlijk op 30 Juni 1954 moeten ingediend worden onder een ter post aangetekende omslag, gericht aan de bevoegde minister.
In geval van uitvoerbare beslissing, waarbij een van de bij artikel 19, § 2, ingediend binnen zes maanden na de betekening van de beslissing tot afwijzing, ontvankelijk geacht alhoewel zij zijn ingediend na 30 Juni 1954.
In geval van overmacht zijn de aanvragen welke na het verstrijken van de hierboven vastgestelde termijnen worden ingediend, alsnog ontvankelijk.

§ 2. De personen die in aanmerking wensen te komen voor de voordelen bepaald bij de artikelen 8, § 1, en 11 van dit statuut, met uitzondering van de rechtverkrijgenden, dienen dit bekend te maken binnen de in § 1 van dit artikel gestelde termijn voor de indiening van hun aanvraag. (6).

Art. 35 Een koninklijk besluit stelt de vereischte verklaringen en stukken vast voor de samenstelling van de dossiers van de rechthebbenden op deze wet, alsmede de bevoegdheid van de Commissiën. Deze zijn verplicht, vooraleer te beslissen, het advies der plaatselijke of, bij gebreke er van, gewestelijke commissiën voor de politieke gevangenen in te winnen.

Art. 36 Er wordt een commissie van beroep opgericht. Een koninklijk besluit stelt de samenstelling er van en de te volgen rechtspleging om beroep aan te teekenen tegen de beslissingen van de aannemingscommissiën.

Art. 37 *Opgeheven bij de wet van 10 maart 1954, art. 28 (1).*

1 De bepalingen van de wet van 10 maart 1954 zijn van toepassing op de aanvragen ingediend vóór haar inwerkingtreding en waarover nog geen einduitspraak is gedaan.
De uitvoerbare beslissingen alsmede de administratieve daden die betrekking hebben op de toekenning der bij het statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden en bij het statuut der buitenlanders politieke gevangenen bepaalde voordelen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 10 maart 1954 vóór haar inwerkingtreding gewezen of verricht, worden als geldig beschouwd.
De uitvoerbare beslissingen die reeds gewezen zijn met toepassing van de wet van 26 Februari 1947, gewijzigd bij de wetten van 31 Maart 1949, 9 Juli 1951 en 24 Juli 1952, alsmede met toepassing van de wet van 5 Februari 1947, kunnen worden herzien:
1° Op aanvraag van de bevoegde minister of van de belanghebbenden, op grond van artikel 1, §§ 3, tweede lid, en 4 van artikel 2, alsmede van artikel 19 van de wet van 10 maart 1954;
2° Op aanvraag van de belanghebbenden, op grond van de §§ 2, 3, tweede en vijfde lid, 5 en 6 van artikel 2, van de artikelen 3, 4, 5, 7, 17, 25, tweede lid, en 27 van deze wet.
Wanneer de aanvraag om herziening uitgaat van de belanghebbenden, zal zij, behalve in geval van overmacht, uiterlijk op 30 Juni 1954 moeten ingediend zijn.
De toepassing van dit artikel mag de terugvordering niet medebrengen van de sommen betaald ter uitvoering van de in dit artikel bedoelde statuten, behalve in geval van bedrieglijke handelingen der belanghebbenden of van valse of wetens onvolledige verklaringen. Hetzelfde geldt wanneer de vóór de bekendmaking van de wet 10 maart 1954 gewezen beslissingen overeenstemmen met de bepalingen daarvan. De terugvordering wordt bevolen door de commissie die bevoegd is om uitspraak te doen over de aanvraag om herziening.

Behoudens het geval van de aldus bevolen terugvordering, mag de toepassing van dezelfde bepalingen evenmin tot gevolg hebben dat, voor dezelfde duur van internering of gevangenzetting, de betaling van de buitengewone vergoeding opnieuw zou geschieden of dat de verdeling er van zou worden gewijzigd wanneer deze toelage uitbetaald of verdeeld is ten voordele van één of meer rechtverkrijgenden.

De aannemingscommissies doen uitspraak over de gevallen, die op grond van dit artikel moeten herzien worden, alsof het een eerste aanvraag geldt. Tegen de aldus gewezen beslissingen staat hoger beroep open (zie de wet van 10 maart 1954, art. 32).
2 Bij wijze van interpretatie van artikel 1, moet worden verstaan:
Onder gevangenzetting, het feit in een gevangenis te zijn opgesloten;
Onder internering, de totale vrijheidsberoving door opsluiting in een kamp of enige andere plaats, met dien verstande dat de gevangene voortdurend onder gewapende bewaking van de vijand staat en niet buiten de plaats der opsluiting kan komen zonder onder dezelfde bewaking te staan (zie de wet van 10 maart 1954, art. 1).
3 Onder verklaring van art. 8, § 4:
§ 1. Voor de toepassing van het Statuut worden de begunstigden geacht al de voorwaarden te vervullen vereist van de loontrekkende arbeiders door de samen geschakelde teksten van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemening van de kinderbijslagen ten gunste van de loontrekkende arbeiders.
§ 2. Door kinderen ten laste dienen deze kinderen verstaan, die op het ogenblik van de aanhouding van de rechthebbende dezelfde voorwaarden vervulden als deze voorzien bij de artikelen 51, met uitzondering van diens eerste en laatste lid; 53, met uitzondering van de twee laatste alinea's, en 62 van de samengeschakelde teksten van voornoemde wet van 4 Augustus 1930; hetzelfde geldt voor de kinderen die de eerste voorwaarde vervullen voorzien bij artikel 63 van voornoemde samengeschakelde teksten en die uitsluitend of hoofdzakelijk ten laste waren van de met het Statuut begunstigde.
§ 3. Wanneer de met het Statuut begunstigde overleden is, wordt de vergoeding voor gezinslast uitbetaald aan hem die de kinderen ten laste van de overledene op het ogenblik van diens aanhouding, werkelijk heeft opgevoed, of bij ontstentenis van dergelijke persoon, aan de erfgerechtigden van de overledene.
Te dien opzichte volstaat de aanvraag door de rechthebbende ingediend in de zin van artikel 19 van het Statuut en overeenkomstig artikel 34 van hetzelfde Statuut, gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 31 maart 1949 tot wijziging van de artikelen 11 en 34 van de wet van 26 Februari 1947, houdende regeling van het Statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden en tot verklaring van artikel 8, § 4, van bedoelde wet, om de toekenning toe te laten van de vergoeding voor gezinslast aan de bij vorig lid bedoelde personen of erfgerechtigden (zie de wet van 31 maart 1949, art. 3).
4 Inwerkingtreding met terugwerkende kracht op 16 Maart 1947. De vóór de bekendmaking van de wet van 31 maart 1949 genomen eindbeslissingen zullen langs administratieve weg, herzien worden zonder tussenkomst van de aanvaardingscommissies of van de commissies van beroep voorzien bij artikelen 32 en 36.

5 In afwijking van art. 32, wordt de vergoeding voor gezinslast verleend langs administratieve weg zonder de tussenkomst van de aanvaardings- of beroepscommissies voorzien bij artikelen 32 en 36 (zie de wet van 31 maart 1949, art. 4; inwerkingtreding met terugwerkende kracht op 16 Maart 1947).
6 Bij afwijking van de in artikel 34 van deze wet bedoelde aanvraag worden de provisioneel krachtens de artikelen 15, 16 en 20 van de wet van 10 maart 1954 verleende bedragen alleen dan verhaald, wanneer ze uitgekeerd zijn ingevolge bedrieglijke handelingen van belanghebbenden dan wel valse of wetens involledige verklaringen (zie de wet van 10 maart 1954, art. 21).

Wet van 1 september 1948
(Staatsblad 27 september)

houdende inrichting van het statuut van de weerstanders door de sluikpers.

HOOFDSTUK I. Weerstanders door de sluikpers

Art. 1 Worden als "Weerstanders door de Sluikpers" erkend: de Belgen, die, tussen 1 juni 1940 en 4 juni 1944, op onbelangloze wijze, in de schoot van een organisatie, en derwijze dat de duur van die bedrijvigheid behoudens uitzonderingsomstandigheden, meer dan zes maanden heeft geduurd door het opstellen, het drukken, het opslaan, het stelselmatig vervoer en verspreiden van publicaties die tot de categorie der persorganen behoren, aan de vaderlandlievende weerstand tegen de vijand hebben deelgenomen, en dit onder voorwaarden die van aard waren dat ze hen aan weerwraakmaatregel en vanwege de vijand blootstelden.

Kunnen eveneens als "weerstanders door de Sluikpers" erkend worden: de personen wier bedrijvigheid op dit gebied tussen 1 juni 1940 en 4 juni 1944, uitsluitend gericht was op publicaties, die niet tot de categorie der persorganen behoren: tracts, plakbrieven, communiqué's, enz., voor zover zij kunnen bewijzen, dat deze bedrijvigheid de rechtstreekse oorzaak geweest is van een streng optreden te hunnen nadele vanwege de vijand of van personen die zijn politiek dienden.

Art. 2 Worden van het voordeel van deze wet uitgesloten:

1° De personen, die na 31 october 1940, wegens misdaden of wanbedrijven tegen de uitwendige of inwendige veiligheid van de Staat veroordeeld worden;

2° De personen, die krachtens de beschikkingen van de besluitwet van 19 september 1945 of van de wet van 14 juni 1948 op de epuratie in zake burgertrouw definitief van hun burgerlijke en politieke rechten vervallen verklaard werden en de personen die krachtens de wet van 30 juli 1934 en de besluitwet van 20 juni 1945, van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard worden.

De aanvragen ingediend door de personen ten laste van wie uit hoofde van een der bovenvermelde redenen vervolgingen worden ingespannen, zullen niet behandeld worden zolang de bevoegde overheid geen definitieve beslissing heeft genomen;

3° De personen, die wegens collaboratie met de vijand in het buitenland veroordeeld werden;

4° De personen die vrijwillig voor Duitsland of zijn geallieerden gewerkt hebben.

Art. 3 Zullen van het voordeel van deze wet kunnen uitgesloten worden:

1° de personen, die tot een criminele of correctionele straf veroordeeld werden uit hoofde van diefstal, heling, misbruik van vertrouwen, oplichting, valsheid, gebruik van valsheid, valse getuigenis, verleiding van getuigen of deskundigen, bankroet, landloperij, bedelarij of uit hoofde van de misdrijven voorzien bij titel I van boek II evenals bij artikelen 372 tot 382 van het Wetboek van Strafrecht of bij de wet van 22 maart 1940 betreffende de verdediging der nationale instellingen of bij de besluitwet van 10 april 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand;

2° de personen, die door hun gedragingen en hun houding tegenover de vijand aan hun plichten te kort zijn geschoten.

© FPD – oktober 2020

Art. 4 Worden met de Belgen gelijkgesteld en voor de toepassing van deze wet als weerstanders door de Sluikpers beschouwd: de vreemdelingen en de vaderlandlozen, voor zover zij hun bedrijvigheid van weerstander in België hebben uitgeoefend en zij het genot van deze wet niet kunnen bekomen, krachtens internationale akkoorden of gelijkaardige voordelen die zij op grond van hun nationale wetgeving zouden kunnen verkrijgen.

HOOFDSTUK II. Rechten en voordelen van de weerstanders door de sluikpers en van hun rechthebbenden

Art. 5 Voor het genot van de voordelen, voorzien bij artikel 6 en 7 wordt de deelname aan de weerstand door de Sluikpers met een actieve militaire dienst gelijkgesteld.

Art. 6 Aan de Weerstanders door de Sluikpers kunnen ten militairen titel eervolle onderscheidingen toegekend worden. De eretekens na overlijden toegekend aan Weerstanders door de Sluikpers mogen - voorzien van een onderscheidingsteken - worden gedragen door de weduwe of, bij gebreke van weduwe, door hun moeder of, bij gebreke van hun moeder, door hun vader.

Art. 7 1. De tijd die in de weerstand door de Sluikpers werd doorgebracht, wordt als diensttijd in de oorlogsvoet gebrachte legers beschouwd voor het eventueel berekenen van een militair pensioen voor dienstouderdom, van een rustpensioen ten laste van de Staat of van gelijk welk ander pensioen voor hetwelk de diensttijd, die door de militairen in de op oorlogsvoet gebrachte legers werd vervuld, kan in aanmerking genomen worden;

2. a) Wat de beroepsofficieren, - onderofficieren, -korporaals en -soldaten betreft, zal voor hun bevordering in het leger met hun dienst in de Sluikpers rekening gehouden worden;

b) Wat betreft de reserveofficieren, reserve-onder-officieren en militairen van lagere rang, niet-beroepsmilitairen, zal hun werkelijk lidmaatschap van de Sluikpers hun rechten geven die gelijk zijn aan die welke voortvloeien uit de wederoproeping onder de wapens in oorlogstijd, met uitzondering van de soldij.

Samenvoeging van de voordelen is niet toegelaten.

Art. 8 Onder de voorwaarden voorzien bij de wet van 26 augustus 1947 op de vergoedingspensioenen, kunnen de weerstanders door de Sluikpers en hun rechthebbenden op de vergoedingspensioenon aanspraak maken.

Art. 9 De krachtens de wetten op de sociale verzekering verschuldige bijdragen worden beschouwd als zijnde door de weerstanders door de Sluikpers gestort in de loop van de periode die in de weerstand door de Sluikpers werd doorgebracht en van de periode die zij, wegens hun weerstandactiviteit in de Sluikpers, in de illegaliteit moesten doorbrengen.

De uitgaven die uit de toepassing van deze beschikking voortvloeien, vallen ten laste van de Staat.

De commissies voorzien bij hoofdstuk IV zullen de diensten als lid van de Sluikpers vaststellen alsmede de duur van de periode die wegens de weerstandsactiviteit in de sluikpers in de illegaliteit doorgebracht werd.

Art. 10 De materiële schade die persoonlijk door de weerstanders door de Sluikpers of door hun bloedverwanten werd geleden als rechtstreeks gevolg van hun activiteit in de Sluikpers en ten gevolge van maatregelen die door de vijand of door personen die de politiek of de inzichten van de vijand dienden, werden genomen, zal op basis van de wet op de militaire opeisingen, vergoed worden.

Art. 11 De rechthebbenden van overleden of verdwenen weerstanders door de Sluikpers kunnen in de plaats van hun rechtsvoorganger een aanvraag indienen.

Worden in dit opzicht als rechthebbenden beschouwd al de personen die kunnen bewijzen dat zij bij de erkenning, in hoofde van hun rechtsvoorganger, van de hoedanigheid van weerstander door de Sluikpers een geldelijk belang hebben.

HOOFDSTUK III. Algemene bepalingen

Art. 12 Het zich onwettig toe-eigenen van de titel van weerstander door de Sluikpers wordt gestraft overeenkomstig art.228 van het Wetboek van Strafrecht.

Art. 13 De personen, die na de tenuitvoerlegging van deze wet wegens misdaad of wanbedrijf van gemeen recht zouden gestraft worden, zullen van het recht op het dragen van eretekens en op het genot van de voordelen bij deze wet toegekend, vervallen verklaard worden. In dit laatste geval zal het verval slechts uitgesproken worden, indien de opgelegde straf meer dan twee jaar gevangenisstraf bedraagt.

Het verval bedoeld bij de voorgaande alinea, wordt bij het vonnis en arrest van veroordeling uitgesproken. Het mag niet meer dan tien jaar bedragen, wanneer het op correctionele veroordeelden toegepast wordt.

HOOFDSTUK IV. Erkenningscommissies voor weerstanders door de Sluikpers en hun bevoegdheid

Art. 14 Bij koninklijk besluit zullen Controlecommissies ingesteld worden, belast met het verifiëren van de nodige voorwaarden voor de erkenning van de titel van weerstanders door de Sluikpers. Het bewijs kan geleverd worden met alle rechtsmiddelen.

Art. 15 Iedere van deze commissies zal een of meer kamers omvatten. Elke kamer zal samengesteld zijn uit vijf leden benoemd door de Minister van Wederopbouw, waaronder een voorzitter, een lid op de voordracht van de Minister van Landsverdediging en twee leden gekozen op een drievoudige lijst voorgedragen door de verenigingen, federaties of verbonden bij koninklijk besluit als groepering van weerstanders door do Sluikpers erkend.

De voorzitter zal worden gekozen onder de werkende, plaatsvervangende of ere-magistraten. Er zullen plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

Art. 16 Behalve in geval van overmacht moeten de aanvragen bij ter post aangetekende omslag ingediend worden en geadresseerd aan de Minister van Wederopbouw, ten laatste één jaar na de bekendmaking van deze wet.

Art. 17 Een koninklijk besluit zal de verklaringen of documenten bepalen die voor de samenstelling van de dossiers der door de wet begunstigden nodig zijn. De bevoegdheid van de Commissies, hun procedureregelen, alsmede hun werking zullen eveneens bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

Art. 18 Er zal een commissie van beroep ingesteld worden, die te Brussel zal zetelen. Elke kamer er van zal worden samengesteld uit vijf leden benoemd door de Minister van

Wederopbouw, waaronder een voorzitter, een lid op de voordracht van de Minister van Landsverdediging en twee leden gekozen op een drievoudige lijst voorgedragen door de verenigingen, federaties of verbonden bij koninklijk besluit als groepering van weerstanders door de Sluikpers erkend.

De voorzitter zal worden gekozen onder de werkende plaatsvervangende of ere-magistraten. Er zullen plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

Art. 19 Elke beslissing zal kunnen herzien worden wanneer ze als vergissing wordt erkend of wanneer nieuwe elementen worden voorgelegd die de herziening rechtvaardigen.

Art. 20 Het 2° van artikel 1 der besluitwet van 24 december 1946 houdende inrichting van het Statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingetrokken.

Wet van 7 juli 1953
(Staatsblad 3 augustus)

houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946.

Gewijzigd bij: *de wet van 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni).*

HOOFDSTUK I. Gedeporteerden voor verplichte tewerkstelling

Art. 1 Deze wet is van toepassing op de personen van Belgische nationaliteit die, zonder op geregelde tijdstippen huiswaarts te hebben kunnen keren, onder de hierna gestelde voorwaarden door de vijand of door zijn handlangers tijdens de oorlog 1940-1945 in Duitsland of in een door Duitsland bezet land, met uitzondering van België, verplicht tewerkgesteld werden.

Art. 2 Onverminderd de bepalingen van artikel 1 van deze wet, wordt de hoedanigheid van gedeporteerde toegekend aan de personen die tewerkgesteld werden:

Hetzij ingevolge hun aanhouding door de vijand of door zijn handlangers;

Hetzij nadat zij ter uitvoering van de Duitse verordeningen van 6 Maart en 6 Oktober 1942 vóór de diensten voor tewerkstelling waren verschenen;

Hetzij in uitvoering van de Duitse verordeningen betreffende het dekken der noodwendigheden in zake werkkrachten voor werken van bijzonder Staatsbelang, welke van kracht waren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving onder de vijandige bezetting onderworpen werd.

Art. 3 De in het artikel 1 genoemde personen moeten de staat van Belg bezitten op het ogenblik van hun aanhouding of van hun vertrek naar het buitenland; zij moeten die staat eveneens bezitten op het ogenblik dat zij de aanvraag indienen om voor deze wet in aanmerking te komen of op het ogenblik van hun overlijden in het geval waarvan sprake in artikel 2 van de wet van 9 Juli 1951 betreffende de indiening der aanvragen om het genot van verschillende statuten en houdende regeling van de posthume erkenning.

Art. 4 Van de toepassing van deze wet zijn uitgesloten zij die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt, wanneer zij op het ogenblik van hun verbintenis de leeftijd van 18 jaar bereikt of overschreden hadden.

Worden geacht vrijwillig voor de vijand gewerkt te hebben, behoudens tegenbewijs, hetwelk door alle rechtsmiddelen kan geleverd worden, zij die vóór 6 October 1942 in Duitsland of in een door Duitsland bezet land, met uitzondering van België of Noord-Frankrijk, tewerkgesteld waren.

Met uitzondering van hen die door de vijand aangehouden werden, geldt dit ook voor hen die niet behoren tot klassen 1920 tot en met 1924 en na 6 September 1943 in Duitsland tewerkgesteld werden.

De bepaling der twee voorgaande leden zijn niet van toepassing op de inwoners van het met geweld aan de Duitse wetgeving onderworpen gedeelte van België, die tewerkgesteld werden ter uitvoering van die wetgeving.

Art. 5 Van de toepassing van deze wet kunnen uitgesloten worden:

1° Zij die tot een criminele of een correctionele straf van ten minste twee jaar zijn veroordeeld, voor zover het misdrijf na 10 mei 1940 is gepleegd;

2° Zij die zich aan een tekortkoming hebben schuldig gemaakt, door het verrichten van daden, ten nadele van hun metgezellen of van de Belgische gemeenschap.

HOOFDSTUK II. Rechten en voordelen der gedeporteerden voor verplichte tewerkstelling

Art. 6 Een kaart van gedeporteerde voor verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 wordt ingesteld.

Art. 7 De gedeporteerden voor verplichte tewerkstelling kunnen vakopleiding op kosten van de Staat krijgen, onder de voorwaarden bepaald bij hoofdstuk III van het Regentsbesluit van 26 Mei 1945, betreffende de inrichting van het Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen.

Die opleiding heeft tot doel hun een vak aan te leren indien zij er geen uitoefenen of hen aan hun eigen vak weder aan te passen of hun andere vakken dan het hunne aan te leren.

De premiën en steun kunnen provisioneel verleend worden aan hen die een aanvraag tot erkenning als gedeporteerde hebben ingediend.

De provisioneel verleende steun en premiën moeten aan de Staat slechts terugbetaald worden, ingeval de aanvraag wegens valse verklaringen van de betrokkene wordt verworpen.

Art. 8 De gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling kunnen hun rechten op het pensioen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers doen gelden volgens de modaliteiten bij de wetgeving inzake de pensioenen voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1940-1945 bepaald.

HOOFDSTUK III. Rechtspleging

Art. 9 Controlecommissies, waarvan het getal door de Koning wordt vastgesteld, en een commissie van beroep zijn gelast:

1° Na te gaan of de vereiste voorwaarden voor het erkennen van de hoedanigheid van gedeporteerde voor verplichte tewerkstelling voorhanden zijn;

2° Vast te stellen hoe lang de betrokkenen verplicht tewerkgesteld zijn geweest, volgens de betekenis van deze wet.

De Koning benoemt de leden van die commissies, welke bestaan uit een effectief, plaatsvervangend of eremagistraat en vier leden, van wie twee op voordracht van de door de Koning erkende verenigingen van gedeporteerden voor verplichte tewerkstelling.

De Koning regelt de territoriale bevoegdheid der commissies en de rechtspleging van die commissies.

Art. 10 De aanvragen worden in het Nederlands of in het Frans gesteld. De personen die hun woonplaats hebben in de gemeenten met Duits taalstelsel van de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith kunnen hun aanvraag in het Duits stellen.

Art. 11 Het onderzoek van de aanvragen ingediend door hen tegen wie rechtsvervolgingen zijn ingesteld wegens misdrijven gepleegd na 10 mei 1940 welke een criminele of een correctionele straf tot gevolg kunnen hebben, wordt opgeschorst tot na een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

HOOFDSTUK IV. Voordelen gegrond op een beginsel van nationale erkentelijkheid

Art. 12 Het genot van de bepalingen van artikel 12 der dienstplichtwet van 15 Juli 1951, van de wetten van 3 augustus 1919 en 27 Mei 1947 betreffende de prioriteitsrechten bij het begeven van openbare betrekkingen, van de wet van 28 juli 1948 waarbij gelast wordt de vermelding "Stierf voor België" op de kant van sommige overlijdensakten te schrijven en van de tussenkomsten van het Nationaal Werk voor Oudstrijders, wordt toegekend aan de personen die van deze wet genieten en die verplicht tewerkgesteld werden:

1° Ingevolge hun aanhouding door de vijand of door zijn handlangers en voor zover zij niet worden aangehouden wegens een gemeenrechtelijk misdrijf;

2° Ter uitvoering van een formeel en schriftelijk bevel van de vijand of zijn handlangers waarbij de datum van hun vertrek voor verplichte tewerkstelling wordt vastgesteld;

3° Na zich aan de vijand of zijn handlangers overgegeven te hebben wegens de aanhouding van een familielid of wegens het feit dat zij zelf werkelijk door de vijand opgespoord werden, omdat zij geen gevolg hadden gegeven aan de oproepingsbrieven door de "Werbestelle" in het kader der Duitse verordeningen op de verplichte tewerkstelling aan hen gericht.

In afwijking van de bepalingen van lid 1 van dit artikel, blijft artikel 1 van de wet van 3 Augustus 1919 en 27 Mei 1947 toepasselijk op de gedoporteerden welke het genot van de huidige wet verworven, zonder evenwel te voldoen aan de voorwaarden, gesteld door bovengenoemd lid 1.

Art. 13 Binnen de perken der begrotingskredieten welke te dien einde worden voorzien, zal een sociale bijstand van gelijke aard als die welke verleend wordt door het Nationaal Werk voor Oudstrijders, mogen toegestaan worden tot de 1 januari 1955 aan de personen die de hoedanigheid van gedeporteerde verworven hebben, zonder evenwel aanspraak te kunnen maken op het genot van lid 1 van artikel 12 der huidige wet.

Een ministerieel besluit zal de uitvoeringsmodaliteiten van deze sociale bijstand bepalen.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 14 De indieningstermijn der aanvragen, die vastgesteld werd bij artikel 1, § 3, en bij artikel 2 van de wet van 9 Juli 1951 betreffende de indiening der aanvragen om het genot der statuten van de politieke gevangen en hun rechthebbenden, van de vreemdelingen politieke gevangenen, van de weerstanders door de sluikpers, van de burgerlijke weerstanders, van de werkweigeraars en van de gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, en houdende regeling van de posthume erkenning van de hoedanigheid van weerstander door de sluikpers, van burgerlijke weerstander, van werkweigeraar en van gedeporteerde voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, wordt verlengd, wat betreft de gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst, tot en met de laatste dag van de zesde maand volgende op die waarin deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Die aanvragen moeten worden ingediend bij de Minister tot wiens bevoegdheid de erkenning van de gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 behoort.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 25.*

Deze wet is van toepassing op de in behandeling zijnde aanvragen. De beslissingen getroffen ter uitvoering van de besluitwet van 24 December 1946, houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-45 worden herzien overeenkomstig de bepalingen van deze wet, hetzij op verzoek van de bevoegde Minister, hetzij op aanvraag van de belanghebbenden, welke aanvraag, behoudens in geval van overmacht, binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze wet moet ingediend worden.

Art. 16 Deze wet treedt in werking op de datum die door de Koning wordt vastgesteld.

Art. 17 De besluitwet van 24 December 1946, houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, wordt opgeheven.

Wet van 15 maart 1954
(Staatsblad 2 april)

betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

***Gewijzigd bij**: o.a. de wetten van 24 april 1957 (Staatsbl. 1 mei), 6 juli 1964 (Staatsbl. 24 juli), 15 juni 1967 (Staatsbl. 4 juli), 27 mei 1969 (Staatsbl. 10 juni), 1 juli 1969 (Staatsbl. 15 juli), 6 februari 1970 (Staatsbl. 12 februari), 23 december 1970 (Staatsbl. 13 januari 1971), 18 juli 1973 (Staatsbl. 6 september), 21 november 1974 (Staatsbl. 31 december), 17 februari 1975 (Staatsbl. 18 april), 28 mei 1975 (Staatsbl. 3 juli), 15 juli 1976 (Staatsbl. 14 augustus), 30 december 1977 (Staatsbl. 17 februari 1978),11 juli 1979 (Staatsbl. 31 juli), 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni), 30 juni 1983 (Staatsbl. 26 juli), K.B.'s van 3 december 1984 (Staatsbl. 16 maart 1985), 4 juli 1985 (Staatsbl. 6 augustus), de wetten van 3 mei 1986 (Staatsbl. 27 oktober 1990), 3 augustus 1988 (Staatsbl. 19 oktober), K.B. van 9 maart 1989 (Staatsbl. 23 maart), de wet van 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni), de programmawet van 22 december 1989 (Staatsbl. 30 december), het K.B. van 14 september 1992 (Staatsbl. 1 oktober), de wetten van 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), 12 januari 2017 (Staatsbl. 27 januari), 18 juli 2017 (Staatsbl. 4 augustus) en 13 april 2019 (Staatsbl. 30 april).*

HOOFDSTUK I. Gerechtigden en algemene voorwaarden van het herstel

Art. 1 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 23 december 1970, art. 7, 1°.*

Geven aanleiding tot herstel krachtens deze wet de zekere schaden, welke noodzakelijk voortvloeien uit een rechtstreeks door een van de in artikel 2 beperkend opgesomde oorlogshandelingen veroorzaakte aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon. Indien evenwel de oorlogshandeling bestaat in een dergene bedoeld bij het eerste lid van artikel 4 van deze wet, in de verplichte inlijving bij de Wehrmacht, in de door de vijand of zijn agenten opgelegde verplichte tewerkstelling in België, of in de gedwongen ontruiming, volstaat het dat de aantasting van de lichamelijke gaafheid veroorzaakt werd gedurende deze oorlogshandelingen en door toedoen van deze.

Het voorgaande lid is eveneens van toepassing wanneer de oorlogshandeling bestaat in de inlijving bij de Wehrmacht of bij Duitse paramilitaire formaties tijdens de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, van de slachtoffers bedoeld in § 5bis.

Geven geen aanleiding tot schadeloosstelling krachtens deze wet, de schaden geleden, onder de voorwaarden bepaald in het eerste artikel van de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend bij het besluit van de Regent van 5 oktober 1948, door de personen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wetten.

§ 2. In de zin van deze wet:

a) is het schadelijk feit de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon door de oorlogshandeling onder de in § 1 bepaalde voorwaarden;

b) zijn de schaden, de lichaamsgebreken, de verergering van lichaamsgebreken, welke vreemd zijn aan het schadelijk feit en het overlijden, elk noodzakelijk door het schadelijk feit veroorzaakt.

§ 3. De lichaamsgebreken en hun verergeringen geven aanleiding tot de pensioenen en vergoedingen bepaald in hoofdstuk II van deze wet, terwijl het overlijden aanleiding geeft tot de pensioenen toegekend aan de rechthebbenden door hoofdstuk III.

§ 4. *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1975, art. 1 (1) en vervangen bij de wet van 12 januari 2017, art. 2 (2).*

De wet is enkel op de Belgen van toepassing.

Deze hoedanigheid dient te bestaan:

a) ten aanzien van het slachtoffer op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen of van het overlijden indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten overleden is; het slachtoffer bezat nochtans die hoedanigheid op het ogenblik van het schadelijk feit of heeft een naturalisatieaanvraag ingediend vóór 10 mei 1940, of voldoet aan de volgende vereisten: geen volle tweeëntwintig jaar geweest zijn op 10 mei 1940, Belg geworden zijn vóór 1 januari 2003 en zijn gewone verblijfplaats in België hebben gehad op het moment van de oorlogshandelingen als gedefinieerd door artikel 2 van de wet van 15 maart 1954;

b) bovendien, ten aanzien van de rechthebbenden op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 1°.*

In afwijking van § 4, worden toegelaten tot het genot van deze wet, welke hun nationaliteit en die van het slachtoffer ook is, de wezen van buitenlanders of vaderlandlozen, aan wie de hoedanigheid van rechthebbende van een gerechtigde op het statuut der politieke gevangenen werd toegekend.

Zij kunnen evenwel slechts aanspraak maken op pensioen voor de tijd dat zij werkelijk in België verblijven.

De beslissing waarbij de wezen als rechthebbenden van gerechtigden van het statuut der politieke gevangenen worden erkend heeft bewijskracht voor de burgerlijke stand van de wezen en van hun rechtsvoorgangers.

§ 5bis. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 7, 2°.*

Eveneens in afwijking van § 4 worden toegelaten tot het genot van deze wet de slachtoffers of hun rechthebbenden, Duitzs onderhorigen of gewezen onderhorigen, die krachtens artikel 2 van de wet van 28 april 1958 houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland, met betrekking tot de correctie van de Belgisch-Duitse grens en tot de regeling van diverse vraagstukken betreffende beide landen, van het slotprotocol, van de bijlagen 1, 2, 3 en 4, en van de bijgevoegde brieven, ondertekend op 24 september 1956 te Brussel, de Belgische nationaliteit hebben verkregen door individuele optie of door de optie van de ouder onder wiens bewaring zij stonden, wanneer zij niet ontvoogde minderjarige kinderen waren.

De slachtoffers en de rechthebbenden bedoeld in het vorenstaande lid moeten bovendien de Belgische nationaliteit zonder onderbreking hebben bezeten vanaf voornoemde optie tot het ogenblik waarop het pensioen is toegekend. Wanneer de rechthebbenden van de slachtoffers bedoeld in deze paragraaf, eerste lid, niet voldeden aan de vereisten gesteld bij artikel 2 van voornoemde wet van 28 april 1958 om door individuele optie of uit hoofde van hun ouder de Belgische nationaliteit te verkrijgen, moeten zij deze bezitten op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 6. De verzoeker moet met alle rechtsmiddelen bewijzen dat hij de bij dit artikel gestelde voorwaarden vervult.

Art. 2 Als oorlogshandelingen worden voor de toepassing van deze wet alleen aangemerkt:

1° de maatregelen of handelingen, tussen 27 augustus 1939 en 15 november 1945 door de vijandelijke mogendheden, hun agenten of onderdanen genomen of verricht ter gelegenheid van de oorlog;

2° *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 2°.*

de maatregelen of handelingen, tussen 27 augustus 1939 en 8 mei 1945 door de Belgische Staat, de geallieerde landen of hun agenten genomen of verricht ter gelegenheid van de verdediging of de bevrijding van België met uitsluiting van de veiligheidsmaatregelen door de Belgische Staat genomen ter uitvoering van artikel 2 van de besluitwet van 12 oktober 1918 betreffende het verblijf in België van buitenlanders en van personen van vreemde afkomst.

3° de maatregelen of handelingen door de staatsburgers met vaderlandlievende bedoeling genomen of verricht ten einde zich aan de opeisingsbevelen van de vijand te onttrekken of de gevolgen daarvan te verminderen;

4° de misdaden en wanbedrijven, tussen 10 mei 1940 en 15 juli 1945 tegen personen gepleegd:

a) ingevolge de ontreddering der openbare besturen voortvloeiend uit de staat van oorlog;

b) met openlijk machtsvertoon of met geweld, door al dan niet gewapende samenscholingen of bijeenkomsten;

5° de daden bestemd om de met België in oorlog zijnde Staten in hun aanvals- of weermiddelen of in hun productie te treffen, alsmede de daden bestemd om sommige personen wegens hun handelingen in strijd met de belangen van de Belgische Staat te treffen;

6° *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 4.*

de ontploffing, tijdens de oorlog 1940-1945 of nadien, van munitie en oorlogstuig, welke niet in het vermogen van particulieren gekomen zijn of niet in de inventaris van het Belgisch leger of een der vreemde oorlogsvoerende legers opgenomen of opnieuw opgenomen werden.

7° *Aangevuld bij de wet van 23 december 1970, art. 8.*

wanneer het gaat om slachtoffers bedoeld in artikel 1, § 5bis, eerste lid, de tijdens de oorlog 1914-1918 genomen maatregelen of verrichte handelingen bedoeld in 1° en 2°, alsmede de ontploffing tijdens dezelfde oorlog of nadien van munitie en oorlogstuig bedoeld in 6°.

Art. 3 § 1. Zelfs wanneer niet voldaan is aan de bij het eerste artikel, § 1, eerste en tweede lid, gestelde voorwaarden met betrekking tot het oorzakelijk verband, hetwelk dient te bestaan tussen de oorlogshandeling en de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de personen, geven niettemin aanleiding tot herstel:

1° de schade welke voortvloeit uit de aantasting van de lichamelijke gaafheid, veroorzaakt door de bij artikel 2, 6° bepaalde oorlogshandeling, indien bij het feit dat de

ontploffing veroorzaakt heeft geen bedrog of geen grove schuld in hoofde van het slachtoffer aanwezig is;

2° *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 3°.*

de schade welke voortvloeit uit de aantasting van ne lichamelijke gaafheid, indien deze aantasting tegelijkertijd veroorzaakt werd door de schuld van het slachtoffer en door een handeling van de vijand, tegen het slachtoffer zelf gericht en indien die aantasting de dood van het slachtoffer of één of meer lichaamsgebreken tot gevolg heeft gehad, waarvan het (de) invaliditeitspercentage(s), berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, § 1, en eventueel samengeteld en op het onmiddellijke hogere veelvoud van 5 gebracht, ten minste 30 % beloopt (belopen); zulks geldt echter niet indien de daad van het slachtoffer een misdrijf uitmaakt, uitgesloten van de amnestie bepaald bij de besluitwet van 20 september 1945 met uitzondering evenwel van de misdrijven waarvan sprake in de littera's e) tot en met g) van artikel 3 en in artikel 11 van dezelfde besluitwet.

§ 2. Onverminderd de rechten, verworven op grond van rechterlijke beslissingen in kracht van gewijsde gegaan of op grond van overeenkomsten tussen partijen tot stand gekomen, zijn de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek, in zover zij de aansprakelijkheid van de Belgische Staat of van andere openbare besturen in het gedrang brengen, niet van toepassing op de oorlogshandelingen, bepaald in deze wet.

Art. 4 *Aangevuld bij de wet van 11 juli 1979, art. 4.*

Wanneer de aangevoerde oorlogshandeling bestaat in het te werk stellen in Duitsland of in een door Duitsland bezet land behalve België, of in het zich vrijwillig onttrekken aan de arbeidsverplichtingen of verplichtingen van militaire aard door de vijand opgelegd, wordt slechts uitspraak gedaan over de aanvragen om pensioen wanneer een uitvoerbare beslissing is uitgesproken door de overheden die bevoegd zijn om kennis te nemen van de aanvragen om erkenning van de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of van de hoedanigheid van werkweigeraar.

De Minister en de Commissies, krachtens deze wet gemachtigd om uitspraak te doen, dienen zich te houden aan de uitvoerbare beslissing van de in het vorig lid bedoelde overheden, wat betreft de werkelijkheid van de door dezen beoordeelde oorlogshandeling.

Elke pensioenaanvraag op grond van een oorlogshandeling bedoeld in het eerste lid kan worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om in aanmerking te komen voor het statuut der gedeporteerden voor do verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of voor het statuut der burgerlijke weerstanders en der werkweigeraars.

Een zodanige pensioenaanvraag kan eveneens, in voorkomend geval, worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om herziening in de zin van artikel 15 van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946 of als regelmatige aanvraag om herziening in de zin van artikel 6 van de wet van 2 april 1958 tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Een zodanige pensioenaanvraag kan ook nog, in voorkomend geval, worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om herziening van een uitvoerbare beslissing van onontvankelijkheid genomen in het raam van de toepassing van de artikelen 14

en 15 van de voornoemde wat van 7 juli 1953 of van de artikelen 5 en 6 van de voornoemde wet van 2 april 1958.

Art. 5 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 5.*

De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen ten gunste van het slachtoffer een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding uitgekeerd wegens hetzelfde schadelijk feit wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

Betreft het vergoedingen als rente uitbetaald, dan worden alleen de sommen, vervallen na de ingenottreding van het pensioen, afgetrokken. Betreft het een in kapitaal uit te betalen vergoeding, dan wordt zij, volgens de tabel in gebruik bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, fictief omgezet in een rente, ingaande op de datum van de schade, en wordt de in het tweede lid gestelde regel toegepast.

Ten belope van de in uitvoering van deze wet betaalde sommen treedt de Staat in de rechten en verhaalmiddelen welke de slachtoffers of hun rechthebbenden kunnen laten gelden ingevolge de geleden schade.

§ 2. In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig pensioenen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigd pensioen samenvoegen met een pensioen, verschuldigd krachtens de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

Deze aanvraag heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de indiening ervan.

HOOFDSTUK II. Invaliditeitspensioenen

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 4°.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 6, 1° en 2° en de wet van 15 juni 1967, art. 2.*

Indien de schade een invaliditeit van 10% of meer tot gevolg heeft gehad, kan het slachtoffer aanspraak maken op een jaarlijks pensioen berekend op een basisbedrag van Fr. 1 531,40.

Op genoemd basisbedrag wordt een vermenigvuldiger toegepast, die volgens onderstaande tabel vastgesteld is in verhouding tot het percentage der invaliditeit. Indien dit percentage, ofschoon hoger dan 10%, geen veelvoud van 5 is, wordt het op het onmiddellijk veelvoud van 5 afgerond.

Percentage	Vermenigvuldiger
10%	1,75
15%	2,50
20%	3,50
25%	4,50

30%	6,00
35%	7,00
40%	8,00
45%	9,00
50%	10,00
55%	11,00
60%	13,25
65%	14,25
70%	16,00
75%	17,25
80%	19,25
85%	20,50
90%	22,50
95%	23,75
100%	26,00

De met toepassing van het tweede lid verkregen bedragen worden, na weglating van de frankgedeelten en afronding op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 15 juni 1967, art. 2, 2°.*

Indien het slachtoffer aanspraak kan maken op één van de vergoedingen bedoeld in artikel 10, § 2 en § 3, of indien het recht heeft op een pensioen berekend op een invaliditeitspercentage van 100 pct. en aanspraak kan maken op de vergoeding bedoeld in artikel 10, § 1, wordt in afwijking van § 1 het jaarlijks pensioen vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel:

Tabel vervangen bij de wet van 27 mei 1969, art. 3, 1°.

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968
10	3 356	3 496	3 632
15	4 796	4 996	5 192
20	6 716	6 992	7 272
25	8 632	8 992	9 344
30	11 512	11 992	12 464
35	13 436	13 988	14 544
40	15 352	15 988	16 624
45	17 272	17 984	18 696

50	19 196	19 984	20 776
55	21 112	21 980	22 856
60	25 432	26 480	27 528
65	27 352	28 480	29 608
70	30 708	31 976	33 248
75	33 108	34 476	35 840
80	36 952	38 476	40 000
85	39 348	40 976	42 600
90	43 188	44 972	46 756
95	45 588	47 472	49 352
100	49 908	51 968	54 028

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 6, 3°, 15 juni 1967, art. 2, 3°, a), b) en c), 23 december 1970, art. 9, 1°, a) en b), 7 juni 1989, art. 37.*

Indien het schadelijk feit veroorzaakt werd door het zich vrijwillig onttrekken aan de militaire verplichtingen of aan de arbeidsverplichtingen door de vijand of zijn handlangers opgelegd, en indien wegens één van die oorlogshandelingen de hoedanigheid van werkweigeraar aan het slachtoffer werd toegekend door de overheden bedoeld in artikel 4, wordt in afwijking van § 1 het jaarlijks pensioen vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel:

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968
10	3 772	3 772	3 772
15	5 668	5 668	5 668
20	7 552	7 552	7 552
25	9 452	9 452	9 452
30	11 344	11 468	11 924
35	13 236	13 380	13 912
40	15 124	15 292	15 900
45	17 016	17 204	17 888
50	18 912	19 116	19 876
55	20 808	21 028	21 864
60	27 060	27 060	27 060
65	29 316	29 316	29 316
70	31 580	31 580	31 804
75	33 828	33 828	34 288
80	36 084	36 804	38 264

85	38 344	39 192	40 748
90	41 312	43 016	44 724
95	43 608	45 408	47 208
100	47 736	49 708	51 680

Hetzelfde pensioen is van toepassing wanneer het slachtoffer dat zich had onttrokken aan de in het voorgaand lid omschreven arbeidsverplichtingen door de vijand of zijn agenten werd ontdekt en door hen gedwongen werd tot verplichte arbeid:

1° indien het schadelijk feit door deze wegvoering werd veroorzaakt en

2° indien wegens deze onttrekking aan de arbeidsverplichtingen en wegvoering welke er uit voortvloeide de hoedanigheid van werkweigeraar en de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte tewerkstelling hem werden toegekend door de in het eerste lid van artikel 4 bedoelde overheden.

Hetzelfde pensioen is ook van toepassing wanneer het slachtoffer dat zich had onttrokken aan de verplichtingen van militaire aard in het eerste lid omschreven, door de vijand of zijn agenten werd ontdekt en met geweld tot genoemde verplichtingen van militaire aard werd gedwongen:

1° indien het schadelijk feit werd geleden tijdens die gedwongen militaire dienst, en

2° indien de hoedanigheid van werkweigeraar hem werd toegekend door de overheden bedoeld in artikel 4, eerste lid.

Tenslotte wordt hetzelfde pensioen toegekend aan de mannen van 16 tot 35 jaar die, in mei 1940, gehoor hebben gegeven aan de oproep van de Regering om zich bij het leger te voegen en niet gerechtigd zijn op de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Hetzelfde pensioen geldt ook voor de zeelieden van de koopvaardij die actief aan de oorlog 1940-1945 hebben deelgenomen door de logistiek van de geallieerde legers te verzekeren en op wie de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 niet toe passelijk zijn.

Wanneer de schade bestaat uit meerdere lichaamsgebreken waarvan één gans of gedeeltelijk het gevolg is van een schadelijk feit veroorzaakt door één der oorlogshandelingen bedoeld in deze paragraaf, wordt voor de berekening van het pensioen de gehele schade geacht het gevolg te zijn van dat schadelijk feit.

§ 3bis. *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 2, 4°.*

Indien het slachtoffer tegelijk de voorwaarden vervult om op het pensioen bepaald in § 2 en op dat bepaald in § 3 aanspraak te kunnen maken, wordt in afwijking van de §§ 1 tot 3 het jaarlijks pensioen vastgesteld, overeenkomstig de volgende tabel:

Tabel vervangen bij de wet van 27 mei 1969, art. 3, 2°.

Pensioenbedrag (Frank)

Invaliditeitspercentage	Periode van 01/01/1966 tot 31/12/1966	Periode van 01/01/1967 tot 31/12/1967	Vanaf 01/01/1968

10	4 336	4 336	4 336
15	6 516	6 516	6 516
20	8 684	8 684	8 684
25	10 868	10 868	10 868
30	13 044	13 188	13 712
35	15 220	15 384	15 996
40	17 392	17 584	18 284
45	19 568	19 784	20 568
50	21 748	21 980	22 856
55	23 928	24 180	25 140
60	31 116	31 116	31 116
65	33 712	33 712	33 712
70	36 316	36 316	36 572
75	38 900	38 900	39 428
80	43 816	43 816	44 000
85	46 552	46 552	46 860
90	49 292	49 468	51 428
95	52 032	52 218	54 284
100	54 768	57 164	59 428

§ 4. *Gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 3, 3°, 23 december 1970, art. 9, 2°, 3 mei 1986, art. 1 en de wet van 18 mei 1998, art. 37*.

De kinderen van invaliden wier vergoedbare invaliditeit op grond van deze wet 80% bereikt, ontvangen vergoedingen gelijk aan de gezinsprestaties verschuldigd aan de kinderen van de werkonbekwame arbeiders bedoeld in artikel 56, § 2 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Die vergoedingen zijn verschuldigd tot de leeftijd van 18 jaar. Voor wezen (lees kinderen) die recht geven op kinderbijslag, wordt dit voordeel behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

Uitwerking op 1 september 1998. Van de vergoedingen bij deze paragraaf bepaald, komen in mindering:

1° de gezinsprestaties verschuldigd bij toepassing van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;

2° de gezinsprestaties bepaald bij het koninklijk besluit van 26 maart 1965 betreffende de kinderbijslag voor bepaalde categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel;

3° de gezinsprestaties bepaald bij het organiek koninklijk besluit van 22 december 1938 genomen in uitvoering van de wet van 10 juni 1937 tot uitbreiding van de kindertoeslagen tot de werkgevers en tot de zelfstandigen;

4° de gezinsvergoedingen waarvan de samenvoeging met de prestaties verleend op grond van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders verboden is in toepassing van artikel 60 van die wetten.

De vergoedingen worden ten laste van de Staat uitbetaald door bemiddeling van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers. De vereiste kredieten om de Rijksdienst schadeloos te stellen worden opgenomen van de kredieten daartoe uitgetrokken op de begroting der pensioenen.

Door het Dotatiefonds, opgericht bij het koninklijk besluit nr.16 van 22 juli 1939, worden provisionele voorschotten ter beschikking gesteld van de genoemde Dienst, welke van dezelfde kredieten dienen opgenomen te worden.

§ 5. *Opgeheven bij de wet van 15 juni 1967, art. 20*.

Art. 6bis *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 10 en gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1976, art. 2, 30 december 1977, art. 2, 11 juli 1979, art. 2, 4 juni 1982, art. 31, 30 juni 1983, art. 30, 3 augustus 1988, art. 4, 7 juni 1989, art. 38 en 18 juli 2017, art. 32.*

§ 1. Overeenkomstig de hiernavolgende tabellen worden, voor een gelijkwaardig invaliditeitspercentage, de enige bedragen van de pensioenen voor invaliden bedoeld in artikel 6, gelijkgeschakeld met de enige bedragen van de pensioenen toegekend aan invaliden op wie de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 toepasselijk zijn, ter uitvoering van artikel 11 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Voor de toepassing van dit artikel wordt geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid van de wet van 16 maart 1954 tot wijziging van dezelfde gecoördineerde wetten.

a) Wat betreft de in artikel 6, § 1, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	80

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

b) Wat betreft de in artikel 6, § 2, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	90

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

c) Wat betreft de in artikel 6, § 3, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	95

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

d) Wat betreft de in artikel 6, § 3bis, bedoelde invaliden:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 april 1982
10 à 100	100

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

e) Wat betreft de in artikel 6, § 1, bedoelde invaliden die gedeporteerd werden voor de verplichte tewerkstelling:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	90

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

1° wanneer het schadelijk feit door die deportatie werd veroorzaakt;

2° en wanneer de hoedanigheid van gedeporteerde voor de verplichte tewerkstelling hem, uit hoofde van die deportatie, is toegekend door de overheden, bedoeld in het eerste lid van artikel 4:

f) Wat betreft de in artikel 6, § 2, bedoelde invaliden die gedeporteerd werden voor de verplichte tewerkstelling in de zin van rubriek e) van dit artikel:

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 januari 1990
10 à 100	98

Invaliditeitspercentage	Vanaf 1 juli 2017
10 tot 100	100

Onverminderd de toepassing van het laatste lid van artikel 6, § 3 van deze wet, wordt wanneer de schade bestaat uit meerdere lichaamsgebreken waarvan één gans of gedeeltelijk het gevolg is van het schadelijk feit bedoeld in de rubrieken e) en f) van dit artikel, voor de berekening van het pensioen, de gehele schade geacht het gevolg te zijn van dit schadelijk feit (3).

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 18 juli 2017, art. 32.*

Art. 6ter *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 32 en gewijzigd bij de wet van 18 juli 2017, art. 33.*

Wanneer de schade een invaliditeit die vergoed wordt naar rata van 100 pct. tot gevolg heeft gehad, kan het slachtoffer aanspraak maken op een aanvullende jaarlijkse vergoeding. Overeenkomstig de hierboven in artikel 6bis opgenomen tabellen worden de enige bedragen van die vergoeding gelijkgeschakeld met het enige bedrag van de gelijkaardige uitkering toegekend aan de houders van een pensioen berekend op de grondslag van een invaliditeit van 100 pct. toegekend aan de invaliden, gerechtigden op de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948, ter uitvoering van artikel 10, § 2 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Er wordt geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid van de wet van 16 maart 1954 tot wijziging van dezelfde gecoördineerde wetten voor de toepassing van dit artikel.

Art. 7 § 1. De lichaamsgebreken die aanleiding geven tot vergoeding zijn de ze waarvan de Officiële Belgische Schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit de lijst opgeeft, of deze welke er mede kunnen worden gelijkgesteld; de invaliditeiten welke er uit voortspruiten worden afzonderlijk geschat overeenkomstig de opgaven vervat in dezelfde schaal, mits eventueel de schatting bepaald voor de totaliteit der vastgestelde stoornissen te verminderen met de bedragen der invaliditeit, welke voor hetzelfde lid, dezelfde functie of hetzelfde physiologisch stelsel, te wijten is aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na het aangevoerd feit, of daarmee gepaard gingen.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 7 en 23 december 1970, art. 11.*

In geval van meervoudige lichaamsgebreken wordt het invaliditeitspercentage integraal toegekend voor het zwaarste lichaamsgebrek. De overige percentages worden vervolgens gerangschikt in de afnemende volgorde van hun belang en berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit.

Wanneer het zwaarste gebrek minstens 20% bedraagt, worden de percentages van de volgende in de afnemende volgorde van hun belangrijkheid respectievelijk verhoogd met 5, 10, 15, 20, 25 enzovoort alvorens hun waarde voor het berekenen van het overblijvende invaliditeitspercentage wordt vastgesteld.

Indien de som van de invaliditeitsbedragen, berekend overeenkomstig het voorgaand lid, 10% bereikt, kan het slachtoffer aanspraak maken op het pensioen bepaald bij artikel 6; indien deze som 10% overschrijdt maar geen veelvoud is van 5, wordt zij op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5 afgerond.

Indien de som van de invaliditeitspercentages, berekend overeenkomstig het eerste lid, geen 10% bedraagt, doch na gewone samentelling dat percentage bereikt, wordt, niettegenstaande het bepaalde in artikel 6, § 1, eerste lid, het pensioen verleend.

Wanneer het verschillende lichaamsgebreken geldt, doch met betrekking op dezelfde functie of synergische functies, kunnen deze lichaamsgebreken evenwel geschat worden bij rationele raming door zich te verlaten op de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 augustus 1938 dat verordendende kracht geeft aan de regels gevolgd in zake militaire invaliditeitspensioenen voor de schatting der meervoudige invaliditeiten bij rationele raming.

§ 3. In het geval van meervoudige lichaamsgebreken waarvan één of meer aanleiding geven tot invaliditeitspensioen krachtens deze wet en waarvan één of meer andere aanleiding geven tot een ander invaliditeitspensioen ten bezware van de Staat, wordt het totale invaliditeitsbedrag berekend overeenkomstig de regels voorgeschreven bij § 2 van dit artikel.

Indien één van de bij het eerste lid van deze paragraaf bedoelde lichaamsgebreken wegens opeenvolgende schade aanleiding geeft tot vergoeding krachtens deze wet en tot vergoeding krachtens een andere wetgeving, wordt niet overgegaan, wat dit lichaamsgebrek betreft, tot de verminderingen welke bij § 1 van dit artikel bepaald worden wat betreft de invaliditeitspercentages welke reeds door de Staat vergoed worden.

Het invaliditeitspercentage dat in aanmerking wordt genomen voor het vaststellen van het pensioen wordt bekomen door van het totaal invaliditeitspercentage het invaliditeitspercentage van het ander of van de andere pensioenen, die onaantastbaar blijven, af te trekken.

Indien het in aanmerking te nemen invaliditeitspercentage voor het vaststellen van het pensioen kleiner is dan 10% doch ten minste 1% bereikt, is niettegenstaande § 1 van artikel 6, het pensioen verschuldigd; in dit geval wordt het invaliditeitspercentage op 5% gebracht indien het kleiner is dan dit percentage en op 10% indien het groter is. Voor de berekening van het pensioenbedrag is de grondslag gelijk aan de helft of aan het ganse bedrag van hetgeen bepaald wordt in artikel 6, § 1, eerste lid.

Elke wijziging in de bedragen van het een of andere invaliditeitspensioen ten laste van de Staat, brengt ambtshalve herziening mede, overeenkomstig de regels van deze paragraaf, van het invaliditeitspercentage in aanmerking te nemen voor de vaststelling van het pensioen verleend krachtens deze wet.

§ 4. In de gevallen, bepaald in § 3 van dit artikel, wordt het bedrag van het pensioen der burgerlijke slachtoffers als volgt vastgesteld:

Eerst wordt een fictief bedrag berekend, gelijk aan dat van het pensioen dat zou toegekend worden voor het totaal invaliditeitsbedrag; vervolgens wordt het werkelijk bedrag van het pensioen vastgesteld door dit fictief bedrag te vermenigvuldigen met het invaliditeitspercentage, dat krachtens het derde lid van § 3 in aanmerking dient genomen voor de vaststelling van het pensioen en door het aldus bekomen product te delen door het totaal invaliditeitspercentage.

§ 5. *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 5°.*

In geval het recht op het bij deze wet bepaalde pensioen wordt samengevoegd met een vergoedingspensioen, is artikel 9, § 5 van de samen geordende wetten op de vergoedingspensioenen van toepassing.

Art. 8 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 6° en aangevuld bij de wet van 4 juni 1982, art. 33, § 1.*

De invaliditeitspensioenen worden alleen toegekend zo de ongeschiktheid ten minste 30 dagen duurt. Zij worden tijdelijk toegekend behalve in geval van blindheid, enucleatie, afzetting van een lid, een vinger of een teen.

Het percentage invaliditeit wordt vijf jaar na de beslissing tot toekenning van het pensioen herzien door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst afhangend van het Ministerie van Volksgezondheid. Deze termijn gaat in de dag waarop de beslissing uitvoerbaar wordt.

Indien evenwel de invalide op de datum waarop de beslissing tot toekenning van het pensioen genomen is, de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt, zal de herziening niet plaats hebben en wordt het pensioen definitief toegekend.

§ 2. Wanneer het pensioen wordt toegekend voor verschillende verminkingen, verlammingen of lichaamsgebreken, waarover bij verschillende beslissingen uitspraak werd gedaan, heeft de herziening voor elk van die beslissingen afzonderlijk plaats binnen de termijnen bij dit artikel bepaald.

§ 3. Het geneeskundig onderzoek waaraan de verzoeker bij de herziening van het tijdelijk pensioen wordt onderworpen, wordt gedaan door geneesheren die hem niet vroeger hebben onderzocht.

Art. 9 *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 7°.*

§ 1. Wanneer iemand een pensioen van burgerlijk slachtoffer van de oorlog 1940-1945 genoot op grond van de wetsbepalingen die vóór deze wet van kracht waren, dit pensioen nog steeds liep op 1 januari 1954 en hem een tijdelijk pensioen toegekend werd krachtens artikel 35, § 1 van deze wet, zal de herziening van de graad van invaliditeit, in afwijking van artikel 8, § 1, plaats hebben op een door de Koning vast te stellen datum.

§ 2. Onverminderd het laatste lid van artikel 11 van deze wet, vervallen het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen de dag vóór die van de herziening van het invaliditeitsbedrag, overeenkomstig de artikelen 8 en 9, § 1 van deze wet. Het pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen, eventueel toegekend krachtens artikel 20, § 3 van deze wet, gaan in op de dag bepaald voor de herziening van het invaliditeitsbedrag van het tijdelijk pensioen.

§ 3. Voor zover de herziening bepaald bij de artikelen 8 en 9 van deze wet niet wordt vertraagd door toedoen van de belanghebbenden, worden het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen als voorschotten verder uitbetaald tot de dag die de beslissing gewezen krachtens artikel 20, § 3 van deze wet voorafgaat.

De aldus betaalde voorschotten komen eventueel in mindering van de sommen verschuldigd in toepassing van de beslissing gewezen krachtens genoemd artikel 20, § 3.

§ 4. Bedoelde voorschotten zijn slechts terugvorderbaar in geval van bedrog vanwege de verzoeker door de bevoegde Commissie vastgesteld.

Art. 10 § 1. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 8°, a) en b).*

a) De invaliden die, wegens hun lichaamsgebrek, in de onmogelijkheid verkeren zich voort te bewegen, zich te geleiden of alleen sommige noodzakelijke levensverrichtingen te vervullen en verplicht zijn gewoonlijk een beroep te doen op de verzorging van een derde persoon mogen, buiten het eigenlijk invaliditeitspensioen, aanspraak maken op een speciale vergoeding waarvan het maximumbedrag gelijk is aan l00% van het pensioenbedrag, dat voor een invaliditeit van 100% verkregen wordt, door de in artikel 6, § 1, bepaalde berekening.

b) De oorlogsinvaliden wegens krankzinnigheid die een vergoedbare invaliditeit van 100% tot gevolg heeft en niet in een bijzondere inrichting opgesloten zijn, kunnen een bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon bekomen volgens het onderscheid dat gemaakt wordt bij a).

Dit geldt eveneens voor de invaliden aangetast door ziekten, die een totale vergoedbare invaliditeit van 100% medebrengen en die, uit dien hoofde, blijvend dienen de kamer te houden of te bed te blijven.

c) De toekenningsvoorwaarden van deze speciale vergoeding zullen bij koninklijk besluit worden bepaald.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, c) en 6 juli 1964, art. 8, 1° en vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 3.*

De slachtoffers wier invaliditeit werd bepaald op grond van de artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 van de in artikel 7 bedoelde officiële Belgische Schaal der invaliditeiten kunnen, naast hun pensioen, aanspraak maken op amputatievergoedingen, waarvan het jaarlijks bedrag als volgt wordt vastgesteld:

Bedrag van de amputatievergoedingen

Nummer van de schaal	Bedrag van de vergoeding (in frank)	Nummer van de schaal	Bedrag van de vergoeding (in frank)
71	18 496	216	11 020
72	17 016	217, a	10 100
73	15 908	217, b	9 184
74	14 796	218	8 436
75	11 096	219	8 436
76	9 248	220, a	6 120
		220, b	5 624
		220, c	5 624
		221	5 624

Voor de lichaamsgebreken bedoeld in de hierboven vermelde artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 worden, voor de toepassing van deze wet, eventueel bij assimilatie, de invaliditeitspercentages bepaald in bijlage 1 van de wet van 5 mei 1936 in aanmerking genomen.

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, d) en 6 juli 1964, art. 8, 2° en vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 3.*

De slachtoffers die vergoed worden naar rato van 100% kunnen wegens de hierna vermelde lichaamsgebreken, naast hun pensioen, aanspraak maken op de volgende jaarlijkse vergoedingen:

Nummer van de schaal	Aard van het lichaamsgebrek	Bedrag van de vergoeding (in frank)
5, 7 en 8	Gelaatsschending (zonder blindheid)	16 312
309	Volledig verlies van twee ledematen, ongeacht in welk verband	21 432
310	Volledig verlies van een lid en een voet of van een lid en vier of vijf vingers in een hand	21 432
311a	Volledig verlies van beide handen	24 492

311b	Volledig verlies van de voorarmen	26 024
311c	Volledig verlies van een arm en een voorarm	27 556
311d	Afzetting in beide schoudergewrichten	32 624
312	Verlies van beide voeten	16 312
313 en 314	Verlies van beide onderste ledematen tot op verschillende hoogten	19 900
315	Verlies van de vijf vingers van beide handen	19 560
316	Verlies van vier vingers van beide handen	13 040
723 en 728	Blindheid	40 776
-	Verlies van drie ledematen	32 624
-	Verlies van vier ledematen	40 776
-	Quadriplegie	32 624
-	Paraplegie	16 312
-	Hemiplegie	16 312

Voor de lichaamsgebreken bedoeld in artikel 312 van de Officiële Belgische Schaal der invaliditeiten wordt, voor de toepassing van deze wet, bij assimilatie, het invaliditeitspercentage bepaald in bijlage II van de wet van 5 mei 1936 in aanmerking genomen.

§ 3bis. *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art 8, 3°.*

Voor de toepassing van de §§ 2 en 3 worden met de anatomische verliezen in de eigenlijke zin van die woorden gelijkgesteld de krachtens één der schaalnummers aangehaald in die §§ 2 en 3 "bij assimilatie" in aanmerking genomen functionele verliezen.

§ 4. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 8°, e) en 15 juni 1967, art. 20*.

De vergoedingen in de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel genoemd kunnen samengevoegd worden.

"Het bedrag der vergoeding wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4 afgerond, zonder inachtneming van gedeelten van één frank."

§ 5. Indien sommige lichaamsgebreken, stellig veroorzaakt door een schadelijk feit, geen aanleiding kunnen geven op pensioen omdat een eerste lichaamsgebrek reeds 100% bereikt, kunnen zij evenwel aanleiding geven tot de bij dit artikel bepaalde vergoedingen.

Art. 10bis *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 4.*

De slachtoffers wier invaliditeit geheel of gedeeltelijk veroorzaakt werd door de vrijwillige onttrekking aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten en wier hoedanigheid van werkweigeraar werd erkend door de in artikel 4 bedoelde overheden, hebben, naast hun pensioen en de in artikel 10 bepaalde vergoedingen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding gelijk aan die welke toegekend wordt aan de onder dwang bij het Duitse leger ingelijfden krachtens artikel 6 (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de

vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964.

De vergoedingen toegekend met toepassing van het hierboven vermelde verdrag komen in mindering van de bij dit artikel bedoelde vergoedingen.

Art. 10ter *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 12 en gewijzigd bij de wetten van 28 mei 1975, art. 3, 11 juli 1979, art. 2, 4 juni 1982, art. 34 en 13 april 2019, art. 7 (4).*

Overeenkomstig de tabel hierna worden de enige bedragen van de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon, wegens amputatie of mutilatie bedoeld in artikel 10, vastgesteld in verhouding tot de enige bedragen van de vergoedingen die uit hoofde van gebreken van dezelfde aard worden toegekend aan de invaliden gerechtigd op de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, ter uitvoering van de artikelen 12 en 15b) van die gecoördineerde wetten.

Wat betreft de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon wordt voor de toepassing van dit artikel geen rekening gehouden met artikel 1, § 2, tweede lid, van de wet var 16 maart 1954 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Periodes en verhoudingen:

- van 1 april 1972 tot 31 december 1973 = 85%.
- vanaf 1 januari 1974 tot 31 december 1981 = 95%.
- vanaf 1 januari 1982 = 100%.

Indien de gerechtigden invaliden zijn die onder de toepassing vallen van artikel 6, § 2, gewijzigd bij de wetten van 15 juni 1967 en 27 mei 1969, of van artikel 6, § 3bis, ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967 en gewijzigd bij de wet van 27 mei 1969, zijn de enige bedragen van de speciale vergoedingen voor hulp van een derde persoon gelijk aan de enige bedragen van de vergoedingen die uit hoofde van gebreken van dezelfde aard door artikel 12, b), van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen worden toegekend aan de invaliden gerechtigd op artikel 15 van dezelfde gecoördineerde wetten.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 9° en aangevuld bij de wet van 23 december 1970, art. 13.*

De invaliditeitspensioenen gaan in de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend, maar kunnen geen uitwerking hebben vóór de datum van het schadelijk feit.

Nochtans ten opzichte van de vóór 31 december 1945 ingediende aanvragen gaan de pensioenen in op de datum van het schadelijk feit.

In de gevallen bedoeld in de twee vorige leden kon de Minister of de bevoegde Commissie op Advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een latere datum vaststellen in geval van stijgende invaliditeitsschaal of een dalende invaliditeitsschaal bepalen.

Het derde lid is eveneens van toepassing wanneer tengevolge van een oorspronkelijke aanvraag of van een herzieningsaanvraag het pensioen, zoals het uit die

aanvraag voortvloeit, ingaat op een andere datum dan die welke worden bepaald in het eerste en het tweede lid.

HOOFDSTUK III. Pensioenen voor rechthebbenden

Art. 12 § 1. Indien het schadelijk feit het overlijden heeft veroorzaakt, zal het pensioen aan de rechthebbenden bedoeld in § 4 van dit artikel verleend worden:

1° indien het schadelijk feit de enige oorzaak is van het overlijden;

2° indien het slachtoffer overleden is binnen vijf jaar na de kwetsuur, na het traumatisme of het ongeval voortvloeiend uit de oorlogshandeling en indien dit schadelijk feit noodzakelijk het overlijden veroorzaakt heeft.

§ 2. Indien de voorwaarden bepaald bij § 1 van dit artikel niet vervuld worden, zal een met de helft of met een vierde verminderd pensioen evenwel kunnen worden toegekend indien het schadelijk feit voor meer dan de helft of de drie vierde een rol gespeeld heeft in de werkelijke oorzaken van het overlijden en indien het de noodzakelijke oorzaak van dit overlijden is.

§ 3. In alle gevallen waar het overlijden geschied is 15 of 25 jaar na het schadelijk feit, wordt vermoed dat vreemde factoren voor 25 of 50% behoren tot de oorzaken van het overlijden.

§ 3bis. *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 1970, art. 14, 1°, en 7 juni 1989, art. 39, § 1.*

De §§ 2 en 3 zijn niet van toepassing:

- met ingang op 1 januari 1970:

op de pensioenen voor ascendenten bedoeld in § 4, 3° en 4° van dit artikel, wanneer hun inkomsten de minima bepaald bij artikel 15, § 2, eerste lid, te boven gaan;

- met ingang op 1 april 1970:

op de pensioenen voor dezelfde ascendenten, doch wanneer hun inkomsten dezelfde minima niet te boven gaan;

- met ingang op 1 juli 1970:

op de pensioenen voor de overlevende echtgenoot bedoeld in § 4, 1°ter van dit artikel.

§ 4. *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39, § 2.*

Als rechthebbenden, in de zin van deze wet, worden aangemerkt:

1° de overlevende echtgenoot, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van de verergering ervan, die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien hij vóór het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een eis door dit slachtoffer ingesteld;

1°bis. *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art. 9, 1° en gewijzigd bij de wetten van 23 december 1970, art. 14, 2°, a), b) en c), 18 juli 1973, art. 4, a), 28 mei 1975, art. 4, 15 juli 1976, art. 3 en 4 en 7 juni 1989, art. 39, § 2.*

- de overlevende echtgenoot niet van tafel en bed gescheiden op grond van een beslissing gewezen op verzoek van het slachtoffer, indien het huwelijk ten minste één jaar heeft geduurd en indien dit huwelijk, hoewel gesloten na het schadelijk feit, aangegaan werd vóór 29 september 1950.

Die datum wordt op 1 juli 1961 gebracht; in dat geval kan de overlevende echtgenoot het pensioen slechts genieten vanaf de eerste dag van de maand na die tijdens welke zij de leeftijd van 45 jaar bereikt.

Wanneer de oorlogshandeling bestaat in de verplichte inlijving bij de Wehrmacht en het slachtoffer door een van de geallieerde Naties tot na 28 september 1945 in gevangenschap is gehouden, moet het huwelijk zijn aangegaan:

- hetzij toen het slachtoffer de leeftijd van 40 jaar niet had bereikt;

- hetzij binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de dag waarop de gevangenschap heeft opgehouden en het slachtoffer naar zijn haardstede is kunnen terugkeren.

1°ter. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 14, 2°, d) en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Bij gebreke van wezen in het genot van het pensioen bepaald bij de artikelen 14, § 2 of 16bis, § 1, b),andere dan die bedoeld in artikel 17bis, de overlevende echtgenoot bedoeld in 1° en 1°bis die een nieuw huwelijk hebben aangegaan na het overlijden van het slachtoffer en wier nieuwe echtgenoot overleden is.

Wanneer er wezen zijn als bedoeld in het vorenstaande lid, wordt het pensioen van de overlevende echtgenoot toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal na dat waarin het pensioen van diezelfde wezen te niet gaat.

1°quater. *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1977, art. 3 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Bij gebreke van wezen in het genot van het pensioen bepaald bij de artikelen 14, § 2, of 16bis, § 1, b), andere dan die bedoeld in artikel 17bis, de overlevende echtgenoot bedoeld in 1° en 1°bis die een nieuw huwelijk hebben aangegaan na het overlijden van het slachtoffer.

Voor de toepassing van het vorenstaande lid wordt de na nieuw huwelijk uit de echt gescheiden overlevende echtgenoot als hertrouwde overlevende echtgenoot beschouwd.

Wanneer er wezen zijn als bedoeld in het vorenstaande lid, wordt het pensioen van de overlevende echtgenoot toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal na dat waarin het pensioen van diezelfde wezen te niet gaat.

2° *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 9, 2°.*

De wettige, gewettigde en aangenomen kinderen, de natuurlijke kinderen door het slachtoffer erkend, de natuurlijke kinderen die niet door hun moeder erkend zijn indien de naam van de moeder, welke slachtoffer is van de oorlogshandeling op de geboorteakte vermeld staat, de natuurlijke kinderen die niet door hun vader erkend zijn indien de vader, welke slachtoffer van de oorlogshandeling is, veroordeeld was om hun het jaarlijks pensioen bedoeld in artikel 340 b van het Burgerlijk Wetboek uit te betalen.

Om voor deze wet in aanmerking te komen, moeten die kinderen verwekt zijn vóór het schadelijk feit of gesproten zijn hetzij uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, hetzij een huwelijk aangegaan binnen de termijnen gesteld bij vorenstaand 1°bis.

Is het slachtoffer de man, dan kan het kind geen enkele aanspraak hebben wanneer het driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk is geboren of wanneer bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van dat kind, hetzij uit oorzaak van verwijdering hetzij tengevolge van enig toeval, in de physische onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

3° *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 10°, 6 juli 1964, art. 9, 3° en 30 juni 1983, art. 34.*

Indien het recht op het pensioen niet kan toegekend worden aan de voornoemde personen of aan de personen bedoeld in artikel 17quater van deze wet, de vader en moeder van het slachtoffer of één van hen wanneer de andere overleden is."

Bij overlijden van de moeder of wanneer zij geen aanspraak kan maken op het pensioen, wordt met haar gelijkgesteld: de stiefmoeder die het slachtoffer ten minste gedurende vijf jaar vóór de leeftijd van 18 jaar heeft opgevoed en onderhouden.

Indien de ouders uit de echt gescheiden, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn, is het pensioen hun afzonderlijk verschuldigd. In dat geval wordt als rechthebbende alleen die echtgenoot aangemerkt die het slachtoffer gedurende ten minste 5 jaar vóór de leeftijd van 18 jaar heeft opgevoed en onderhouden.

Indien het recht op pensioen niet kan toegekend worden aan de vader en de moeder van het slachtoffer of aan één dezer, kunnen dezelfde voordelen als aan de vader of de moeder zijn verleend, toegekend worden aan de personen die bewijzen dat zij het slachtoffer ten minste gedurende 5 jaar voordat het 18 jaar is geworden, hebben opgenomen, opgevoegd en onderhouden.

4° De grootouders van het slachtoffer of één hunner, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend;

5° Bij ontstentenis van voornoemde personen de broeders en zusters beneden 16 jaar van wie het slachtoffer de steun was.

§ 5. De toekenning van het pensioen aan de rechthebbenden van een voorgaande rang belet het pensioen aan andere rechtverkrijgenden later toe te kennen.

Art. 13 1ste lid. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 11°, a) en b), 6 juli 1964, art. 10, 27 mei 1969, art. 10, 23 december 1970, art. 15, 15 juli 1976, art. 5, 30 december 1977, art. 4 en 30 juni 1983, art. 31.*

§ 1. Het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1° is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij artikel 6, § 1 vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit, of met ingang van 1 april 1970, bij het artikel 6bis, a):

Met uitwerking op 1 januari 1983 wordt het aangevuld met de volgende bepaling:

"Dit pensioen wordt verhoogd met de helft van het verschil tussen een aldus berekend pensioen en dat voor de berekening waarvan het referentiebedrag van het jaarlijks pensioen op grondslag van 100 pct. invaliditeit datgene is bedoeld bij artikel 6bis, b)."

Met uitwerking op 1 januari 1984 wordt het vervangen door de volgende bepaling:

"Het jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij art. 6bis, b), vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit".

2e lid. *Gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 10, 23 december 1970, art. 15 en 7 juni 1989, art. 39*.

Het jaarlijkse pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, is gelijk aan 50,56 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot, vastgesteld bij het voorgaande lid.

3e lid. *Vervangen bij de wet van 15 juli 1976, art. 5 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Het jaarlijkse pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1° ter wordt:

a) over de periode van 1 juli 1975 tot 30 juni 1976, vastgesteld op het enig bedrag van 11 060 fr. verhoogd met de helft van het verschil tussen dit laatste bedrag en het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis;

b) met ingang van 1 juli 1976, vastgesteld op het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

4e lid. *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1977, art. 4, 1° en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

"Het bedrag van het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°quater, is hetzelfde als dat toegekend aan de hertrouwde overlevende echtgenoot van een burgerlijk slachtoffer van de oorlog 1914-1918."

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 11°, c), 30 december 1977, art. 4, 2° en 7 juni 1989, art. 39.*

De langstlevende echtgenoot die samenleeft kan geen aanspraak maken op pensioen.

Wanneer de vorming van het huishouden plaats heeft na de ingangsdatum van het pensioen wordt dit afgeschaft met in- gang van de eerste dag van het kwartaal volgend op datgene waarin het huishouden werd gevormd.

Voor de toepassing van dit artikel wordt als huishouden beschouwd elke samenwoning van personen van verschillend geslacht, behalve wanneer die personen bloed- of aanverwanten zijn tot en met de derde graad.

Wanneer het nieuw huwelijk van de overlevende echtgenoot plaats heeft na de ingangsdatum van een van de pensioenen waarop de overlevende echtgenoot aanspraak kan maken, wordt dat pensioen afgeschaft met ingang van de eerste dag van het kwartaal volgend op datgene waarin het nieuwe huwelijk werd aangegaan en vanaf dat ogenblik ambtshalve vervangen door het pensioen bedoeld in § 1, vierde lid van dit artikel.

Art. 14 § 1. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 12°, a), 15 juni 1967, art. 5, 27 mei 1969, art. 4 en 23 december 1970, art. 16.*

De kinderen bedoeld in artikel 12, § 4, 2° ontvangen vergoedingen gelijk aan de gezinsprestaties verschuldigd voor de wezen bedoeld in artikel 56bis, § 2, van de gecoordineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Artikel 6, § 4, leden 2 tot 6 van deze wet, zijn van toepassing.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 12°, b), c), en d), 6 juli 1964, art. 11, 18 juli 1973, art. 5, 7 juni 1989, art. 39, § 1 en 18 mei 1998, art. 38 (5).*

Bovendien hebben de kinderen, bedoeld in artikel 12, § 4, 2° gezamenlijk recht op een jaarlijks pensioen:

a) indien zij ouderloos zijn;

b) indien het slachtoffer hun vader was, terwijl de moeder van hem gescheiden was, of zij van tafel en bed gescheiden was op grond van een beslissing, gewezen ingevolge een aanvraag van het slachtoffer;

c) indien de langstlevende echtgenoot, krachtens de wet, geen of niet langer aanspraak kan maken op pensioen.

Dit jaarlijks pensioen is gelijk aan:

1° het bedrag van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij artikel 13, § 1, eerste lid, indien de kinderen verwekt zijn vóór het schadelijk feit of gesproten zijn uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit;

2° het bedrag van het jaarlijkse pensioen van overlevende echtgenoot bepaald bij artikel 13, § 1, tweede lid, indien de kinderen gesproten zijn uit een huwelijk aangegaan binnen de termijn bepaald bij artikel 12, § 4, 1°bis.

Wanneer eenzelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het jaarlijks pensioen bedoeld in 1°, en de anderen op het jaarlijkse pensioen bedoeld in 2°, hebben al die kinderen zonder onderscheid samen recht op het pensioen bedoeld in 1°.

De pensioenen bedoeld in deze paragraaf worden gelijkelijk verdeeld over al de kinderen die nog geen 18 jaar oud zijn.

Voor wezen (lees kinderen) die recht geven op kinderbijslag, wordt het voordeel van de bij het eerste, tweede en derde lid, gestelde bepaling behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

§ 3. *Opgeheven bij de wet van 27 mei 1969, art. 23.*

Art. 14bis *Ingevoegd bij de wet van 27 mei 1969, art. 5 en vervangen bij de wet van 23 december 1970, art. 17.*

Wijzigingen aangebracht in de gezinsprestaties toegekend krachtens de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zijn ambtshalve van toepassing op de artikelen 6, § 4 en 14, § 1 van deze wet.

Art. 15 § 1. *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 13°, 6 juli 1964, art. 12, 23 december 1970, art. 18 en 28 mei 1975, art. 5.*

Zo de inkomsten van de gerechtigden niet meer bedragen dan de in § 2 vastgestelde minima, worden de pensioenen van de ascendenten als volgt bepaald:

a) Over de periode van 1 oktober 1969 tot 31 maart 1970: 14 424 frank;

Over de periode van 1 april 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen ter uitvoering van artikel 33 van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in artikel 32, 1°, van die gecoördineerde wetten.

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

Voor de vader en de moeder samen, met overdracht van het pensioen van ambtswege aan de langstlevende echtgenoot bij overlijden van een van de echtgenoten;

Voor de vader die weduwnaar is geworden en niet hertrouwd is alsmede voor de moeder die weduwe is geworden en niet hertrouwd is;

Voor de niet herhuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

Voor de alleenstaande moeder, gescheiden, van tafel en bed gescheiden of feitelijk gescheiden, wanneer zij het slachtoffer gedurende een periode van ten minste vijf jaar vóór de leeftijd van 18 jaar alleen heeft opgevoed en onderhouden;

Voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

Voor de vrouw indien zij de enige rechthebbende is krachtens artikel 12, § 4, 3°, laatste lid.

b) Over de periode van 1 oktober 1969 tot 31 maart 1970: 7 204 frank;

Over de periode van 1 april 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen ter uitvoering van artikel 33 van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in artikel 32, 2 van dezelfde gecoördineerde wetten;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

Voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij gescheiden, van tafel en bed gescheiden of feitelijk gescheiden zijn, in dat geval kan het pensioen van de ene niet verhoogd worden tengevolge van het overlijden van de andere;

Voor de hertrouwde moeder of voor die welke op het ogenblik van de geboorte van het slachtoffer niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;

Voor elke andere persoon dan de alleenstaande vrouw in het geval bedoeld in artikel 12, § 4, 3°, laatste lid;

Voor iedere grootvader of iedere grootmoeder;

en in alle andere onder a) niet bepaalde gevallen waarin een recht op het ascendentenpensioen bestaat.

Iedere verandering van toestand welke tot gevolg heeft de ascendent of ascendenten van de ene naar de andere der twee categorieën bepaald bij a) en b) te doen

overgaan, brengt ambtshalve herziening van het pensioenbedrag mee. Die herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de verandering van toestand.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 12 en 23 juli 1970, art. 18, 2°.*

Het genot van de in § 1 bepaalde pensioenen wordt aan de ascendenten slechts verleend op voorwaarde:

1° dat hun aan de aanvullende personele belasting onderworpen inkomsten de minima niet overtreffen welke van die belasting zijn vrijgesteld, wanneer het inkomsten betreft die behoren tot een aanslagjaar dat het aanslagjaar 1964 voorafgaat;

2° dat hun aan de personenbelasting onderworpen inkomsten niet meer bedragen dan het dubbele van de minima welke van die belasting zijn vrijgesteld, wanneer het inkomsten betreft die behoren tot het aanslagjaar 1964 of een later aanslagjaar.

De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die welke behoren tot het aanslagjaar dat voorafgaat aan het jaar tijdens hetwelk de aanvraag om pensioen werd ingediend. Wanneer de aanvraag evenwel werd ingediend vóór 1 januari 1954, zijn de in aanmerking te nemen inkomsten die welke behoren tot het aanslagjaar 1952.

De inkomsten bedoeld in het eerste lid, 2° worden bepaald overeenkomstig de beschikkingen van titel II, hoofdstuk II, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, de artikelen 73 tot 76 niet uitgezonderd.

Wanneer de inkomsten van de gerechtigden de in het eerste lid vastgestelde minima overtreffen, blijft het genot van het pensioen geschorst tot het aanslagjaar tijdens hetwelk de inkomsten die minima niet meer overtreffen. Het genot van het pensioen wordt dan toegekend van de eerste dag van dat aanslagjaar af, doch ten vroegste op 1 januari 1957.

De administratie der directe belastingen is gemachtigd, rechtstreeks en zonder de instemming der belastingplichtigen, aan de met de uitvoering van deze wet belaste dienst, de nodige inlichtingen te verschaffen voor de toepassing ervan.

§ 2bis. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 18, 3°.*

Wanneer de inkomsten van de gerechtigden de in § 2, eerste lid, vastgestelde minima te boven gaan, worden de pensioenen bepaald bij § 1 verminderd overeenkomstig a) en b) hierna:

a) Wat betreft de categorie ascendenten opgesomd in § 1, a:

Over de periode van 1 januari 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen, ter uitvoering van artikel 32,1° van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in die bepaling;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

b) Wat betreft de categorie ascendenten opgesomd in § 1, b:

Over de periode van 1 januari 1970 tot 31 maart 1971: 73 pct. van het enig bedrag van het pensioen, ter uitvoering van artikel 32, 2° van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948, toegekend aan de categorie ascendenten opgesomd in die bepaling;

Met ingang van 1 april 1971: 75 pct. van hetzelfde enig bedrag.

De pensioenen blijven aldus verminderd tot het aanslagjaar tijdens hetwelk de inkomsten de minima vastgesteld in het eerste lid niet meer te boven gaan. Het genot van het volle pensioen wordt dan toegekend van de eerste dag van dat aanslagjaar af, eventueel onder aftrek van het sedert die datum verschuldigd verminderd pensioen.

Het tweede, derde en vijfde lid van § 2 zijn van toepassing op deze § 2bis.

§ 2ter. *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 18, 4°.*

Het genot van het krachtens § 1 eenmaal toegekende pensioen kan niet meer worden ingetrokken, welke ook de inkomsten zijn over latere aanslagjaren dan dat in aanmerking genomen voor de toekenning van dat genot.

§ 3. *Ingevoegd bij de wet van 18 juli 2017, art. 34.*

De bedragen van de pensioenen van de in de paragrafen 1 tot 2ter bedoelde ascendenten worden vastgelegd op 100% van de enige bedragen van de pensioenen toegekend aan de ascendenten gerechtigden op de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Art. 16 § 1. De pensioenen van broeders en zusters zijn gelijk aan het tiende van het pensioen dat krachtens artikel 6, § 1, aan de 100% invalide is verschuldigd.

§ 2. De pensioenen worden uitbetaald tot de dag waarop de rechthebbende de leeftijd van 16 jaar bereikt.

De leeftijdsgrens valt weg voor de broeders en zusters die vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam zijn om in hun onderhoud te voorzien.

Art. 16bis § 1. *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 6 en gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1969, art. 12, 23 december 1970, art. 19, 18 juli 1973, art. 6, 15 juli 1976, art. 6 en 7 juni 1989, art. 39.*

Indien het overlijden van het slachtoffer veroorzaakt werd door één van de oorlogshandelingen bedoeld in artikel 6, § 3, en de voorwaarden vervuld zijn die in deze paragraaf worden gesteld, worden de jaarlijkse pensioenen van de rechthebbenden verhoogd als volgt:

a) Het pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, wordt gebracht op 62 pct. van het bedrag van het jaarlijkse pensioen bij artikel 6, § 3bis of vanaf 1 april 1970 bij artikel 6bis d) vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit.

Het pensioen van overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op 50,56 pct. van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij het voorgaande lid.

Het pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°ter, wordt vastgesteld:

- over de periode van 1 juli 1975 tot 30 juni 1976 op het enige bedrag van 13 992 fr. verhoogd met de helft van het verschil tussen dit laatste bedrag en het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis;

- met ingang van 1 juli 1976, vastgesteld op het bedrag van het jaarlijkse met de helft verminderd pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

b) Het gezamenlijk pensioen van de kinderen verwekt vóór het schadelijk feit of gesproten uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijkse pensioen van de langstlevende echtgenoot vastgesteld bij deze paragraaf a), eerste lid.

Het gezamenlijk pensioen van de kinderen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot vastgesteld bij deze paragraaf a, tweede lid."

Wanneer eenzelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het pensioen bedoeld in deze b), eerste lid, en de anderen op het pensioen bedoeld in het tweede lid, hebben al die kinderen zonder onderscheid samen recht op het pensioen bedoeld in het eerste lid van dezelfde b.

c) De pensioenen voor ascendenten worden vastgesteld als volgt:

Tijdens dezelfde periodes worden voor dezelfde categorieën van ascendenten en onder dezelfde voorwaarden inzake inkomsten als die bepaald bij artikel 15, de pensioenbedragen van "14 424 frank" en "7 204 fr." alsmede de verhoudingen "73 pct." en "75 pct." bij dezelfde bepaling vastgesteld, respectievelijk verhoogd tot "15 864 frank", "7 924 frank". "81 pct." en "85 pct.".

d) Het bedrag van de pensioenen voor broers en zusters, bepaald bij artikel 16, wordt verhoogd met 10 pct."

§ 2. Indien het overlijden van het slachtoffer geheel of ten dele veroorzaakt werd door de vrijwillige onttrekking aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten en dit slachtoffer als werkweigeraar werd erkend door de overheden bedoeld in artikel 4, hebben de rechthebbenden die geen aanspraak kunnen maken op de speciale jaarlijkse vergoeding voor rechthebbenden bedoeld in artikel 6, (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964, naast hun pensioen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding van hetzelfde bedrag.

§ 3. De bedragen verkregen met toepassing van § 1 en § 2 worden na weglating van de frankgedeelten, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier.

Art. 16ter *Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 32 en gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 39.*

Indien het overlijden van het slachtoffer veroorzaakt werd door de oorlogshandeling bedoeld bij artikel 6,bis, e), en de voorwaarden gesteld in die rubriek vervuld zijn, worden de jaarlijkse pensioenen van de rechthebbenden verhoogd als volgt:

a) Het pensioen van de langstlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, wordt gebracht op 62 pct. van het bedrag van het jaarlijks pensioen bij artikel 6bis, f), vastgesteld wegens 100 pct. invaliditeit.

Het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 10bis, wordt gebracht op 50,56 pct. van het bij het voorgaande lid vastgestelde jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot.

Het jaarlijks pensioen van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 10ter, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen, verminderd met de helft, van de overlevende echtgenoot bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis.

b) Het gezamenlijk pensioen van de kinderen verwekt vóór het schadelijk feit of gesproten uit een huwelijk aangegaan vóór het schadelijk feit, wordt gebracht op het bedrag van het bij dit artikel, punt a), eerste lid, vastgestelde jaarlijks pensioen van de langstlevende echtgenoot.

Het gezamenlijk pensioen van de kinderen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bedoeld in artikel 12, § 4, 1°bis, wordt gebracht op het bedrag van het jaarlijks pensioen van overlevende echtgenoot, vastgesteld bij dit artikel, punt a), tweede lid.

Wanneer een zelfde slachtoffer kinderen nalaat waarvan de enen aanspraak kunnen maken op het pensioen bedoeld in deze b), eerste lid, en de anderen op het pensioen bedoeld in het tweede lid, worden al die kinderen, zonder onderscheid, beschouwd recht te hebben op het gezamenlijk pensioen, bedoeld in het eerste lid van dezelfde b).op de speciale jaarlijkse vergoeding voor rechthebbenden bedoeld in artikel 6, (1) en (2) van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, ondertekend te Brussel op 21 september 1962 en goedgekeurd bij de wet van 10 februari 1964, naast hun pensioen, recht op een speciale jaarlijkse vergoeding van hetzelfde bedrag.

c) De ascendentenpensioenen worden vastgesteld als volgt: ten opzichte van dezelfde categorieën ascendenten en onder dezelfde inkomstenvoorwaarden als die bepaald bij artikel 15 wordt de verhouding 75 pct. voorgeschreven bij dezelfde bepaling, gebracht op 80 pct.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 14° en 15 juni 1967, art. 20*.

De pensioenen van rechthebbenden gaan in op de data in artikel 11 van deze wet bepaald. Heeft het slachtoffer echter een invaliditeitspensioen getrokken voor het kwartaal tijdens hetwelk hij (zij) is overleden, dan gaat het pensioen pas de eerste dag van het volgend kwartaal in.

Art. 17bis *Ingevoegd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 15° en gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 13, 27 mei 1969, art. 13, 23 december 1970, art. 20, 3 augustus 1988, art. 5 en 7 juni 1989, art. 39.*

Ongeacht de datum van het huwelijk en de oorzaken van het overlijden:

1° De overlevende echtgenoot van een invalide, minstens één jaar vóór zijn overlijden, het voordeel had hetzij van een pensioen berekend uit hoofde van een invaliditeitspercentage van 100 pct., hetzij van de vergoeding voorgeschreven bij artikel 10, § 2, heeft recht, volgens het geval en op voorwaarde dat het huwelijk minstens één jaar geduurd heeft en dat de overlevende echtgenoot niet van tafel en bed gescheiden was op eis van het slachtoffer, op een jaarlijks pensioen gelijk aan 62 pct. van het pensioen van een groot-invalide met 100 pct., gerechtigde:

- van artikel 6bis, b, voor een toevallig slachtoffer;

- van artikel 6bis, d, voor een slachtoffer wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandlievende handeling werkweigeraar of mannen van 16 tot 35 jaar die, in mei 1940, gehoor hebben gegeven aan de oproep van de Regering, om zich bij het leger te voegen;

- van artikel 6bis, f, voor een slachtoffer wiens overlijden het gevolg is van de wegvoering voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Wanneer de in artikel 6bis, f, bedoelde gerechtigde, vóór 1 oktober 1983 overleden is, wordt hij, voor de toepassing van dit artikel, geacht tijdens de periode van één jaar vóór zijn overlijden, een invaliditeitspensioen genoten te hebben, berekend op basis van datzelfde artikel 6bis, f.

De bepalingen van artikel 13, § 2, van de wet zijn op dit pensioen toepasselijk.

2° Verkrijgen de kinderen bedoeld in artikel 12, 4°, 2°, eerste lid, gesproten uit zulk huwelijk, de vergoedingen vastgesteld bij artikel 14, § 1: zelfs indien de voorwaarden voorgeschreven bij artikel 14, § 2, eerste lid, niet vervuld zijn, hebben zij bovendien recht op het jaarlijks pensioen vastgesteld, volgens het geval, door 1° van dit artikel.

Art. 17ter *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 35 en gewijzigd bij de wet van 30 juni 1983, art. 33, § 1, § 2, § 3 (6) en § 4 (7).*

1ste lid. Wanneer is voldaan aan de voorwaarden bedoeld in artikel 12, § 1 of in artikel 17bis, kunnen de langstlevende echtgenoot of de wees die de voorwaarden vervullen om het pensioen voor rechthebbenden tegen het maximumbedrag te genieten, aanspraak maken op een jaarlijkse aanvullende vergoeding.

2e lid. Die vergoeding is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de aanvullende jaarlijkse vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, a, in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel 13, § 1, eerste lid.

- Met uitwerking op 1 januari 1983, wordt het tweede lid aangevuld als volgt:

"Die vergoeding wordt verhoogd met de helft van het verschil tussen een aldus berekende vergoeding en die voor de berekening waarvan het referentiebedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding datgene is bedoeld bij artikel 6bis, b)."

- Met uitwerking op 1 januari 1984, wordt het voornoemde aldus aangevulde tweede lid vervangen door de volgende bepaling:

"Die vergoeding is gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de aanvullende jaarlijkse vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bie, b), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel 13, § 1, eerste lid."

3e lid. “Die vergoeding i.o. gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, d), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bedoeld bij artikel l6bis, § 1, a), eerste lid."

4e lid. "Die vergoeding ie gelijk aan 62 pct. van het bedrag van de jaarlijkse aanvullende vergoeding waarin voorzien bij artikel 6ter ten voordele van de invaliden tegen 100 pct. bedoeld bij artikel 6bis, f), in geval van toekenning van het pensioen op grond van het bepaalde bij artikel 16ter, a), eerste lid."

Art. 17quater *Ingevoegd bij de wet van 30 juni 1983, art. 35 en gewijzigd bij K.B.'s van 3 december 1984, art. 1, 4 juli 1985, art. 1, de wetten van 3 augustus 1988, art. 6, 7 juni 1989, art. 40, K.B. van 9 maart 1989, art. 1 en de wet van 22 december 1989, art. 287 & 288.*

§ 1. Onder de voorwaarden en op de wijze als bepaald bij de volgende paragrafen kunnen de overlevende echtgenoten of de wezen die zich in de volgende toestand bevinden aanspraak maken op pensioen:

- aan de vereisten gesteld bij artikel 17bis wordt niet voldaan;

- het schadelijk feit dagtekent van vóór 1 januari 1983.

§ 2. De bepalingen bedoeld bij de artikelen 5, § 2, 12, §§ 1, 2, 3, 4, 1°, 1°bis, 1°ter, 1°quater en 2°: 13,§§ 1 en 2; 14, §§ 1 en 2; 16bis,§ 1, a) en b); 17ter van deze wet zijn niet van toepassing op de rechthebbenden bedoeld in § 1 van dit artikel. Alle andere bepalingen van voornoemde wet blijven van toepassing zo daartoe aanleiding bestaat.

§ 3. De overlevende echtgenoot verkrijgt het pensioen waarin bij dit artikel wordt voorzien voor zover:

1° Het huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft; indien de invalide evenwel voor 1 januari 1960 overleden is wordt de vereiste minimumduur van het huwelijk verminderd met een duur gelijk aan het verschil tussen 1960 en het jaartal van het overlijden van de invalide, zonder dat deze minimumduur kleiner mag zijn dan één jaar.

2° De andere echtgenoot tijdens de periode van één jaar voor zijn overlijden zonder onderbreking krachtens deze wet houder is geweest als oorlogsinvalide van een pensioen waarvan het bedrag minstens gelijk is aan dat overeenstemmend met een invaliditeitspercentage van 10 pct. vergoed met toepassing van artikel 6, § 1.

§ 4. De gescheiden echtgenoot, welke ook de wettelijke bepaling is op basis waarvan de echtscheiding werd uitgesproken, alsook de op eis van de overleden echtgenoot van tafel en bed gescheiden overlevende echtgenoot, kunnen geen aanspraak maken op het pensioen. De overlevende echtgenoot die een nieuw huwelijk aangaat verliest definitief zijn pensioenrechten.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art 39.*

Voor zover zij vader- en moederloze wezen zijn, kunnen de kinderen van de hierboven bedoelde invaliden aanspraak maken op het bij dit artikel voorziene pensioen, indien de invalide die voor hen het recht op pensioen opent, aan de in § 3, 2°, gestelde voorwaarden heeft voldaan.

Het pensioen wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt hebben en wordt uitbetaald tot de jongste van hen deze leeftijd bereikt heeft. Voor de wezen die recht geven op kinderbijslag, wordt dit voordeel behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

Het genot van die afwijking moet worden aangevraagd door de belanghebbende in de vormen normaal voorgeschreven voor het indienen van de aanvragen: het pensioen voortvloeiend uit die afwijking gaat in volgens de algemene regelen van kracht inzake ingang van de rechthebbendenpensioenen. Voor de toepassing van dit artikel worden als vader- en moederloze wezen beschouwd de kinderen wier overlevende ouder zijn recht op pensioen krachtens het bepaalde bij § 2, tweede lid of § 4, komt te verliezen.

Het in deze paragraaf bedoelde pensioen wordt verdeeld in gelijke delen onder alle hier bedoelde kinderen die aanspraak op pensioen kunnen maken.

Wanneer een overlevende echtgenoot zijn pensioenrechten verliest met toepassing van § 2, tweede lid, of § 4 van dit artikel, gaat het wezenpensioen ten vroegste in vanaf

de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat waarin het pensioen van de overlevende echtgenoot niet meer verschuldigd is.

§ 6. 1° Het bedrag van het pensioen wordt vastgesteld op een percentage van het bedrag van het pensioen overeenstemmend met de invaliditeitsgraad uit hoofde waarvan de invalide, op grond van deze wet, vergoed werd op de datum van één jaar voor die van zijn overlijden.

Dit percentage is hetzelfde als datgene voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

2° Voor de toepassing van het voorgaande punt:

- wordt geen rekening gehouden met alle vergoedingen bedoeld bij deze wet met betrekking tot het pensioen; evenwel blijft artikel 16bis, § 2, waarbij, buiten het pensioen, een speciale vergoeding wordt toegekend aan de rechthebbenden van invaliden die zich vrijwillig onttrokken hebben aan de verplichtingen van militaire aard opgelegd door de vijand of zijn agenten, van toepassing;

- indien, gedurende de periode van een jaar voor het overlijden, het bedrag van het invaliditeitspensioen verminderd werd wegens de vaststelling van een afdalende schaal, wordt dit nieuwe bedrag van het invaliditeitspensioen in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen van rechthebbende.

3° De met het oog op verplichte tewerkstelling weggevoerden van de oorlog 1940-1945, die gedurende ten minste één jaar met toepassing van artikel 6bis a) of b) een invaliditeitspensioen trokken en vóór 1 oktober 1983 overleden zijn, worden met het oog op de toepassing van deze wet geacht een op de grondslag van artikel 6bis e) of f) berekend invaliditeitspensioen te hebben getrokken gedurende een tijdvak van één jaar vóór hun overlijden.

Wanneer het slachtoffer na 30 september 1983 is overleden, is de bepaling van het voorgaande lid slechts van toepassing indien de betrokkene het voordeel van artikel 6bis e) of f), op geldige wijze had aangevraagd.

§ 7. Er kan slechts één enkel pensioen aan de overlevende echtgenoot of de wezen worden toegekend krachtens dit artikel, de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958, de wet van 8 juli 1970, de wet van 9 maart 1953 of de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers 1914-1918, gecoördineerd op 19 augustus 1921 of de wet van 6 juli 1964 waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Bij voorkomend geval wordt enkel het hoogste pensioen toegekend.

Evenwel belet een pensioen aan de overlevende echtgenoot of de wezen toegekend in het raam van de toepassing van artikel 5, § 3bis, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 gecoördineerd op 19 augustus 1921 of in het raam van de toepassing van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen, niet de toekenning van een pensioen op grond van dit artikel.

HOOFDSTUK IV. Procedure

Sectie 1. Indienen der aanvragen

Art. 18 (8) *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 16°.*

De aanvragen om een pensioen als burgerlijk oorlogsslachtoffer of als rechthebbende moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet worden ingediend.

Indien het overlijden voortvloeiend uit het schadelijk feit of het schadelijk feit zelf na die datum is geschied, moet de aanvraag, onverminderd het eerste lid, binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden ingediend worden wanneer zij uitgaat van een rechthebbende of vanaf het schadelijk feit, wanneer zij uitgaat van het slachtoffer.

Nochtans, indien het slachtoffer binnen de hierboven voorgeschreven termijn geen aanvraag heeft ingediend en indien zijn overlijden plaats heeft na het verstrijken van deze termijnen, wordt het verval, waaronder zijn aanvraag zou gevallen zijn, op die van zijn rechthebbende toegepast.

De bevoegde commissie kan bij gemotiveerde beslissing de verzoeker van het verval ontheffen, indien bewezen is dat het niet-nakomen der termijnen aan een oorzaak buiten zijn wil of de wil van het slachtoffer, in het geval in het voorgaande lid bedoeld, te wijten is.

Zijn ontvankelijk, de aanvragen die ingediend worden met inachtneming van de vormen en termijnen bepaald bij de besluiten van 20 september 1940 en 20 mei 1941, de besluitwet van 19 september 1945 en de wet van 1 april 1948.

De aanvragen, wegens hetzelfde schadelijk feit, ingediend bij alle openbare besturen en namelijk bij het Bestuur der Militaire Pensioenen, bij de Dienst voor Regeringshulp aan de Politieke Gevangenen, bij de Dienst voor Gebrekkigen en Verminkten, bij het Bestuur van het Zeewezen, bij de Verzoeningsdienst van het Ministerie voor Oorlogsschade, of bij de Dienst voor Onderlinge Hulpverlening (O.M.A.) en bij het Speciaal Fonds voor de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen ingevolge oorlogsbehandelingen zijn eveneens ontvankelijk, met uitwerking op de datum bepaald bij artikel 11, zo de belanghebbenden zich hierop beroepen vóór het verstrijken van de in het eerste lid gestelde termijn; hetzelfde geldt voor de vorderingen, vóór de rechtbanken ingesteld wegens de burgerlijke verantwoordelijkheid van de Belgische Staat of van andere openbare besturen.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 14 en 27 mei 1969, art. 6.*

De aanvragen moeten aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, worden gericht bij een ter post aangetekende brief, ondertekend door het slachtoffer, of zijn rechthebbenden, of, in geval van hervatting van de zaak, door hun erfgenamen.

Onverminderd de bepaling van artikel 11, dienen zij het schadelijk feit, de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin het voorgevallen is, nauwkeurig te vermelden. Daarbij moeten alle bewijsstukken worden gevoegd.

De ondertekenaars welke in het buitenland, in een ander land dan Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zijn gevestigd, zijn verplicht woonplaats in België te kiezen. Zoniet worden ze geacht woonplaats gekozen te hebben bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Sectie 2. Onderzoek der aanvragen

Art. 20 *Gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 17°, 6 juli 1964, art. 15, 23 december 1970, art. 21 en 30 juni 1983, art. 36.*

§ 1. De aanvragen om invaliditeitspensioenen worden door Staatscommissarissen onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, wordt deze aanvraag door het verslag van de Staatscommissaris bij de bevoegde invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt, zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst gevraagd wordt. In de andere gevallen, onderwerpt de Staatscommissaris de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Wanneer de schade bestaat uit lichaamsgebreken of in verergering ervan, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst ervan:

1° de etiologie en de pathogenie;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband;

3° de graad en de duur van de invaliditeit voortvloeiend uit de schade.

Wanneer de aanspraken op het invaliditeitspensioen onbetwistbaar zijn, stelt de Staatscommissaris aan de Minister voor, het invaliditeitspensioen toe te kennen en bepaalt daarbij op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek welke totale invaliditeitsgraad moet worden verleend.

Het pensioen mag in dit geval hij gemotiveerde ministeriële beslissing toegekend worden.

Wanneer de aanspraken op het invaliditeitspensioen betwistbaar zijn, wordt de zaak bij de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris.

§ 2. De aanvragen om herstel ingediend door de rechthebbenden worden door Staatscommissaris onderzocht.

Wanneer de aanvraag klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond is, legt de Staatscommissaris het dossier aan de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie voor, zonder tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat het schadelijk feit rechtstreeks veroorzaakt werd door de oorlogshandeling en dit schadelijk feit de enige oorzaak is van het overlijden, mag de Minister, op voorstel van een Staatscommissaris en zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst wordt aangevraagd, bij gemotiveerde beslissing het pensioen toekennen.

In de andere gevallen maakt de Staatscommissaris het dossier van de verzoeker aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst over.

Wanneer de schade in het overlijden bestaat, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst:

1° de geneeskundige aanvaardbare oorzaken;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de oorlogshandelingen en het overlijden.

Evenwel, wanneer het overlijden voortvloeit uit een lichaamsgebrek dat vooraf aanleiding heeft gegeven tot een pensioen ten laste van de Staat krachtens deze wet, beperkt de taak van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst zich ertoe het geneeskundig oorzakelijk verband tussen het lichaamsgebrek en het overlijden te bepalen, alsmede de maat waarin dit te wijten is aan het lichaamsgebrek.

Indien de aanspraken der verzoekers op het pensioen onbetwistbaar blijken mag de Minister, op voorstel van de Staatscommissaris, het pensioen bij met redenen omklede beslissing toekennen.

Indien de aanspraken op het pensioen niet onbetwistbaar blijken, wordt de zaak door het verslag van de Staatscommissaris voor de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie aanhangig gemaakt.

Wanneer het recht op deze wet aan de rechthebbenden wordt toegekend bij een uitvoerbare beslissing en het recht op de voordelen verbonden aan die toekenning afhankelijk wordt gesteld van een opschortende voorwaarde, wordt de uitkering van die voordelen bevolen bij een gewone administratieve beslissing genomen na kennisgeving door de belanghebbenden dat de voornoemde voorwaarde is vervuld.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herzieningen bedoeld in de artikelen 8 en 9, behoudt of verhoogt de Minister het pensioen zonder verdere procedure, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Zo daarentegen uit de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst blijkt dat het pensioen schijnt verminderd of afgeschaft te moeten worden, wordt het dossier bij de bevoegde commissie aanhangig gemaakt op het verslag van de Staatscommissaris.

In dit laatste geval worden de betrokkenen ter zitting van de bevoegde commissie opgeroepen. Zij kunnen zich doen bijstaan of vertegenwoordigen, hetzij door een advokaat, hetzij door een door de commissie aanvaarde lasthebber. Indien zij zonder geldige reden nalaten ter terechtzitting te verschijnen of er zich te doen vertegenwoordigen, mag de commissie uitspraak doen in hun afwezigheid.

§ 4. De beslissingen bedoeld in dit artikel worden aan de belanghebbenden betekend bij een ter post aangetekende brief.

Tegen die beslissingen kan voor de hogere commissie van beroep hoger beroep worden ingesteld, enkel door de aanvrager wanneer het gaat om een beslissing uitgesproken door de bevoegde Minister, door de aanvrager en door de Minister wanneer het een beslissing betreft uitgesproken door de commissie.

De bepalingen van artikel 21, § 3, derde, vierde en vijfde lid, zijn op dat beroep van toepassing.

Het beroep schorst de tenuitvoerlegging niet van de beslissing bedoeld in § 3.

Dat beroep schorst evenmin de tenuitvoerlegging van de beslissing uitspraak doende over het pensioenrecht ingesteld bij artikel 17quater van deze wet, voor zover de beslissing is getroffen door de Minister.

Art. 21 § 1. De pensioenaanvragen, ingediend door de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 of hun rechthebbenden, die het voorwerp niet kunnen uitmaken van een ministeriële beslissing, worden onderzocht door burgerlijke invaliditeitscommissies waarvan de Koning de organisatie en de werking regelt. Deze commissies kunnen uit één of meer Kamers bestaan.

Iedere Kamer wordt samengesteld uit drie leden benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, waaronder:

- een voorzitter, die een effectief, plaatsvervangend, emeritus- of eremagistraat is;

- een afgevaardigde van de Minister onder wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers ressorteren;

- een lid gekozen op een dubbele naamlijst opgemaakt door de erkende groeperingen van gedeporteerden, werkweigeraars of burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Plaatsvervangende leden kunnen genoemd worden. De Kamer kan zich een raadgevend geneesheer toevoegen. Een Staatscommissaris brengt verslag uit bij de Commissie.

§ 2. Deze commissies beschikken over alle recht van onderzoek. Zij mogen ondermeer hun toevlucht nemen tot een deskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en diene dit te doen vooraleer het pensioen toe te kennen, indien het invaliditeitspercentage voorheen door die Dienst niet werd vastgesteld of indien de geneeskundig aannemelijk redenen van het overlijden en het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de oorlogshandeling en het overlijden niet reeds door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst werden bepaald.

De procedure is schriftelijk. De beslissingen zijn met redenen omkleed.

§ 3. Het Bestuur betekent aan de aanvrager de beslissing van de Commissie, bij een ter post aangetekende brief.

Tegen deze beslissing staat voor verzoeker en voor de bevoegde Minister beroep open vóór de Hogere Commissie van beroep.

Het beroep moet met redenen omkleed zijn.

Wanneer het beroep uitgaat van de aanvrager, moet het worden ingediend bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Dienst der pensioenen voor burgerlijke slachtoffers van het bevoegd Ministerie, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de datum van de betekening der beslissing.

Wanneer het beroep uitgaat van de bevoegde Minister, moet het worden ingediend binnen zestig dagen na de afgifte ter post van de aangetekende brief, bedoeld bij het eerste lid van deze paragraaf. Dit beroep wordt vastgesteld door een door de Minister geparafeerde inschrijving op een register van beroep en wordt aan de aanvrager betekend bij een ter post aangetekende brief.

Art. 22 § 1. Een Hogere Commissie van beroep wordt ingesteld, die er mede belast is over de bij artikelen 20,21 en 24 bepaalde beroeper uitspraak te doen. De zaak wordt bij deze Commissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris. Het beroep brengt alle punten van de bestreden beslissing opnieuw ter sprake.

§ 2. De Hogere Commissie van beroep kan, naargelang van de vereisten, in Kamers ingedeeld worden. Iedere Kamer bestaat uit vijf leden, benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren; zij omvat een voorzitter, een afgevaardigde van de Minister, een geneesheer en twee leden gekozen uit een dubbele naamlijst, opgemaakt door iedere door de Minister erkende groepering van gedeporteerden, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers. Een Staats-Commissaris brengt verslag uit bij de commissie.

De voorzitter is een effectief, emeritus- of eremagistraat bij het Hof van Cassatie of bij een hof van beroep. Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

Inrichting en werkwijze van de Hogere Commissie van beroep worden bij koninklijk besluit geregeld.

§ 3. *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 18°.*

De Staatscommissaris die het dossier in beroep onderzoekt kan een deskundig onderzoek aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst vragen, en moet zulks vragen:

1° Wanneer de graad van invaliditeit wordt betwist of niet vroeger was vastgesteld;

2° Wanneer de betwisting slaat op de medisch aanvaardbare oorzaken van het overlijden of op het medisch oorzakelijk verband tussen de oorlogshandeling en het overlijden.

De Hogere Commissie van beroep beschikt over alle macht van onderzoek en doet in laatste aanleg uitspraak bij een met redenen omkleed beslissing.

§ 4. De Burgerlijke invaliditeitscommissie of de Hogere Commissie van beroep, oordelen souverein of de schade te wijten is aan een oorlogshandeling. Is het overlijden achter het gevolg van een reeds krachtens deze wet vergoed lichaamsgebrek, dan blijft de bevoegdheid van voormelde overheden, wat deze souvereine beoordeling betreft, beperkt tot het vaststellen van het vereiste oorzakelijk verband tussen het overlijden en het lichaamsgebrek.

Art. 22bis *Ingevoegd bij de wet van 28 mei 1975, art. 6.*

Aanvragen door belanghebbende ingediend op grond van latere wetten dan deze wet en strekkende tot herziening van uitvoerbare beslissing niet in overeenstemming met de wijzigingen waarin bij die wetten voorzien, moeten bij een ter post aangetekende brief worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort; de beslissingen worden genomen door de overheden bevoegd krachtens de artikelen 20, 21 en 22 van deze wet, onverminderd de toepassing van de bepalingen die andere overheden bevoegd maken.

Art. 23 Beroep tot nietigverklaring van de beslissingen der Hogere Commissie van beroep staat voor de partijen, zowel voor de Staat als voor de oorspronkelijk verzoekers, open bij de afdeling Administratie van de Raad van State, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 december 1946.

Wordt de vernietiging uitgesproken, dan wordt de zaak verwezen naar de anders samengestelde Hogere Commissie van Beroep. Deze voegt zich naar het arrest van de Raad van State, wat het door hem gewezen rechtpunt betreft.

Sectie 3. Herziening der Pensioenen

Art. 24 § 1. Het slachtoffer kan te allen tijde een aanvraag om herziening indienen op grond van normale verergering, van verwikkeling of van naverschijnselen van lichaamsgebreken waarvoor een pensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 19°, a).*

Zij die afgewezen werden omdat de invaliditeitsgraad onvoldoende was om een aanspraak op pensioen te rechtvaardigen of omdat het vastgestelde lichaamsgebrek, erkend als te wijten aan het schadelijk feit, geen invaliditeit tot gevolg had.

2°- zij die het genot van een tijdelijk pensioen hebben verloren omdat de invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 19°, b)* en v*ervangen bij de wet van 3 augustus 1988, art. 7.*

De aanvrager van de herziening wordt medisch alleen onderzocht op de kwalen of lichaamsgebreken te wijten aan het schadelijk feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.

§ 4. *Vervangen bij de wet van 6 februari 1970, art. 5 en gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, art. 6, 19°, c), 23 december 1970, art. 22 en 28 mei 1975, art. 7.*

Het invaliditeitspercentage wordt niet herzien tenzij uit het geneeskundig onderzoek blijkt dat de invaliditeit minstens 5 pct. meer bedraagt dan het voorheen erkende totale invaliditeitspercentage, behouden wanneer het er om gaat het invaliditeitspercentage op 10 te brengen.

In geval van vermindering van het totale invaliditeitspercentage blijft het pensioen vastgesteld op het totale invaliditeitspercentage erkend op de datum van de indiening van de herzieningsaanvraag.

Wanneer een stijgende of dalende invaliditeitsschaal wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 11, vierde lid, wordt het invaliditeitspercentage enkel herzien over de periodes waarin die schaal minstens 5 pct. invaliditeit meer bedraagt dan het voorheen erkende totale invaliditeitspercentage; over de andere periodes blijft dat totale percentage onveranderd.

Deze § 4 is van toepassing, met uitwerking op de eerste dag van de maand van hun indiening, op de aanvragen om herziening wegens verergering waarover op 1 april 1969 nog niet definitief uitspraak was gedaan.

§ 5. *Gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, art. 16.*

Voor de toepassing van vorenstaande §§ 3 en 4, wordt het nieuw invaliditeitspercentage brekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 en het wordt eventueel afgerond op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5, overeenkomstig artikel 6, § 1, of artikel 7, § 2.

De procedure is die welke bepaald is in artikel 20, §§ 3 en 4.

Art. 25 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 20°.*

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest, dat de aard van de ingeroepen verergering, verwikkeling of naverschijnselen uiteenzet.

De aanvragen om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De Minister of de bevoegde commissie en, in geval van beroep, de Hogere Commissie van Beroep, kan echter op advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een latere datum vaststellen In geval van stijgende schaal van invaliditeit of een dalende schaal van invaliditeit bepalen.

Art. 25bis *Ingevoegd bij de wet van 15 juni 1967, art. 7 en gewijzigd bij de wet van 15 juli 1976, art. 7.*

Wanneer in de invaliditeitsschaal bedoeld in artikel 7, § 1, wijzigingen worden aangebracht, worden de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met die wijzigingen herzien, hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, hetzij op aanvraag van de belanghebbende, ingediend binnen de drie maand te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wijziging.

De herzieningsbeslissing wordt getroffen door de Minister, zonder tussenkomst van de invaliditeitscommissies. Zij heeft uitwerking vanaf de eerste dag van het kwartaal dat volgt op datgene tijdens hetwelk de wijziging werd bekendgemaakt.

Er wordt evenwel niet tot herziening overgegaan, indien deze een vermindering van het vroeger toegekend invaliditeitspercentage tot gevolg zou hebben.

Art. 26 De uitvoerbare beslissingen, genomen door de Minister krachtens de artikelen 20 en 24 van deze wet, evenals de beslissingen, genomen door de bij artikelen 21 en 22 dezelfde wet bepaalde commissies, zijn voor herziening vatbaar, hetzij wegens dwaling omtrent het feit of het recht, of vergissing in de toepassing van de wet, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de bevoegde Minister, hetzij op verzoek van de belanghebbende, aan de Minister betekend bij een ter post aangetekende brief. Behalve wanneer zij gegrond is op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van verval, uitgelokt worden binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

Wanneer de herziening geschiedt op initiatief van de Minister, kan deze laatste bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende pensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk zal worden geschorst.

Over de ter herziening voorgelegde gevallen wordt uitspraak gedaan door de burgerlijke invaliditeitscommissies, wat betreft de beslissingen die zij genomen hebben of die krachtens de artikelen 20 en 24 door de Minister genomen werden, en door de Hogere Commissie van Beroep, wat betreft de door haar genomen beslissingen.

Tegen de beslissing van de burgerlijke invaliditeitscommissie kan beroep aangetekend worden vóór de Hogere Commissie van Beroep.

De herziening heeft uitwerking de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag om herziening werd ingediend. Zij kan echter, op een met redenen omklede beslissing, terugwerkende kracht hebben tot een vroegere datum:

1° in geval van dwaling vanwege het Bestuur;

2° in geval van bedrieglijke handelingen of van valse of willens en wetens onvolledige verklaringen vanwege de gerechtigden.

De aan verzoekers ten onrechte uitgekeerde sommen zijn slechts terugvorderbaar in de onder 2° hierboven vermelde gevallen.

Indien de dwaling in een beslissing wordt vastgesteld vooraleer het Rekenhof het pensioen of de eventuele verhogingen heeft goedgekeurd en indien de herziening de belanghebbenden in hun rechten niet kan verkorten, wordt door de Minister over de verkeerde beslissing heen geschreven of wordt zij door hem gewijzigd, zonder meer, met uitwerking op de dag van de uitspraak.

Sectie 4. Hervatting van het geding

Art. 27 Het overlijden van verzoeker stuit de procedure. De hervatting van het geding geschiedt door kennisgeving van het overlijden, die op straffe van verval binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden van verzoeker moet worden gedaan, behoudens geval van overmacht ter beoordeling van de bevoegde commissie. Van het overlijden moet bij een ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, kennis worden gegeven door de meest gerede erfgenaam of door al wie kan beweren enig belang te hebben bij de nalatenschap van de overledene, met uitsluiting van de schuldeisers.

HOOFDSTUK V. Gronden van uitsluiting, verval en opschorting

Art. 28 Voor deze wet komen niet in aanmerking:

1° zij die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, uitgesproken bij toepassing van de besluitwet van 10 november 1945 tot vereenvoudiging der procedure in sommige gevallen van misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat, of die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens inbreuk op:

- het bepaalde in titel I van boek II van het wetboek van Strafrecht betreffende de misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat, en op de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 mei 1870 houdende Krijgsstrafwetboek;

- het bepaalde in de besluitwet van 10 januari 1941 inzake de door de vijand genomen maatregelen houdende ontheffing uit het bezit;

- het bepaalde in de besluitwet van 10 april 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

2° zij die van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen zijn verklaard, hetzij bij toepassing van de artikelen l8bis en l8ter van de samengeordende wetten op de nationaliteit, hetzij hij toepassing van de besluitwet van 20 juni 1945 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit.

3° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°.*

Zij die ontzet zijn van de rechten bepaald in artikel 123sexies van het Wetboek van Strafrecht, krachtens de wetsbepalingen betreffende de epuratie inzake burgertrouw, gedurende de tijd der ontzetting.

4° *Aangevuld bij de wet van 27 mei 1969, art. 7.*

De personen die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak van de schade zich heeft voorgedaan tijdens hun vrijwilligerschap.

De personen die vóór 6 oktober 1942 in Duitsland of in door de vijand bezette landen, België en Noord-Frankrijk uitgezonderd, zijn tewerkgesteld geweest, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed er vrijwillig te hebben gewerkt.

Hetzelfde geldt voor hen die zonder tot de militieplichten 1920 tot 1924 te behoren, na 6 september 1943 in Duitsland werden tewerkgesteld, behalve indien zij door de vijand werden aangehouden om gedeporteerd te worden.

Het bepaalde in de vorige twee leden is niet van toepassing op de inwoners van het gedeelte van België die met geweld aan de Duitse wetgeving werd onderworpen en die bij toepassing van de wetgeving werden tewerkgesteld.

Het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de personen die op het ogenblik van hun verbintenis de leeftijd van l8 jaar niet bereikt hadden.

5° De rechthebbenden wier pensioenaanvraag gesteund is on het overlijden van personen die zelf in het 1°, 2° en 3° van dit artikel worden bedoeld.

Art. 28bis *Ingevoegd bij de wet van 21 november 1974, art. 10 (9).*

§ 1. De uitsluiting bedoeld in artikel 28, 1°, geldt niet voor hen die gedurende de oorlog 1940-1945 werkelijk gevestigd waren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied, omschreven in artikel 1 van de wet van 27 juli 1953 tot bepaling van de gevolgen van de toepassing der Duitse wet in dat gedeelte van het grondgebied, als zij niet een of meer vrijheidsstraffen met een totale duur van meer dan vijf jaar hebben opgelopen.

Voor het berekenen van die duur wordt geen rekening gehouden met de vrijheidsstraf, opgelopen wegens overtreden van het bepaalde in de besluitwet van 10 april 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op hen tegen wie een in kracht van gewijsde gegane veroordeling is uitgesproken wegens vrijwillige toetreding tot de Wehrmacht of tot een Duitse para-militaire formatie.

§ 3. De uitsluiting bedoeld in artikel 28,2° geldt niet voor hen die gedurende de oorlog 1940-1945 werkelijk gevestigd waren in het gedeelte van het Belgisch grondgebied, omschreven in § 1, als zij het genot van herstel maatregelen hebben gehad op grond van de wet van 30 maart 1962.

§ 4. Wanneer de in artikel 28, 5°, bedoelde uitsluiting rechthebbenden van personen betreft, die tijdens de oorlog 1940-1945 hun werkelijke woonplaats hadden in het gedeelte van het Belgische grondgebied bedoeld in § 1, is zij slechts toepasselijk in geval de aanvraag gesteund is op het overlijden van een persoon die zelf in § 2 bedoeld wordt.

Art. 29 Van het recht op pensioen zijn vervallen:

a) zij die de Belgische nationaliteit verliezen;

b) de overlevende echtgenoot of de bloedverwant in de opgaande linie die van de ouderlijke macht zijn vervallen.

Art. 30 De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf werd veroordeeld, kan geen aanspraak maken op pensioen en is vervallen van het genot van het pensioen alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen:

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer beloopt;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van korter duur is, indien belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende, die veroordeeld is geworden, in het buitenland verblijft.

Art. 31 De toekenning en de uitbetaling van het pensioen worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

Art. 32 *Gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 22°, a).*

De bevoegde commissies kunnen bij een met redenen omklede beslissing het recht op pensioen aan de slachtoffers en rechthebbenden weigeren of het hun onttrekken:

1° *Vervangen bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°, b).*
wanneer de slachtoffers of de rechthebbenden de afkeuring verdiend hebben door daden van incivisme tijdens de bezetting. Het voordeel van het pensioen kan evenwel niet geweigerd of onttrokken worden wanneer deze daden van incivisme aanleiding hebben gegeven tot rechtsvervolgingen en die op vrijspraak, sepositie of buitenvervolgingstelling geëindigd zijn.

2° wanneer de persoon, wiens overlijden aanleiding tot de pensioenaanvraag is geweest, daden heeft verricht:

a) die hem in één van de eerste drie categorieën in artikel 28 bedoeld zouden hebben geplaatst, indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen;

b) *Opgeheven bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 21°, c).*

3° wanneer de rechthebbenden het recht op pensioen onwaardig worden geacht wegens hun houding ten opzichte van de overledene tijdens zijn leven, of wegens een grove belediging tegen zijn nagedachtenis.

Wanneer de Commissie een pensioen intrekt, bepaalt zij op welke datum de intrekking van het pensioen een aanvang neemt.

Art. 32bis *Ingevoegd bij de wet van 23 december 1970, art. 23.*

De artikelen 28 en 32, 1° en 2°, zijn niet van toepassing op de personen bedoeld in artikel 1, § 5bis.

Art. 32ter *Ingevoegd bij de wet van 21 november 1974, art. 11 (9).*

Het 1° en 2° artikel 32 zijn niet toepasselijk op de personen die tijdens de oorlog 1940-1945 hun werkelijke woonplaats hadden in het gedeelte van het Belgisch grondgebied bepaald in artikel 28bis, § 1.

Nochtans wanneer de persoon, op wiens overlijden de pensioenaanvraag wordt gesteund, daden heeft gepleegd waardoor die persoon in de in § 2°, van artikel 28bis bedoelde categorie geplaatst zou zijn geweest indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen, blijft artikel 32, 2° a, toepasselijk.

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen

Art. 33 Wanneer de rechten op herstelling van zodanige schade als in artikel 4 van de tegenwoordige wet bedoeld, gegrond schijnen, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsslachtoffers behoren, bij voorkomend geval na deskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, aan verzoeker een voorschot doen uitbetalen, dat gelijk is aan het bedrag van het pensioen. Dit voorschot kan niet worden uitbetaald of wordt opgeschort, ingeval het aan de nalatigheid van de belanghebbenden te wijten is dat de uitspraak van de beslissing, bepaald in het eerste lid van artikel 4 van deze wet, werd verdaagd.

De gezamenlijke aldus uitbetaalde voorschotten worden op de eventuele pensioenachterstallen in mindering gebracht. Zij zijn niet terug vorderbaar, tenzij in geval van bedrog vanwege verzoeker, dat door de afwijzende eindbeslissing van de bevoegde Commissie is vastgesteld.

Art. 34 De pensioenen, uitkeringen, vergoedingen en verhogingen, krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hierna vermelde omstandigheden:

a) tot beloop van een vijfde, in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot beloop van twee derde, als afhouding van onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling, wanneer de onderhoudskosten ten laste van openbare besturen komen;

c) tot beloop van een derde wegens wettelijke uitkering tot levensonderhoud;

d) tot beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 30 juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden, van het National Werk van de wezen, weduwen en bloedverwanten in de opgaande linie van de oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor oud-strijders, weggevoerden en politieke gevangenen.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, te boven gaan.

Art. 34bis *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art. 17 en vervangen bij de wet van 23 december 1970, art. 24.*

Het uitzondering van de vergoedingen toegekend krachtens art.6, § 4 en artikel 14, § 1, worden de pensioenen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen, toegekend krachtens deze wet, gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk, overeenkomstig de regelen bepaald bij de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen. Zij worden aan het indexcijfer 110 gekoppeld.

De pensioenen, verhoogde pensioenen en vergoedingen gekoppeld aan dat indexcijfer, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier na weglating van de frankgedeelten, vormen de "enige bedragen".

Deze worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Alleen die bedragen komen in aanmerking voor het houden van het Grootboek der pensioenen. De boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen, worden bij wijziging van de enige bedragen ambtshalve herzien, onverminderd de toepassing van de bepalingen die andere herzieningsprocedures voorschrijven.

De enige bedragen zoals die voortvloeien uit de schommelingen van het indexcijfer, worden afgerond tot volle franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier.

Art. 35 § 1. *Vervangen bij de wet van 15 juni 1967, art. 8.*

De uitvoerbare beslissingen en de dadingen nopens aanvragen ingediend onder de gelding van de vroegere wetsbepalingen en tot stand gekomen vóór 1 januari 1954, worden overeenkomstig deze wet herzien:

a) ambtshalve, indien het een beslissing of dading betreft waarbij een pensioen werd toegekend dat op 1 januari 1954 nog liep, doch met dien verstande dat wanneer het een invaliditeitspensioen betreft hierbij dan enkel rekening wordt gehouden met de lichaamsgebreken waarvoor het pensioen werd verleend;

b) op aanvraag van de betrokkene, ingediend binnen de termijnen bepaald in artikel 18, in de andere gevallen.

De Koning regelt de procedure tot herziening; de herziening heeft uitwerking met ingang van de inwerkingtreding van deze wet.

Voor zover de vertraging in de herziening van het pensioen niet te wijten is aan een aan de belanghebbende toe te schrijven oorzaak, kan de Minister bevelen dat de vóór de inwerkingtreding van deze wet toegekende pensioenen, vergoedingen en verhogingen, geheel of gedeeltelijk verder als voorschot worden uitbetaald.

De aldus uitbetaalde voorschotten komen in mindering van het bedrag van de pensioenen, verhogingen en vergoedingen, zoals deze eventueel bij de herziening zullen worden bepaald. In geval deze voorschotten niet afgetrokken kunnen worden omdat zij groter zijn dan het nieuw bedrag van het pensioen, of omdat dit laatste werd afgeschaft, zijn zij niet terugvorderbaar, tenzij in geval van bedrog van verzoeker, dat door de Hogere Commissie van beroep is vastgesteld.

De uitvoerbare beslissingen tot toekenning en de dadingen bedoeld bij deze paragraaf, eerste lid, worden geldig verklaard tot de inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. Over aanvragen die vóór het in werking treden van deze wet werden ingediend en die niet het voorwerp van uitvoerbare beslissingen zijn geweest, wordt uitspraak gedaan overeenkomstig deze wet.

Nochtans, voor de periode welke het in werking treden van deze wet voorafgaat:

1° *Aangevuld bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 23°.*

wordt het bedrag van de pensioenen, alsmede de verschillende verhogingen, toeslagen en vergoedingen die er toe behoren, berekend overeenkomstig de vroegere wettelijke bepalingen.

Het jaarlijks bedrag van de vergoedingen bedoeld in artikel 14, § 1, evenals dat van het pensioen bedoeld in artikel 14, § 2, welke de wezen kunnen genieten, wordt evenwel vastgesteld als volgt:

- voor de periode die aan 30 juni 1949 voorafgaat: 1 620 fr.
- voor de periode van 1 juli 1949 tot 30 september 1952: 8 400 fr.
- voor de periode van 1 oktober 1952 tot 31 december 1953: 10 200 fr.

Betreft het vergoedingen als bedoeld in artikel 14, § 1, dan zijn enkel de in die bepalingen vastgestelde verminderingen van toepassing.

2° blijft het tweede lid van het eerste artikel van de door het koninklijk besluit van 19 augustus 1921 samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van toepassing.

Art. 36 De bij deze wet bepaalde pensioenen, uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechthebbenden zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet mede geteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belasting.

Art. 37 *Aangevuld bij de wet van 1 juli 1969, art. 5, § 2.*

Hun leven lang ontvangen degenen die krachtens deze wet wegens invaliditeit zijn gepensioneerd, kosteloos van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden alle prothese- en andere toestellen welke hun lichaamsgebrek vereist.

Deze bepaling is nog slechts van toepassing op de begunstigden van de wet van 13 juli 1951 betreffende de herstelling van de schade veroorzaakt door de op 29 april 1942 voorgekomen ontploffing te Tessenderlo.

Art. 38 *Opgeheven bij K.B. van 14 september 1992.*

Art. 39 De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of verschillende ambtenaren die tot zijn ministerie behoren.

Art. 40 De Hoofdstaatscommissarissen en de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de wet van 26 februari 1947 tot inrichting van het statuut der politieke

gevangenen, de wet van 5 februari 1947 tot inrichting van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen, de besluitwet van 24 december 1946 tot inrichting van het statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, de besluitwet van 24 december 1946 tot inrichting van het statuut der weggevoerden tot de verplichte tewerkstelling, de wet van 1 september 1948, houdende inrichting van het statuut der weerstanders door de sluikpers, en de tegenwoordige wet, hebben dezelfde bevoegdheid als die welke de wet van 19 augustus 1947, betreffende het bewijs door getuigen in zake uit de oorlog van 1940 voortspruitende schade aan personen verleent aan elk organisme dat opgericht werd met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade die tengevolge van de oorlog van 1940 aan de personen werd toegebracht.

In de uitoefening van hun ambt hebben zij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Art. 41 *Aangevuld bij de wet van 24 april 1957, art. 6, 24°.*

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1954.

Tenzij de wet het anders bepaalt worden de voorwaarden vereist van de burgerlijke slachtoffers of van hun rechthebbenden beoordeeld op de data vastgesteld in de artikelen 11 en 17 van de wet of op de 1 januari 1954 in de gevallen waarin artikel 35, § 1 van toepassing is.

HOOFDSTUK VII. Overgangsbepalingen

Art. 42 De laatste volzin van artikel 3 der wet van 1 juni 1949, tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan de burgerlijke invaliden van beide oorlogen alsmede aan de weduwen en wezen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, wordt door de navolgende tekst vervangen:

"Worden, volgens de hierna bepaalde regels, op deze vergoeding in mindering gebracht, de kindertoeslagen ontvangen, hetzij krachtens de wetgeving betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders of de gezinsvergoedingen voor zelfstandige arbeiders, hetzij krachtens de wetgeving betreffende de onvrijwillige werklozen.

Wanneer het de kindertoeslagen betreft, vastgesteld bij de artikelen 50bis en 56bis der samengeordende wetten betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders, worden de verminderingen berekend naar de achtereenvolgens geldende wettelijke schalen.

Wanneer het de kindertoeslagen betreft, vastgesteld bij de artikelen 40, 42 en 56 der samengeordende wetten betreffende de kindertoeslagen voor de loonarbeiders of door de wetgeving betreffende de gezinsvergoedingen voor zelfstandige arbeiders, en die welke vastgesteld werden voor de onvrijwillige werklozen, worden de afhoudingen gedaan op grondslag van de toeslagen, die aan het rechthebbende kind werden verleend, hetzij op 1 juli 1949, hetzij op de datum waarop het voor de eerste maal zijn toeslag als wees van een oorlogsslachtoffer ontvangt, indien deze ingenottreding valt na 1 juli 1949, met toepassing evenwel van de achtereenvolgens geldende wettelijke schalen.

De afhoudingen blijven op die grondslag vastgesteld, behalve op aanvraag van de verkrijgers der kindertoeslagen, wanneer bewezen wordt dat een wijziging, die zich in de toestand van de rechthebbende kinderen heeft voorgedaan, een vermindering van de in het vorig lid vastgestelde afhoudingen tot gevolg moet hebben.

Die vermindering wordt toegepast van de datum af, waarop de wijziging zich heeft voorgedaan."

---

[1] Om in aanmerking te komen, moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19. De aanvraag heeft uitwerking op 1 januari 1974 wanneer ze wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de wet van 17 februari 1975 tot wijziging van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden; op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.
Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met die wijziging worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van dezen op het genot van die wijziging wordt erkend vanaf 1 januari 1974, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de voorgenoemde wet van 17 februari 1975 en vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.
Aanvragen in overeenstemming met die wijziging, ingediend vóór de inwerkingtreding van de voorgenoemde wet en waarover op dezelfde datum niet definitief uitspraak is gedaan, moeten niet hernieuwd worden; zij hebben evenwel uitwerking vanaf 1 januari 1974 (zie wet van 17 februari 1974, art. 2).

[2] Om het in artikel 2 bedoelde voordeel te genieten dient de belanghebbende een aanvraag in overeenkomstig artikel 19 van deze wet van 15 maart 1954.
De aanvraag krijgt gevolg op de eerste dag van het trimester dat volgt op datgene tijdens welk de aanvraag is ingediend.
§ 2. De uitvoeringsbeslissingen die niet conform artikel 2 zijn worden herzien op vraag van de belanghebbenden en hun recht op het voordeel van deze wijziging wordt erkend als daterend van de eerste dag van de maand waarin de aanvraag tot herziening is geschied.
§ 3. De lopende aanvragen en deze waarover niet definitief is beslist dienen niet hernieuwd te worden. Ze krijgen evenwel pas gevolg vanaf de inwerkingtreding van de wet van 12 januari 2017 (zie art. 3 van de wet van 12 januari 2017).

[3] De bepalingen van artikel 6bis, § 1, van voorgenoemde wet, zoals ze werden gewijzigd bij § 1 van dit artikel treden in werking op 1 januari 1990. Deze wijzigingen zijn echter van toepassing ten belope van de helft van deze verhoging voor de periode tussen 1 januari en 31 december 1989; de aldus verkregen bedragen worden afgerond op het dichtstbijzijnde veelvoud van vier.

[4] Inwerkingtreding: 01/07/2017.

[5] Inwerkingtreding: 01/09/1998.

[6] Inwerkingtreding: 01/01/1982.

[7] Inwerkingtreding: 01/10/1983.

[8] Zie art. 16 van de wet van 27 mei 1969 in verband met het afschaffen van de termijnen voor het indienen van een aanvraag.

[9] De aanvragen om het voordeel te bekomen van de artikelen 28bis en 32ter hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1974 indien zij ingediend worden binnen de drie maanden na het inwerkingtreden van de wet van 21 november 1974 tot wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogsschade aan private goederen en van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden; en in de andere gevallen de eerste dag van het kwartaal volgende op de indiening van de aanvraag.
Het voordeel van diezelfde artikelen is toepasselijk op de pensioenaanvragen ingediend voor het in werking treden van de voorgenoemde wet van 21 november 1974 en waarover geen definitieve uitspraak op dezelfde datum is gedaan. Zij hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1974.
De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met dezelfde artikelen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en hun recht op het genot van die artikelen wordt erkend met ingang van 1 januari 1974 indien de aanvraag binnen de drie maanden na het in werking treden van voorgenoemde wet wordt ingediend en voor de andere gevallen op de eerste dag van het kwartaal dat op de indiening van de aanvraag volgt (zie wet van 21 november 1974, art. 12).

<u>Wet van 24 april 1957</u>
(Staatsblad. 1 mei)

strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

<u>Gewijzigd bij</u>: *de wet van 6 juli 1964 (Staatsbl. 24 juli).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK III. Wijzigingen aan de wel van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 6 *Wijzigt de wet van 15 maart 1954.*

HOOFDSTUK IV. Bijzondere bepalingen

Art. 8 Elke persoon die hetzij een pensioen, een toelage of een vergoeding aanvraagt bepaald bij de wetgevingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en de rechthebbenden van die slachtoffers, hetzij de herziening van een beslissing met betrekking tot dit pensioen, die toelage of vergoeding, geeft, alleen door het feit van het indienen van zijn aanvraag, toelating aan om het even welke openbare dienst, ambtelijke overheid, geneesheer en officieel of privaat gezondheidsorganisme, om aan de bevoegde pensioencommissie de inlichtingen van geneeskundige aard te verstrekken welke deze nodig acht, voor zover zij door de geneesheer aan die commissie gehecht, worden gevraagd.

Art. 9 *Aangevuld bij de wet van 6 juli 1964, art. 22.*

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1957.

Het bepaalde bij de nrs. 1°, 2°, 3°, 4°e, 5°, 6°, 8°b, 11°c, 12°e, 15°, 16°, 19°, 23° en 24° van artikel 6 heeft evenwel uitwerking met ingang van 1 januari 1954.

Herzieningen voortvloeiend uit de artikelen 1, 2, 3 en 4, 1°, van deze wet, uit de nrs. 4°, met uitzondering van littera e, 8°, met uitzondering van littera b, 11°, met uitzondering van littera c, 12°, met uitzondering van de littera's c en e, en 14°, van artikel 6 en uit artikel 7 van deze wet, geschieden ambtshalve en op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsslachtoffers behoren.
Tot de herziening voortvloeiend uit artikel 6, 8°, d, wordt evenwel niet overgegaan, indien deze de intrekking tot gevolg zou hebben van de reeds aan het slachtoffer toegekende vergoeding.

Uitvoerbare beslissingen reeds uitgesproken krachtens de wet van 15 maart 1954, welke niet in overeenstemming zijn hetzij met de bepalingen vervat in het tweede lid van dit artikel, hetzij met de nrs. 10°, 12°, littera c, 13°, 21° en 22° van artikel 6, worden herzien, hetzij op voordracht van de bevoegde Minister, hetzij op aanvraag van de belanghebbenden. Wanneer de aanvraag uitgaat van de belanghebbenden, moet zij, behoudens overmacht, worden ingediend binnen een termijn van één jaar, te rekenen van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad. De beslissing wordt uitgesproken door de overheden die bevoegd zijn krachtens de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 15 maart 1954.

© FPD – oktober 2020

De Minister. tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsslachtoffers behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of verschillende ambtenaren van zijn Ministerie.

Art. 10 Om de uitgaven te bekostigen voortvloeiend uit deze wet, wordt in de begroting van pensioenen voor het dienstjaar 1957 een krediet van 52 100 000 frank geopend, onder een artikel 103-6 (nieuw), luidend als volgt:

"Art. 103-6. Sommen ter beschikking te stellen van de Nationale Kas voor oorlogspensioenen ten einde de toepassing te verzekeren van de wet strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945: 52 100 000 frank.

De ordonnanceringen ten bezware van dit krediet worden verzekerd door toedoen van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin."

<u>Wet van 2 april 1958</u>
(Staatsblad 11 mei)

tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

***<u>Gewijzigd bij</u>**: de wetten van 6 juli 1964 (Staatsbl. 24 juli) en 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni).*

Art. 1 Vervangt artikel 2 van de besluitwet van 24 december 1946.

Art. 2 Vervangt artikel 3, 4°, van dezelfde besluitwet.

Art. 3 Vervangt artikel 4 van dezelfde besluitwet.

Art. 4 Vervangt artikel 10, littera a, van dezelfde besluitwet.

Art. 5 De termijnen voor het indienen der aanvragen, bedoeld in het eerste artikel, § 3, der wet van 9 juli 1951 en in het eerste artikel, 4°, der wet van 25 juni 1956, worden verlengd voor de werkweigeraars, tot en met de laatste dag van de zesde maand, volgend op die waarin deze wet in werking treedt.

Ook de termijnen voor het indienen van de aanvragen, bedoeld bij artikel 2 van de wet van 9 juli 1951 on bij het eerste artikel 1,5°, van de wet van 25 juni 1956, worden verlengd ten aanzien van de posthume erkenning van werkweigeraars, tot en met de laatste dag van de zesde maand volgend op die waarin deze wet in werking treedt.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1964, art. 20 en 4 juni 1982, art. 24.*

De bepalingen van deze wet zijn toepasselijk op de aanvragen tot het bekomen van het genot van de besluitwet van 24 december 1946 houdende inrichting van het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, in zoverre omtrent deze aanvragen niet definitief uitspraak werd gedaan.

De executoire beslissingen die reeds werden genomen ter voldoening aan de besluitwet van 24 december 1946, worden op verzoek van de bevoegde Minister of van de belanghebbenden herzien overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Behoudens overmacht moet de aanvraag tot herziening wanneer zij uitgaat van de belanghebbenden, worden ingediend binnen een termijn van zes maanden, te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 7 *Ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, art. 21.*

De pensioenaanvragen bedoeld in artikel 4, derde lid van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, kunnen insgelijks worden beschouwd als regelmatige aanvraag om herziening in de zin van artikel 6 van deze wet.

Voor zover zij werden ingediend binnen de termijnen bepaald bij artikel 18 van de vermelde wet van 15 maart 1954, gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, worden die aanvragen, in afwijking van het bepaalde in artikelen 5 en 6 van deze wet, geacht tijdig te zijn ingediend.

© FPD – oktober 2020

<u>Wet van 10 augustus 1960</u>
(Staatsblad 21 september)

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Franse Republiek betreffende de invaliditeits- en overlijdenspensioenen der burgerlijke oorlogsslachtoffers, ondertekend op 20 september 1958, te Parijs.

Art. 1 De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Franse Republiek betreffende de invaliditeits- en overlijdenspensioenen der burgerlijke oorlogsslachtoffers, ondertekend op 20 september 1958, te Parijs, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2 Op de rechthebbenden bedoeld in artikel 2, 2°, van de Overeenkomst is deze niet toepasselijk dan indien voornoemden uit hoofde van hun nationaliteit of die van het slachtoffer geen aanspraak op pensioen kunnen maken in toepassing van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de wet van 24 april 1957.

Art. 3 De beslissingen uitgesproken vóór de datum waarop deze Overeenkomst in werking treedt, worden nietig verklaard, wanneer zij betrekking hebben op de personen bedoeld bij de artikelen 1 en 2 van voornoemde Overeenkomst.

Art. 4 De Koning neemt de bijkomende maatregelen die vereist zijn voor de tenuitvoerlegging van deze Overeenkomst.

© FPD – oktober 2020

Wet van 27 januari 1961
(Staatsblad 1 april)

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, betreffende de invaliditeitspensioenen en overlijdenspensioenen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1939-1945, ondertekend op 3 oktober 1957, te Brussel.

Art. 1 De Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, betreffende de invaliditeits- en overlijdenspensioenen der burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1939-1945, ondertekend op 3 oktober 1957, te Brussel, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2 De personen die bedoeld zijn bij artikel 2 van de Overeenkomst moeten de aanvragen waarvan spraken in artikel 5 (a) en (b) bij de Belgische Regering indienen of bevestigen, binnen den termijn van twee jaren te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de Overeenkomst. Evenwel, wanneer het overlijden voortvloeiend uit het schadelijk feit of het schadelijk feit zelf na die datum voorvalt, moet de aanvraag bedoeld bij artikel 5 (a), onverminderd vorenstaand lid, worden ingediend binnen twaalf maanden volgend op het overlijden, wanneer zij uitgaat van een rechthebbende of op het schadelijk feit, wanneer zij uitgaat van het slachtoffer.

Art. 3 De Koning neemt de aanvullingsmaatregelen die voor de uitvoering van deze overeenkomst nodig zijn

BIJLAGE

Art. N **Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland, betreffende de invaliditeits- en overlijdenspensioenen voor burgerslachtoffers van de oorlog 1939-1945, ondertekend op 3 oktober 1957, te Brussel.**

De Regering van het koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, na besloten te hebben in gemeen overleg te voorzien in de moeilijkheden ontstaan ingevolge de schadeloosstelling van hun landzaten, burgerslachtoffers van de oorlog 1939-1945 en hun rechthebbenden, die thans de desbetreffende wetgeving van de ene of de andere van beide contracterende partijen niet genieten,

Zijn overeengekomen als volgt:

Art. N1 In deze overeenkomst wordt verstaan onder:

a) "Verenigd Koninkrijk", het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, met uitzondering van de Kanaaleilanden en het eiland Man;

b) "België", het grondgebied van moederlands België;

c) "Britse landzaten" alle staatsburgers van het Verenigd Koninkrijk en zijn Koloniën, en alle Britse beschermelingen die behoren tot de gebieden, waar de Regering van het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk voor is wat betreft internationale betrekkingen;

d) "Belgische landzaat" alle Belgische staatsburgers;

e) "Pensioen", niet enkel het eigenlijk pensioen doch eveneens alle andere voordelen eraan verbonden;

f) "Oorlogshandeling", "burger-oorlogsslachtoffer", "rechthebbenden" en "gewone verblijfplaats", zullen nader worden bepaald overeenkomstig de wetgeving betreffende de burger-oorlogsslachtoffers van de contracterende partij die de pensioenlast zal te dragen hebben.

Art. N2 De Belgische Regering zal de pensioenrechten overeenkomstig de desbetreffende Belgische wetgeving erkennen van na te melden burgerslachtoffers van de oorlog 1939-1945 en hun rechthebbenden, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak der schade, plaats heeft gehad in België, en te dien tijde het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats niet in het Verenigd Koninkrijk hield:

a) van de burger-oorlogsslachtoffers die het Britse staatsburgerschap bezaten ten tijde der oorlogshandeling;

b) van de burger-oorlogsslachtoffers die het Belgische staatsburgerschap bezaten ten tijde der oorlogshandeling en het Britse staatsburgerschap ten tijde van de erkenning van hun pensioenrechten dan wel ten tijde van hun overlijden wanneer zij vóór de erkenning van die rechten zijn overleden;

c) van de rechthebbenden der burger-oorlogsslachtoffers bedoeld bij a) en b) van dit artikel, die ten tijde van het overlijden van het slachtoffer het Belgische of het Britse staatsburgerschap bezaten;

d) van de rechthebbenden die het Britse staatsburgerschap bezaten ten tijde van het overlijden van het slachtoffer, wanneer dit het Belgische staatsburgerschap bezat ten tijde der oorlogshandeling en ten tijde van de erkenning zijner pensioenrechten dan wel ten tijde van zijn overlijden wanneer het voor de erkenning van die rechten is overleden.

Art. N3 De Regering van het Verenigd Koninkrijk zal de pensioenrechten overeenkomstig de desbetreffende Britse wetgeving erkennen van na te melden burgerslachtoffers van de oorlog 1939-1945 en hun rechthebbenden, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak der schade, plaats heeft gehad in het Verenigd Koninkrijk:

a) van de burgerslachtoffers die het Belgisch staatsburgerschap bezaten ten tijde van de oorlogshandeling en het Britse staatsburgerschap ten tijde van de erkenning van hun pensioenrechten dan wel ten tijde van hun overlijden wanneer zij vóór de erkenning van die rechten zijn overleden;

b) van de rechthebbenden van de bij a) van dit artikel bedoelde slachtoffers die ten tijde van het overlijden van het slachtoffer het Belgische of het Britse staatsburgerschap bezaten.

Art. N4 a) Het pensioen is uit te keren door de contracterende Partij, op welker grondgebied de begunstigde van deze Overeenkomst zijn gewone verblijfplaats houdt, zolang zij duurt en overeenkomstig de wetgeving van evengenoemde Partij.

b) Het bedrag van het pensioen is dat welke betaalbaar is krachtens de wetgeving van de contracterende Partij die het pensioen verschuldigd is.

c) Voor een invalide is dit bedrag te berekenen naar het invaliditeitspercentage als vast te stellen overeenkomstig de wetgeving van de contracterende Partij die het pensioen verschuldigd is.

Art. N5 a) De aanvragen zijn in te dienen met inachtneming der vormen en termijnen voorgeschreven bij de wetgeving der contracterende partij die zich verbonden heeft tot erkenning der pensioenrechten en hebben uitwerking overeenkomstig die wetgeving.

b) De aanvragen ingediend door personen vermeld in de artikelen 2 en 3 van deze overeenkomst bij een der partijen en waarover niet werd beslist vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst worden geacht als ontvankelijk bij de regering die zich verbonden heeft tot erkenning der pensioenrechten, mits belanghebbenden ze haar bevestigen.

c) De beslissingen tot erkenning der pensioenrechten, uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst door de ene of de andere van beide contracterende partijen worden geacht als uitgesproken overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van deze overeenkomst.

d) Zijn nietig verklaard, de beslissingen tot weigering der pensioenrechten, uitgesproken vóór dezelfde datum, wanneer zij gegrond zijn op de nationaliteit of het verblijf van de personen bedoeld bij de artikelen 2 en 3 van deze overeenkomst; een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze overeenkomst zal worden toegestaan teneinde de belanghebbenden toe te laten hun pensioenrecht geldend te maken bij de bevoegde regering, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van deze overeenkomst; het ingaan van het pensioen wordt bepaald door de aanvraag, waarover afwijzend werd beslist.

Art. N6 a) Wanneer, in toepassing van deze overeenkomst de last van een pensioenuitkering overgedragen wordt van de regering van het Verenigd Koninkrijk aan de Belgische regering, wordt de pensioenuitkering door eerstgenoemde regering geschorst na het verstrijken van de week tijdens welke de gerechtigde het Verenigd Koninkrijk verlaat om zijn gewone verblijfplaats in België te vestigen en de last, der pensioenuitkering komt te liggen bij laatstgenoemde regering, vanaf de dag volgend op diezelfde datum.

b) Wanneer, in toepassing van deze overeenkomst, de last van een pensioenuitkering overgedragen wordt van Belgische regering aan de regering van het Verenigd Koninkrijk, wordt de pensioenuitkering door eerstgenoemde regering geschorst na het verstrijken van het burgerlijk kwartaal dat volgt op dat tijdens hetwelk de gerechtigde België verlaat om zijn gewone verblijfplaats in het Verenigd Koninkrijk te vestigen en de last van de pensionuitkering komt te liggen bij laatstgenoemde regering, vanaf de dag volgend op diezelfde datum.

Art. N7 De beide contracterende Partijen verbinden zich tot wederzijdse uitwisseling van alle inlichtingen betreffende hun respectieve wetgevingen ter zake van pensioenen voor burger-oorlogsslachtoffers.

Art. N8 a) De onderhavige overeenkomst zal bekrachtigd worden. Zij zal in werking treden zodra de oorkonden van bekrachtiging zullen uitgewisseld zijn te Londen zodra zulks mogelijk zal blijken. (1)

b) Zij zal van kracht blijven totdat de beide contracterende Partijen er in gemeen overleg een eind aan maken, doch zij zal te allen tijde kunnen worden opgezegd, door elke contracterende Partij, mits zij de andere daar een jaar van te voren schriftelijk kennis van geeft.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe door hun respectieve regeringen behoorlijk gevolmachtigd, deze overeenkomst hebben ondertekend en van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan in twee exemplaren te Brussel, de 3 oktober 1957, in de Franse en in de Engelse taal, beide teksten gelijkelijk authentiek.

---

[1] De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden had op 9 maart 1961 te Londen plaats. Overeenkomstig artikel 8 a) is deze overeenkomst op die datum in werking getreden.

<u>Wet van 10 februari 1964</u>
(Staatsblad 25 maart)

houdende goedkeuring van het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland, over de vergoeding van de oorlogsslachtoffers, en van de wisseling van brieven, ondertekend op 21 september 1962, te Brussel.

Art. 1 Het Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland over de vergoeding van oorlogsslachtoffers en de wisseling van brieven, ondertekent op 21 september 1962, te Brussel, zullen volkomen uitwerking hebben.

Art. 2 § 1. De voorschotten bedoeld in artikel 35, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, zijn geen pensioenen of vergoedingen in de zin van artikel 6 (1) van het Verdrag.

§ 2. Wanneer het tijdelijk invaliditeitspensioen vervalt vóór 1 juli 1962 en de beslissing bedoeld in artikel 20, § 3, van de wet van 15 maart 1954 gewijzigd bij artikel 6, 17°, d), van de wet van 24 april 1957 nog niet is uitgesproken of niet uitvoerbaar is op 1 juli 1962, wordt de vergoeding bepaald bij artikel 6, (1) van het Verdrag enkel toegekend indien de beslissing bedoeld in voornoemd artikel 20, § 3, een nieuw invaliditeitspensioen toekent aan de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger.

Het jaarlijkse bedrag op 1 juli 1962 van dat invaliditeitspensioen, van de aanvullende verhogingen en vergoedingen die hierbij behoren, wordt dan in aanmerking genomen voor de berekening op 1 juli 1962 van de vergoeding bepaald bij artikel 6 (1) van het Verdrag.

§ 3. Wanneer de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger, op 1 juli 1962 een tijdelijk invaliditeitspensioen geniet en het invaliditeitspensioen naderhand wordt afgeschaft bij de beslissing bedoeld in artikel 20, § 3, van de wet van 15 maart 1954 gewijzigd bij artikel 6, 17°, d) van de wet van 24 april 1957, wordt de vergoeding bepaald bij artikel 6, (1) van het Verdrag uitgekeerd hetzij tot de datum waarop dat tijdelijk invaliditeitspensioen vervalt, hetzij, wanneer voorschotten werden uitbetaald krachtens artikel 9, § 3, van de wet van 15 maart 1954, gewijzigd bij artikel 6, 7°, van de wet van 24 april 1957, tot het verstrijken van de periode waarover genoemde voorschotten werden uitgekeerd.

§ 4. Wanneer in uitvoering van artikel 3 van de wat van 11 juli 1960 betreffende de terugvordering voor de Staat en door de Nationale Kas door oorlogspensioenen, van bedragen onverschuldigd uitbetaald, als invaliditeitspensioen, weduwen- en wezenpensioenen, pensioen of tegemoetkoming aan ascendenten, frontstrepenrente, gevangenschapstrepenrente, gevangenschapsrente, strijdersrente of rente verbonden aan de nationale orden, het vooruitbetaalde en vóór het overlijden geïnde driemaandelijks pensioenbedrag verworven blijft, wordt de vergoeding bepaald bij artikel 6 (1) van het Verdrag uitgekeerd tot het verstrijken van die drie maanden.

Art. 3 De rechthebbende van een slachtoffer overleden aan de gevolgen van de inlijving bij het Duitse leger die een van de pensioenen of de vergoeding verkrijgt bedoeld in hoofdstuk III van de wet van 15 maart 1954 gewijzigd bij de wet van 24 april 1957 wanneer dat pensioen, of die vergoeding pas ingaat na 1 juli 1962, heeft recht op de vergoeding bepaald bij artikel 6 (1) van het Verdrag op voorwaarde dat het pensioen, dat de vergoeding bedoeld in voornoemd hoofdstuk III eveneens zouden verleend zijn geworden krachtens de wet van 15 maart 1954 gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, in haar toestand op 1 juli 1962.

De ingangsdatum van de vergoeding bepaald bij artikel 6 (1) van het Verdrag, wordt dan vastgesteld op de ingangsdatum van het pensioen of van de vergoeding van rechthebbende van burgerlijk slachtoffer uit de oorlog 1940-1945 dat die rechthebbende geniet, en de vergoeding is gelijk aan het verschil, bereken volgens de pensioenbedragen geldig op 1 juli 1962, tussen eensdeels het jaarlijkse bedrag van het pensioen of van de vergoeding van rechthebbende van burgerlijk slachtoffer uit de oorlog 1940-1945 en de verhogingen die erbij behoren, en anderdeels het jaarlijkse bedrag van dat pensioen of van die vergoeding en de erbij behorende verhogingen zoals het zou vastgesteld worden krachtens de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 4 De vereffening van de vergoedingen in uitvoering van artikel 6 van het Verdrag toegekend aan de oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden bedoeld bij artikel 1 van dat Verdrag is toevertrouwd aan de Minister die de belangen van de oorlogsslachtoffers in zijn bevoegdheid heeft; hij mag daartoe, onder zijn verantwoordelijkheid en toezicht zijn machten overdragen aan een of meer ambtenaren van zijn Ministerie.

De Nationale Kas voor oorlogspensioenen opgericht bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas door de wet van 23 januari 1925 neemt, voor rekening van de Staat, de betaling op zich van diezelfde vergoedingen.

Art. 5 De verrichtingen, de geschriften en de comptabiliteit betreffende de betalingen bedoeld bij artikel 4 van deze wet zijn afgescheiden van die betreffende de organieke taak van de Nationale Kas.

Een jaarlijkse rekening betreffende die verrichtingen wordt door de Kas opgemaakt en aan het onderzoek van de Minister van Financiën en aan de goedkeuring van het Rekenhof onderwerpen.

Art. 6 De sommen gestort door de Duitse Bondsrepubliek aan het Koninkrijk België in uitvoering van artikel 3 van het Verdrag worden aan de begroting voor ontvangsten en uitgaven voor orde verbonden. Zij worden ter beschikking gesteld van de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen naarmate van haar behoeften voor de toepassing van artikel 4, lid 2 van deze wet.

De onkosten voortspruitend uit het beheer en uit de werking van de Nationale Kas met betrekking tot haar verrichtingen in uitvoering van deze wet worden bestreden ten bezware van een afzonderlijk krediet aan te vragen op de Staatsbegroting.

Art. 7 De beslagleggingen onder derden, het verzet, de afstanden of de opheffingen welke betrekking hebben op de vergoedingen bedoeld bij artikel 6 van het Verdrag en alle andere betekeningen die ten deel hebben de betaling daarvan te stuiten, moeten gedaan worden in handen van de directeur-generaal der Algemene Spaar- en Lijfrentenkas.

Zijn verjaard, ten bate van de Staat, de termijnen van de vergoedingen die niet betaald werden binnen vijf jaar te rekenen vanaf de 1 januari van het jaar waarop zij betrekking hebben.

Art. 8 De Nationale Kas verzekert de toepassing van artikel 6 (4) en (5) van het Verdrag.

Zij wordt ertoe gemachtigd de invordering van de in uitvoering van het Verdrag ten onrechte betaalde sommen te vervolgen en treedt ten deze in de rechten en voorrechten van de Staat. De Minister van Financiën is er evenwel toe gemachtigd aan de personen bedoeld bij artikel 1 van het Verdrag de schuld geheel of gedeeltelijk

kwijt te schalden doch op voorwaarde dat de betrokkenen geen valse verklaring hebben gedaan en dat overwegingen van menselijkheid die kwijtschelding wettigen.

In geval van toepassing van het vorenstaande lid worden de ambtenaren die eventueel geldelijk verantwoordelijk mochten zijn voor de onverschuldigde betalingen ontslagen van die geldelijke verantwoordelijkheid binnen de perken van de toegestane kwijtscheldingen.

Art. 9 De artikelen 2 tot 8 van deze wet treden in werking de dag waarop het Verdrag in werking treedt.

BIJLAGE

Art. N **Verdrag tussen het Koninkrijk België en de Duitse Bondsrepubliek over de vergoeding van oorlogsslachtoffers**

Zijne Majesteit de Koning der Belgen, en de Voorzitter der Duitse Bondsrepubliek, geleid door de wens tussen beide staten sommige kwesties in verband met de schadeloosstelling van oorlogsslachtoffers te regelen en bewust van de menselijke betekenis van die kwesties, zijn overeengekomen een Verdrag te sluiten en hebben daartoe als gevolmachtigden benoemd:

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,

Zijne Excellentie de Heer Paul-Henri Spaak, Minister van Buitenlandse zaken van het Koninkrijk België;

De Voorzitter van de Duitse Bondsrepubliek,

Zijne Excellentie de Heer Dr. Kurt Oppler, Ambassadeur van de Duitse Bondsrepubliek te Brussel.

De gevolmachtigden zijn, na onderzoek van hun authentieke volmachten, overeengekomen als volgt:

Art. N1 Dit Verdrag regelt de schadeloosstelling van de oorlogsslachtoffers uit de gebieden tijdens de oorlog 1940-1945 aan de interne Duitse wetgeving onderworpen, die

a) verplicht ingelijfd werden bij het Duitse leger en tijdens en ingevolge die inlijving een lichamelijke schade hebben geleden of

b) rechthebbenden zijn van een slachtoffer overleden aan de gevolgen van zulke lichamelijke schade en die vallen onder de wetsbepalingen van het Koninkrijk België betreffende de schadeloosstelling van de burgerslachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden van kracht op 1 juli 1962.

Art. N2 Het Koninkrijk België past zijn wetsbepalingen betreffende de herstelpensioenen voor burgerslachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun réchthebbenden verder toe op de personen bedoeld bij artikel 1, overeenkomstig de van kracht zijnde wetgeving.

Art. N3 De Duitse Bondsrepubliek betaalt aan het Koninkrijk België met inachtneming van haar wetsbepalingen inzake vergoeding van de oorlogsslachtoffers (Bundesversorgungsgesetz) voor de personen bedoeld in artikel 1 een totale som van 30 miljoen DM, op de wijze als bepaald bij artikel 4.

Art. N4 De Duitse Bondsrepubliek betaalt aan het Koninkrijk België de totale som bedoeld in artikel 3 in twee gelijke annuïteiten. De eerste annuïteit zal gestort worden drie maanden na het in werking treden van dit Verdrag, de tweede één jaar na de eerste storting.

Art. N5 Het Koninkrijk België besteedt de sommen die de Duitse Bondsrepubliek krachtens artikel 3 te zijner beschikking stelt aan de personen bedoeld in artikel 1, op de wijze als bepaald bij artikel 6.

Art. N6 (1) Het Koninkrijk België kent aan de personen bedoeld in artikel 1 jaarlijkse vergoedingen toe. Die vergoedingen zijn gelijk aan het verschil op 1 juli 1962 tussen de jaarlijkse bedragen van de pensioenen en vergoedingen verschuldigd krachtens artikel 2 en de jaarlijkse bedragen van de pensioenen en vergoedingen die zouden toegekend worden volgens de wet op de vergoedingspensioenen (oorlog 1940-1945), Die vergoedingen zijn telkens betaalbaar over het voorbije halfjaar, tot de datum vastgesteld bij paragraaf (4).

(2) Wat betreft de invaliden wordt voor de berekening van de vergoedingspensioenen voor militaire slachtoffers van de oorlog 1940-1945 de basis van 550 Belgische frank in aanmerking genomen.

(3) De vergoedingen gaan in op 1 juli 1962. De vergoedingen verschuldigd op het ogenblik waarop dit Verdrag in werking treedt worden uitgekeerd binnen drie maanden na de storting van de eerste annuïteit bedoeld in artikel 4.

(4) De vergoedingen worden aan de personen bedoeld in artikel 1 uitgekeerd zolang zij artikel 2 genieten.

(5) In afwijking van paragraaf (4) wordt het recht op de vergoedingen vastgesteld bij dit artikel niet gewijzigd door een nationaliteitswijziging op voorwaarde dat de Staat, waarvan de belanghebbende de nationaliteit verworven heeft, zich daartegen niet verzet.

(6) De vergoedingen bedoeld in paragraaf (1) komen niet in mindering van de pensioenen en vergoedingen bedoeld bij artikel 2.

Art. N7 Het Bondsministerie van Arbeid en Sociale zaken der Duitse Bondsrepubliek en het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin van het Koninkrijk België plegen gezamenlijk overleg over de maatregelen ter uitvoering van dit besluit. Zij geven elkander wederzijds kennis van de wijzigingen die aan de wetsbepalingen bedoeld in dit Verdrag zouden worden aangebracht.

Art. N8 Door de verstrekkingen van de Duitse Bondsrepubliek op grond van dit Verdrag wordt voldaan aan al de eisen van het Koninkrijk België omtrent de schadeloosstelling van de personen bedoeld in artikel 1, voor de gevolgen van de schade die zij geleden hebben door het schadelijk feit bedoeld in dat artikel 1.

Art. N9 De contracterende partijen behouden zich het recht voor op een latere herziening om te onderzoeken of en in welke mate andere verstrekkingen ten gunste van de personen bedoeld in artikel 1 nodig en mogelijk zouden zijn, ingeval het verschil tussen de Belgische pensioenen vermeld in artikel 6 (1) en de Duitse pensioenen toegekend bij het Bundesversorgungsgesetz merkelijk zou vergroten ten opzichte van de toestand op 1 juli 1962. Die herziening zal evenwel niet plaats hebben voor 1 juli 1967.

Art. N10 (1) Geschillen tussen de beide contracterende partijen omtrent de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag moeten zoveel mogelijk langs diplomatieke weg worden geregeld.

(2) Wanneer een geschil op de bovenomschreven manier niet kan worden geregeld moet het, op verzoek van een der contracterende partijen, voorgelegd worden aan een scheidsgerecht.

(3) Het scheidsgerecht wordt voor elk geval afzonderlijk samengesteld; daartoe duidt elke contracterende partij één lid aan en de aldus aangeduide leden stellen in gemeenschappelijk overleg een onderhorige van een derde staat voor als voorzitter, die moet worden aangesteld door de regeringen der beide contracterende partijen. Indien de leden niet aangeduid zijn binnen twee maanden en de voorzitter binnen drie maanden na de datum waarop één der contracterende partijen aan de andere kennis heeft gegeven van haar inzicht het geschil aan het scheidsgerecht voor te leggen mag elke contracterende partij, bij gebreke van een ander akkoord, de voorzitter van het Europese gerechtshof voor de rechten van de mens te Straatsburg verzoeken tot de vereiste benoemingen over te gaan.

Indien de voorzitter onderhorige is van één der contracterende landen of indien hij om een andere reden belet is, gaat de ondervoorzitter tot de benoemingen over. Indien de ondervoorzitter eveneens onderhorige is van één der contracterende landen of indien hij belet is, gaat het lid van het Hof dat hem in rang onmiddellijk volgt en dat geen onderhorige is van één der contracterende landen tot de benoemingen over.

(4) Het scheidsgerecht beslist bij meerderheid van stemmen. Zijn beslissingen binnen de contracterende partijen.

(5) Elke contracterende partij draagt de kosten van het lid dat het aanduidt alsmede van haar vertegenwoordiging in de procedure voor het scheidsgerecht; de kosten van de Voorzitter en de andere kosten, worden elk voor de helft door de beide contracterende partijen gedragen. Het scheidsgerecht kan een andere kostenregeling treffen. Het scheidsgerecht regelt zelf zijn procedure.

Art. N11 Dit Verdrag is mede van toepassing op het Land Berlijn, tenzij de Regering van de Duitse Bondsrepubliek binnen drie maanden na het in werking treden van dit Verdrag aan de Regering van het Koninkrijk België een tegenovergestelde verklaring aflegt.

Art. N12 (1) Dit Verdrag moet worden bekrachtigd; de bekrachtigingsoorkonden moeten zo spoedig mogelijk te Bonn worden uitgewisseld.

(2) Dit Verdrag treedt in werking de eerste dag van de maan na de maand tijdens welke de bekrachtigingsoorkonden woerden uitgewisseld.

Ten blijke waarvan de gevolmachtigden van beide partijen dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan te Brussel, de 21 september 1962, in twee exemplaren, elk in de Franse en de Duitse taal, beide teksten gelijkelijk authentiek.

<u>Wet van 6 juli 1964</u>
(Staatsblad 24 juli)

strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 4 Wijzigt artikel 2, 6°, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, en hun rechthebbenden.

Art. 5 Vervangt artikel 5, § 1, eerste lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Wijzigt artikel 6 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 7 Voegt in artikel 7, § 2, van dezelfde wet van 15 maart 1954 een bepaling in.

Art. 8 Wijzigt artikel 10 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 9 Wijzigt artikel 12, § 4, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 10 Vervangt artikel 13, § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 11 Vervangt artikel 14, § 2, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 12 Vervangt artikel 15 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 13 Vervangt artikel 17bis, in dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 14 Vervangt artikel 19, tweede lid, laatste volzin, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 15 Vervangt artikel 20, §§ 3 en 4, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 16 Vervangt artikel 24, § 5, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 17 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 34bis in.

HOOFDSTUK III. Verhoging van de pensioenen der rechthebbenden van de burgerlijke slachtoffers der beide oorlogen en van de pensioenen van de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945

Art. 18 Vervangt de bedragen in artikel 5, § 2, 1°, 2° en 3° van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Art. 19 Vervangt het basisbedrag in artikel 6, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

© FPD – oktober 2020

HOOFDSTUK IV. Wijzigingen van de wet van 2 april 1958 tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht

Art. 20 Vervangt artikel 6, derde lid, van de wet van 2 april 1958, tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Art. 21 Voegt in dezelfde besluitwet van 24 december 1946 een artikel 7 in.

HOOFDSTUK V. Bijzondere bepalingen

Art. 22 Vult artikel 9, derde lid, van de wet van 24 april 1957 strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 aan.

Art. 24 § 1. Om het genot te bekomen van de speciale vergoedingen bedoel in artikel 2, § 5, van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, zoals het door artikel 1 van deze wet werd gewijzigd, moeten de personen welke op de dag van inwerkingtreding van deze wet de bij die bepaling gestelde voorwaarden vervullen, op straf van verval, een aanvraag indienen binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf die datum.

§ 2. Wanneer het slachtoffer overleden is vóór de inwerkingtreding van deze wet en bij gebreke van een pensioenaanvraag ingediend binnen de termijnen bepaald bij artikel 18 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, moeten de weduwen bedoeld in artikel 12, § 4, 1bis, van dezelfde wet, zoals het door artikel 9 van deze wet werd gewijzigd, en de wezen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen gesteld bij dat artikel12, § 4, 1bis, hun aanvraag om pensioen, op straf van verval, indienen binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de dag waarop deze wet in werking treedt.

Art. 25 § 1. Artikel 5, § 2, 3°, van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers zoals het door artikel 2 van deze wet werd gewijzigd, is eveneens van toepassing op de weduwen van de getroffenen, welke vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn overleden, doch slechts op voorwaarde dat door de weduwe een aanvraag om uitkering was ingediend binnen de termijnen voorgeschreven bij de wetgeving die van kracht was op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer.

Indien die aanvraag reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitvoerbare beslissing tot afwijzing of van een uitvoerbare beslissing tot toekenning van een uitkering op minder gunstige grondslagen, mag de weduwe de herziening van die beslissing aanvragen binnen een op straffe van verval in acht te nemen termijn van één jaar te rekenen van de dag waarop de tegenwoordige wet in werking treedt. De herziening heeft uitwerking ten vroegste op 1 januari 1964.

§ 2. De uitvoerbare beslissingen welke niet overeenstemmen met de bepalingen van de artikelen 6; 3°, 7, 9 en 13 van deze wet, worden herzien hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, hetzij op verzoek van de belanghebbenden. Wanneer de aanvraag uitgaat van de belanghebbenden, moet zij, behoudens geval van overmacht, worden ingediend binnen een termijn van één jaar te rekenen van de dag waarop de tegenwoordige wet in werking treedt. De beslissing wordt genomen door de overheden die bevoegd zijn

overeenkomstig de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

De bepalingen van het eerste lid zijn eveneens van toepassing op de uitvoerbare, beslissingen die niet overeenstemmen met de bepalingen van artikel 15, § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954, zoals het door artikel 12 van deze wet is gewijzigd.

§ 3. Geschieden ambtshalve en op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren:

1° de herzieningen welke voortvloeien uit artikel 2, § 2, tweede lid, en § 4, tweede lid, van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, zoals het door artikel 1 van deze wet werd gewijzigd;

2° de herzieningen welke voortvloeien uit artikel 5, § 2, 1° en 2°, van dezelfde gecoordineerde wetten, zoals het door artikel 2 van deze wet werd gewijzigd;

3° de herzieningen welke voortvloeien uit de artikelen 8; 2° en 3°, 16, 18, 19 en 22 van deze wet;

4° de herzieningen welke voortvloeien uit de artikelen 1, 2, 6, 8, 10, 11, 12 en 13, wanneer het gaat om de loutere aanpassing van de bedragen van de uitkeringen, pensioenen en vergoedingen.

Art. 26 Tot de herzieningen welke uit de bepalingen van deze wet voortvloeien wordt niet overgegaan, indien de herziening tot gevolg zou hebben de rechten van de betrokken personen ter verminderen.

Art. 27 De uitvoerbare beslissingen van de overheden die bevoegd zijn om kennis te nemen van de aanvragen tot herziening bedoeld in artikel 6 van de wet van 2 april 1958 tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht, kunnen op verzoek van de belanghebbenden worden herzien, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van de artikelen 20 en 21 van deze wet. Behoudens in geval van overmacht, moet de aanvraag daartoe worden ingediend binnen de termijn van één jaar te rekenen van de dag waarop deze wet in werking treedt. De beslissing wordt door dezelfde overheden genomen.

De uitvoerbare beslissingen, uitgesproken op grond van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, die niet overeenstemmen met de beslissingen bedoeld in de laatste volzin van het vorige lid, worden ambtshalve herzien op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, doch enkel in het geval waarin wordt voldaan aan de verscheidene voorwaarden van het recht op pensioen. De datum van ingenottreding van het pensioen of van de verhoging van pensioen wordt vastgesteld overeenkomstig de artikelen 11 en 17 van de vermelde wet van 15 maart 1954.

Art. 28 De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 29 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 30 De koning is belast met het coördineren van de bepalingen van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, met de bepalingen welke deze, op het tijdstip van de coördinatie, uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd hebben.

Daartoe kan Hij:

1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen welke in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie er van wijzigen ten einde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: "Wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden gecoördineerd op…".

Art. 31 Uitwerking hebben:

1° op 1 januari 1954: de artikelen 4, 5, 8, 3°, en 16;

2° op 1 januari 1957: artikel 22;

3° op 21 mei 1958: de artikelen 20 en 21;

4° op 1 januari 1964: de artikelen 1, 2, 3, 6, 7, 8, 1° en 2°, 9, 10, 11, 12, 13 en 17.

De bepalingen van artikel 2, § 2, tweede lid, van de op 19 augustus 1921 gecoördineerde wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, zoals het werd gewijzigd voor artikel 1 van deze wet, treden evenwel in werking op 1 januari 1957.

De wijzigingen door artikel 12 van deze wet aangebracht in artikel 15, § 1, eerste lid, van de wet van 15 maart 1954 hebben een interpretatieve betekenis, voor zover zij de aanduiding betreffen van de gevallen waarin de ascendenten op het onder a of onder b, bepaalde pensioenbedrag recht hebben. Als dusdanig hebben zij uitwerking op 1 januari 1954.

Wet van 6 juli 1964
(Staatsblad 25 juli)

waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Gewijzigd bij: *de wet van 31 maart 1965 (Staatsbl. 5 mei).*

Art. 1 Deze wet heeft tot doel de schade te herstellen die als gevolg van de in artikel 4 bedoelde feiten op het grondgebied van Congo (Leopoldstad), Rwanda en Burundi is toegebracht tussen 1 juli 1960 en de door de Koning te bepalen data.

Art. 2 Het bepaalde bij de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, zoals zij gewijzigd werd of zal worden door latere wetten - hierna "algemene wet" genoemd - is toepasselijk op de personen bedoeld bij deze wet voor zover het bepaalde bij deze wet er niet uitdrukkelijk van afwijkt en onder voorbehoud van volgende aanpassingen:

1° de bewoordingen van de algemene wet "oorlogshandelingen" worden vervangen door volgende bewoordingen: "de feiten of maatregelen opgesomd in artikel 4 van deze wet";

2° de bewoordingen van de algemene wet "burgerlijke invaliditeitscommissie" en "hogere commissie van beroep" worden respectievelijk vervangen door de volgende bewoordingen: "speciale invaliditeitscommissie" en "speciale commissie van beroep";

3° de bewoordingen van de algemene wet "burgerlijke slachtoffers, burgerlijke slachtoffers uit de oorlog 1940-1945, oorlogsinvaliden" worden vervangen door de volgende bewoordingen: "de slachtoffers van de schadelijke feiten bedoeld in artikel 3, § 2, a, van deze wet";

4° de bewoordingen van de algemene wet "schadelijk feit" en "schade" moeten verstaan worden zoals zij zijn omschreven in artikel 3, § 2. van deze wet.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 31 maart 1965, art. 1.*

§ 1. Geven aanleiding tot herstel krachtens deze wet, de zekere schade welke noodzakelijk voortvloeit uit een aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon, welke rechtstreeks veroorzaakt werd door een van de in artikel 4 beperkend opgesomde handelingen of maatregelen.

Wanneer evenwel niet voldaan is aan de bij het eerste lid gestelde voorwaarden met betrekking tot het oorzakelijk verband hetwelk dient te bestaan tussen de handelingen of maatregelen opgesomd in artikel 4 en de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon, geeft niettemin aanleiding tot herstel, de schade welke voortvloeit uit de aantasting van de lichamelijke gaafheid indien deze aantasting tegelijkertijd veroorzaakt werd door de schuld van het slachtoffer en door een der handelingen of maatregelen opgesomd in artikel 4; de aantasting moet evenwel in dat geval de dood van het slachtoffer of één of meer lichaamsgebreken tot gevolg hebben gehad, waarvan het (de) invaliditeitspercentage(s) berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, §§ 1 en 2, van de algemene wet, en eventueel op het onmiddellijk hoger veelvoud van 5 gebracht, ten minste 30 pct.

beloopt (belopen); dit lid is niet van toepassing indien de fout van het slachtoffer volgens het Belgisch recht een misdrijft uitmaakt waarop een gevangenisstrafstaat van zes maand of meer.

Bovendien, indien de handeling bestaat in de gedwongen ontruiming, volstaat het dat de aantasting van de lichamelijk gaafheid veroorzaakt werd gedurende en door toedoen van die ontruiming.

Geeft geen aanleiding tot schadeloosstelling krachtens deze wet, de schade die het gevolg is van de schadelijke feiten bedoeld in de wet van 6 augustus 1962 waarbij de toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

§ 2. In de zin van deze wet:

a) wordt als schadelijk feit aangezien de aantasting van de lichamelijke gaafheid van de persoon door een der handelingen of maatregelen opgesomd in artikel 4 onder de in § 1 van dit artikel bepaalde voorwaarden;

b) wordt als schade aangezien de lichaamsgebreken, de verergering van lichaamsgebreken, welke vreemd zijn aan het schadelijk feit en het overlijden, welke noodzakelijk door het schadelijk feit zijn veroorzaakt.

§ 3. De lichaamsgebreken en hun verergering geven aanleiding tot de pensioenen en vergoedingen bepaald onder hoofdstuk II van de algemene wet, met uitzondering evenwel van de pensioenverhoging bedoeld in artikel 6, § 3, van dit hoofdstuk II; het overlijden geeft aanleiding tot pensioenen en vergoedingen aan de rechthebbenden, toegekend door hoofdstuk III van dezelfde wet, met uitzondering evenwel van de pensioenverhoging bedoeld in artikel 17, 3e lid van dit hoofdstuk III.

§ 4. Deze wet is alleen van toepassing indien de hoedanigheid Belg bestaat:

a) in hoofde van het slachtoffer, op de dag van het schadelijk feit en op het tijdstip van de beslissing die het pensioen toekent of, wanneer het slachtoffer overleden is voordat zijn rechten erkend worden, op de datum van het overlijden.

Deze voorwaarde wordt geacht te zijn vervuld wanneer het slachtoffer, vóór het schadelijk feit, een aanvraag tot naturalisatie heeft ingediend en hieraan gunstig gevolg is gegeven.

b) bovendien, in hoofde van de rechthebbenden, op het ogenblik van het overlijden van het slachtoffer en op het ogenblik van de beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 5. De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen en forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding, waartoe hetzelfde schadelijk feit aanleiding geeft, wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een contractuele verzekering.

Betreft het vergoedingen als rente uitbetaald, dan worden alleen de sommen, vervallen na de ingenottreding van het pensioen, afgetrokken.

Betreft het een in kapitaal uit te betalen vergoeding, dan wordt zij, volgens de tabel in gebruik bij de Algemenen Spaar- en Lijfrentekas, fictief omgezet in een rente,

ingaande op de datum van de schade, en wordt de in het tweede lid gestelde regel toegepast.

Ten belope van de in uitvoering van deze wet betaalde sommen treedt de Staat in de rechten en verhaalmiddelen welke de slachtoffers of hun rechthebbenden kunnen laten gelden ingevolge de geleden schade.

§ 6. In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig pensioenen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigd pensioen samenvoegen met een pensioen, verschuldigd krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 of krachtens de wetten betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

Deze aanvraag heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de datum van de indiening ervan.

Art. 4 Voor de toepassing van deze wet worden alleen de volgende maatregelen of feiten in aanmerking genomen:

1° de maatregelen of handelingen door de wettelijke of feitelijke overheden van de grondgebieden bedoeld in artikel 1 of hun agenten genomen of verricht, met inbegrip van de aanslagen en alle andere gewelddaden en inzonderheid de slechte behandelingen of ontberingen tijdens de internering of de gevangenzetting;

2° de militaire en politieke verrichtingen geleid door andere overheden dan die bedoeld in 1°, met inbegrip van de aanslagen en alle andere gewelddaden door de strijdkrachten tijdens die verrichtingen gepleegd;

3° de aanslagen alsmede alle gewelddaden door particulieren gepleegd als persoonlijke of collectieve weerwraakmaatregelen of naar aanleiding van uitingen van xenofobie;

4° de gedwongen ontruiming;

5° de ontploffing van munitie en oorlogstuigen.

Art. 5 § 1. De invaliditeitspensioenen worden alleen toegekend zo de ongeschiktheid ten minste dertig dagen duurt. Zij worden tijdelijk toegekend, behalve in geval van blindheid, enucleatie, afzetting van een lid, een vinger of een teen.

Het percentage invaliditeit wordt vijf jaar na de beslissing tot toekenning van het pensioen herzien door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst afhangend van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin. Deze termijn gaat in de dag waarop de beslissing uitvoerbaar wordt.

§ 2. Wanneer het pensioen wordt toegekend voor verschillende verminkingen, verlammingen of. lichaamsgebreken, waarover bij verschillende beslissingen uitspraak werd gedaan, heeft de herziening voor elk van die beslissingen afzonderlijk plaats binnen de termijnen bij dit artikel bepaald.

§ 3. Het geneeskundig onderzoek waaraan de verzoeker bij de herziening van het tijdelijk pensioen wordt onderworpen, wordt gedaan door geneesheren die hem niet vroeger hebben onderzocht.

§ 4. Onverminderd het derde lid van artikel 6 van deze wet, vervallen het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen de dag vóór die van de herziening van het invaliditeitsbedrag, overeenkomstig de §§ 1 en 2 van dit artikel. Het pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen eventueel toegekend krachtens artikel 20, § 3, van de algemene wet, gaan in op de dag bepaald voor de herziening van het invaliditeitsbedrag van het tijdelijk pensioen.

§ 5. Voor zover de herziening bepaald in §§ 1 en 2 van dit artikel niet wordt vertraagd door toedoen van de belanghebbende, worden het tijdelijk pensioen, zijn verhogingen en aanvullende vergoedingen als voorschot verder uitbetaald tot de dag die de beslissing gewezen krachtens artikel 20, § 3, van de algemene wet voorafgaat.

De aldus betaalde voorschotten komen eventueel in mindering van de sommen verschuldigd in toepassing van de beslissing genomen krachtens genoemd artikel 20, § 3.

§ 6. Bedoelde voorschotten zijn slechts terugvorderbaar in geval van bedrog vanwege de verzoeker door de bevoegde commissie vastgesteld.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 31 maart 1965, art. 2.*

De pensioenen gaan in de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend, maar kunnen geen uitwerking hebben vóór de datum van het schadelijk feit of vóór die van het overlijden van het slachtoffer indien het gaat om de aanvraag van een rechthebbende.

Nochtans gaan de pensioenen in:

1° ten opzichte van de slachtoffers, op de datum van het schadelijk feit,

a) indien dit zich uiterlijk op 4 augustus 1964 heeft voorgedaan, wanneer de aanvraag werd ingediend binnen een termijn van één jaar vanaf die datum;

b) indien dit zich na 4 augustus 1964 heeft voorgedaan, wanneer de aanvraag werd ingediend binnen een termijn van één jaar vanaf de datum van het schadelijk feit;

2° ten opzichte van de rechthebbenden, op de datum van het overlijden van het slachtoffer,

a) indien dit zich uiterlijk op 4 augustus 1964 heeft voorgedaan, wanneer de aanvraag werd ingediend binnen een termijn van één jaar vanaf die datum;

b) indien dit zich na 4 augustus 1964 heeft voorgedaan, wanneer de aanvraag werd ingediend binnen een termijn van één jaar vanaf de datum van het overlijden.

In geval van een administratieve verklaring van vermoedelijk overlijden of van een gerechtelijke verklaring van overlijden, staat het de bevoegde speciale commissie vrij geen rekening te houden met de niet-naleving van deze termijn, indien de laattijdige indiening van de pensioensaanvraag te wijten is aan een oorzaak die onafhankelijk is van de wil van de rechthebbende.

In de gevallen bepaald in de twee vorige leden, kan de Minister of de bevoegde commissie, wanneer het om een invaliditeitspensioen gaat, op advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst een latere datum bepalen in geval van progressieve invaliditeitsschaal of een degressieve invaliditeitsschaal vaststellen.

Wanneer het slachtoffer een invaliditeitspensioen getrokken heeft voor het kwartaal tijdens hetwelk het is overleden, dan mag het pensioen van rechthebbende pas de eerste dag van het volgend kwartaal ingaan.

Met uitzondering van de vergoedingen bepaald bij artikel 6, § 4, en bij artikel 14, § 1, van de algemene wet, worden de pensioen en vergoedingsbedragen bekomen krachtens deze wet, op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

Art. 7 § 1. De pensioenaanvragen gesteund op deze wet moeten, op straffe van verval, binnen de door de Koning vast te stellen termijnen worden ingediend.

Indien het overlijden voortvloeiend uit het schadelijk feit plaats heeft na de termijnen bedoeld bij vorenstaand 1e lid, moet de aanvraag, onverminderd het bepaalde van dat eerste lid, door de rechthebbende worden ingediend binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden.

Nochtans, indien het slachtoffer binnen de termijnen voorgeschreven bij het 1ste lid van deze § 1 geen aanvraag heeft ingediend en indien zijn overlijden plaats heeft na het verstrijken van deze termijnen, wordt het verval, dat op zijn aanvraag zou zijn toegepast, tegen zijn rechthebbenden ingeroepen.

De bevoegde commissie kan bij gemotiveerde beslissing de verzoeker van het verval ontheffen, indien bewezen is dat het niet nakomen der termijnen te wijten is aan een oorzaak buiten zijn wil of de wil van het slachtoffer, in het geval in voorgaand lid bedoeld.

§ 2. De aanvragen moeten aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, worden gericht bij een ter post aangetekende brief, ondertekend door het slachtoffer, door zijn rechthebbenden of, in geval van hervatting van de zaak, door hun erfgenamen.

Onverminderd leden 1 en 2 van artikel 6 van deze wet dienen zij het schadelijk feit, de plaats waar, het tijdstip waarop, en de omstandigheden waarin het voorgevallen is, nauwkeurig te vermelden en vergezeld te gaan van alle bewijsstukken.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 31 maart 1965, art. 3.*

Wanneer de rechten op herstel van de schade zoals bedoeld in deze wet, vast blijken te staan, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, in voorkomend geval na het deskundig onderzoek door de gerechtelijk-geneeskundige dienst, als bedoeld in artikel 20, §§ 1 en 2, van de algemene wet, aan de verzoekers een voorschot doen uitbetalen, dat gelijk is aan het bedrag van het pensioen.

Dit is eveneens het geval voor de invaliden, in zoverre tot een eerste voorlopig geneeskundig onderzoek door de gerechtelijk-geneeskundige dienst is overgegaan; in dat geval mag het voorschot niet het bedrag te boven gaan dat als pensioen zou worden toegekend op grond van het bij het geneeskundig onderzoek vastgestelde invaliditeitspercentage.

Die voorschotten worden niet uitbetaald of worden opgeschort, wanneer de laattijdigheid van de uitspraak te wijten is aan de nalatigheid van de belanghebbenden.

De gezamenlijke aldus uitbetaalde voorschotten worden op de eventuele pensioenachterstallen in mindering gebracht. Zij zijn niet terugvorderbaar, tenzij in geval van bedrog vanwege verzoeker, dat door de afwijzende eindbeslissing van de bevoegde commissie is vastgesteld.

Art. 9 Te Brussel worden een speciale invaliditeitscommissie en een speciale commissie van beroep opgericht, waarvan in het kader van deze wet, de bevoegdheden dezelfde zijn als die bij de algemene wet verleend aan de burgerlijke invaliditeitscommissies en aan de Hogere Commissie van beroep.

Die commissies kunnen één of meer kamers omvatten.

De Koning regelt de samenstelling, de organisatie en de werking van de commissies opgericht bij lid 1 van dit artikel.

Art. 10 Worden van het voordeel van deze wet uitgesloten:

1° de personen die in de grondgebieden bedoeld in artikel 1 afkeuring hebben verdiend door hun gedrag hetzij wegens hun houding ten opzichte van de Belgische gemeenschap, hetzij wegens daden gepleegd ten nadele van hun landgenoten;

2° de personen die zonder de toestemming van de Belgische regering vrijwillig de wapens hebben gedragen in dienst van een politieke macht in de grondgebieden bedoeld in artikel 1 alsmede zij die hen daartoe hebben aangespoord.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 31 maart 1965, art. 4.*

Het hoofdstuk III van de wet van 20 augustus 1948 betreffende de verklaringen van overlijden en van vermoedelijk overlijden, alsmede betreffende de overschrijving en de administratieve verbetering van sommige akten van overlijden is van toepassing op de Belgen bij deze wet bedoeld wier vermoedelijk overlijden heeft plaats gehad tussen 1 juli 1960 en de data welke de Koning zal vaststellen terwijl zij zich bevonden op de grondgebieden bedoeld in artikel 1, of in geval van gedwongen ontruiming, op om het even welk grondgebied buiten het Koninkrijk België.

Art. 12 De hoofdstaatscommissarissen en de staatscommissarissen, belast met de toepassing van deze wet, hebben dezelfde bevoegdheid en hoedanigheid als die welke verleend worden door de wet van 19 augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen inzake uit de oorlog 1940 voortspruitende schade aan personen, aan enige instelling die is opgericht om zodanige schade vast te stellen, te ramen of te vergoeden.

Zij hebben bij de uitoefening van hun ambt de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Art. 13 De verzoeker moet door alle rechtsmiddelen bewijzen dat hij de voorwaarden vervult die bij deze wet zijn bepaald.

Behoudens wanneer de wet het anders bepaalt, worden die voorwaarden beoordeeld op de data vastgesteld in artikel 6, leden 1 en 2 van deze wet.

Art. 14 De pensioenen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen verleend krachtens deze wet, verschillen volgens de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk onder dezelfde voorwaarden als die bepaald voor de pensioenen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen verleend krachtens de algemene wet.

De bepalingen van de wet van 23 januari 1925 tot instelling van de Nationale Kas voor oorlogspensioenen en van de wet van 11 juli 1960 betreffende de terugvordering door de Staat en door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen, van bedragen onverschuldigd uitbetaald als invaliditeitspensioen, weduwen- en wezenpensioen, pensioen of tegemoetkoming aan ascendenten, frontstrepenrente, gevangenschapsstrepenrente, gevangenschapsrente, strijdersrente of rente verbonden aan nationale orden, worden uitgebreid tot de pensioenen, verhogingen van pensioenen en vergoedingen verleend krachtens deze wet.

Art. 15 *Aangevuld bij de wet van 31 maart 1965, art. 5.*

De personen die een pensioenrecht bezitten op grond van deze wet zullen alle voordelen genieten waarop de gerechtigden op de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aanspraak kunnen of zullen kunnen maken, met uitzondering van de voordelen die eigen zijn aan de werkweigeraars en aan de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940.-1945.

De bij deze wet bedoelde invaliden wier pensioensaanvraag in behandeling is, kunnen, ten laste van de Staat en volgens de prijzen en honoraria, toepasselijk op de werknemers die onderworpen zijn aan de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de sociale zekerheid der arbeiders en aan de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden in het stelsel van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, aanspraak maken op de terugbetaling van de kosten voor medische en farmaceutische verstrekkingen voor de kwalen die door de gerechtelijk-geneeskundige dienst worden toegeschreven aan de in artikel 3, § 2, a, van deze wet omschreven schadelijke feiten die een invaliditeitspercentage van ten minste 10 pct. tot gevolg hebben.

Onverminderd het bepaalde in artikel 70, § 2, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekeringen, mits het gaat om dezelfde medische of farmaceutische verstrekkingen, komen in mindering van het bedrag der krachtens vorenstaand lid toegekende tegemoetkomingen:

1° de bedragen van de tegemoetkomingen van alle andere openbare besturen, mits die eveneens gegrond zijn op een schaal van medische ·en farmaceutische verstrekkingen;

2° de bedragen van de tegemoetkomingen voortvloeiend uit een verzekeringscontract "geneeskundige verzorging.

<u>Wet van 15 juni 1967</u>
(Staatsblad 4 juli)

tot wijziging van de wetten betreffende het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

<u>Gewijzigd bij</u>: *de wet van 27 mei 1969 (Staatsbl. 10 juni).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 2 Wijzigt artikel 6 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 3 Vervangt in artikel 10 de §§ 2 en 3 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 4 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 10bis in.

Art. 5 Vervangt artikel 14, § 1, tweede lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 16bis in.

Art. 7 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 25bis in.

Art. 8 Vervangt artikel 35, § 1, eerste lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Verhoging van de uitkeringen, pensioenen en vergoedingen toegekend aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945

Art. 9 *Vervangen bij de wet van 27 mei 1969, art. 8 en opgeheven bij de wet van 27 mei 1969, art. 23.*

§ 1. De bedragen van de uitkeringen en speciale vergoedingen bepaald bij artikel 2 van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoordineerd op 19 augustus 1921, zoals het werd gewijzigd bij de wet van 15 juni 1967 en bij deze wet, worden met ingang van 1 januari 1966 met 10 pct. verhoogd, met ingang van 1 januari 1967 met 13 pct. en met ingang van 1 januari 1968 met 16 pct.

§ 2. De bedragen van de pensioenen en vergoedingen bepaald bij de artikelen 6 met uitzondering van § 4 en 10 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, zoals zij werden gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, 6 juli 1964 en 15 juni 1967 en bij deze wet, worden met ingang van 1 januari 1966 verhoogd met 10 pct., met ingang van 1 januari 1967 met 13 pct. en met ingang van 1 januari 1968 met 16 pct.

HOOFDSTUK IV. Bijzondere bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 14 § 1. De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de artikelen 10bis en 16bis, § 2, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, respectievelijk ingevoegd bij de artikelen 4 en 6 van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden, ingediend binnen het jaar te rekenen van de dag waarop deze wet in werking treedt.

§ 2. De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van artikel 6, § 3bis en artikel 10, § 2 en § 3, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, respectievelijk gewijzigd bij artikel 2, 4°, en artikel 3 van deze wet, worden zonder tussenkomst van de invaliditeitscommissies herzien door der Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort.

§ 3. De herzieningen bedoeld in dit artikel hebben uitwerking op 1 januari 1966.

Art. 15 In afwijking van artikel 25bis, tweede lid, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, ingevoegd bij artikel 7 van deze wet, hebben de herzieningen ingevolge wijzigingen van de invaliditeitsschaal die uiterlijk zes maand na de inwerkingtreding van deze wet worden bekendgemaakt uitwerking op 1 januari 1966.

Art. 16 § 1. De weduwen bedoeld in artikel 12, § 4, 1bis, dat in de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden werd ingevoegd bij de wet van 6 juli 1964, de wezen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bepaald in dat artikel 12, § 4, 1bis, en de weduwen en wezen bedoeld in artikel 17bis van dezelfde wet van 6 juli 1964, kunnen, wanneer het slachtoffer overleden is vóór de inwerkingtreding van de tegenwoordige wet, binnen het jaar te rekenen van die datum een aanvraag indienen tot het bekomen van de voordelen van de wet van 15 maart 1954.

De aanvragen die vóór de inwerkingtreding van deze wet werden ingediend door de personen bedoeld in het vorige lid en waarover nog niet definitief uitspraak is gedaan, worden, ongeacht de datum van hun indiening, geacht op grond van dit artikel te zin ingediend.

§ 2. De uitvoerbare beslissingen waarbij aan de personen bedoeld in § 1 minder gunstige voordelen werden toegekend dan die waarop zij met toepassing van de wet van 6 juli 1964 aanspraak kunnen maken of waarbij hun de voordelen van de wet van 15 maart 1954 en de wetten die we gewijzigd hebben werden ontzegd om redenen ten gronde of wegens lasttijdigheid of een andere reden van niet-ontvankelijkheid van de aanvraag, worden herzien, hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, hetzij op aanvraag van de belanghebbenden, ingediend binnen het jaar te rekenen van de dag van inwerkingtreding van deze wet.

§ 3. Onverminderd de toepassing van de bepalingen van de wet van 6 juli 1964 strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden, hebben de pensioenaanvragen en de aanvragen tot herziening ingediend op grond van dit artikel uitwerking op 1 januari 1966, zonder evenwel uitwerking te kunnen hebben vóór het overlijden van het slachtoffer.

Afdeling 3. Bepalingen betreffende de burgerlijke oorlogsslachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden

Art. 17 *Opgeheven bij de wet van 27 mei 1969, art. 23.*

Art. 18 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Art. 19 Om het hoofd te bieden aan de uitgaven voortvloeiend uit deze wet, wordt ten bezware van artikel 104bis. (Financiën) van de begroting der Pensioenen voor het dienstjaar 1966, een krediet van 30 000 000 F. afgenomen.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 20 Opheffingsbepalingen van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 21 Uitwerking hebben:

1° op 1 januari 1954: artikel 8;

2° op 1 januari 1966: artikelen 1, 2, 3, 4 en 6;

3° vanaf de eerste dag van de maand volgend op de bekendmaking van de wet in het Belgisch Staatsblad: artikel 5.

<u>Wet van 27 mei 1969</u>
(Staatsblad 10 juni)

tot wijziging van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFTSTUK II. Wijzigingen in de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 3 Wijzigt artikel 6 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-145 en hun rechthebbenden.

Art. 4 Vervangt artikel 14, § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 5 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 14bis in.

Art. 6 Vult artikel 19 van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 7 Vult artikel 28, 4°, vierde lid van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

HOOFDSTUK III. Verhoging van de uitkeringen, pensioenen en vergoedingen verleend aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945

Art. 8 Vervangt artikel 9 van de wet van 15 juni 1967 tot wijziging van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechthebbenden.

HOOFDSTUK IV. Verhoging van de uitkeringen en pensioenen voor weduwen en wezen

[…]

Afdeling 2. Verhoging van de pensioenen verleend aan de langstlevende echtgenoten en aan de wezen van slachtoffers uit de oorlog 1940-1945

Art. 10 Vervangt artikel 13, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 11 Vervangt artikel 14, § 2, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 12 Vervangt 16bis; § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 13 Vervangt artikel 17bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK V. Heropening van sommige termijnen voor het indienen van pensioen- en herzieningsaanvragen

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 16 § 1. Elke termijn voor het indienen van pensioen- of herzieningsaanvragen vóór deze wet aan de belanghebbenden opgelegd bij de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd en aangevuld bij de wetten van 24 april 1957, 6 juli 1964 en 15 juni 1967, wordt afgeschaft.

Het voorgaande lid is niet van toepassing op de termijnen voorgeschreven bij artikel 26, tweede lid, tweede volzin van de zelfde wet en bij artikel 27, laatste lid, wanneer, bij overlijden van het slachtoffer vóór de inwerkingtreding van de wet van 6 juli 1964, het geding wordt hervat door elk andere persoon dan de weduwen bedoeld in artikel 12, § 4, 1bis, ingevoegd in de wet van 15 maart 1954 bij de wet van 6 juli 1964, de wezen gesproten uit een huwelijk aangegaan binnen de termijnen bepaald in dat artikel 12, § 4, 1bis, en de weduwen en wezen bedoeld in artikel 17bis van dezelfde wet van 15 maart 1954, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964.

§ 2. De aanvragen bedoeld in § 1, eerste lid, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op dezelfde datum niet definitief uitspraak was gedaan, hebben uitwerking op de data vastgesteld bij die wet van 15 maart 1954 wanneer zij werden ingediend binnen de termijnen die zij voorschrijft.

Wanneer zij niet werden ingediend binnen de termijnen bepaald bij de wet van 15 maart 1954 zijn dezelfde aanvragen, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op dezelfde datum niet definitief uitspraak werd gedaan, slechts ontvankelijk indien zij worden hernieuwd vanaf de inwerkingtreding van deze wet; zij hebben uitwerking op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin zij worden hernieuwd.

Die aanvragen, ingediend vanaf de inwerkingtreding van deze wet en die bij ontstentenis van § 1 van dit artikel, vervallen zouden zijn verklaard, hebben uitwerking op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin zij worden ingediend.

De uitvoerbare beslissingen van afwijzing wegens laattijdigheid vóór de inwerkingtreding van deze wet uitgesproken ten opzichte van de aanvragen bedoeld in het tweede lid van deze § 2, worden zonder termijnvoorwaarde herzien op aanvraag van de belanghebbenden; de herziening heeft uitwerking vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin de aanvraag wordt ingediend.

§ 3. Indien het overlijden voortvloeiend uit het schadelijk feit of het schadelijk feit zelf plaats heeft na de inwerkingtreding van deze wet, heeft de pensioenaanvraag, zonder termijnvoorwaarde ingediend door de rechthebbende of het slachtoffer uitwerking overeenkomstig de artikelen 11 en 17 van de wet van 15 maart 1954.

Dat geldt ook voor de aanvragen van rechthebbenden ingediend, vanaf de inwerkingtreding van deze wet, binnen twaalf maanden na het overlijden van het slachtoffer overkomen vóór dezelfde datum.

§ 4. Wanneer bij de wetten van 24 april 1957, 6 juli 1964 en 15 juni 1967 welke de wet van 15 maart 1954 hebben gewijzigd, de herziening van de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de wijzigingen in die laatste wet aangebracht, toegestaan wordt respectievelijk hetzij op aanvraag van de belanghebbenden ingediend binnen bepaalde termijnen, hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, mogen die beslissingen vanaf de inwerkingtreding van deze wet niet meer worden herzien tenzij op aanvraag van de belanghebbenden.

De aanvragen om herziening ingediend op initiatief van de Minister vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover niet definitief uitspraak werd gedaan op dezelfde datum, blijven evenwel ontvankelijk en hebben uitwerking op de data vastgesteld bij de aan deze wet voorafgaande wetgeving.

Art. 17 De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met artikel 28, 4°, vierde lid van de wet van 15 maart 1954 zoals het werd aangevuld bij artikel 7 van deze wet, worden zonder termijnvoorwaarde herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De herziening heef uitwerking op 1 januari 1967 wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden, te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet en, in de andere gevallen, op de eerste dag van het kwartaal dat volgt op dat tijdens hetwelk zij wordt ingediend.

Art. 18 De uitvoeringsbeslissingen die niet stroken met het bepaalde in artikel 6, § 4, en in artikel 14, § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954, zoals zij gewijzigd worden bij onderhevige wet, worden zonder tijdsbeperking herzien op aanvraag van de betrokkenen.

De herziening heef uitwerking:

- op 1 oktober 1964 wanneer het de voordelen betreft die bepaald zijn bij artikel 6, § 4, vijfde lid, en bij artikel 14, § 1, vijfde lid, en op 1 januari 1967 wanneer het de voordelen betreft die bepaald zijn bij artikel 6, § 4, tweede lid, en bij artikel 14, § 1, tweede lid, voor zover de aanvraag ingediend wordt binnen de termijn van één jaar vanaf de inwerkingtreding van onderhavige wet.

- de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin de aanvraag ingediend werd, in de andere gevallen.

Art. 19 Wanneer het gaat om pensioenaanvragen of herzieningsaanvragen van de langstlevende echtgenoot, hernieuwd of ingediend na de inwerkingtreding van deze wet, veroorzaakt diens hertrouw of samenwoning, in afwijking aan artikel 41 van de wet van 15 maart 1954, tweede lid, gewijzigd bij de wet van 24 april 1957, de toepassing van artikel 13, § 2 van de wet van 15 maart 1954 gewijzigd bij de wet van 24 april 1957.

Afdeling 3. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden

Art. 20 De bedragen verkregen met toepassing van de artikelen 8, 9, 10, 11, 12 en 13 van deze wet na weglating van de frankgedeelten en afronding op het onmiddellijk lager veelvoud van vier, vormen de "enige bedragen".

Hetzelfde geldt voor de jaarlijkse uitkeringen bedoeld in artikel 5, § 4 en § 5 van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, gecoördineerd op 19 augustus 1921, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, en voor de jaarlijkse pensioenen bedoeld in de artikelen 15 en 16 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-145 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964; hetzelfde geldt eveneens voor de verminderde jaarlijkse uitkeringen bedoeld in artikel 5, § 6 van dezelfde gecoördineerde wetten voor de verminderde jaarlijkse pensioenen bedoeld in artikel 12, § 2 en § 3 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Die enige bedragen worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Alleen die bedragen komen in aanmerking voor het houden van het Grootboek der pensioenen.

De boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen worden ambtshalve herzien, onverminderd de toepassing van de bepalingen van deze wet die andere herzieningsprocedures voorschrijven.

Art. 21 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheid op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 22 Om het hoofd te bieden aan de uitgaven voortvloeiend uit deze wet, wordt voor het jaar 1967 ten bezware van artikel 104bis van de begroting der Pensioenen (Financiën en Volksgezondheid) een krediet van 12 miljoen frank afgenomen en voor het jaar 1968, een zelfde krediet van 12 miljoen frank te bezware van artikel 41.41.

Art. 23 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 24 De artikelen 7, 9, 10, 11, 12 – uitgezonderd ten aanzien van de pensioenaanvragen van de ascendenten en broers en zusters – en 13 van deze wet, hebben uitwerking op 1 januari 1967.

Artikel 6, § 4, derde lid, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij deze wet, is, met betrekking tot de vergoedingen bepaald bij het eerste lid van dat artikel 6, § 4, slechts van toepassing vanaf de eerste dag van de maand volgend op de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

Wet van 1 juli 1969
(Staatsblad 15 juli)

tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat.

Gewijzigd bij: *de wet van 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993).*

Art. 1 De oorlogsinvaliden en gelijkgestelden die onder het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden ressorteren, krijgen, op kosten van de Staat, door bemiddeling van voornoemd Werk, levenslang geneeskundige, paramedische, farmaceutische verzorging, ziekenhuisverpleging en orthopedische toestellen en prothesen binnen de grenzen en volgens de nadere regelen en tarieven door de Koning vastgesteld op voorstel of na advies van de Hoge Raad van de Nationale Werken voor oorlogsgetroffenen.

Hetzelfde geldt voor de oorlogswezen die als zodanig zijn erkend krachtens de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen of de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, doch enkel tot de leeftijd van 21 jaar of, wanneer zij verder studeren, tot het einde van hun studie. Deze leeftijdsgrens geldt niet voor wezen die reeds vóór de leeftijd van 21 jaar lichamelijk of geestelijk onbekwaam zijn om in hun levensonderhoud te voorzien. Deze onbekwaamheid wordt door de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst vastgesteld. Zij kan tijdelijk of definitief zijn.

Art. 2 Op voorstel of na advies van voornoemde Hoge Raad, bepaalt de Koning van administratieve sancties toepasselijk op de miskenning van de beschikkingen krachtens deze wet genomen. Hij regelt eveneens de procedure.

Art. 3 De toepassing van artikel 1 van deze wet mag niet leiden tot een toestand die voor de oorlogsinvaliden en oorlogswezen minder gunstig zou zijn dan de toestand op 1 november 1968.

Art. 3bis *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, art. 154 (1).*

Op verzoek van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden zijn de tariferingsdiensten, voorzien in het artikel 98 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, verplicht haar alle gegevens over te zenden met betrekking tot de farmaceutische verstrekkingen.
De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regelen voor de uitvoering van deze verplichting.

Art. 4 De voorzieningen van de schaal voor tegemoetkoming in de geneeskundige verzorging genomen ter uitvoering van artikel 3, lid 1, van het koninklijk besluit van 11 oktober 1957, houden geleidelijk op van toepassing te zijn naarmate de modaliteiten bedoeld in artikel 1 ze zouden komen wijzigen.

Art. 5 § 1. *Opheffingsbepalingen*.

§ 2. Vult artikel 37 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aan.

---

[1] Inwerkingtreding: 19/01/1993.

<u>Wet van 12 december 1969</u>
(Staatsblad 30 december)

tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 (1).

***<u>Gewijzigd bij</u>**: K.B. van 12 oktober 1972 (Staatsbl. 8 november), de wetten van 18 juli 1973 (Staatsbl. 6 september), 17 februari 1975 (Staatsbl. 18 april), 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni), 3 augustus 1988 (Staatsbl. 19 oktober), 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni), 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), K.B. van 19 april 1999 (Staatsbl. 30 juni) en de wet van 11 april 2003 (Staatsbl. 22 mei).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 12 oktober 1972, art. 4 en de wetten van 18 juli 1973, art. 11 en 12, 17 februari 1975, art. 1 en K.B. van 19 april 1999, art. 1, 1°.*

§ 1. Er wordt een lijfrente ingesteld ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918:

1° die een deportatie van ten minste een semester hebben ondergaan en de vergoeding van 50 frank voor elke maand deportatie hebben bekomen bepaald bij artikel 7 van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921;

2° die gedurende een totale duur van ten minste zes maanden in enige verplegingsinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgedaan door hun deportatie of een eventuele ontsnapping en uit dien hoofde een uitkering genieten toegekend krachtens de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921, over de periode van verblijf in de verplegingsinrichting, die beperkt wordt tot 31 augustus 1919.

De perioden van verblijf in een verplegingsinrichting en van deportatie bedoeld in bovenstaande 1° en 2° die niet samenvallen, kunnen worden samengeteld om het vereiste minimum van een semester te vormen.

§ 2. De rente wordt vastgesteld op 1 636 frank 's jaars per semester deportatie.

De duur van de deportatie blijkt uit de beslissing van het rechtscollege dat de in § 1 bedoelde vergoeding heeft toegekend.

Wanneer het minimum van een semester verworven is wordt de periode die na de verdeling in volledige semesters overblijft, evenwel voor een semester geteld indien zij minstens negentig dagen omvat; evenzo wordt, wanneer het minimum van een semester niet verworven is, de periode deportatie geteld voor een semester indien zij minstens negentig dagen omvat, evenwel voor zover de belanghebbende de leeftijd van 70 jaar heeft bereikt (2).

§ 3. De rente wordt eveneens toegekend aan de in § 1 vermelde gedeporteerden die de bij dezelfde § 1 bedoelde vergoeding niet hebben bekomen doch door middel van officiële stukken de duur van hun deportatie kunnen bewijzen alsook dat zij de voorwaarden vervullen die van hen worden vereist om in aanmerking te komen voor die vergoeding.

Het getuigenbewijs is niet toegelaten.

Art. 2 *Aangevuld bij de wet van 17 februari 1975, art. 2.*

De periode deportatie in aanmerking genomen voor de berekening van de rente bedoeld in artikel 1, § 1, mag niet samenvallen met de periode in aanmerking genomen voor de berekening van de rente van politiek gevangene van de oorlog 1914-1918, ingesteld bij artikel 18 van de wet van 7 juli 1964, waarbij onder meer een lijfrente wordt ingesteld ten gunste van de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918.

Voor zover zij niet samenvallen kunnen evenwel perioden geldig voor de regeling van de rente voor politiek gevangene van de oorlog 1914-1918 ingesteld bij de voornoemde wet van 7 juli 1964 die niet in aanmerking werden genomen voor de berekening van de rente in die regeling, worden medegeteld voor de berekening van de rente bedoeld in artikel 1, § 1, van deze wet.

Art. 3 De rente ingesteld bij artikel 1 gaat in:

- op 1 januari 1969 voor zover de aanvraag bedoeld in artikel 7,·wordt ingediend binnen drie maanden na de bekendmaking van deze wet;

- op de eerste dag van de maand die volgt op het indienen van de aanvraag, in de andere gevallen.

HOOFDSTUK II. Lijfrente ten voordele van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945
Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 12 oktober 1972, art.4 en de wetten van 17 februari 1975, art. 3, 4 juni 1982, art. 3, 4 & 8, 3 augustus 1988, art. 8 & 10, 7 juni 1989, art. 42 & 43, 18 mei 1998, art. 40, K.B. van 19 april 1999, art. 1, 1° en de wet van 11 april 2003, art. 2 (3).*

§ 1. Er wordt een lijfrente ingesteld betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar en evenredig aan de duur van het behoren tot een van de volgende categorieën, ten voordele van:

1° de weerstanders tegen het nazisme en de werkweigeraars als zodanig erkend krachtens respectievelijk het statuut van de weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden ingesteld bij de wet van 21 november 1974 en van het statuut van de werkweigeraars ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946 gewijzigd bij de wet van 2 april 1958, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de in die statuten bedoelde rechtscolleges vastgesteld is en voor zover die periode minstens een semester bedraagt;

1°bis. de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) bedoeld in vorenstaande 1° die gedurende een totale duur van ten minste zes maanden in enige verplegingsinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgedaan door hun weerstand tegen het nazisme, werkweigering en die uit dien hoofde een pensioen genieten toegekend krachtens de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, over de periode van verblijf in de verplegingsinrichting, die beperkt wordt tot 8 mei 1945.

2° De gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, als zodanig erkend krachtens hun statuut ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946, en vervangen door de wet van 7 juli 1953, voor de tijd die voor elk van hen door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de in dat statuut bedoelde rechtscolleges vastgesteld is en voor zover die periode minstens een semester bedraagt.

2°bis. De gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 bedoeld in vorenstaand 2° die gedurende een totale duur van ten minste zes maanden in enige verplegingsinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgedaan door hun deportatie of een eventuele ontsnapping en uit dien hoofde een pensioen genieten toegekend krachtens de voornoemde wet 15 maar 1954, over de periode van verblijf in de verplegingsinrichting, die beperkt wordt 8 mei 1945.

§ 2. Het jaarlijks bedrag van de rente wordt vastgesteld op 1 636 frank per semester dat begrepen is in de tijd van het behoren tot één van de categorieën bepaald in § 1.

Evenwel, wanneer de periode tijdens welke zij hebben behoord tot de categorie van de gedeporteerden of de werkweigeraars, als zodanig erkend krachtens hun statuut, ten minste één jaar bedraagt of wanneer de periodes tijdens welke zij tot deze twee categorieën hebben behoord, door samentelling ten minste in totaal 365 dagen tellen, wordt een verhoging van het jaarlijkse bedrag van de rente van weggevoerde en werkweigeraar toegekend overeenkomstig de hierna volgende tabel:

Periode	Bedrag
van 1 januari 2003 tot 31 december 2003	78,84 EUR
van 1 januari 2004 tot 31 december 2004	157,68 EUR
van 1 januari 2005 tot 31 december 2005	236,52 EUR
vanaf 1 januari 2006	315,36 EUR

De nieuwe, in het vorige lid bepaalde rentebedragen worden persoonlijk toegekend aan de titularissen van de rente; ze kunnen niet worden toegekend aan hun weduwen of wezen.

Voor zover de toekenningsvoorwaarden vervuld zijn, worden de nieuwe rentebedragen, zoals ze worden vastgesteld in het tweede lid, ambtshalve door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen toegekend aan de personen die op 1 januari 2003 een rente van weggevoerde of werkweigeraar genieten.

De nieuwe bedragen worden eveneens ambtshalve toegekend, vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag, aan de personen van wie de rente is ingegaan tussen 1 januari 2003 en de datum van bekendmaking van deze bepalingen in het Belgisch Staatsblad.

De renteaanvragen die zijn ingediend vóór de bekendmaking van deze bepalingen in het Belgisch Staatsblad en waarover op die datum nog geen beslissing is genomen, gaan, wat deze verhoging betreft, ten vroegste in op 1 januari 2003.

In alle andere gevallen gaat de verhoogde rente in op de eerste dag van de maand die volgt op de indiening van de renteaanvraag.

De verhoogde rente wordt vooraf en per kwartaal uitbetaald. Ze wordt verworven per maand; de volle termijn blijft evenwel verworven indien de betaling is verricht.

§ 3. De periode van behoren tot de categorieën bedoeld in § 1, mogen worden samengeteld zowel om het vereiste minimum van een semester vast te stellen als om de totale duur te bepalen die voor het berekenen van de rente dient in aanmerking te worden genomen, voor zover evenwel zij onderling niet samenvallen.

Wanneer het minimum van een semester verworven is, wordt de periode die na de verdeling in volledige semesters overblijft voor een semester geteld indien zij minstens negentig bevat.

§ 4. In geval van behoren tot de categorieën bedoeld in de regeling van de renten ingesteld bij § 1 en tot de categorieën bedoeld in de regeling van de strijdersrenten en de gevangenschapsrenten 1940-1945, ingesteld bij de artikelen 6 en 7, van de wet van 24 april 1958, gewijzigd bij de wet van 29 maart 1967, wordt de in aanmerking te nemen duur voor het berekenen van het bedrag van de rente ingesteld bij hoofdstuk II, vastgesteld op de volgende wijze, voor zover evenwel de periode van behoren tot beide voornoemde rentenstelsels samen minstens een semester bedraagt:

a) *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 43*;

b) *Opgeheven bij de wet van 18 mei 1998, art. 40*;

c) in de twee veronderstellingen bedoeld in bovenstaande a en b, is § 3, tweede lid, van dit artikel van toepassing behalve ten opzichte van degenen die in de regeling van de strijdersrenten en gevangenschapsrenten 1940-1945, in aanmerking zijn gekomen of kunnen komen voor dezelfde afronding als bepaald bij § 3, tweede lid;

d) in de gevallen bedoeld in deze § 4, mag het totale aantal semesters in aanmerking genomen of te nemen in twee renteregelingen nooit minder bedragen dan het aantal semesters dat erkend zou worden indien de belanghebbende enkel tot de categorieën bedoeld in § 1, van dit artikel behoorde.

§ 5. Op verzoek van de overheid bevoegd inzake de toekenning van de rente ingesteld bij § 1, moeten de belanghebbenden op erewoord verklaren dat zij al dan niet behoren tot een of verschillende categorieën die het recht op de strijdersrente of de gevangenschapsrente 1940-1945 kunnen openen; hun verklaring bezit bewijskracht onverminderd het bepaalde bij het koninklijk besluit van 31 mei 1933, betreffende verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn.

Art. 5 De rente ingesteld bij artikel 4, gaat in:

- op 1 januari 1969, voor degene die vóór deze datum 55 jaar is geworden of op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin hij 55 jaar is geworden voor degene die voornoemde leeftijd bereikt tussen 31 december 1968 en de datum van de bekendmaking van deze wet voor zover in het ene en in het andere geval de aanvraag binnen drie maanden na die bekendmaking wordt ingediend;

- op de eerste dag van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag, in al de andere gevallen.

Art. 5bis *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 7 en gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 44 en 18 mei 1998, art. 41.*

§ 1. In afwijking van de regelen, gesteld in de voorgaande artikelen, heeft de weerstander tegen het nazisme of de werkweigeraar of weggevoerde, bedoeld in artikel 4, § 1, 1° van deze wet die dienst heeft voldracht tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 recht op een lijfrente op de grondslag van een semester, voor zover hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt:

2° niet aan de vereisten voldoen om een oorlogsrente 1940-1945 in welke hoedanigheid ook, te kunnen genieten;

3° gerechtigd zijn van het koninklijk besluit van 20 februari 1975 houden statuut van vergoeding ten gunste van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht; in geval van onderbreking worden die perioden per maanden van dertig dagen berekend;

4° het vereiste minimum van een semester bereiken in de totale periode van behoren tot de volgende categorieën:

a) Categorieën wier voorhanden zijn steeds vereist is:

- weerstander tegen het nazisme, werkweigeraar of weggevoerde;

- gemobiliseerde die voldoet aan de voorschriften bedoeld in 3° van deze paragraaf.

b) Categorieën waarvan het voorhanden zijn in voorkomend geval, bovendien kan worden in aanmerking genomen:

- categorie van degenen die effectieve militaire dienst volbracht hebben tussen 10 mei en 28 mei 1940: worden geacht, behoudens tegenbewijs, tot die categorie te behoren de militairen die, op de datum van 9 mei 1940 dienst erkend in het raam van het statuut van de gemobiliseerde volbrachten.

- categorieën opgesomd in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958 tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen 1940-1945.

§ 2. De toekenning van de rente is afhankelijk van:

1° de indiening bij de Minister van Landsverdediging van een geldige aanvraag tot het bekomen van het voordeel van het voormeld koninklijk besluit van 20 februari 1975;

2° de voorlegging van een eensluidend verklaard afschrift van het getuigschrift bedoeld in artikel 3 van voornoemd koninklijk besluit.

Aanvragen tot het verkrijgen van de rente voor gemobiliseerde ingediend bij de Minister die de vergoedingspensioenen tot zijn bevoegdheid heeft, worden, in voorkomend geval, beschouwd als geldig ingediend om de rente te genieten ingesteld bij dit artikel, zelfs wanneer zij zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van dit artikel.

§ 3. De algemene regel volgens welke de rente ingaat de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, ondergaat de volgende aanpassingen:

- De rente wordt ten vroegste toegekend op 1 januari 1982 of, in voorkomend geval, ten vroegste de eerste dag van de maan volgend op die waarin de belanghebbenden de leeftijd van 60 jaar bereikt;

- Aanvragen ingediend binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit artikel worden geacht te zijn ingediend vóór 1 januari 1982.

Art. 5ter *Ingevoegd bij de wet van 7 juni 1989, art. 45.*

De herzieningsaanvragen die aanleiding hebben gegeven tot een uitvoerbare beslissing van erkenning van de hoedanigheid van werkweigeraar of weggevoerde, in toepassing van de artikelen 24 tot·26 van de vernoemde wet van 4 juni 1982, worden

beschouwd als geldige aanvragen tot herziening van de rente van werkweigeraar of weggevoerde, voor zover de nieuw erkende periode in het statuut het reeds verworven aantal rentesemesters in gunstige zin kan wijzigen, in de twee volgende gevallen:

- wanneer een rente van werkweigeraar of weggevoerde lopend is op het ogenblik van de beslissing tot erkenning in het vernoemd statuut;

- wanneer een rente van werkweigeraar of weggevoerde geweigerd werd omdat de totale periode van behoren niet het vereiste semester bedroeg.

In de twee gevallen kan de beslissing inzake rente herzien worden met uitwerking op de eerste dag van de maand van de herzieningsaanvraag bedoeld in het eerste lid, maar ten vroegste op 1 januari 1968.

HOOFDSTUK III. Gemeenschappelijke bepalingen ter zake van de renten voor de gedeporteerden 1914-1918 en van de renten voor de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945
Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

Art. 6 Onder "semester" dient in de zin van deze wet een periode van honderdtachtig dagen te worden verstaan

Art. 7 De renten ingesteld bij deze wet worden slechts toegekend aan de personen die daartoe bij een ter post aangetekende brief een aanvraag richten aan de Minister van Volksgezondheid. Deze beslist op stukken; de beslissingen zijn met redenen omkleed.

Art. 8 De renten worden uitbetaald door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen, overeenkomstig de regelen inzake uitbetaling, verval, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag waaraan de pensioenen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers zijn onderworpen.

De rente wordt vooraf en per kwartaal uitbetaald. Zij wordt verworven per maand; evenwel blijft de volle termijn verworven indien de uitbetaling geschied is.

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 12 oktober 1972, art. 4 en aangevuld bij de wet van 4 juni 1982, art. 10 en gewijzigd bij de wetten van 3 augustus 1988, art. 9 (4), 7 juni 1989, art. 46, 18 mei 1998, art. 42 en K.B. van 19 april 1999, art. 1, 1° en 2°.*

De bedragen van de renten ingesteld bij deze wet worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Het bedrag 540 frank vormt het nieuwe enige bedrag van de renten op 1 juli 1972; zij zijn aangepast aan de spilindex 114,20.

De bedragen 1 636 frank en 270 frank vormen de enige bedragen van de renten op 1 januari 1981; zij zijn aangepast aan de spilindex 114,20."

Het bedrag van 1 636 frank vormt het nieuwe enige bedrag van de renten; het is gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

Art. 10 § 1. De kredieten nodig voor te tenuitvoerlegging van deze wet worden uitgetrokken op de begroting der Pensioenen.

§ 2. Voor het begrotingsjaar 1969, wordt een bedrag van 22 miljoen frank afgenomen van het provisioneel krediet uitgetrokken op artikel 41-41, van die begroting en ter beschikking gesteld van de Minister van Volksgezondheid.

---

[1] Opschrift gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

[2] Beslissingen niet in overeenstemming met artikel 1, § 2, derde lid, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.
De rente toegekend op grond van art. 1, mits aan de andere vereisten gesteld bij de wet van 12 december 1969 wordt voldaan, gaat in:
- de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de belanghebbende de leeftijd van 70 jaar bereikt, voor zover de aanvraag om herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 7 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van de wet van 18 juli 1973 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden;
- de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag en ten vroegste de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de belanghebbende de leeftijd van 70 jaar bereikt, in de andere gevallen.

De aanvragen bedoeld in artikel 7, ingediend vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 18 juli 1973 en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van de wet van 18 juli 1973 (zie de wet van 18 juli 1973, art. 12).

[3] Inwerkingtreding: 01-01-2003.

[4] De wijziging heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1985.
Dit bedrag van 500 frank vormt het enige bedrag van de rente op 1 januari 1985; het is aangepast aan de spilindex 2,7454.

<u>Wet van 6 februari 1970</u>
(Staatsblad 12 februari)

tot verhoging van de pensioenbedragen en tot wijziging van sommige bepalingen van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

<u>Gewijzigd bij</u>: *de wet van 23 december 1970 (Staatsbl. 13 januari 1971).*

Art. 1 Wijzigt artikel 1, 1° van de wet van 27 mei 1969 tot wijziging van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbende.

Art. 2 Wijzigt artikel 9 van de wet van 15 juni 1967 tot wijziging van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en aan hun rechthebbenden.

Art. 3 § 1. De bedragen van de jaarlijkse uitkeringen voor ascendenten van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, met ingang van 1 januari 1964 vastgesteld bij artikel 2 van de wet van 6 juli 1964 strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden, worden van 1 oktober 1969 af met 50 pct. verhoogd.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 23 december 1970, art. 50, § 2.*

Art. 4 De nieuwe enige bedragen die uit de toepassing van de artikelen 2 en 3 van deze wet voortvloeien, afgerond tot het onmiddellijk lagere veelvoud van 4, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

De boeken die het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen houden, worden ambtshalve gewijzigd.

Art. 5 Vervangt artikel 24, § 4, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 6 *Opgeheven bij de wet van 23 december 1970, art. 50, § 2.*

Art. 7 Op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de militaire en vergoedingspensioenen, worden de pensioenen, tegemoetkomingen en invaliditeitsuitkeringen en die van de rechthebbenden, bedoeld in de wetten op de herstelvergoedingen toegekend aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan die van de oorlog 1940-1945 en er mede gelijkgestelde, vrijgesteld voor de toepassing van de regelen van verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

© FPD – oktober 2020

Wet van 23 december 1970
(Staatsblad 13 januari 1971)

tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *K.B. van 12 oktober 1972 (Staatsbl. 8 november), de wetten van 18 juli 1973 (Staatsbl. 6 september), 17 februari 1975 (Staatsbl. 18 april), 15 juli 1976 (Staatsbl. 14 augustus), 30 december 1977 (Staatsbl. 17 februari 1978), 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni), 3 augustus 1988 (Staatsbl. 19 oktober), 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni), 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), K.B. van 19 april 1999 (Staatsbl. 30 juni) en de wet van 11 april 2003 (Staatsbl. 22 mei).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen van de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 7 Wijzigt artikel 1 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 8 Vult artikel 2 van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 9 Wijzigt artikel 6 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 10 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 6bis in.

Art. 11 Vult artikel 7, § 2, eerste lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 12 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 10ter in.

Art. 13 Vult artikel 11 van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 14 Wijzigt artikel 12 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 15 Wijzigt artikel 13, § 1, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 16 Vervangt artikel 14, § 1 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 17 Vervangt artikel 14bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 18 Wijzigt artikel 15 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 19 Wijzigt artikel 16bis, § 1 in dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 20 Vervangt artikel 17bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 21 Vult artikel 20, § 2, van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 22 Wijzigt artikel 24, § 4, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art.23 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 32bis in.

Art. 24 Vervangt het tweede lid van artikel 34bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Bijzondere bepalingen

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 28 § 1. Het genot van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstel pensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de wetten van 24 april 1957, 6 juli 1964, 15 juni 1967, 27 mei 1969, 6 februari 1970 en bij deze wet, wordt, voor de personen bedoeld in artikel 1, § 5bis, afhankelijk gesteld van een aanvraag ingediend in de vormen bepaald in artikel 19.

De aanvraag heeft uitwerking vanaf de dag waarop de verklaring van optie wordt ondertekend te overstaan van de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, en op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin zij wordt ingediend in de andere gevallen.

§ 2. De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met dat artikel 1, § 5bis, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden. De herziening heeft uitwerking op dezelfde data als die vastgesteld in § 1, tweede lid, van dit artikel.

Art. 29 *Gewijzigd bij de wet van 18 juli 1973, art. 10.*

De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met artikel 6, § 3, vierde lid, en artikel 16bis van de wet van 15 maart 1954 als gewijzigd respectievelijk bij artikel 9, 1°, a, en artikel 19, 1°; 2° en 3° van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De herziening heet uitwerking op 1 april 1970 wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, en op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin zij wordt ingediend, in de andere gevallen.

Art. 30 De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met artikel 7, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, aangevuld met artikel 11 van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De herziening heeft uitwerking op 1 januari 1972 wanneer de aanvraag wordt ingediend vóór 1 april 1972, en op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin zij wordt ingediend, in de andere gevallen.

Art. 31 § 1. Om in aanmerking te komen voor de wijzigingen bij artikel 14, 2°, a) van deze wet aangebracht in artikel 12, § 4, 1°bis, van dezelfde wet van 15 maart 1954, moeten de weduwen en de kinderen van het slachtoffer een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19 van laatstgenoemde wet.

De weduwen en de kinderen hebben recht op het genot van dezelfde wijzigingen vanaf de volgende data en volgens het volgende onderscheid:

1° Het slachtoffer is overleden vóór de inwerkingtreding van deze wet:

a) vanaf 1 juli 1970 of op de dag van het overlijden na die datum, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet of binnen een termijn van twaalf maanden te rekenen van het overlijden.

b) te rekenen van de eerste dag van de maand van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.

2° Het slachtoffer overlijdt op of na de datum waarop deze wet in werking treedt:

te rekenen van de eerste dag van de maand van de indiening van de aanvraag zonder te kunnen terugwerken tot een datum die aan de dag van het overlijden voorafgaat.

§ 2. De aanvragen in overeenstemming met dezelfde wijzigingen, ingediend vóór de datum waarop deze wet in werking treedt en waarover niet definitief uitspraak is gedaan op dezelfde datum, worden geacht te zijn ingediend naar gelang van de datum van het overlijden, binnen de termijnen voorgeschreven bij § 1, 1° a), en het recht van de weduwe en de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt toegekend vanaf de data vastgesteld in dezelfde § 1, 1°, a).

§ 3. De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met die wijzigingen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van de weduwe en de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt, naar gelang van de datum van het overlijden en de datum van de indiening van de aanvraag toegekend met ingang van de data vastgesteld bij § 1, 1°.

§ 4. Het recht op het genot van de voordelen waarin voorzien is ten gunste van de kinderen gaat, volgens het onderscheid bepaald in de §§ 1, 2 en 3, in op de data bij dezelfde §§ 1, 2 en 3 vastgesteld voor de erkenning van het recht bedoeld in § 1, tweede lid.

Zulks geldt eveneens ten aanzien van de weduwe wanneer deze de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt op dezelfde data; wanneer zij daarentegen de leeftijd van 60 jaar nadien bereikt, wordt de uitkering van het pensioen opgeschort tot de eerste dag van de maand na die tijdens welke zij die leeftijd bereikt.

§ 5. Om in aanmerking te komen voor de wijzigingen in artikel 12, § 1, 1°bis, van dezelfde wet van 15 maart 1954 aangebracht bij artikel 14, 2°, c), van deze wet, moeten de weduwen en kinderen van het slachtoffer een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19 van laatstgenoemde wet.

De aanvraag heeft, volgens het onderscheid bepaald in § 1, uitwerking op de data vastgesteld bij dezelfde § 1.

§ 6. De aanvragen in overeenstemming met de wijzigingen bedoeld in § 5, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum niet definitief uitspraak is gedaan, worden geacht ingediend te zijn, volgens de datum van overlijden van het slachtoffer, binnen de termijnen voorgeschreven bij § 1, 1°, a), en hebben uitwerking met ingang van de data vastgesteld bij dezelfde § 1, 1°, a).

§ 7. De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met de wijzigingen bedoeld in § 5, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden; de herziening heeft uitwerking volgens de datum van indiening van de aanvraag, op de data vastgesteld bij § 1, 1°.

Art. 32 § 1. Om in aanmerking te komen voor artikel 12, § 4, 1°ter, in dezelfde wet van 15 maart 1954 ingevoegd bij artikel 14, 2°, d), van deze wet, moet de weduwe een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Het recht van de weduwe op het genot van hetzelfde artikel 12, § 4, 1°ter, wordt erkend vanaf de volgende data en volgens het volgende onderscheid:

1° Het nieuw weduwschap gaat vooraf aan datum waarop deze wet in werking treedt:

a) met ingang van 1 juli 1970 of op de dag van het nieuw weduwschap na die datum, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet;

b) de eerste dag van het kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

2° Het nieuw weduwschap ontstaat op of na de dag waarop deze wet in werking treedt:

te rekenen van de eerste dag van de maand van de indiening van de aanvraag zonder te kunnen terugwerken tot een datum die aan de dag van het nieuw weduwschap voorafgaat, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van dat weduwschap; de eerste dag van het kwartaal na dat tijdens hetwelk de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

§ 2. De aanvragen in overeenstemming met hetzelfde artikel 12, § 4, 1°ter, ingediend na de inwerkingtreding van deze wet en waarover niet definitief uitspraak is gedaan op dezelfde datum, worden geacht, volgens de datum van het nieuwe weduwschap, te zijn ingediend binnen de termijnen voorgeschreven bij § 1, 1°, a) en het recht van de weduwe op het genot van hetzelfde artikel 12, § 4, 1°ter, wordt erkend met ingang van de data vastgesteld bij dezelfde § 1, 1°, a).

§ 3. De uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met hetzelfde artikel 12, § 4, 1°ter, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van de weduwe op het genot van hetzelfde artikel wordt erkend, volgens de datum van het nieuwe weduwschap en de datum van indiening van de aanvraag, op de data vastgesteld bij § 1, 1°.

§ 4. Het recht op het genot van het weduwenpensioen gaat in, volgens het onderscheid gemaakt in de §§ 1, 2 en 3, op de data bij dezelfde §§ 1, 2 en 3 vastgesteld voor de erkenning van het recht bedoeld in § 1, tweede lid, wanneer op die data geen wezen het pensioen genieten; wanneer op dezelfde data wezen het pensioen genieten, wordt de uitkering van het weduwenpensioen opgeschort tot de eerste dag van het kwartaal na dat tijdens hetwelk het wezenpensioen vervalt.

Art. 33 De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met artikel 15, 2bis, van die wet, ingevoegd bij artikel 18, 3°, van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De herziening heeft uitwerking op 1 januari 1970 wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, en op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin zij wordt ingediend in de andere gevallen.

Art. 34 Wanneer het ascendenten betreft wier inkomsten de bij artikel 15, eerste lid, van dezelfde wet vastgestelde minima te boven gaan, worden de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met artikel 16bis, § 1, c) van die wet, gewijzigd bij artikel 19, 2° van deze wet, herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De herziening heeft uitwerking op 1 januari 1970 wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden vanaf de inwerkingtreding van deze wet, en op de eerste dag van het kwartaal na dat waarin zij wordt ingediend, in de andere gevallen.

Art. 35 De aanvragen om pensioen en om herziening bedoeld in de artikelen 25 en 28 tot 34 moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers

behoort; de beslissing wordt door de bevoegde overheden genomen op grond van de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 15 maart 1954.

Art. 36 De bepalingen van de artikelen 7 tot 24 van deze wet mogen niet tot gevolg hebben de enige bedragen te verminderen die van toepassing zijn vóór haar inwerkingtreding, noch ten opzichte van de gerechtigden een minder gunstige toestand te scheppen dan die welke zij op dezelfde datum genoten.

Artikel 12, § 4, 1°bis, tweede en derden lid, en 1°ter van dezelfde wet van 15 maart 1954, zoals dat artikel is gewijzigd bij artikel 14, 2°, a), c) en d) van deze wet, mag niet tot nadeel strekken van de ascendenten aan wie het recht op het genot van dezelfde wet van 15 maart 1954 werd toegekend bij beslissing uitvoerbaar op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK IV. Aanvullende bepalingen bij de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945
Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

Afdeling 1. Bepalingen betreffende de weduwen van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918

Art. 37 *Gewijzigd bij de wetten van 17 februari 1975, art. 4 en 4 juni 1982, art. 4.*

Er wordt een lijfrente ingesteld betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar, ten voordele:

1° van de weduwen van gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 die zonder overeenstemmend loon tot verplichte arbeid werden gedwongen of steeds hebben geweigerd die te verrichten en wier overlijden tijdens de deportatie of, ten laatste, binnen een termijn van één jaar te rekenen van de terugkeer in hun haardstede, aanleiding heeft gegeven ingevolge de toeschrijving van het overlijden aan de deportatie, tot en weduwenpensioen ter uitvoering van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

2° van de weduwen wier echtgenoot gedurende minstens een periode die aanleiding kan geven tot het toekennen van een op basis van twee semesters berekende deportatierente, heeft behoord tot de categorie van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 bedoeld in artikel 1 van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Ten aanzien van de rente gelden de redenen van weigering en van verval van toepassing op de weduwen ingevolge de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 38 Het huwelijk met het slachtoffer moet aangegaan zijn vóór 1 januari 1935 en minstens één jaar hebben geduurd; deze tweede voorwaarde wordt niet gesteld voor de weduwen bedoeld in artikel 37, 1°.

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de weduwen van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945
Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

Art. 39 *Gewijzigd bij de wetten van 17 februari 1975, art. 5, 15 juli 1976, art. 11, 30 december 1977, art. 6 (1), 4 juni 1982, art. 4, 5 & 11, 7 juni 1989, art. 47 en 18 mei 1998, art. 43.*

Er wordt een lijfrente ingesteld betaalbaar op de leeftijd van 45 jaar, ten voordele:

1° van de weduwen van de weerstanders tegen het nazisme, van de werkweigeraars en gedeporteerden voor de verplicht tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 als zodanig erkend krachtens hun respectieve statuten bedoeld in artikel 4, § 1, 1° en 2°, van dezelfde wet van 12 december 1969 en wier overlijden overkomen ofwel vóór de leeftijd van 55 jaar ofwel tijdens de weerstand tegen het nazisme, de werkweigering of de deportatie, ofwel ten laatste en respectievelijk, binnen een termijn van één jaar te rekenen hetzij van het einde van de weerstand tegen het nazisme of van de werkweigering, hetzij van de terugkeer in hun haardstede, aanleiding heeft gegeven ingevolge zijn toeschrijving aan de weerstand tegen het nazisme, aan de werkweigering of aan de deportatie, tot een weduwenpensioen ter uitvoering van de wet van 15 maart 1954 betreffende de hertstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden of eventueel en uitzonderlijk, ter uitvoering van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 op de vergoedingspensioenen.

In geen geval kunnen de schadelijke feiten oorzaak van het overlijden in aanmerking worden genomen wanneer zij meetellen in een periode van behoren tot een ander statuut ressorterend onder de regeling van de strijders- en gevangenschapsrenten en wanneer die periode van behoren werd vastgesteld bij een beslissing van dat statuut.

2° van de weduwen wier echtgenoot gedurende minstens een periode die aanleiding kan geven tot het toekennen van een op basis van twee semesters berekende rente, heeft behoord tot een of tot beide categorieën opgesomd in artikel 4, § 1, 1° en 2°, van dezelfde wet van 12 december 1969.

De gehele periode in aanmerking te nemen voor de regeling van de strijders- en gevangenschapsrente, die niet samenvalt en een recht op de weduwenrente in de voornoemde regeling niet kan openen, kan worden samengeteld met de periode in aanmerking te nemen voor de regeling van de rente voor weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en gedeporteerden, om hetzij het minimum van twee semesters, hetzij eventueel een bijkomend semester te vormen.

In dat geval stemt het bedrag van de weduwenrente overeen met dat vastgesteld bij artikel 45, § 1, 2°, b.:

a) *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 47*.

b) met de helft wanneer over de gezamenlijke periode in aanmerking genomen voor de berekening van de weduwenrente, de periode enkel in aanmerking te nemen voor de categorie van de weerstanders tegen het nazisme méér dan de helft bedraagt en de erkenning als weerstander tegen het nazisme uitsluitend gesteund is op artikel 2, 4°, van het statuut.

Deze regel is van toepassing met ingang van 1 januari 1977.

Ten aanzien van de rente gelden de redenen van uitsluiting en van verval van toepassing op de weduwen op grond van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 40 *Vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 44.*

Het huwelijk met het slachtoffer moet ten minste 10 jaar geduurd hebben (2).

Art. 41 *Gewijzigd bij de wet van 15 juli 1976, art. 12.*

De rente wordt toegekend aan de wettige, gewettigde, aangenomen of erkende natuurlijke kinderen:

1° van de weduwe die overlijdt na de rente te hebben verkregen;

2° van de weduwe die overlijdt alvorens de leeftijd van 45 jaar te hebben bereikt of die, wanneer zij na die leeftijd overlijdt, haar rechten op de rente niet heeft doen gelden;

3° van de weduwe uitgesloten van de rente of die het recht op de rente verliest krachtens artikel 44 van deze wet;

4° van de weduwe uitgesloten of vervallen van de rente op grond van artikel 39, 2°, tweede lid, van deze wet.

Het genot van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, moet in het geval bedoeld in artikel 39, 1°, toegekend zijn hetzij ten voordele van de weduwe tijdens haar leven, hetzij ten voordele van de wezen.

Art. 42 *Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.*

Wanneer alleen de overleden moeder, getrouwd of niet, tijdens haar leven de voorwaarden vervulde die in artikel 39, 1° en 2°, van deze wet worden gesteld ten aanzien van het slachtoffer, hebben haar wettige, gewettigde, aangenomen of erkende natuurlijke kinderen recht op de rente.

Hetzelfde recht wordt toegekend aan de aangenomen of natuurlijke kinderen erkend door de niet gehuwde overleden vader die tijdens zijn leven de voorwaarden vervulde welke ten aanzien van het slachtoffer gesteld worden in hetzelfde artikel 39, 1° en 2°.

Wanneer het slachtoffer bedoeld in het eerste of tweede lid tijdens zijn leven enkel de voorwaarden van artikel 39, 1°, vervulde, moeten de kinderen, uit hoofde van zijn overlijden toe te schrijven aan de weerstand tegen het nazisme, werkweigering of aan de deportatie, het pensioen genieten ter uitvoering van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

In het geval bedoeld in het eerste lid, wordt de rente niet uitbetaald zolang de vader in leven is.

Art. 43 § 1. De rente wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet hebben bereikt en wordt betaald tot wanneer de jongste onder hen die leeftijd zal hebben bereikt.

Die renten zijn verschuldigd tot de leeftijd van 18 jaar. Deze leeftijdsgrens valt weg voor de kinderen reeds vóór die leeftijd ongeschikt om enig beroep uit te oefenen wegens hun lichaams- of geestestoestand. In dat geval blijft het genot van deze paragraaf verworven voor de duur van de ongeschiktheid; deze wordt vastgesteld door de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

§ 2. Zijn er, hetzij uit verschillende huwelijken gesproten kinderen, hetzij naast wettige, gewettigde of aangenomen eveneens erkende natuurlijke kinderen, dan wort de rente gelijk verdeeld onder de verschillende de takken.

Afdeling 3. Gemeenschappelijke bepalingen betreffend de weduwen van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en de weduwen van de weerstander(s) tegen het nazisme, werkweigeraar(s) en van de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945
Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 4.

Art. 44 *Gewijzigd bij de wet van 30 december 1977, art. 8.*

De hertrouwde weduwen, de op eis van de echtgenoot van tafel en bed gescheiden weduwen kunnen geen aanspraak maken op de rente

De rente van de weduwe die een nieuw huwelijk aangaat, komt definitief te vervallen op de eerste dag van het kwartaal na het nieuwe huwelijk.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B. van 12 oktober 1972, art. 3 en aangevuld bij de wetten van 30 december 1977, art. 9, 4 juni 1982, art. 12 & 13, gewijzigd bij de wetten van 3 augustus 1988, art. 11 & 12, 7 juni 1989, art. 48 & 49, 18 mei 1998, art. 45 en K.B. van 19 april 1999, art. 2, 1° en 2°.*

§ 1. De rente wordt jaarlijks vastgesteld.

1° op 6 520 frank in de gevallen bedoeld in de artikelen 37, 1°, en 39, 1°;

2° op 652 frank in alle andere gevallen;

a) voor elk semester van behoren tot de categorie bedoeld in artikel 37, 2°;

b) voor elk semester van behoren tot een of tot de twee categorieën bedoeld in artikel 39, 2°.

Het bedrag van de rente wordt evenwel verminderd respectievelijk van 1 296 frank tot 648 frank en van 652 frank tot 108 frank, ingeval de echtgenoot uitsluitend behoort tot de categorie van personen bedoeld in artikel 4, § 1, 2° van dezelfde wet van 12 december 1969.

Met ingang van 1 januari 1978 worden de rentebedragen van 1 200 F bedoeld in het eerste lid en van 600 F bedoeld in het tweede lid respectievelijk op 6 520 F en 1 080 F gebracht.

Die bedragen van 6 520 F en 1 080 F vormen de nieuwe enige bedragen van die renten: zij worden gekoppeld aan de spilindex 114,20 bedoeld in de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

5e en 6e lid: opgeheven bij de wet van 18 mei 1998, art. 45.

§ 2. De berekening van het aantal semesters geschiedt naar gelang van het geval zoals voorgeschreven is bij de artikelen 1, 2 en 4 van dezelfde wet van 12 december 1969.

§ 3. De bedragen van de renten ingesteld bij deze wet, worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een

stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De bedragen 1 296 frank, 648 frank, 216 frank en 108 frank vormen de nieuwe enige bedragen van deze renten op 1 juli 1972; zij zijn aangepast aan de spilindex 114,20.

De bedragen 2 160 frank, 1 620 frank, 216 frank, 162 frank en vormen de enige bedragen van de renten op 1 januari 1981; zij zijn aangepast aan de spilindex 114,20.

De bedragen van 6 520 frank en 652 frank vormen de nieuwe enige bedragen van de renten; ze zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

Art. 46 *Aangevuld bij de wet van 11 april 2003, art. 5 (3).*

§ 1. De renten ingesteld bij deze wet zijn persoonlijk en worden slechts toegekend aan de personen die daartoe bij een ter post aangetekende brief een aanvraag richten aan de Minister van Volksgezondheid; deze beslist op stukken; de beslissingen zijn met redenen omkleed.

§ 2. De hoedanigheid van rechthebbende moet, naar gelang van het geval, blijken uit één of meer stukken hierna vermeld:

1°. het vonnis of de beslissing waarbij het recht op een uitkering of op een weduwen- of wezenpensioen van de oorlog 1914-1918 of van de oorlog 1940-1945 wordt erkend;

2° de documenten bedoeld in de artikelen 1 en 4 van de voornoemde wet van 12 december 1969;

3° een uittreksel uit de geboorteakte;

4° een uittreksel uit de huwelijksakte;

5° een uittreksel uit de overlijdensakte.

De overlegging van die documenten wordt niet vereist wanneer deze zich reeds bevinden in een dossier aangelegd bij de administratie.

Indien een of meer uittreksels uit de akten van de burgerlijke stand niet worden ingediend, kan dat worden ondervangen door een document waarop de bij het Rijksregister verkregen inlichtingen vermeld staan; dat document wordt ondertekend door een van de ambtenaren die daartoe gemachtigd zijn door de minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 47 § 1. De rente ingesteld ten voordele van de weduwen gaat in:

1°. Voor zover de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden na de bekendmaking van deze wet:

a) wanneer het overlijden van het slachtoffer vóór 1 juli 1970 plaatsheeft:

- op 1 juli 1970 voor de weduwe die op deze datum de leeftijd van 55 jaar bereikt heeft;

- op de eerste dag van de maand na die waarin de weduwe 55 jaar oud geworden is, voor de weduwe die deze leeftijd bereikt tussen 30 juni 1970 en de datum van de bekendmaking van deze wet.

b) wanneer het overlijden van het slachtoffer plaatsheeft na 30 juni 1970 en vóór de datum van de bekendmaking van deze wet:

- op de eerste dag van de maand na die van het overlijden van het slachtoffer, voor de weduwe die op het ogenblik van dat overlijden de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt;
- op de eerste dag van de maand na die waarin zij 55 jaar oud geworden is, voor de weduwe die deze leeftijd bereikt na het overlijden van het slachtoffer.

2° Op de eerste dag van de maan na die van de indiening van de aanvraag in al de andere gevallen, onverminderd de in de artikelen 37 en 39 gestelde leeftijdsvoorwaarde die beoordeeld wordt op de eerste dag van de maand na de verjaardag.

§ 2. De rente bij artikel 41 van deze wet ingesteld ten voordele van de wezen gaat in:

1°. Voor zover de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden na de bekendmaking van deze wet:

- op 1 juli 1970 voor zover de voorwaarden van toekenning van de rente vervuld zijn op die datum;
- op de eerste dag van de maand na de datum waarop die voorwaarden vervuld zijn, wanneer deze datum ligt tussen 30 juni 1970 en de datum van bekendmaking van deze wet.

2° Op de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in al de andere gevallen.

§ 3. Wanneer op grond van de wet van 12 december 1969 een rente is betaald voor het kwartaal waarin het overlijden heeft plaatsgehad, kan de bij de artikelen 37 en 39 ingestelde rente ten voordele van de weduwe en van de wezen niet ingaan vóór de eerste dag van het volgende kwartaal.

Art. 48 *Gewijzigd bij de wet van 18 juli 1973, art. 15.*

De renten worden uitbetaald door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen overeenkomstig de regelen inzake uitbetaling, verval, onvatbaarheid voor overdracht en beslag waaraan de pensioenen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers zijn onderworpen.

De rente wordt vooraf en per kwartaal uitbetaald. Zij wordt verworpen per maand; evenwel blijft de volle termijn verwerven indien de uitbetaling geschied is.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 49 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Art. 50 § 1. Opheffingsbepaling van artikel 25, tweede lid, tweede volzin van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

§ 2. Opheffingsbepaling van artikel 3, § 2 en art. 6 van de wet van 6 februari 1970 tot verhoging van de pensioenbedragen en tot wijziging van sommige bepalingen van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

---

[1] Inwerkingtreding: 01/01/1978.

[2] Beslissingen niet in overeenstemming met artikel 40, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.
De rente toegekend op grond van art. 40, mits aan de andere vereisten gesteld bij de wet van 23 december 1970 wordt voldaan, gaat in:
- 1 juli 1972 of bij overlijden nadien, de eerste dag van de maand volgend op dat overlijden, voor zover de aanvraag om herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 46, § 1 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van de wet van 18 juli 1973 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden;
- de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.
  De aanvragen bedoeld in artikel 46, § 1, ingediend vóór de inwerkingtreding van voormelde wet van 18 juli 1973 en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van de wet van 18 juli 1973 (zie de wet van 18 juli 1973, art. 14).

[3] Inwerkingtreding: 01-01-2003.

<u>Wet van 5 juli 1971</u>
(Staatsblad 7 augustus)

tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

<u>Gewijzigd bij</u>: *K.B. van 12 oktober 1972 (Staatsbl. 8 november), de wet van 4 april 1978 (Staatsbl. 9 mei) en K.B. van 19 april 1999 (Staatsbl. 30 juni).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B.'s van 12 oktober 1972, art. 5 en 19 april 1999, art. 3, § 1.*

§ 1. Er wordt een lijfrente ingesteld, betaalbaar vanaf de leeftijd van 60 jaar, ten voordele van de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 vanuit Britse, Franse of Belgische havens of tijdens de oorlog 1940-1945 vanuit een Britse haven, onder Belgische of geallieerde vlag, de zeevisserij hebben beoefend.

§ 2. De bedragen van de renten ingesteld bij deze wet, worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste

De rente wordt vastgesteld op 227 frank's jaars per maand werkelijke zeevaart tussen 1 april 1915 en 11 november 1918 en tussen 10 mei 1940 en 15 augustus 1945, berekend zoals voorgeschreven bij artikel 5.

§ 3. Renten bedoeld in dit artikel zijn slechts verschuldigd voor zover het geheel van de zeevaartperiodes minstens 180 dagen bedraagt.

§ 4. Voor de toepassing van deze wet komen niet in aanmerking de periodes die recht geven op een rente of dotatie, uitgekeerd op grond van de regelingen voor de strijders- of gevangenschapsrenten of dotaties of op grond van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1948 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 2 Om de in artikel 1 bedoelde rente te kunnen bekomen, moet de betrokkene de Belgische nationaliteit hebben bezeten tijdens de in aanmerking te nemen zeevaartperiodes en deze ook nog bezitten bij de indiening van de aanvraag.

Art. 3 Van het genot van deze wet worden uitgesloten de zeevissers die:

1° veroordeeld werden wegens misdaden of -wanbedrijven tegen de inwendige of uitwendige veiligheid van de Staat;

2° vervallen verklaard werden van hun burgerlijke en politieke rechten krachtens de besluitwet van 19 september 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw;

3° veroordeeld werden wegens scheepvaartmisdaden of -wanbedrijven tijdens een zeevaartperiode.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 4 april 1978, art. 1.*

§ 1. Er wordt een lijfrente ingesteld betaalbaar op de leeftijd van 55 jaar ten voordele van:

1° de weduwen van de in artikel 1 bedoelde zeevissers die overleden zijn tijdens een zeevaartperiode zoals bedoeld in § 2 van dat artikel;

2° de weduwen wier echtgenoot tot één of tot beide in artikel 1 bedoelde categorieën zeevissers heeft behoord gedurende een periode die aanleiding kan geven tot het toekennen van een zeevaartrente berekend op de grondslag van minstens 12 maanden.

§ 2. De weduwen kunnen de in § 1 bedoelde rente slechts bekomen op voorwaarde:

1° dat zij bij de indiening van de aanvraag de Belgische nationaliteit bezitten;

2° dat het huwelijk aangegaan werd:·

a) vóór 1 januari 1935, wanneer de weduwe zeevaartperiodes van de oorlog 1914-1918 in aanmerking wil doen nemen;

b) vóór 1 juli 1961, wanneer de weduwe zeevaartperiodes van de oorlog 1940-1945 in aanmerking wil doen nemen;

3° dat het huwelijk tenminste één jaar geduurd heeft.

De sub 3° vermelde voorwaarde wordt evenwel niet gesteld voor de weduwen bedoeld in § 1, 1°.

§ 3. De hertrouwde weduwen, de op eis van de echtgenoot van tafel en bed gescheiden weduwen kunnen op de rente geen aanspraak maken.

De rente van de weduwe die een nieuw huwelijk aangaat wordt definitief afgeschaft vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op het nieuw huwelijk.

§ 4. De weduwerente wordt vastgesteld op de tweevijfde van het bedrag van de rente die de overleden zeevisser zelf genoten heeft of had kunnen genieten. Zij kan evenwel ten hoogste op een zeevaartperiode van zestig maanden worden berekend.

De rente wordt ambtshalve op dat maximum van zestig maanden berekend wanneer het gaat om weduwen van zeevissers bedoeld in § 1, 1°, van dit artikel.

§ 5. De redenen van uitsluiting opgesomd in artikel 3 zijn eveneens van toepassing op de in dit artikel bedoelde weduwen.

Art. 5 § 1. De duur van de werkelijke zeevaartperiode wordt berekend per maanden van dertig dagen. Wanneer de totale duur een maandgedeelte bevat wordt het niet medegeteld als het niet minstens vijftien dagen bedraagt.

§ 2. Wanneer er verschillende zeevaartperiodes in aanmerking dienen te worden genomen, worden deze, ongeacht de duur van elke periode, samengevoegd en wordt hun totale duur berekend op de wijze bepaald in § 1.

§ 3. Het bewijs van de werkelijke zeevaart vanuit Britse, Franse of Belgische havens alsmede van de duur ervan wordt geleverd door overlegging van een attest afgegeven door de Waterschout van de Kust. Het bewijs betreffende de andere vereisten gesteld bij de wet geschiedt overeenkomstig het gemeenrecht.

Art. 6 De renten ingesteld bij deze wet worden slechts toegekend aan de personen die daartoe bij een ter post aangetekende brief een aanvraag richten aan de Minister van Volksgezondheid. Deze beslist op stukken.

De aanvraag dient vergezeld te gaan van het attest van de Waterschout van de Kust met vermelding van de in aanmerking te nemen werkelijke zeevaartperioden.

Art. 7 § 1. De rente bedoeld in artikel 1 gaat in:

a) op 1 april 1970, ingeval de gerechtigde. de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt vóór 1 april 1970 en hij zijn aanvraag indient binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet;

b) de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de gerechtigde 60 jaar geworden is, ingeval deze de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt tussen 1 april 1970 en de datum van bekendmaking van deze wet en hij zijn aanvraag indient binnen drie maanden, te rekenen van de bekendmaking;

c) de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in alle andere gevallen.

§ 2. De rente bedoeld in artikel 4 gaat in:

a) wanneer de rechtgevende zeevisser overleden is vóór 1 juli 1970 en de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet:

1° op 1 juli 1970, voor de weduwe welke op die datum de leeftijd van 60 jaar had bereikt;

2° de eerste dag van de maand volgend op die waarin de weduwe 60 jaar is geworden, voor de weduwe welke die leeftijd heeft bereikt tussen 1 juli 1970 en de datum van bekendmaking van deze wet;

b) wanneer de rechtgevende zeevisser overleden is tussen 1 juli 1970 en de datum van bekendmaking van deze wet en de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van die bekendmaking:

1° de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van de echtgenoot, voor de weduwe die op het ogenblik van dat overlijden de leeftijd van 60 jaar had bereikt;

2° de eerste dag van de maand volgend op die waarin de weduwe 60 jaar is geworden, voor de weduwe welke die leeftijd heeft bereikt na het overlijden van haar echtgenoot;

c) in alle andere gevallen: de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag.

§ 3. Wanneer op grond van de wet een rente werd betaald voor het kwartaal waarin het overlijden heeft plaats gehad, kan de bij artikel 4 ingestelde rente ten voordele van de weduwe niet ingaan vóór de eerste dag van het volgend kwartaal.

Art. 8 Van het recht op de rente zijn vervallen:

1° degenen die de Belgische nationaliteit verliezen;

2° degenen die tot een vrijheidsstraf van twee jaar of meet werden veroordeeld de uitvoering van die straf.

Art. 9 De renten ingesteld bij deze wet worden persoonlijk en levenslang toegekend. Zij zijn slechts vatbaar voor overdracht of beslag in de gevallen en in de mate waarin de

pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden het zijn.

Art. 10 *Gewijzigd bij K.B.'s van 12 oktober 1972, art. 5 en 19 april 1999, art. 3, § 2.*

§ 1. De renten worden uitgekeerd door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen. De rente wordt vooraf en per kwartaal uitgekeerd; zij wordt verworven per maand; evenwel blijft de volle termijn verworven indien de uitkering geschied is.

§ 2. De bedragen van de renten ingesteld bij deze wet worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandige, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen gekoppeld.

Het bedrag van 227 frank vormt het nieuwe enige bedrag van die renten; het is gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

Overgangsbepaling

Art. 11 De kredieten nodig voor de tenuitvoerlegging van deze wet worden uitgetrokken op artikel 41-41 (provisioneel) van de begroting der pensioenen voor 1970.

Het vastgestelde provisionele krediet van 1 miljoen wordt overgebracht naar artikel 42.07 nieuw, luidend als volgt: "Renten toegekend aan de zeevissers voor in oorlogstijd bewezen diensten" (ordonnancerende Minister: Volksgezondheid).

Dit krediet wordt ter beschikking gesteld van de Minister van Volksgezondheid.

<u>Wet van 30 juni 1972</u>
(Staatsblad 20 juli)

tot verhoging van de oorlogspensioenen

Art. 1 Vervangt artikel 1 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Art. 2 Vervangt artikel 2 van de voornoemde wet van 8 juli 1970.

Art. 3 § 1. Het enig bedrag van het pensioen toegekend aan de ascendenten bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 juli 1964, bij toepassing van de artikelen 32, 1° en 33 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt vastgesteld op 21 pct. van het enig bedrag van het pensioen verleend aan de oorlogsinvalide die het voordeel geniet van het statuut van de grootverminten en -invaliden ingesteld bij artikel 13 van dezelfde samengeordende wetten en berekend op basis van 100 pct. invaliditeit.

§ 2. De enige bedragen van de pensioenen toegekend aan de ascendenten bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 juli 1964, bij toepassing van hetzij de artikelen 32, 2°, en 33, hetzij artikel 32, 1°, hetzij artikel 32, 2°, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, worden respectievelijk vastgesteld op 50 pct., 26,66 pct. en 13,33 pct. van het enig bedrag van het pensioen bedoeld in § 1.

§ 3. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1972.

Art. 4 § 1. De verhoging toegekend op 1 januari 1971 bij toepassing van het mobiliteitsstelsel ingevoerd door de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, wordt met ingang van 1 juli 1972 opgenomen in het enig bedrag van de oorlogspensioenen en de ermede gelijkgestelde pensioenen het enig bedrag van de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers, het bedrag van alle verhogingen en toelagen verbonden aan deze pensioenen, evenals in het bedrag van de burgerlijke en militaire oorlogsrenten.

§ 2. De aldus bekomen bedragen worden eventueel met inachtneming van de bij deze wet voorgeschreven verhogingen, op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4 afgerond en bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 3. De boeken die het Rekenhof, de Nationale Kas voor oorlogspensioenen en het Ministerie van Financiën houden, worden ambtshalve gewijzigd.

© FPD – oktober 2020

<u>Wet van 18 juli 1973</u>
(Staatsblad 6 september)

tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 4 Vervangt artikel 12, § 4, 1bis, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 5 Wijzigt artikel 14, § 2, tweede lid, 1° en 2°, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Wijzigt artikel 16bis, b, eerste en tweede lid van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Bijzondere bepalingen

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 9 § 1. Om het genot te krijgen van de wijzigingen bij artikel 4 van deze wet aangebracht in artikel 12, § 4, 1°bis, van dezelfde wet van 15 maart 1954 moeten de weduwe en de kinderen van het slachtoffer daartoe een aanvraag indienen in de vorm voorgeschreven bij artikel 19 van die wet.

Het recht van de weduwen en van de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt toegekend vanaf de data en op de wijze als hierna bepaald:

1° Het slachtoffer is overleden vóór de dag waarop deze wet in werking treedt:

a) met ingang van 1 juli 1972 of van de dag van het overlijden na die datum wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet;

b) met ingang van de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

2° Het slachtoffer overlijdt op of na de dag waarop deze wet in werking treedt:

- met ingang van de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend zonder te kunnen terugwerken tot een datum die aan de dag van het overlijden voorafgaat.

§ 2. Aanvragen in overeenstemming met die wijzigingen, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum nog niet definitief uitspraak is gedaan, worden volgens de datum van het overlijden van het slachtoffer geacht te zijn ingediend binnen de termijnen voorgeschreven bij § 1, 1°, a, en het recht van de weduwe en van de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt erkend met ingang van de data vastgesteld bij dezelfde § 1, 1°, a.

§ 3. Uitvoerbare beslissingen niet op overeenstemming met die wijzigingen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van de weduwe en van de kinderen op het genot van voornoemde wijzigingen wordt, naar gelang van de

datum van het overlijden en die van de indiening van de aanvraag, erkend vanaf de data vastgesteld bij § 1, 1°.

Art. 10 Wijzigt artikel 29 van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

HOOFDSTUK IV. Wijzigingen in de wetten van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden, inzonderheid voor zover deze betrekking heeft op de lijfrenten ten voordele van de weduwen van gedeporteerden van beide oorlogen en van werkweigeraars aan de oorlog 1940-1945.

Afdeling 2. Lijfrente ten voordele van de weduwen van werkweigeraars en van gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 13 De wijzigingen aangebracht bij artikel 4 van deze wet in artikel 14, 2°, a en c, van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden zijn met ingang van 1 juli 1972 toepasselijk op artikel 40 van die wet van 23 december 1970.

Art. 14 Beslissingen niet in overeenstemming met artikel 40 van de wet van 23 december 1970, zoals het wordt gewijzigd bij artikel 13 van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De rente toegekend op grond van voornoemd artikel, mits aan de andere vereisten gesteld bij de wet van 23 december 1970 wordt voldaan, gaat in:

- de 1 juli 1972 of bij overlijden nadien, de eerste dag van de maand volgend op dat overlijden, voor zover de aanvraag om herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 46, § 1, van de wet van 23 december 1970 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet;

- de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.

De aanvragen bedoeld in artikel 46, § 1, van de wet van 23 december 1970, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet.

HOOFSTUK V. Slotbepalingen

Art. 15 Wijzigt artikel 48, tweede lid van de voormelde wet van 23 december 1970.

Art. 16 De bepalingen van de artikelen 1 tot 10 van deze wet mogen niet tot gevolg hebben de enige bedragen te verminderen die van toepassing zijn vóór haar inwerkingtreding, noch ten opzichte van de gerechtigden een minder gunstige toestand te scheppen dan die welke zij op dezelfde datum genoten.

Art. 17 De minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Wet van 21 november 1974
(Staatsblad 31 december)

houdende statuut van weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden.

Gewijzigd bij: *de wet van 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni).*

HOOFDSTUK I. Gerechtigden

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 20.*

§ 1. Deze wet vindt toepassing op hen die op 10 mei 1940 en tot het ogenblik van toekenning van de in artikel 7 bedoelde kaart de Belgische nationaliteit bezitten en die op 31 augustus 1939 en vóór die datum gedurende één of meer periodes van minstens vijf jaar in totaal, hun gewone verblijfplaats hadden in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat wederrechtelijk door de Duitse overheid werd ingelijfd, zoals dat gedeelte wordt omschreven in artikel 1 van de wet van 27 juli 1953.

§ 2. Zij vindt eveneens toepassing op hen die de bij § 1 gestelde voorwaarden inzake verblijfplaats vervullen en die, ofschoon zij vreemdelingen waren op 10 mei 1940, een statuut van nationale erkentelijkheid bezitten en de Belgische nationaliteit hebben verkregen of herkregen.

Art. 2 Als deelnemer aan het verzet tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden worden erkend:

1. de personen die een van de hierna vermelde statuten van nationale erkentelijkheid bezitten:

- het statuut van politieke gevangenen en hun rechthebbenden;
- het statuut van de gewapende weerstand;
- het statuut van de inlichtings- en actieagenten;
- het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars;
- het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945;
- het statuut van de weerstanders door de sluikpers;
- het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945;

2. de personen die gedurende ten minste 6 maanden belangeloos hebben deelgenomen aan het verzet tegen de vijand door daden als: sabotage, verdeling van pamfletten, van sluikbladen, hulpverlening aan dienstweigeraars, aan deserteurs uit het vijandelijke leger en aan enige persoon die door de vijand om enige andere reden dan een gemeenrechtelijk misdrijf werd opgespoord, hulpverlening bij de organisatie of bij de uitvoering van werken van patriottische verbondenheid tegen de vijand;

3. de personen die zich door het uiten van hun politieke of filosofische overtuiging op belangeloze wijze tegen de vijand hebben verzet onder zodanige omstandigheden dat zij zich aan vergeldingsmaatregelen van zijnentwege blootstelden, en die ten gevolge daarvan zijn aangehouden door de Gestapo, de Feldgendarmerie of enige andere andere dienst welke de politiek of de oogmerken van de vijand begunstigde, en gevangengezet, verplicht bij de Wehrmacht ingelijfd of weggevoerd zijn;

4. de personen, die om vaderlandlievende redenen het bovenvermelde gebied tussen 10 mei 1940 en 1 januari 1943 vrijwillig hebben verlaten of die eruit gezet werden;

5. de personen die bij de Wehrmacht of de Arbeitsdienst verplicht ingelijfd werden en vóór 6 juni 1944 gedeserteerd hebben.

Art. 3 Van deze wet worden uitgesloten:

1° zij die, na 31 oktober 1940, veroordeeld zijn wegens misdaad of wanbedrijf tegen de uitwendige of inwendige veiligheid van de Staat;

2° zij die tot een criminele of correctionele straf van ten minste twee jaar zijn veroordeeld, voor zover het misdrijf na 10 mei 1940 werd gepleegd;

3° zij die van hun politieke of burgerlijke rechten vervallen verklaard zijn ingevolge de bepalingen van de besluitwet van 19 september 1945 en van de wetten die ze hebben vervangen betreffende de epuratie inzake burgertrouw. Zij die deze rechten opnieuw verkregen hebben krachtens de wet van 30 juni 1961 blijven echter uitgesloten;

4° zij die in het buitenland veroordeeld zijn wegens collaboratie met de vijand;

5° zij die afkeuring verdienen wegens handelingen ten nadele van hun metgezellen of van de Belgische gemeenschap of wegens onregelmatige of niet verantwoorde opeisingen;

6° zij die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt als zij bij hun dienstneming de leeftijd van 18 jaar hadden bereikt;

7° zij die lid zijn geweest van de Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei of die tot nazistische groeperingen of verenigingen zijn toegetreden en wier houding inzake civisme aanleiding heeft gegeven tot gegronde verwijten;

8° zij die, dank zij een voor de vijandelijke oorlogsvoering bijzinder nuttige activiteit, aan inlijving bij de Wehrmacht of de Arbeitsdienst hebben kunnen ontsnappen.

HOOFDSTUK II. – Aanvraag en procedure

Art. 4 § 1. Om het voordeel van deze wet te genieten, moeten de betrokkenen een aanvraag indienen. Deze moet bij een ter post aangetekende brief worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort, binnen een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. De betrokkenen leveren door alle rechtsmiddelen het bewijs van hun verzet tegen het nazisme en van de duur ervan.

Art. 5 § 1. De aanvraag op grond van artikel 2, 1° van deze wet worden voorgelegd aan de bevoegde Minister, die bij een met redenen omklede beslissing uitspraak doet zonder de in artikel 6 bedoelde commissie te raadplegen.

Van de beslissing tot erkenning wordt aan de griffie van die Commissie en aan de betrokkene gelijktijdig kennis gegeven.

§ 2. De aanvragen op grond van artikel 2, 2° tot 5°, worden voorgelegd aan de commissie bedoeld in artikel 6; de commissie doet uitspraak bij een met redenen omklede beslissing;

§ 3. Van de beslissingen bedoeld in de §§ 1 en 2 wordt aan de aanvrager kennis gegeven bij een ter post aangetekende brief. Tegen de beslissingen kan bij de commissie van hoger beroep, bedoeld in§ 4 van artikel 6, beroep worden aangetekend binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de kennisgeving aan de aanvrager. Het beroep van de aanvrager wordt ingesteld bij een ter post aangetekende brief aan de bevoegde Minister. Een zelfde beroep kan binnen dezelfde termijn door de Minister worden ingesteld tegen de beslissingen bedoeld in § 2. Het beroep van de Minister wordt vastgesteld bij een door de Minister of zijn gemachtigde geparafeerde inschrijving in een register van hoger beroep, en aan de aanvrager wordt kennis ervan gegeven bij een ter post aangetekende brief. De in deze paragraaf bedoelde beroepen worden met redenen omkleed.

Art. 5bis *Ingevoegd bij de wet van 4 juni 1982, art. 23.*

Uitvoerbare beslissingen uitgesproken door de Minister krachtens artikel 5, § 1, van deze wet, alsmede beslissingen uitgesproken door de commissies waarin voorzien bij artikel 6, § 1 en § 4, van dezelfde wet zijn vatbaar voor herziening, hetzij wegens dwaling omtrent de feiten of het recht, hetzij op overlegging van nieuwe gegevens die de herziening wettigen. De herziening wordt tot stand gebracht hetzij op initiatief van de bevoegde Minister, hetzij op verzoek van de belanghebbende aan de Minister betekend bij ter post aangetekende brief; behalve wanneer zij gegrond is op overlegging van nieuwe gegevens dient de herziening, op straffe van uitsluiting, tot stand te worden gebracht binnen een termijn van tien jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

De commissie van eerste aanleg wat betreft de beslissingen die zij heeft uitgesproken of die getroffen werden door de Minister krachtens artikel 5, § 1, de commissie van beroep wanneer de beslissing door haar werd uitgesproken, doen uitspraak over de gevallen onderworpen aan herziening.

De uitgesproken beslissing is eventueel vatbaar voor beroep bij de commissie van beroep of de Raad van State.

HOOFDSTUK III. – Erkenningscommissies

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982, art. 21.*

§ 1. Een uit zes leden bestaande commissie van eerste aanleg wordt ingesteld, die zitting houdt te Eupen en samengesteld is als volgt:

- een voorzitter, die werkend, plaatsvervangend of ere-magistraat in eerste aanleg is;

- een secretaris-verslaggever behorend tot het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers;

- vier leden houder van een statuut van nationale erkentelijkheid op een dubbele lijst gezamenlijk voorgedragen door het contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen en door het coördinatiecomité van de verenigingen van weggevoerden, dienstweigeraars en burgerlijke slachtoffers van de twee wereldoorlogen. De voorzitter en de leden van de commissie worden door de Koning benoemd op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort.

Plaatsvervangende leden kunnen onder dezelfde voorwaarden worden benoemd.

De voorzitter en de secretaris-verslaggever moeten een grondige kennis van de Duitse taal bezitten; de effectieve en plaatsvervangende leden moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

§ 2. De commissie kan alle bijkomende onderzoekingen verrichten; zij kan de aanvrager of getuigen oproepen. De personen die moeten gehoord worden, dienen vijftien volle dagen vóór de dagvaarding opgeroepen te worden. Bij niet-verschijning kan de commissie de behandeling voortzetten en uitspraak doen op de conclusies.

De zittingen zijn openbaar, behoudens zitting met gesloten deuren, voor elk geval afzonderlijk uit te spreken door de voorzitter als hij het nodig acht. De beslissingen worden steeds in openbare zitting uitgesproken.

De beslissingen worden genomen bij stemmenmeerderheid; bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter. De commissie kan niet geldig zitting houden wanneer twee van haar leden afwezig zijn.

De secretaris-verslaggever heeft geen medebeslissende stem.

De voorzitter leidt en regelt de werkzaamheden van de commissie.

De secretaris-verslaggever onderzoekt het dossier. Hij neemt al de maatregelen om het in staat van wijzen te brengen, hij doet de zaak inschrijven op de rol van de commissie en betekent aan de verzoeker de met redenen omklede besluiten vijftien volle dagen vóór de dag van de zitting.

Hij betekent de beslissing van de commissie aan de verzoeker bij een ter post aangetekende brief.

Per zitting hebben de voorzitter en de leden, met uitzondering van de secretaris-verslaggever, recht op presentiegeld overeenkomend met dat toegekend aan de voorzitter en leden van de commissies van de statuten van nationale erkentelijkheid.

De commissieleden die ambtenaar zijn, hebben slechts recht op presentiegeld als de commissievergaderingen buiten de normale diensturen gehouden worden.

Wanneer zij reizen ten behoeve van de commissie genieten de voorzitter, de leden en de secretaris-verslaggever de vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten voor de directeurs van de onderscheiden ministeriële departementen vastgesteld bij de reglementering betreffende de vergoeding wegens reis- en verblijfkosten van de leden van het personeel der Ministeries.

§ 3. De beslissing vermeldt de duur van de in aanmerking genomen periode van verzet tegen het nazisme:

a) voor de in artikel 2, 1°, van deze wet bedoelde personen is de in aanmerking te nemen duur die welke is vastgesteld in de beslissing waarbij het voordeel van het statuut van nationale erkentelijkheid wordt toegekend;

b) voor de in artikel 2, 2° tot 4° bedoelde personen moet de in aanmerking te nemen duur noodzakelijk liggen tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945. Voor de in artikel 2, 5°, bedoelde personen die als verplicht ingelijfden bij de Wehrmacht of de Arbeidsdienst vóór 6 juni 1944 hebben gedeserteerd kan de in aanmerking te nemen duur verder

reiken dan 8 mei 1945, wanneer de verwijdering uit de haardstede, tengevolge van de desertie, zich na die datum uitstrekt.

Wanneer de activiteiten van de aanvrager tijdens een zelfde periode onder meer dan één van de in artikel 2 opgesomde categorieën vallen, wordt die periode slechts eenmaal aangerekend.

§ 4. Er wordt een commissie van hoger beroep opgericht, die te Eupen zal zetelen. Zij doet uitspraak over de krachtens § 3 van artikel 5 ingediende beroepen. Zij wordt samengesteld als volgt:

- een voorzitter, die werkend, plaatsvervangend of ere-magistraat in hoger beroep is;

- een secretaris-verslaggever behorend tot het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers;

- twee leden houder van een statuut van nationale erkentelijkheid op een dubbele lijst gezamenlijk voorgedragen door het contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen en door het coördinatiecomité van de verenigingen van weggevoerden, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers van de twee wereldoorlogen.

De voorzitter en de leden van de commissie worden door de Koning benoemd op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort.

Plaatsvervangende leden kunnen onder dezelfde voorwaarden worden benoemd.

De voorzitter en de secretaris-verslaggever moeten een grondige kennis van de Duitse taal bezitten; de effectieve en plaatsvervangende leden moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

De commissie van hoger beroep bezit alle rechten van onderzoek en doet in laatste instantie uitspraak bij gemotiveerde beslissing.

De bepalingen van § 2 zijn op deze paragraaf toepasselijk.

HOOFDSTUK IV. Slotbepalingen.

Art. 7 Voor elke beslissing tot toekenning van de hoedanigheid van deelnemer aan het verzet tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden wordt een attest opgemaakt in de vorm van een kaart, waarvan de Koning het model vaststelt.

Die kaart wordt uitgereikt aan de belanghebbende en ingeval deze is overleden, postuum overhandigd aan zijn overlevende echtgenoot of aan zijn nakomelingen, behalve aan degenen die zich in één der bij artikel 3 bedoelde gevallen van uitsluiting bevinden.

Art. 8 Een medaille van deelnemer aan het verzet tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden wordt ingesteld en zal toegekend worden aan de personen die aldus door deze wet worden erkend.

Art. 9 Het voordeel van deze wet geeft in geen geval recht op het verkrijgen van één van de voornoemde statuten van nationale erkentelijkheid.

Wet van 21 november 1974
(Staatsblad 31 december)

houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *de wet van 16 juni 1998 (Staatsbl. 11 augustus).*

HOOFDSTUK I. Gerechtigden

Art. 1 Deze wet is van toepassing op de personen die op 10 mei 1940 en tot het ogenblik van toekenning van de in artikel 7 bedoelde kaart de Belgische nationaliteit bezitten en die vóór 10 mei 1940 hun gewone verblijfplaats hadden in het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat wederrechtelijk door de Duitse overheid werd ingelijfd, zoals dat gedeelte wordt omschreven in artikel 1 van de wet van 27 juli 1953

Art. 2 Als verplicht ingelijfde bij het Duitse leger worden erkend de personen aan die inlijving onderworpen:

- hetzij als gevolg van hun aanhouding door - de vijand of door zijn agenten;
- hetzij na hun verschijning voor de recruteringsbureau (Musterung) ter uitvoering van de Duitse verordeningen ter zake (Decreet van 23 september 1941 en omzendbrief van 10 februari 1942 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van het Reich);
- hetzij ter uitvoering van een persoonlijk bevel gegeven ter toepassing van de Duitse verordeningen betreffende de recrutering en de mobilisatie in het Duitse leger.

Art. 3 Van deze wet worden uitgesloten:

1° zij die, na 31 oktober 1940, veroordeeld zijn wegens misdaad of wanbedrijf tegen de uitwendige of inwendige veiligheid van de Staat;

2° zij die tot een criminele of correctionele straf van ten minste twee jaar zijn veroordeeld, voor zover het misdrijf na 10 mei 1940 werd gepleegd;

3° zij die van hun politieke of burgerlijke rechten vervallen verklaard zijn ingevolge de bepalingen van de besluitwet van 19 september 1945 en van de wetten die ze hebben vervangen betreffende de epuratie inzake burgertrouw.

Zij die deze rechten opnieuw verkregen hebben krachtens de wet van 30 juni 1961 blijven echter uitgesloten;

4° zij die in het buitenland veroordeeld zijn wegens collaboratie met de vijand;

5° zij die afkeuring verdienen wegens handelingen ten nadele van hun metgezellen of van de Belgische gemeenschap of wegens onregelmatige of niet verantwoorde opeisingen;

6° zij die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt als zij bij hun dienstneming de leeftijd van 18 jaar hadden bereikt;

7° zij die lid zijn geweest van de Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei of die tot nazistische groeperingen of verenigingen zijn toegetreden en wier houding inzake civisme aanleiding heeft gegeven tot gegronde verwijten;

8° zij die, dank zij een voor de vijandelijke oorlogsvoering bijzinder nuttige activiteit, aan inlijving bij de Wehrmacht of de Arbeitsdienst hebben kunnen ontsnappen.

© FPD – oktober 2020

HOOFDSTUK II. Aanvraag en procedure

Art. 4 § 1. Om het voordeel van deze wet te genieten, moeten de betrokkenen een aanvraag indienen. Deze moet bij een ter post aangetekende brief worden gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort, binnen een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. De betrokkenen leveren door alle rechtsmiddelen het bewijs van hun verzet tegen het nazisme en van de duur ervan.

Art. 5 § 1. Voor de in artikel 2 bedoelde personen die een statuut van nationale erkentelijkheid bezitten, doet de bevoegde Minister uitspraak bij een met redenen omklede beslissing zonder dat de bij artikel , bedoelde commissie optreedt.

Hetzelfde geldt wanneer de Minister oordeelt dat het recht op de hoedanigheid van verplicht ingelijfde bij het Duitse 2eger duidelijk vaststaat op alle punten van de ingediende aanvraag.

§ 2. Van de beslissingen tot erkenning bedoeld in § 1, wordt kennis gegeven aan de griffie van de commissie van eerste aanleg bepaald bij artikel 5 en aan de betrokkene.

§ 3. De aanvragen van niet onder § 1 vallende personen worden voor onderzoek voorgelegd aan de commissie bedoeld in artikel 6; de commissie doet uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

§ 4. Van de beslissingen bedoeld in de §§ 1 en 3 wordt aan de aanvrager kennis gegeven bij een ter post aangetekende brief, Tegen de beslissingen kan bij de commissie van hoger beroep, bedoeld in § 4 van artikel 6, beroep worden aangetekend binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de kennisgeving aan de aanvrager. Het beroep van de aanvrager wordt ingesteld bij een ter post aangetekende brief aan de bevoegde Minister.

Een zelfde beroep kan binnen dezelfde termijn door de Minister worden ingesteld tegen de beslissingen bedoeld in § 3.

Het beroep van de Minister wordt vastgesteld bij een door de Minister of zijn gemachtigde geparafeerde inschrijving in een register van hoger beroep, en aan de aanvrager wordt kennis ervan gegeven bij een ter post aangetekende brief.

De in deze paragraaf bedoelde beroepen worden met redenen omkleed.

Art. 5bis *Ingevoegd bij de wet van 16 juni 1998, art. 5.*

De uitvoerbare beslissingen, door de Minister genomen krachtens artikel 5, § 1, alsmede de beslissingen uitgesproken door de commissies bedoeld in artikel 6, §§ 1 en 4, kunnen herzien worden, hetzij wegens vergissing in feite of in rechte, hetzij na overlegging van nieuwe gegevens die de herziening wettigen. Tot de herziening kan worden overgegaan, hetzij op initiatief van de bevoegde Minister, hetzij op aanvraag van de betrokkenen gericht aan de Minister bij een ter post aangetekende brief; behalve wanneer zij steunt op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van uitsluiting, aangevraagd worden binnen een termijn van tien jaar te rekenen van de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

Over de ter herziening voorgelegde gevallen wordt uitspraak gedaan door de Commissie van eerste aanleg voor de beslissingen die zij uitgesproken heeft of die door de Minister op grond van artikel 5, § 1, genomen zijn, en door de Commissie van beroep wanneer deze de beslissing heeft uitgesproken.

Tegen de genomen beslissing kan beroep worden ingesteld bij de Commissie van beroep of bij de Raad van State.

HOOFDSTUK III. – Erkenningscommissies

Art. 6 § 1. Een uit zes leden bestaande commissie van eerste aanleg wordt ingesteld, die zitting houdt te Eupen en samengesteld is als volgt:

- een voorzitter, die werkend, plaatsvervangend of ere-magistraat in eerste aanleg is;

- een secretaris-verslaggever behorend tot het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers;

- vier leden houder van een statuut van nationale erkentelijkheid op een dubbele lijst gezamenlijk voorgedragen door het contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen en door het coördinatiecomité van de verenigingen van weggevoerden, dienstweigeraars en burgerlijke slachtoffers van de twee wereldoorlogen.

De voorzitter en de leden van de commissie worden door de Koning benoemd, op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort.

Plaatsvervangende leden kunnen onder dezelfde voorwaarden worden benoemd.

De voorzitter en de secretaris-verslaggever moeten een grondige kennis van de Duitse taal bezitten; de effectieve en plaatsvervangende leden moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

§ 2. De commissie kan alle bijkomende onderzoekingen verrichten; zij kan de aanvrager of getuigen oproepen. De personen die moeten gehoord worden, dienen vijftien volle dagen vóór de dagvaarding opgeroepen te worden. Bij niet-verschijning kan de commissie de behandeling voortzetten en uitspraak doen op de conclusies.

De zittingen zijn openbaar, behoudens zitting met gesloten deuren, voor elk geval afzonderlijk uit te spreken door de voorzitter als hij het nodig acht. De beslissingen worden steeds in openbare zitting uitgesproken.

De beslissingen worden genomen bij stemmenmeerderheid; bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter. De commissie kan niet geldig zitting houden wanneer twee van haar leden afwezig zijn.

De secretaris-verslaggever heeft geen medebeslissende stem.

De voorzitter leidt en regelt de werkzaamheden van de commissie.

De secretaris-verslaggever onderzoekt het dossier. Hij neemt al de maatregelen om het in staat van wijzen te brengen, hij doet de zaak inschrijven op de rol van de commissie en betekent aan de verzoeker de met redenen omklede besluiten vijftien volle dagen vóór de dag van de zitting. Hij betekent de beslissing van de commissie aan de verzoeker bij een ter post aangetekende brief.

Per zitting hebben de voorzitter en de leden, met uitzondering van de secretaris-verslaggever, recht op presentiegeld overeenkomend met dat toegekend aan de voorzitter en leden van de commissies van de statuten van nationale erkentelijkheid.

De commissieleden die ambtenaar zijn, hebben slechts recht op presentiegeld als de commissievergaderingen buiten de normale diensturen gehouden worden.

Wanneer zij reizen ten behoeve van de commissie genieten de voorzitter, de leden en de secretaris-verslaggever de vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten voor de directeurs van de onderscheiden ministeriële departementen vastgesteld bij de reglementering betreffende de vergoeding wegens reis- en verblijfkosten van de leden van het personeel der Ministeries.

§ 3. De beslissingen waarbij de hoedanigheid van verplicht ingelijfde bij het Duitse leger wordt erkend, constateren dat de belanghebbende zich niet in een van de in artikel 3 bedoelde gevallen van uitsluiting bevindt, en stellen ook de duur vast van zijn dienst bij het Duitse leger of van de verwijdering uit zijn gezin ten gevolge van de verplichte inlijving.

Wanneer de belanghebbende door één van de geallieerde naties na 28 september 1945 gevangen werd gehouden mag de in het vorig lid bepaalde duur de periode omvatten tussen 28 september 1945 en de datum waarop de gevangenschap een einde heeft genomen en waarop de belanghebbende naar zijn gezin is kunnen terugkeren.

§ 4. Er wordt een commissie van hoger beroep opgericht die te Eupen zal zetelen. Zij doet uitspraak over de krachtens § 4 van artikel 5 ingediende beroepen, Zij wordt samengesteld als volgt:

- een voorzitter, die werkend, plaatsvervangend of eremagistraat in hoger beroep is;

- een secretaris-verslaggever behorend tot het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers;

- twee leden verplicht ingelijfden, op een dubbele lijst gezamenlijk voorgedragen door het contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen, door het coördinatiecomité
- van de verenigingen van weggevoerde, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers van de twee, wereldoorlogen.

De voorzitter en de leden van de commissie worden door de Koning benoemd op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur voor de oorlogsslachtoffers behoort.

Plaatsvervangende leden kunnen onder dezelfde voorwaarden worden benoemd.

De voorzitter en de secretaris-verslaggever moeten een grondige kennis van de Duitse taal bezitten; de effectieve en plaatsvervangende leden moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

De commissie van hoger beroep bezit alle rechten van onderzoek en doet in laatste instantie uitspraak bij gemotiveerde beslissing.

De bepalingen van § 2 zijn op deze paragraaf toepasselijk.

HOOFDSTUK IV. Slotbepalingen.

Art. 7 Voor elke beslissing tot toekenning van de hoedanigheid van deelnemer aan het verzet tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden wordt een attest opgemaakt in de vorm van een kaart, waarvan de Koning het model vaststelt.

Die kaart wordt uitgereikt aan de belanghebbende en ingeval deze is overleden, postuum overhandigd aan zijn overlevende echtgenoot of aan zijn nakomelingen, behalve aan degenen die zich in één der bij artikel 3 bedoelde gevallen van uitsluiting bevinden.

Wet van 17 februari 1975
(Staatsblad 18 april)

tot wijziging van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, aangevuld met hoofdstuk IV van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *de wetten van 15 juli 1976 (Staatsbl. 14 augustus) en 4 juni 1982 (Staatsbl. 24 juni).*

HOOFDSTUK I. Lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918

Art. 1 Vervangt artikel 1, § 1, van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 2 Vult artikel 2 van de voornoemde wet van 12 december 1969 aan.

HOOFDSTUK II. Lijfrente ten voordele van de werkweigeraars en de gedeporteerden, voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 3 *Gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1976, art. 10 en 4 juni 1982, art. 9.*

1°, 2° en 3°: wijzigingsbepalingen van artikel 4 van dezelfde wet van 12 december 1969.

Wanneer in geen van beide voornoemde rentenregelingen het minimum van één semester is verworven, geven in aanmerking komende en niet samenvallende periodes, mits zij minsten één semester vormen, aanleiding tot de toekenning van een rente waarvan het jaarbedrag wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 4, § 2, lid 1, van de wet van 12 december 1969.

Evenwel wordt het rentebedrag verminderd:

a) met één vierde, wanneer over de gezamenlijke periode in aanmerking genomen voor de berekening van de reten, de periode van behoren enkel tot de categorie van de gedeporteerden méér dan de helft bedraagt.

Deze regel is van toepassing met ingang van 1 januari 1981.

b) met de helft, wanneer over de gezamenlijke periode in aanmerking genomen voor de berekening van de rente, de periode van behoren enkel tot de categorie van de weerstanders tegen het nazisme méér dan de helft bedraagt en de erkenning als weerstander tegen het nazisme uitsluitend gesteund is op artikel 2, 4°, van het statuut.

Deze regel is van toepassing met ingang van 1 januari 1977.

Wanneer het minimum van een semester niet verworven is in de regeling van de rente toegekend aan werkweigeraars en gedeporteerden kan de gehele periode in aanmerking te nemen voor de regeling van de strijders- en gevangenschapsrenten van de oorlog 1940-1945 boven een semester, mits zij niet samenvalt en een recht

op de rente in de laatstgenoemde regeling niet kan openen, gevoegd worden bij de periode in aanmerking te nemen voor de toekenning van de rente voor werkweigeraars en gedeporteerden om het minimum van een semester te vormen.

Het jaarbedrag van de rente toegekend ingevolge deze wijziging is hetzelfde als dat vastgesteld overeenkomstig de vorenstaande twee leden.

Wanneer het minimum van één semester verworven is in de regeling van de renten toegekend aan werkweigeraars en gedeporteerden, kan de gehele periode in aanmerking te nemen voor de regeling van de strijders- en gevangenschapsrenten van de oorlog 1940-1945, mits zij minder dan één semester bedraagt en niet samenvalt, gevoegd worden bij de periode in aanmerking genomen voor de toekenning van de rente aan werkweigeraars en gedeporteerden om eventueel een bijkomend semester te vormen overeenkomstig artikel 4, § 3, van de wet van 12 december 1969.

Het bedrag van de rente voor dat bijkomend semester wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 4, § 2, van de wet van 12 december 1969.

HOOFDSTUK III. Bepalingen betreffende de weduwen van gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 4 Wijzigt artikel 37, 2°, van Hoofdstuk IV van de voornoemde wet van 23 december 1970.

Art. 5 Wijzigt artikel 39, 2°, van Hoofdstuk IV van dezelfde wet van 23 december 1970.

HOOFDSTUK IV. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 6 Om in aanmerking te komen voor de wijzigingen aangebracht bij deze wet moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen:

a) wanneer de wijziging voortvloeit uit de artikelen 1 tot en met 3 gaat de rente in:

- op 1 januari 1974 voor degene die de leeftijd van 55 jaar vóór die datum heeft bereikt of op de eerste dag van de maand volgend op die waarin hij die leeftijd bereikt, voor degene die evengenoemde leeftijd bereikt tussen 31 december 1973 en de datum waarop deze wet wordt bekendgemaakt, voor zover de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden volgend op die bekendmaking;

- op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag wordt ingediend, in alle andere gevallen;

b) wanneer de wijziging voortvloeit uit de artikelen 4 en 5 gaat de rente in:

1° voor zover de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden volgend op de bekendmaking van deze wet:

a) wanneer het slachtoffer overleden is vóór 1 januari 1974:

- op 1 januari 1974 voor de weduwe die op evengenoemde datum de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt;

- op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de weduwe de leeftijd van 55 jaar bereikt voor de weduwe die evengenoemde leeftijd bereikt tussen 31 december 1973 en de datum waarop deze wet wordt bekendgemaakt;

b) wanneer het slachtoffer overleden is na 31 december 1973 en vóór de datum waarop deze wet wordt bekendgemaakt:

- op de eerste dag van de maand die volgt op die van het overlijden van het slachtoffer voor de weduwe die op het ogenblik van het overlijden de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt;

- op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de weduwe de leeftijd van 55 jaar bereikt voor de weduwe die evengenoemde leeftijd bereikt na het overlijden van het slachtoffer;

2° op de eerste dag van maand die volgt op die van de indiening van de aanvraag in al de andere gevallen, onverminderd de in artikelen 37 en 39 van de wet van 23 december 1970 gestelde leeftijdsvoorwaarde, die beoordeeld wordt op de eerste dag van de maand die volgt op de verjaardag.

<u>Wet van 28 mei 1975</u>
(Staatsblad 3 juli)

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke oorlogsslachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen aan de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 3 Wijzigt artikel 10ter van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 4 Wijzigt artikel 12, § 4, 1°bis, van de wet van 15 maart 1954.

Art. 5 Wijzigt artikel 15, § 1, van de wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 22bis in.

Art. 7 Wijzigt artikel 24, § 4, van de wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Bijzondere bepalingen

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 9 § 1. Om het genot te krijgen van de wijzigingen bij artikel 4 van deze wet aangebracht in artikel 12, § 4, 1°bis, van dezelfde wet van 15 maart 1954 moeten de weduwe en de kinderen van het slachtoffer daartoe een aanvraag indienen in de vorm voorgeschreven bij artikel 19 van die wet.

Het recht van de weduwe en van de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt toegekend vanaf de data en op de wijze als hierna bepaald:

1° Het slachtoffer is overleden vóór de dag waarop deze wet in werking treedt:

a) met ingang van 1 januari 1974 of van de dag van het overlijden na die datum wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet;

b) met ingang van de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

2° Het slachtoffer overlijdt op of na de dag waarop deze wet in werking treedt:

- met ingang van de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend zonder te kunnen terugwerken tot een datum die aan de dag van het overlijden voorafgaat.

§ 2. Aanvragen in overeenstemming met die wijzigingen ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum nog niet definitief uitspraak is gedaan, worden volgens de datum van het overlijden van het slachtoffer geacht te zijn ingediend binnen de termijnen voorgeschreven bij § 1, 1°, a, en het recht van de weduwe en van de kinderen op het genot van die wijzigingen wordt erkend met ingang van de data vastgesteld bij dezelfde § 1, 1°, a.

§ 3. Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met die wijzigingen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van de weduwe en van de kinderen op het genot van voornoemde wijzigingen wordt, naar gelang van de datum van het overlijden en die van de indiening van de aanvraag, erkend vanaf de data vastgesteld bij § 1, 1°.

Art. 10 § 1. Wanneer een ascendent van een slachtoffer dat de leeftijd van 14 jaar niet had bereikt op het ogenblik van het schadelijk feit, vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden te rekenen van het in werking treden van deze wet, een pensioenaanvraag of een aanvraag tot herziening van een uitvoerbare beslissing tot afwijking als bedoeld in artikel 35, § 1, van de wet indient op grond van artikel 5, 1°, van deze wet, gaat het pensioen, in afwijking van de algemene ter zake geldende regels, in op 1 oktober 1974 zonder ooit te kunnen terugwerken tot een datum vóór het overlijden.

§ 2. Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met artikel 5 worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

Zonder ooit te kunnen terugwerken tot een datum vóór het overlijden heeft de herziening uitwerking onderscheidenlijk:

a) op 1 oktober 1974 wat betreft de wijziging waarin voorzien bij artikel 5, 1°, en op 1 januari 1974, wat betreft de wijziging waarin voorzien bij artikel 5, 2°, voor zover de aanvraag tot herziening wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van het in werking treden van deze wet;

b) op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk de aanvraag wordt ingediend, in de nadere gevallen.

Art. 11 § 1. Aanvragen om vaststelling van verergering ingediend om het genot te krijgen van de wijzigingen aangebracht bij artikel 7 van deze wet in artikel 24, § 4, van de wet van 15 maart 1954, vervangen door artikel 5, van de wet van 6 februari 1970 en gewijzigd bij artikel 22 van de wet van 23 december 1970, hebben uitwerking vanaf 1 januari 1974, wanneer zij worden ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet en vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

§ 2. Aanvragen in overeenstemming met die wijzigingen, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op dezelfde datum niet definitief uitspraak is gedaan moeten niet hernieuwd worden; zij hebben evenwel uitwerking vanaf 1 januari 1974.

§ 3. Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met die wijzigingen worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden en het recht van dezen op het genot van die wijzigingen wordt erkend vanaf 1 januari 1974, wanneer de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet en vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag wordt ingediend, in de andere gevallen.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen betreffende de lijfrenten voor weduwen van werkweigeraars en van gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 12 Wijzigt artikel 40 van de wet van 23 december 1970.

Art. 13 Beslissingen niet in overeenstemming met artikel 40 van de wet van 23 december 1970, zoals het wordt gewijzigd bij artikel 12 van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden.

De rente toegekend op grond van voornoemd artikel, mits aan de andere vereisten gesteld bij de wet van 23 december 1970 wordt voldaan, gaat in:

- de 1 januari 1974 of, bij overlijden nadien, de eerste dag van de maand volgend op dat overlijden, voor zover de aanvraag tot herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 46, § 1, van de wet van 23 december 1970 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet;

- de eerst dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.

De aanvragen bedoeld in artikel 46, § 1, van de wet van 23 december 1970, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 14 De nieuwe enige bedragen zoals die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1 en 3 van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4, worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

De boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen worden ambtshalve gewijzigd.

Art. 15 De bepalingen van deze wet mogen niet tot gevolg hebben de enige bedragen te verminderen die van toepassing zijn vóór haar inwerkingtreding, noch ten opzichte van de gerechtigden een minder gunstige toestand te scheppen dan die welke zij op dezelfde datum genoten.

Art. 16 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Art. 17 *Opheffingsbepalingen*.

<u>Wet van 15 juli 1976</u>
(Staatsblad 14 augustus)

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen aan de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 2 Wijzigt artikel 6bis van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 3 Wijzigt artikel 12, § 4, 1°bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 4 Vervangt artikel 12, § 4, 1°bis, derde lid van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 5 Vervangt artikel 13, § 1, derde lid van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Vervangt artikel 16bis, § 1, a) derde lid van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 7 Wijzigt artikel 25bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Bijzondere bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 8 § 1. Voor de toepassing van artikel 3 van deze wet gelden de bijzondere bepalingen die hierna worden bepaald: wanneer een weduwe die de leeftijd van 60 jaar niet had bereikt op 1 juli 1975, vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden te rekenen van het inwerking treden van deze wet, een pensioenaanvraag van rechthebbende heeft ingediend of indient, gaat het pensioen, in afwijking van de algemene ter zake geldende regels, in op 1 juli 1975 zonder ooit te kunnen terugwerken tot een datum vóór het overlijden van het slachtoffer of tot een datum vóór de eerste dag van de maand na die tijdens welke belanghebbende de leeftijd van 45 jaar bereikt.

§ 2. Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met hetzelfde artikel 3 van deze wet worden ambtshalve herzien bij gemotiveerde beslissing van de Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort.

Tegen die beslissing kan voor de hogere commissie van beroep hoger beroep worden ingesteld door de weduwe in de vorm en termijnen normaal daartoe voorgeschreven.

De herziening heeft dezelfde uitwerking als de pensioenaanvraag bedoeld bij § 1 van dit artikel.

Zijn er wezen in het genot van het pensioen bepaald bij artikelen 14, § 2 of 16bis, § 1, b) van de wet van 15 maart 1954 bij toepassing van een uitvoerbare beslissing die werd genomen vóór de inwerkingtreding van deze wet, dan wordt het recht op pensioen van de wezen niet herzien en kan de weduwe het pensioen niet genieten zolang het pensioen van diezelfde wezen niet te niet gaat.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen betreffende de lijfrenten ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en gedeporteerden van de oorlog 1940-1945 en hun weduwen

Afdeling 2. Lijfrente ten voordele van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 10 Voegt in artikel 3, 3° van de wet van 17 februari 1975 een nieuw lid in.

Afdeling 3. Lijfrente ten voordele van de weduwen van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945

Art. 11 Wijzigt artikel 39 van de wet van 23 december 1970.

Art. 12 Wijzigt 2° van artikel 41 van de wet van 23 december 1970.

Art. 13 § 1. Beslissingen niet in overeenstemming met de artikelen 11, 1° en 12 van deze wet worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

§ 2. Zonder ooit te kunnen terugwerken tot vóór de eerste dag van de maand volgend op de 45e verjaardag van de weduwe, gaat de rente toegekend ter uitvoering van artikel 11, 1°, in:

- de 1 juli 1975 of, bij overlijden nadien, de eerste dag van de maand volgend op dat overlijden, voor zover de aanvraag om herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 46, § 1 van de wet van 23 december 1970 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet;

- de eerste dan van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.

§ 3. De rente toegekend ter uitvoering van het artikel 12 gaat in:

- de 1 juli 1975, wanneer aan de toekenningsvoorwaarden op die datum is voldaan of de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop aan deze is voldaan voor zover de aanvraag of de aanvraag om herziening bedoeld in artikel 46, § 1 van de wet van 23 december 1970 wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet;

- de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag in de andere gevallen.

§ 4. De aanvragen bedoeld in artikel 46, § 1 van de wet van 23 december 1970, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van de §§ 2 en 3 van dit artikel geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 14 De nieuwe enige bedragen zoals die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1, 2, 5 en 6 van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4, worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Voor de toepassing van de voornoemde artikelen en van artikel 9 worden de boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen ambtshalve gewijzigd.

Art. 15 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

<u>Wet van 30 december 1977</u>
(Staatsblad 17 februari 1978)

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 2 Wijzigt artikel 6bis van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 3 Vult artikel 12, § 4, 1° van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 4 Wijzigt artikel 13 van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK III. Bijzondere bepalingen betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 5 § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 13, § 2, vierde lid, van de basiswet van 15 maart 1954, zoals zij is gewijzigd bij artikel 4, 2°, van deze wet, moet de weduwe om in aanmerking te komen voor het genot van de bepalingen bedoeld in artikel 3 van deze wet een aanvraag indienen in de vorm als voorgeschreven bij artikel 19 van dezelfde we van 15 maart 1954.

Het recht van de weduwe op het genot van dezelfde bepalingen wordt erkend vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin de aanvraag is ingediend.

Wanneer de aanvraag evenwel wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, wordt dat recht erkend vanaf 1 januari 1978, zonder te kunnen terugwerken tot een datum dia aan de eerste dag van het kwartaal volgend op het nieuw huwelijk voorafgaat.

§ 2. Aanvragen voor het weduwenpensioen ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover niet definitief uitspraak is gedaan op dezelfde datum, worden geacht wat betreft het onderzoek van het recht op het genot van dezelfde bepalingen bedoeld in artikel 3 van deze wet, te zijn ingediend in de vorm en binnen de termijnen bedoeld in § 1, eerste en tweede lid, van dit artikel en het recht van de weduwe op het genot van die bepalingen wordt erkend met ingang van de datum vastgesteld bij de voornoemde § 1, derde lid, van dit artikel.

§ 3. Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met dezelfde bepalingen bedoeld in artikel 3 van deze wet, worden herzien op aanvraag van de belanghebbenden. Die herzieningsaanvragen hebben, naar gelang van hun indieningsdatum, uitwerking vanaf dezelfde data als die bedoeld in § 1, eerste en derde lid, van dit artikel.

§ 4. Bij toepassing van artikel 13, § 2, vijfde lid, van de basiswet van 15 maart 1954, zoals ze is gewijzigd ij artikel 4, 2°, van deze wet, wordt het pensioen van de hertrouwde en opnieuw weduwe geworden weduwe, bedoeld in artikel 12, § 4, 1°ter van diezelfde wet van 15 maart 1954, toegekend in de vorm en vanaf de data bedoeld in artikel 32, § 1, eerste en tweede lid, 2°, van de wet van 23 december 1970.

§ 5. Artikel 3 van deze wet mag niet tot nadeel strekken van de ascendenten aan wie het recht op het genot van dezelfde wet van 15 maart 1954 werd toegekend bij beslissing uitvoerbaar op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen betreffende de lijfrenten ten voordele van weduwen van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en gedeporteerden van de oorlog 1940-1945

Afdeling 1. Lijfrente ten voordele van weduwen van werkweigeraars en gedeporteerden van de oorlog 1940-1945

Art. 6 Wijzigt artikel 39 van de wet van 23 december 1970.

Art. 7 § 1. Beslissingen niet in overeenstemming met artikel 6, 1° van deze wet worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

§ 2. De rente toegekend ter uitvoering van dat artikel 6, 1° gaat in:

- de 1 januari 1978 of bij overlijden nadien, de eerste dag van de maand volgend op dat overlijden, voor zover de aanvraag tot herziening of de aanvraag bedoeld in artikel 46, § 1 van de wet van 23 december 1970, wordt ingediend binnen drie maanden ter rekenen van de inwerkingtreding van deze wet;

- de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen.

§ 3. De aanvragen bedoeld in artikel 46, § 1 van dezelfde wet van 23 december 1970, ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarover op die datum niet is beslist, worden voor de toepassing van § 2 van dit artikel, geacht te zijn ingediend binnen drie maanden te rekenen van die inwerkingtreding.

Afdeling 2. Gemeenschappelijke bepalingen betreffende de lijfrenten ten voordele van de weduwen van gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en werkweigeraars en gedeporteerden van de oorlog 1940-1945

Art. 8 Wijzigt artikel 44, tweede lid van dezelfde wet van 23 december 1970.

Art. 9 Vult artikel 45, § 1, van dezelfde wet van 23 december 1970 aan.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 10 De nieuwe enige bedragen zoals die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1, 2 en 4, 1° van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4, worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Voor de toepassing van de voornoemde artikelen worden de boeken gehouden door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen ambtshalve gewijzigd.

Bedragen van weduwenrente niet in overeenstemming met de nieuwe bedragen vastgesteld bij artikel 9 van deze wet worden ambtshalve herzien.

Art. 11 De Minister tot wiens bevoegdheid de behartiging van de belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheden, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan één of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Wet van 4 april 1978
(Staatsblad 9 mei)

tot wijziging van de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Art. 1 Wijzigt artikel 4 van de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Art. 2 § 1. Om de voordelen voortvloeiend uit deze wet te genieten moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

§ 2. Deze voordelen gaan in:

l° wanneer de rechtgevende zeevisser overleden is vóór 1·januari 1976 en de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van de bekendmaking van deze wet:

a) op 1 januari 1976 voor de weduwe die op deze datum de leeftijd van 55 jaar had bereikt;

b) de eerste dag van de maand volgend op die waarin de weduwe 55 jaar is geworden, voor de weduwe die deze leeftijd heeft bereikt tussen 31 december 1975·en de datum van de bekendmaking van deze wet;

2° wanneer de rechtgevende zeevisser overleden is tussen 31 december 1975 en de bekéndmaking van deze wet en de aanvraag wordt ingediend binnen drie maanden te rekenen van die bekendmaking:

a) de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van de echtgenoot, voor de weduwe die op dat ogenblik de leeftijd van 55 jaar had bereikt;

b) de eerste dag van de maand volgend op die waarin de weduwe 55 jaar is geworden, voor de weduwe die deze leeftijd heeft bereikt na het overlijden van haar echtgenoot;

3° in alle andere gevallen: de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag.

© FPD – oktober 2020

<u>Wet van 11 juli 1979</u>
(Staatsblad 31 juli)

tot wijziging van de wetten betreffende de pensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen

Art. 2 Vult artikel 10ter van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke ·slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aan.

Art. 3 De nieuwe enige bedragen zoals die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1 en 2 van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van 4; worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Voor de toepassing van de voornoemde artikelen worden de door het Rekenhof en de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen gehouden boeken ambtshalve gewijzigd.

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en de statuten van de gedeporteerde en de werkweigeraars

Art. 4 Vult artikel 4 van dezelfde wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 aan.

Art. 5 1° Pensioenaanvragen waarover nog niet uitspraak is gedaan op het ogenblik van het in werking treden van deze wet hebben uitwerking, wat betreft de toepassing van artikel 4 van voornoemde wet, op dezelfde datum als die normaal vastgesteld voor de ingangsdatum van het pensioen.

2° Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met artikel 4 van deze wet worden herzien op verzoek van de belanghebbenden. De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op de indiening ervan.

Art. 6 Heft artikel 21 van de wet van 6 juli 1964 strekkende tot het aanbrengen van sommige aanpassingen aan de wetten betreffende de pensioenen, toelagen en vergoedingen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945 en van hun rechthebbenden op.

© FPD – oktober 2020

Wet van 8 augustus 1981
(Staatsblad 8 september)

tot oprichting van Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers (1).

Gewijzigd bij: *de wetten van 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart), 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus), 22 maart 1999 (Staatsbl. 30 april), 10 april 2003 (Staatsbl. 6 mei), 13 februari 2004 (Staatsbl. 12 maart), 21 april 2007 (Staatsbl. 7 juni), 11 mei 2007 (Staatsbl. 20 juin) en 20 mei 2019 (Staatsbl. 17 juni).*

TITEL I. INSTITUUT VOOR VETERANEN - HET NATIONAAL INSTITUUT VOOR OORLOGSINVALIDEN, OUD-STRIJDERS EN OORLOGSSLACHTOFFERS

Gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, art. 2.

HOOFDSTUK I. Oprichting en opdracht

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, art. 2, 3 en 4.*

§ 1. Er wordt een openbaar organisme ingesteld onder de benaming "Instituut voor Veteranen - Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers", hierna te noemen "het Nationaal Instituut".

§ 2. het Nationaal Instituut ingeschreven in artikel 1, littera B van de wet van 16 maart 1954, betreffende de controle van bepaalde organismen van openbaar nut en is onder de controle geplaatst van de Minister van Defensie, hierna te noemen de minister.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van voornoemde wet, stelt de Koning de nadere regels vast wat betreft de inrichting en de werking van het Nationaal Instituut.

Art. 2 De zetel van het Nationaal Instituut is gevestigd in het administratief arrondissement van Brussel-Hoofdstad, op de plaats aangewezen door de Koning.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wetten van 22 februari 1998, art. 186, 18 mei 1998, art. 2 en 21 april 2007, art. 2.*

Het Nationaal Instituut verleent zowel materiële als morele bijstand aan de oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, opgesomd in artikel 4, in alle levensomstandigheden waarin zij zich bevinden.

Het Nationaal Instituut verleent eveneens hulp aan de verenigingen die de belangen van de in het eerste lid bedoelde personen behartigen.

Daarbij kan het Nationaal Instituut, met het oog op het verzekeren van een goed beheer van tehuizen, ziekenhuisdiensten of residentiediensten bestemd om zijn gerechtigden op te nemen, aanvullend, met het oog op het optimaliseren van zijn bezettingsgraad, de toegang tot tehuizen, ziekenhuisdiensten of residentiediensten verlenen aan niet-gerechtigden.

Het Nationaal Instituut wordt belast met het nemen van initiatieven ter herdenking van de holocaust et ter bestrijding van antisemitisme, racisme, xenofobie en onverdraagzaamheid. Daartoe richt hij in zijn schoot een aparte cel op ter bevordering van de verdraagzaamheid, het burgerschap, de democratie en het respect tussen alle mensen.

Het Nationaal Instituut moedigt bovendien, in het kader van zijn morele opdracht, door het informeren van de openbare opinie, de erkentelijkheid aan ten overstaan van de oorlogsslachtoffers en de verenigingen die hen vertegenwoordigen. Het waakt erover dat de herinnering levendig gehouden wordt aan de gebrachte offers en aan de morele waarden die aan de basis ervan lagen. Te dien einde draagt het Instituut zorg voor de herinnering aan de pijnlijke beproevingen die het land heeft moeten doorstaan.

De Koning stelt voor de toepassing van dit artikel de nadere regels vast.

Art. 4 *Gewijzigd bij: de wetten van 18 mei 1998, art. 3, 22 maart 1999, art. 35, 10 april 2003, art. 5, 13 februari 2004, art. 2, 11 mei 2007, art. 2 en 20 mei 2019, art. 7 (2).*

De opdracht van het Nationaal Instituut strekt zich uit tot:

Oorlog 1914-1918

1. Oorlogsinvaliden. Worden beschouwd als oorlogsinvaliden, de personen die geheel of gedeeltelijk fysisch gehandicapt zijn ten gevolge van een verwonding, een ziekte of een lichaamsgebrek, veroorzaakt of verergerd door oorlogsfeiten te weten:

1.1. De militaire invaliden 1914-1918, gerechtig op een invaliditeitspensioen verleend krachtens de gecoördineerde wetten van 11 augustus 1923, betreffende de militaire pensioenen;

1.2. De Burgerlijke invaliden 1914-1918, gerechtigd op een invaliditeitspensioen verleend krachtens de wet op het herstel te verlenen aan de oorlogsslachtoffers, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 19 augustus 1921;

1.3. De oud-strijders van de oorlog 1914-1918, die aan de voorwaarden voldoen om de vuurkaart te bekomen en waaraan een forfaitaire invaliditeit wet toegekend bij toepassing van artikel 13, § 1 van de wet van 9 juli 1976;

1.4. De politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918, die een gevangenschap van minstens één jaar hebben ondergaan en begunstigd zijn met de rente van de politieke gevangenen van vermelde oorlog, ingesteld door de wet van 7 juli 1964, en die een forfaitaire invaliditeit hebben bekomen in uitvoering van artikel 14, § 1 van de wet van 9 juli 1976.

2. Oud-strijders:

2.1. Worden beschouwd als oud-strijders, de militairen die tussen 4 augustus 1914 en 11 november 1918 aan het land de diensten hebben bewezen, bedoeld in de bepalingen betreffende de militaire invaliditeitspensioenen;

2.2. Worden met de oud-strijders gelijkgesteld de personen die krachtens de artikelen 39 en 40 van het koninklijk besluit van 14 november 1923 een pensioen hadden kunnen bekomen, indien zij als invaliden waren erkend geweest.

3. Politieke gevangenen:

3.1. Worden beschouwd als politieke gevangenen, de personen die aan de voorwaarden voldoen, voorzien bij het koninklijk besluit van 26 december 1930 tot instelling van de medaille van politieke gevangene van de oorlog 1914-1918;

3.2. Worden met de politieke gevangenen gelijkgesteld, de personen die, uit hoofde van een der hierna opgesomde diensten, een ereteken hebben of hadden

kunnen bekomen op voordracht van de bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 april 1919 ingesteld commissie:

3.2.1. medewerking aan een Belgische of geallieerde inlichtingsdienst;

3.2.2. medewerking aan een Belgische wervingsdienst;

3.2.3. poging om de grens over te steken met het doel zich bij het leger te voegen;

3.2.4. hulpverlening aan jonge lui die poogden zich bij het leger te vervoegen, zonder dat voor de bewezen dienst enig vergoeding werd geëist;

3.2.5. verspreiding van vaderlandslievende geschriften, uitgaven of dagbladen die door de vijand waren verboden en waarmee een vaderlandslievend doel werd nagestreefd; deelneming aan het vervoer van clandestiene briefwisseling, zonder dat dit buitengewone voordelen voor de betrekken personen tot gevolg had.

4. Krijgsgevangenen. Worden beschouwd als krijgsgevangenen, de oud-strijders die eervol gevangen genomen werden door de vijand tijdens de oorlog 1914-1918.

5. Weggevoerden. Worden beschouwd als weggevoerden, de personen die zonder overeenstemmende bezoldiging aan de verplichte arbeid onderworpen werden of die er zich voortdurend tegen verzet hebben en die de deportatievergoeding hebben bekomen, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921.

6. Rechthebbenden. Worden beschouwd als rechthebbenden, de weduwen en de minderjarige wezen van de personen die behoren tot een van bovenvermelde categorieën:

6.1. De weduwen, de ascendenten en de wezen, rechthebbenden op een pensioen of een vergoeding op grond van ofwel de gecoördineerde wetten van 11 augustus 1923 betreffende de militaire pensioenen, ofwel de wetten betreffende de herstelvergoedingen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 19 augustus 1921.

Oorlog 1940-1945

7. Oorlogsinvaliden. Worden beschouwd als oorlogsinvaliden, de personen gedefinieerd in categorie 1, te weten:

7.1. De militaire invaliden 1940-1945, gerechtigd op een vergoedingspensioen verleend krachtens de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 betreffende de vergoedingspensioenen;

7.2. De burgerlijke invaliden 1940-1945, gerechtigd op een hertstelpensioen voor burgerlijke oorlogsslachtoffer verleend krachtens de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen;

7.3. De gerechtigden van de wet van 5 februari 1947 betreffende het statuut van de buitenlandse politieke gevangenen, en van de gecoördineerde wetten van 16 oktober 1954 betreffende het statuut van de politieke gevangenen en van hun rechthebbenden, waaraan het voordeel van een forfaitaire invaliditeit werd toegekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 8bis van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 betreffende de vergoedingspensioenen;

7.4. De gerechtigden van de wet van 18 augustus 1947 betreffende het statuut van de krijgsgevangenen 1940-1945 waaraan het voordeel van een forfaitaire

invaliditeit werd toegekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 8quater van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 betreffende de vergoedingspensioenen.

Worden krachtens een bijzondere wet gelijkgesteld met de oorlogsinvaliden 1940-1945, de personen die behoren tot volgende categorieën:

7.5. De invaliden van het expeditiekorps voor Korea, die gerechtigd zijn op een vergoedingspensioen verleend krachtens de wet van 30 mei 1951 door het koninklijk besluit van 26 juni 1951;

7.6. De invaliden tengevolge van schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Kongo, van Rwanda en van Burundi, gerechtigd op een vergoedingspensioen verleend krachtens de wet van 6 augustus 1962 of op een herstelpensioen voor de burgerlijke slachtoffers verleend krachtens de wet van 6 juli 1964, gewijzigd door de wet van 31 maart 1965.

7.7. De militairen die zich in de deelstanden “in militaire bijstand”, "in hulpverlening" of "in operationele inzet" bevonden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 20 mei 1994 betreffende de aanwending van de krijgsmacht, de paraatstelling, alsook betreffende de periodes en de standen waarin de militair zich kan bevinden en deelnamen aan acties in België of in het buitenland, of die lid waren van een Belgisch contingent dat deelnam aan operaties waartoe werd beslist door de Veiligheidsraad der Verenigde Naties.

7.8. De militaire invaliden of invalide rijkswachters die recht hebben op een vergoedingspensioen waarvan het bedrag, krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling, bepaald is op basis van de artikelen 11 of 15 van de wetten betreffende de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948 en met uitsluiting van de bepalingen van de wet van 8 juli 1970 tot invoering van nieuwe voordelen ten gunste van de slachtoffers van de militaire plicht of van een gelijkgestelde plicht.

7.9. de veteranen in de zin van artikel 2 van de wet van 10 april 2003 tot toekenning van de eretitel van veteraan aan sommige personeelsleden van het departement van landsverdediging.

7.10. De gedeporteerde joden en zigeuners die gedeporteerd werden voor een duur van ten minste 6 maanden gedurende de Oorlog 40-45 ten gevolge van de door de bezettende overheid genomen anti-joodse maatregelen, die in België verbleven op 10 mei 1940 en de Belgische nationaliteit niet bezaten op die datum, maar ze nadien hebben, verworven en ze hebben behouden tot 1 januari 2003, en aan wie de toekenning verleend werd van de voordelen ten gunste van de houders van het statuut van politieke gevangene wat de oorlogspensioenen en de oorlogsrenten betreft, krachtens artikel 12 van de wet van 11 april 2003 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de oorlogsslachtoffers.

8. Oud-strijders. Worden beschouwd als oud-strijders, de personen die hebben deel uitgemaakt van een van volgende categorieën, van 10 mei 1940 tot 8 mei 1945, of tot 15 augustus 1945 voor de personen die hebben deelgenomen aan de oorlogsoperaties tegen Japan, of na 3 september 1944 hebben deelgenomen aan oorlogsoperaties buiten het Europese continent:

8.1. De militairen van het landleger, de luchtmacht en de vloot;

8.2. De Belgische militairen en burgers, gemobiliseerd in de kaders van de weermacht van Belgisch Kongo;

8.3. De inlichtings- en actieagenten bedoeld bij de besluitwet van 16 februari 1946, die deze van 1 september 1944 aanvult en vervangt;

8.4. De burgers, die hetzij statutair, hetzij door opeising, aan het gemobiliseerde leger waren toegevoegd;

8.5. De Belgische staatsburgers, militairen of niet-militairen, die in eenheden van al dan niet gewapende arbeiders werden ondergebracht, regelmatig geëncadreerd door en onder bevel van Belgische officieren en onderofficieren, met het oog op het uitvoeren van veldwerken ter beschikking werden gesteld, hetzij van Belgische militaire overheden, hetzij van geallieerde autoriteiten;

8.6. De Belgen die een militaire verbintenis hebben aangegaan in een geallieerde strijdmacht tussen 26 juni 1940 en 3 september 1944;

8.7. Sommige Belgische burgers die vóór 7 juni 1944 organiek verbonden waren aan de BSGB of aan de geallieerde strijdkrachten, te weten de magistraten en de leden van de militaire juridicties en parketten, de militaire aalmoezeniers en de verpleegsters;

8.8. De militairen die deel uitmaakten van het expeditiekorps voor Korea tussen 1 oktober 1950 en 15 september 1954;

8.9. De ontmijners, waarvoor de datum van 8 mei 1945 op 26 augustus 1947 wordt gebracht.

9. Weerstanders:

9.1. Gewapende weerstanders. Worden beschouwd als gewapende weerstanders, de personen die als dusdanig worden erken krachtens de besluitwet van 19 september 1945 betreffende het statuut van de gewapende weerstand;

9.2. Weerstanders door de sluikpers. Worden beschouwd als weerstanders door de sluikpers, de personen die als dusdanig worden erkend krachtens de wet van 1 september 1948 betreffende het statuut van de weerstanders door de sluikpers;

9.3. Burgerlijke weerstanders. Worden beschouwd als burgerlijke weerstanders, de personen die als dusdanig worden erkend krachtens de besluitwet van 24 december 1946 betreffende het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars;

9.4. Weerstanders van de geannexeerde gebieden. Worden beschouwd als weerstanders van de geannexeerde gebieden, de personen die als dusdanig worden erkend krachtens de wet van 21 november 1974 betreffende het statuut van de weerstanders tegen het nazisme in de geannexeerde gebieden.

10. Politieke gevangenen:

10.1. Worden beschouwd als politieke gevangenen, de personen die erkend worden als politieke gevangenen of als gerechtigden van de gecoördineerde wetten van 16 oktober 1954 betreffende het statuut van de politiek gevangenen;

10.2. Worden beschouwd als politieke gevangenen, de vreemdelingen en vaderlandlozen die recht hebben, op de voordelen van de wet van 5 februari 1947 betreffende het statuut van de buitenlandse politieke gevangenen.

11. Krijgsgevangenen. Worden beschouwd als krijgsgevangenen de personen die als dusdanig erkend worden krachtens de wet van 18 augustus 1947, gewijzigd door de wet van 25 februari 1957.

12. Ontsnapten. Worden beschouwd als ontsnapten, de personen die als dusdanig erkend worden krachtens het koninklijk besluit van 11 maart 1975 betreffende het statuut van de ontsnapten van de oorlog 1940-1945.

13. Werkweigeraars. Worden beschouwd als werkweigeraars, de personen die als dusdanig erkend worden krachtens de besluit wet van 24 december 1946 betreffende het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, gewijzigd door de wet van 2 april 1958.

14. Weggevoerden. Worden beschouwd als weggevoerden, de personen die de voordelen genieten van de wet van 7 juli 1953 betreffende het statuut van de weggevoerden voor verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, die de besluitwet van 24 december 1946 opheft.

15. Verplicht ingelijfden bij het Duitse leger. Worden beschouwd als verplicht ingelijfden bij het Duitse leger, de personen die als dusdanig worden erkend krachtens de wet van 21 november 1974 houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger.

16. Rechthebbenden. Worden beschouwd als rechthebbenden, de weduwen en de minderjarige wezen van de personen die behoren tot bovenvermelde categorieën 7 tot 15.

16.1. De weduwen, de ascendenten en de wezen voor zover zij titularissen zijn of titularissen zullen worden van een pensioen of een vergoeding op grond van ofwel de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948, ofwel de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen, voor zover, wet, de toepassing van deze laatste wet betreft, dat het slachtoffer niet kan worden beschouwd als vrijwillig voor de vijand te hebben gewerkt in de zin van artikel 28, 4°.

De meerderjarige oorlogswezen kunnen levenstang aanspraak maken op de morele steun van het Nationaal Instituut. Zij komen bovendien in aanmerking voor de voordelen van de wet van 30 juni 1951 betreffende het toestaan van leningen.

17. De wezen van personen die zijn weggevoerd om raciale redenen evenals de volwassenen en de kinderen die, onderworpen aan de door de bezettende overheid uitgevaardigde maatregelen van rassenvervolging, gedwongen werden in de illegaliteit te leven, begunstigden van het bepaalde in artikel 15, § 1. van de wet van 11 april 2003 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de oorlogsslachtoffers.

Art. 5 De werken, de verenigingen en de private personen die geld ophalen in naam of ten voordele van de personen die aanspraak kunnen maken op het genot van de tussenkomsten van het Nationaal Instituut of van de gezinnen van genoemde personen, staan onder de kontrole van het Nationaal Instituut.

Met uitzondering van de geldinzamelingen gedaan in de loop van vergaderingen, feesten of vertoningen gehouden in private lokalen, en welke op uitnodiging worden

bijgewoond moet voor elke oproep op de publieke vrijgevigheid ten voordele van de personen bedoeld in het eerste lid van dit artikel en van hun gezin, vergunning worden verleend door het college van burgemeester en schepenen, telkens wanneer hiertoe geen ander gezag bevoegd is.

Om het even welke vergunning kan slechts verleend worden dan op het verzoek van het Nationaal Instituut.

Het Nationaal Instituut kontroleert regelmatig de boekhouding van de werken die onder zijn kontrole staan, ten einde de bestemming na te gaan van de gelden die uit de publieke vrijgevigheid voortkomen.

De beheerders van het werk of van de vereniging, of de private personen die gelden hebben ingezameld en deze gelden aan hun bestemming hebben onttrokken, worden door het Nationaal Instituut vervolgd tot terugbetaling van de onttrokken sommen.

HOOFDSTUK II. Inrichting en werking

Art. 6 *Vervangen bij de wet van 10 april 2003, art. 6.*

Het Nationaal Instituut wordt bestuurd door een raad van beheer die bestaat uit:

1° de voorzitter van het Nationaal Instituut;

2° dertig leden waarvan 3 vice-voorzitters. Er is ten minste één Nederlandstalige vice-voorzitter en één Franstalige vice-voorzitter.

Art. 7 De Koning benoemt de voorzitter van het Nationaal Instituut na advies van de raad van beheer.

De voorzitter is een persoon die onafhankelijk staat ten aanzien van de verenigingen die de belangen behartigen van de rechthebbenden van het Nationaal Instituut.

De twee vice-voorzitters worden door de Koning benoemd onder de leden van de raad van beheer, door deze laatste op een dubbeltal voorgedragen.

Art. 8 *Aangevuld bij de wet van 10 april 2003, art. 7.*

De Koning benoemt de leden van de raad van beheer, met dien verstande dat twaalf leden worden benoemd op een dubbeltal voorgedragen door het Contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen, vijf leden op een dubbeltal voorgedragen door het Coördinatiecomité van de verenigingen voor weggevoerden, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers van beide wereldoorlogen en drie leden op voordracht van de Minister. Een lid moet inwoner zijn van een gemeente van het Duits taalgebied.

De raad van beheer kan overeenkomstig de door Koning te stellen nadere regels, in zijn midden afdelingen oprichten voor het onderzoek van bijzondere aangelegenheden.

Tien leden, die behoren tot het personeel van Landsverdediging, worden benoemd op voordracht van de minister. Alle componenten van Defensie zijn vertegenwoordigd onder deze tien leden.

Onder deze tien leden draagt de minister één lid per representatieve organisatie van het militair personeel voor dat hij kiest uit een dubbele lijst die hem door elk van deze representatieve organisaties wordt voorgelegd.

Art. 9 Het mandaat van voorzitter van het Nationaal Instituut, van vice-voorzitter en van lid van de raad van beheer heeft een duur van zes jaar.

Het is hernieuwbaar.

Met uitzondering van de voorzitter, wordt de raad van beheer om de drie jaar voor de helft vernieuwd. De eerste hernieuwing gebeurt door loting gedaan respectievelijk onder de twaalf door het Contactcomité voorgedragen leden en onder de acht andere leden.

Art. 10 In de raad van beheer treden de leden niet op als vertegenwoordigers van de bijzondere belangen van de verenigingen waarvan zij deel uitmaken.

Art. 11 De raad van beheer stelt het huishoudelijk reglement op. Dit treedt in werking na goedkeuring van de Minister.

Art. 12 Onverminderd de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de kontrole op sommige instellingen van openbaar nut:

1° beraadslaagt en beslist de raad van beheer over elk onderwerp bettreffende het Nationaal Instituut en inzonderheid over de inrichting der diensten;

2° doet hij voorstellen aan de Minister betreffende de subsidies die voor de werking van het Nationaal Instituut nodig zijn;

3° wordt hij met de nodige macht bekleed om het vermogen van het Nationaal Instituut te beheren.

Art. 13 De ambtenaar die de leiding heeft van het Nationaal Instituut is voor zijn beheer verantwoording verschuldigd aan de raad van beheer; hij wordt bijgestaan door een adjunct die tot de andere taalrol behoort.

Zij worden benoemd en afgezet door de Koning na advies van de raad van beheer.

Art. 14 Na de raad van beheer gehoord te hebben, kan de Koning gedecentraliseerde sekretariaten oprichten, waarvan een voor het Duitse taalgebied.

Art. 15 De raad van beheer kan gedecentraliseerde comités van advies oprichten, waarvan hij de inrichting en de werking regelt, in het kader van de algemene opdracht van het Nationaal Instituut.

HOOFDSTUK III. Goederen en inkomsten, rechten en verplichtingen

Art. 16 De goederen en de inkomsten van het Nationaal Instituut bestaan uit:

1° de jaarlijkse toelagen van het Rijk;

2° de roerende en onroerende goederen en bezittingen van het NWOS en het NWOI. die overgedragen werden aan her Nationaal Instituut;

3° de roerende goederen en bezittingen, ter beschikking gesteld van het Vast Bureau van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen, die overgedragen werden aan het Nationaal Instituut;

4° de giften van hand tot hand die het Nationaal Instituut ontvangt;

5° de schenkingen en legaten ten voordele van het Nationaal Instituut;

6° de leningen aangegaan met het oog op het vervullen van zijn opdracht.

Art. 17 Elke notaris, bewaarder van een akte van schenking onder levenden of bij testament ten voordele van het Nationaal Instituut, is ertoe gehouden, onder zijn verantwoordelijkheid, de raad van beheer of de voorzitter van het Nationaal Instituut daarover tijdig in te lichten.

Art.. 18 De schenkingen onder levenden worden aanvaard onder voorbehoud van goedkeuring door de Koning. Deze aanvaarding bindt, onder hetzelfde voorbehoud, de schenker zodra hem daarvan kennis is gegeven.

Deze kennisgeving en de eventuele goedkeuring kunnen vastgesteld worden door een eenvoudige verklaring van de schenker, authentiek verklaard onderaan de akte van aanvaarding.

Art. 19 De voorlopige aanvaarding van de schenkingen onder levenden, de kennisgeving van deze aanvaarding en van de goedkeuring van de Koning, de definitieve aanvaarding en de kennisgeving ervan, alsook het verzoek tot aflevering van de legaten, worden gedaan door de voorzitter van het Nationaal Instituut in de vereiste vormen en onder zijn verantwoordelijkheid; hetzelfde geldt voor de overschrijving van de akten op het hypotheekkantoor.

Art. 20 Ingeval een onroerend goed verkregen wordt, bepaalt het besluit van aanvaarding binnen welke termijn het moet vervreemd worden. De verkoop van goederen van het Nationaal Instituut gebeurt bij openbaar opbod, behoudens de uitzonderingen bij koninklijk besluit toegestaan; de verkoopsvoorwaarden worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Minister.

Art. 21 Alle akten en stukken die het Nationaal Instituut opmaakt in uitoefening van zijn bevoegdheid, alle akten, bewijsschriften, kopijen en afschriften afgeleverd aan dat Instituut zijn van zegel- en griffierechten vrijgesteld; zij worden kosteloos geregistreerd wanneer registratie vereist is.

Op de verkrijgingen ten kosteloze of ten bezwarende titel, door het Nationaal Instituut gedaan, zijn, voor de heffing der registratie-, overschrijvings- en erfrechten, dezelfde regels van toepassing als voor de verkrijgingen van gelijke aard, gedaan door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn.

De affiches van het Nationaal Instituut zijn van zegelrechten vrijgesteld,

Het Nationaal Instituut wordt eveneens vrijgesteld van elke belasting of taks ten bate van de provincies of de gemeenten,

HOOFDSTUK IV. Onverenigbaarheden

Art. 22 Er is onverenigbaarheid tussen de hoedanigheid van lid van de raad van beheer van het Nationaal Instituut en die van lid van een gedecentraliseerd Comité van advies.

Er is eveneens onverenigbaarheid tussen de hoedanigheid van personeelslid van het Nationaal Instituut en die van lid van de raad van beheer of van een gedecentraliseerd Comité van advies, of van de Hoge Raad voor Oorlogsinvaliden, Oud-Strijders en Oorlogsslachtoffers waarvan sprake in titel I van deze wet.

De hoedanigheid van personeelslid van het Nationaal Instituut is eveneens onverenigbaar met de uitoefening van een leidinggevende funktie op nationaal niveau in de

representatieve verenigingen van de verschillende kategorieën rechthebbenden van het Nationaal Instituut.

Art. 23 Niemand kan tegelijk lid zijn van de Hoge Raad voorzien bij voornoemd artikel van deze wet, en van de raad van beheer of van een gedecentraliseerd comité van advies.

Het mandaat van de leden van de raad van beheer of van de gedecentraliseerde comités eindigt van rechtswege vanaf hun aanstelling als lid van de Hoge Raad.

Eindigt eveneens van rechtswege, het mandaat van het lid van de Hoge Raad, zodra hij is aangesteld als lid van de raad van beheer van het Nationaal Instituut of van een gedecentraliseerd comité van advies.

HOOFDSTUK V. Strafbepalingen

Art. 24 § 1. Elke inbreuk op de bepalingen van artikel 5 van deze wet wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van 26 tot 100 000 frank, of met één van die straffen alleen, onverminderd de toepassing van zwaardere strafbepalingen.

§ 2. Het is verboden een benaming of een afkorting te gebruiken die verwarring kan stichten met het Nationaal Instituut.

Het is ook eenieder verboden een activiteit te ontplooien die door haar benaming laat veronderstellen dat zij geschiedt namens of onder bescherming van het Nationaal Instituut.

Elke overtreding van de bepalingen van de voorgaande alinea's wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van 26 tot 100 000 frank, of met één van die straffen alleen, onverminderd de toepassing van zwaardere strafbepalingen.

§ 3. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de overtreding voorzien bij dit artikel.

HOOFDSTUK VI. Overgangsbepalingen

Art. 25 Het vermogen van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden en van het Nationaal Werk voor Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers, en de goederen en kredieten ter beschikking van het Vast Bureau van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen, worden overgedragen aan het Nationaal Instituut op het ogenblik van de in werking treding van deze wet, met de verplichting hun oorspronkelijke bestemming in acht te nemen telkens deze duidelijk vast staat.

Vanaf het ogenblik van de overdracht, treedt het Nationaal Instituut in de plaats van die twee openbare instellingen en van het Vast Bureau van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen.

Art. 26 De personeelsleden van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden en van het Nationaal Werk voor Oud-Strijders en Oorlogsslachtoffers worden overgenomen door het Nationaal Instituut, met behoud van hun hoedanigheid, hun graad, hun administratieve anciënniteit en hun geldelijke anciënniteit.

Art. 27 De personeelsleden van het vast secretariaat van het Vast Bureau van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen in dienst op 31 december 1980, worden in vast

dienstverband benoemd bij het Nationaal Instituut in een betrekking die overeenstemt met hun graad op vermelde datum. De Koning bepaalt die overeenstemming. Zij behouden hun anciënniteit en de daaraan verbonden rechten.

Voor het recht op en de berekening van het pensioen worden de prestaties bij het vast secretariaat van het Vast Bureau van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen gelijkgesteld met diensten bewezen bij een afgeschafte instelling van openbaar nut waarvan sprake in artikel 5 van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, en waarvan bevoegdheden door het Nationaal Instituut worden overgenomen.

TITEL II. DE HOGE RAAD VOOR OORLOGSINVALIDEN, OUD-STRIJDERS EN OORLOGSSLACHTOFFERS

HOOFDSTUK I.-Oprichting en opdracht

Art. 28 De "Hoge Raad van de Nationale Werken voor Oorlogsgetroffenen" wordt vervangen door de "Hoge Raad voor Oorlogsinvaliden, Oud-Strijders en Oorlogsslachtoffers", hierna te noemen "De Hoge Raad".

De Koning regelt de inrichting en de werking ervan.

De Hoge Raad ressorteert onder de Minister die de belangen van de oorlogsgetroffenen onder zijn bevoegdheid heeft, hierna te noemen "de Minister".

Art. 29 Behalve in geval van hoogdringendheid wordt de Hoge Raad geraadpleegd betreffende elk voorstel van wet of reglement in verband met heel of een deel van de gemeenschap van de oorlogsgetroffenen.

Hij kan op eigen initiatief voorstellen formuleren en adviezen verstrekken betreffende bovengenoemde gemeenschap.

HOOFDSTUK II. Inrichting en werking

Art. 30 § 1. De Hoge Raad is samengesteld uit 24 leden, met inbegrip van de voorzitter, door de Koning benoemd voor een termijn van zes jaar. Elf leden van de Hoge Raad worden benoemd op een dubbeltal voorgedragen door het Contactcomité van de vaderlandlievende verenigingen; vijf leden worden benoemd op een dubbeltal voorgedragen door her Coördinatiecomité van de verenigingen voor weggevoerden, werkweigeraars en burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen.

De Koning benoemt onder de leden van de Hoge Raad een voorzitter en een vicevoorzitter, van verschillend taalstelsel.

§ 2. De Hoge Raad wordt om de drie jaar voor de helft vernieuwd; de mandaten zijn hernieuwbaar. De eerste hernieuwing gebeurt door loting.

§ 3. De Minister wijst een afgevaardigde aan, die de vergaderingen van de Hoge Raad met raadgevende stem bijwoont.

Andere vertegenwoordigers, door de Ministers afgevaardigd, worden door de Hoge Raad gehoord.

Art. 31 De Hoge Raad beschikt over een secretariaat. Het Nationaal Instituut stelt het nodige personeel ter beschikking voor de werking ervan.

De werkingskosten van de Hoge Raad worden in een afzonderlijke post uitgetrokken op de begroting van de diensten van de Minister.

Art. 32 De Hoge Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op. Dit treedt in werking na goedkeuring van de Minister.

TITEL III. SLOTBEPALINGEN

Art. 33 § 1. De toepassing van deze wet mag niet leiden tot een minder gunstige toestand voor de gerechtigden van het Nationaal Instituut dan deze waarvan zij genoten voor het in werking treden van deze wet, als gerechtigden van het NWOI of het NWOS.

§ 2. De wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en de oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat is eveneens toepasselijk in afwijking van haar artikel 1, eerste lid, op de personen onderworpen aan het Nationaal Instituut, oorlogsgevangenen 1940-1945 die niet genieten van een invaliditeitspensioen of daarmee gelijkgesteld, voor zover zij een krijgsgevangenschap hebben ondergaan van in totaal minstens zes maanden, erkend in het raam van het statuut van 18 augustus 1947, en dat zij de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt op het ogenblik dat de zorgen, waarvoor de vergoeding wordt aangevraagd, worden verstrekt.

Te dien einde stelt de Koning de bijzondere voorwaarden vast die de grenzen, de modaliteiten en de tarieven bepalen, overeenkomstig dewelke het genot van de geneeskundige zorgen op kosten van de Staat wordt verzekerd aan die categorie van personen door het Nationaal Instituut.

De voor de hier bedoelde vergoeding in aanmerking genomen zorgen mogen niet voorafgaan aan de datum van inwerkingtreding van de wet.

Art. 34 *Gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, art. 2.*

Het NWOI en het NWOS zijn van rechtswege opgeheven bij het in werking treden van deze wet. De verwijzingen naar het NWOI en het NWOS in de vigerende wetten en besluiten worden vervangen door de vermelding "Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers".

Art. 35 *Gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, art. 2.*

De Koning kan de bepalingen van deze wet coördineren met de wettelijke bepalingen betreffende het opgeheven NWOI en het opgeheven NWOS, rekening houdend met de uitdrukkelijke of stilzwijgende wijzigingen op het ogenblik van de coördinatie.

Daartoe kan hij:

1° de volgorde, de nummering en de voorstelling van de te coördineren bepalingen wijzigen;

2° de verwijzingen die in deze bepalingen voorkomen wijzigen, om ze in overeenstemming te brengen met de nieuwe nummering;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen van de te coördineren bepalingen, de redactie ervan wijzigen, om ze onderling in overeenstemming te brengen en de eenheid in terminologie te bewerkstelligen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen: "Wetten betreffende Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op ...".

Art. 36 Wijzigt artikel 12 van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946.

Art. 37 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 38 Deze wet treedt in werking na het verstrijken van de derde maand volgend op deze van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

---

[1] Opschrift gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, art. 2.
[2] Inwerkingtreding: 01/01/2015.

Wet van 4 juni 1982
(Staatsblad 17 juni)

tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Gewijzigd bij: *de wetten van 30 juni 1983 (Staatsbl. 26 juli), 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni), de programmawet van 22 december 1989 (Staatsbl. 30 december) en 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus).*

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27.*

§ 1. Kunnen, krachtens de in de volgende artikelen vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, op een pensioenaanspraak maken, de langstlevende echtgenoten en de wezen van:

a) de invaliden van de oorlog 1940-1945, van de mobilisatie 1939-1940 en van de veldtocht in Korea, die gerechtigd zijn op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen;

b) de invaliden van de oorlog 1914-1918, gepensioneerd in toepassing van artikel 7 van de op 11 augustus 1923 gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen.

§ 2. De langstlevende echtgenoten en de wezen van invaliden die aan beide oorlogen hebben deelgenomen kunnen twee onderscheiden pensioenen genieten. De bepalingen van de onderhavige wet worden namelijk op elk pensioen afzonderlijk toegepast.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 23 (1) & 27 en 22 december 1989, art. 288 (1).*

De langstlevende echtgenoot bekomt het bij deze wet voorziene pensioen voor zover:

1° het huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft;

indien het gaat om een in artikel 1, § 1, a, bedoelde invalide die vóór 1 januari 1960 overleden is, wordt de vereiste minimumduur van het huwelijk verminderd met een duur, gelijk aan het verschil tussen 1960 en het jaartal van het overlijden van de invalide zonder dat deze minimumduur kleiner mag zijn dan één jaar;

2° de andere echtgenoot, tijdens de periode van één jaar vóór zijn overlijden, titularis is geweest als oorlogsinvalide van een pensioen vastgesteld op basis van een invaliditeitsgraad van ten minste 10 pct.

Art. 3 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 27.*

De uit de echt gescheiden echtgenoot, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan de echtscheiding uitgesproken werd, alsook de eis van de overleden echtgenoot van tafel en bed gescheiden langstlevende echtgenoot, kan geen aanspraak maken op het pensioen.

Een nieuw huwelijk van de langstlevende echtgenoot brengt voor deze laatste het definitief verlies met zich van zijn pensioenrechten.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 27 en 18 mei 1998, art. 30.*

§ 1. Voor zover zij volle wezen zijn, kunnen de kinderen van de in artikel 1 bedoelde invaliden aanspraak maken op het bij deze wet voorziene pensioen, indien de invalide die voor hen het recht op pensioen opent, aan de in artikel 2, 2°, voorziene voorwaarden heeft voldaan.

Het pensioen wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt hebben en wordt uitbetaald tot de jongste van hen deze leeftijd bereikt heeft.

Voor de wezen die recht geven op kinderbijslag, wordt het voordeel van de bij het eerste en tweede lid gestelde bepalingen behouden boven de leeftijd van 18 jaar en ten laatste tot de leeftijd van 25 jaar.

§. 2. Wordt, voor de toepassing van deze wet, als volle wees beschouwd:

a) de moederloze wees wiens·afstamming van vaderszijde niet bewezen is;

b) de vaderloze wees wiens afstamming van moederszijde niet bewezen is;

c) de halve wees wiens vader of moeder die nog in leven is, geen recht op het pensioen heeft of dit recht verliest ingevolge de bepalingen van de artikelen 3 of 6.

§ 3. Geen wezenpensioen mag worden toegekend zolang er pensioenrechten ten gunste van een langstlevende echtgenoot bestaan.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27.*

Het pensioen kan worden toegekend aan de echtgenoot of aan de kinderen van een persoon die pensioenrechten kan openen en ten aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid werd uitgesproken.

Eventueel wordt aan de betaling van het pensioen een einde gemaakt vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of waarop het bewijs van zijn bestaan wordt geleverd. In dit geval wordt de betaling van het pensioen, die ingevolge de afwezigheid werd geschorst op diezelfde datum hervat zonder navordering van de vervallen termijnen.

Art. 6 De bepalingen van de artikelen 53 en 54, § 3, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn van toepassing op het bij deze wet voorziene pensioen.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 23 (1).*

§ 1. Het bedrag van het pensioen wordt vastgesteld op 44,49 pct. van het bedrag van het vergoedingspensioen overeenstemmend met de invaliditeitsgraad die, op grond van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of vergoedingspensioenen, vergoed werd in hoofde van de invalide op de datum van één jaar vóór die van zijn overlijden.

§ 2. Voor de toepassing van de vorige paragraaf:

- wordt geen rekening gehouden met alle vergoedingen met betrekking tot het pensioen;

- wordt geen rekening gehouden met het voordeel van de wet van 16 maart 1954;

- worden, in het geval van een gerechtigde op een vergoedingspensioen, slechts in aanmerking genomen, de invaliditeitspercentages betreffende de aandoeningen

voortvloeiend uit schadelijke feiten opgelopen tussen 25 augustus 1939 et 25 augustus 1947, beide date inbegrepen, of tijdens de veldtocht in Korea;

- wordt, in het geval van een gerechtigde op een militair pensioen, deze laatste geacht altijd dezelfde graad te hebben gehad, en wordt er slechts rekening gehouden met de invaliditeitspercentages betreffende de aandoeningen voortvloeiend uit schadelijke feiten opgelopen tijdens de dienst en door het feit van de dienst;

- wordt ten hoogste slechts rekening gehouden met een invaliditeit van 95 pct.

§ 3. Indien het pensioen een stijgende of afdalende schaal omvatte op de datum waarvan sprake in de eerste paragraaf, wordt de voor de vaststelling van het pensioenbedrag opgenomen invaliditeitsgraad de graad die bestond of zou hebben bestaan op de ingangsdatum van het laatste chronologisch vastgestelde percentage in het raam van de voornoemde schaal, onverminderd de toepassing nochtans van artikel 37, § 3, 3de lid, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 8 In afwijking van artikel 7, § 1, wordt het bedrag van het pensioen toegekend aan de weduwe van een niet bij de wet van 21 juli 1930 bedoelde invalide van de oorlog 1914-1918, vastgesteld op 80 pct. van het pensioenbedrag dat zou voortvloeien uit de toepassing van het voornoemd artikel, indien de invalide het voordeel van deze wet zou hebben genoten.

Art. 9 De bedragen voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 7 en 8, afgerond op gehele franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 17 en vervangen bij de wet van 18 mei 1998, art. 4.*

Artikel 55bis van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948, is van toepassing op het pensioenbedrag bedoeld in deze wet.

Art. 11 § 1. Het voordeel van het pensioen is afhankelijk van het indienen van een aanvraag die, op straffe van nietigheid, bij ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, moet worden gericht.

§ 2. De Minister beslist over deze aanvraag. Zijn beslissing wordt aan de betrokkene betekend. Zij is vatbaar voor:

1° de in artikel 45, § 4, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene beroepen voor de commissies waarvan sprake in artikel 47, § 1, 2° en 3°, van deze wetten;

2° de herzieningen waarvan de artikelen 40 tot 43 van dezelfde wetten de voorwaarden en modaliteiten bepalen.

De beroepen en herzieningen mogen slechts betrekking hebben op de betwistingen in verband met de toepassing van de onderhavige wet.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 27.*

Het pensioen gaat in:

a) op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend, naargelang van het geval, op het overlijden van de invalide of het overlijden van de langstlevende echtgenoot,

voor zover de aanvraag vóór het einde van de derde maand volgend op die van het overlijden ingediend wordt;

b) op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend, in alle andere gevallen; wanneer een langstlevende echtgenoot zijn rechten op pensioen verliest in toepassing van de artikelen 3, tweede lid, of 6, gaat het wezenpensioen evenwel ten vroegste in op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk het pensioen van de langstlevende echtgenoot niet meer verschuldigd is (2).

Art. 13 De uitbetaling van het pensioen wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de vergoedingspensioenen onderworpen zijn.

Het pensioen wordt vooraf en per kalenderkwartaal betaald. Het wordt verworven per maand; de volle termijn blijft evenwel verworven, indien de uitbetaling geschied is.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 30 juni 1983, art. 46 (3) en 7 juni 1989, art. 27.*

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 1, § 2, mag slechts één enkel weduwnaars-, weduwen- of wezenpensioen toegekend worden krachtens deze wet, de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958, de wet van 8 juli 1970, de wet van 9 maart 1953 of de wetten die betrekking hebben op de vergoeding of op de schadeloosstelling toe te kennen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

In voorkomend geval wordt alleen het hoogste pensioen.

In afwijking van het eerste lid kan een pensioen toegekend krachtens deze wet worden samengevoegd met een uitkering op grond van artikel 5, § 3bis, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend op 19 augustus 1921 of(en) met een pensioen toegekend krachtens artikel 17quater van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

§ 2. Verliezen alle rechten op een oorlogspensioen, de ascendenten en andere ermede gelijkgestelde rechtverkrijgenden van invaliden wier echtgenoot of wezen het bij deze wet voorziene pensioen genoten hebben.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wetten van 7 juni 1989, art. 23 (1) & art. 27 en 18 mei 1998, art. 31.*

§ 1. De onderhavige wet treedt in werking op 1 januari 1982.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 23 (1)*.

§ 3. De echtgenoten en wezen van de in artikel 1 bedoelde invaliden die vanaf 1 januari 1982 overleden zijn, kunnen uit hoofde van deze invalide geen aanspraak maken op het oorlogspensioen voorzien in de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, de wet van 24 april 1958 of die van 8 juli 1970; het voordeel van het pensioen voorzien in artikel 24 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen of in artikel 20 van de wet van 8 juli 1970 blijft niettemin behouden ten gunste van de niet-hertrouwde echtgenoten en wezen.

Art. 16 *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 23 (1)*.

Art. 17 *Vervangen bij de wet van 7 juni 1989, art. 23 (1).*

§ 1. De politieke gevangenen van de oorlog 1940-1945 die tijdens de periode van één jaar voorafgaand aan hun overlijden geen titularis zijn van een vergoedingspensioen vastgesteld op grond van een oorlogsinvaliditeit van minstens 20 pct. en die aan de in artikel 8bis van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorziene voorwaarden voldoen, worden geacht, sedert de datum van één jaar voor die van hun overlijden, het voordeel te hebben genoten van een vergoedingspensioen berekend op grond van een oorlogsinvaliditeit van 20 pct.

Indien de politieke gevangene nochtans overleden is meer dan één jaar na de opening in zijnen hoofde van het recht op de forfaitaire invaliditeit van 20 pct. of van10 pct. voorzien ten voordele van de politieke gevangenen, wordt het eerste lid slechts toegepast voor zover hij op geldige wijze het voordeel van deze forfaitaire invaliditeit heeft aangevraagd.

§ 2. De gevangenen van de oorlog 1940-1945 die geen titularis zijn van een pensioen dat voldoet aan het bepaalde in artikel 2, 2°, van deze wet en die aan de in artikel 8quater van dezelfde samengeordende wetten voorziene voorwaarden, uitgezonderd de voorwaarden betreffende de leeftijd, voldoen, worden geacht, sedert de datum van één jaar voor die van hun overlijden, het voordeel te hebben genoten van een vergoedingspensioen berekend op grond van een oorlogsinvaliditeit van 10 pct.

Indien de krijgsgevangene nochtans overleden is meer dan één jaar na de opening in zijnen hoofde van het recht op de forfaitaire invaliditeit van 10 pct., wordt deze bepaling slechts toegepast voor zover hij op geldige wijze het voordeel van deze forfaitaire invaliditeit heeft aangevraagd.

Art. 18 Indien de invalide overleden is vóór de eerste dag van het burgerlijk kwartaal tijdens hetwelke de onderhavige wet bekendgemaakt werd, gaat het pensioen in, in afwijking van artikel 12b, op de datum die zou voortvloeien uit de toepassing van artikel 12a, voor zover evenwel de pensioenaanvraag vóór het einde van de derde maand volgend op de maand van de bekendmaking wordt ingediend.

---

[1] Inwerkingtreding: 01/07/1989.

[2] In afwijking van artikel 12, b., gaat het pensioen van de weduwe wier echtgenoot vóór 1 januari 1973 overleden is, in op 1 juli 1989 voor zover de pensioenaanvraag op geldige wijze ingediend wordt vóór het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt (zie de wet van 7 juni 1989, art. 24).

[3] Inwerkingtreding: 01/01/1983.

<u>Wet van 4 juni 1982</u>
(Staatsblad 24 juni)

houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, de werkweigeraars, de gedeporteerden, de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

<u>Gewijzigd bij</u>: *de wet van 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus).*

TITEL 1. BEPALINGEN BETREFFENDE DE WEERSTANDERS TEGEN HET NAZISME IN DE INGELIJFDE GEBIEDEN, DE WERKWEIGERAARS, DE GEDEPORTEERDEN EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK I. Wijzigingen aangebracht in de lijfrenten ten voordele van de gedeporteerden en de werkweigeraars en van hun weduwen

Art. 1 In de zin van dit hoofdstuk dient te worden verstaan onder:

a) "De basiswet van de gerechtigden", de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, zoals zij bij latere wetten is of zal worden gewijzigd.

b) "De basiswet van de weduwen", de bepalingen eigen aan de lijfrenten van de weduwen van de gedeporteerden en de werkweigeraars bedoeld in hoofdstuk IV van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden, zoals zij bij latere wetten zijn of zullen worden gewijzigd.

Afdeling I. Instelling van een lijfrente ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden en van hun rechthebbenden.

Art. 2 Het bepaalde bij de basiswet van de gerechtigden en bij basiswet van de weduwen is van toepassing op de weerstanders tegen het nazisme voor zover het bepaalde bij deze wet er niet uitdrukkelijk van afwijkt en onder voorbehoud van de aanpassingen waarin zij voorziet.

Art. 3 Vervangt artikel 4, § 1, 1°, van de basiswet van de gerechtigden.

Art. 4 Wijzigt de twee basiswetten.

Art. 5 Vervangt artikel 39, 1°, van de basiswet van de weduwen.

Art. 6 De volgende afwijking wordt aangebracht in de regelen van kracht in de twee basiswetten inzake ingang van de rente: de aanvraag ingediend door de weerstander tegen het nazisme of door zijn rechthebbenden binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet wordt geacht te zijn ingediend op 31 december 1976 wanneer het een gerechtigde betreft en op 31 december 1976 of binnen de maand volgend op het overlijden van de weerstander tegen het nazisme wanneer het een rechthebbenden betreft.

Die terugwerking kan evenwel niet tot gevolg hebben dat over de periode niet gedekt door de algemene regelen inzake ingang, voordelen kunnen worden toegekend van dezelfde aard als die waarop de belanghebbenden reeds aanspraak hadden kunnen maken zowel in de regeling van de strijders- en gevangenschapsrenten als in de

regeling van de rente voor gedeporteerden en werkweigeraars toepasselijk vóór de inwerkingtreding van deze wet.

Afdeling II. Instelling van een rente ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden en van de werkweigeraars die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht

Art. 7 Voegt in de basiswet van de gerechtigden een artikel 5bis in.

Afdeling III. Bedrag van de rente

Art. 8 Vult artikel 4, § 2, van de basiswet van de gerechtigden aan.

Art. 9 Vervangt artikel 3, 3°, derde lid van de wet van 17 februari 1975 tot wijziging van de basiswet van de gerechtigden en van de basiswet van de weduwen.

Art. 10 Vult artikel 9 van de basiswet van de gerechtigden aan.

Art. 11 Vervangt artikel 11, 2°, tweede lid, van de wet van 15 juli 1976 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de pensioenen en renten voor burgerlijke oorlogsslachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Art. 12 Vult artikel 45, § 1, van de basiswet van de weduwen aan.

Art. 13 Vult artikel 45, § 3, van de basiswet van de weduwen aan.

Afdeling IV. Uitbetaling per jaar van de kleine rentebedragen

Art. 14 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 10.*

§ 1. Elke in de basiswet van de gerechtigden of in de basiswet van de weduwen bedoelde rente waarvan het jaarlijks bedrag, afgezien van de koppeling ervan aan het indexcijfer der consumptieprijzen, lager is dan 3 334 frank, is inzake uitbetaling en, in voorkomend geval, inzake ingangsdatum onderworpen aan de volgende afwijkende bepalingen:

a) De op 1 januari lopende rente wordt uitbetaald voor het volledig burgerlijk jaar waarop ze betrekking heeft, op 1 juli van hetzelfde jaar en enkel aan de gerechtigde die op die datum in leven is.

De rente die op 1 januari of later ingaat, wordt voor het volledige of voor een deel van het burgerlijk jaar waarop ze betrekking heeft, ten vroegste op 1 juli van hetzelfde jaar uitbetaald en enkel aan de gerechtigde die op die datum in leven is;

b) De rente wordt verworven per maand. Nochtans blijft de volle termijn verworven indien de uitbetaling geschied is; indien in dit geval een weduwe- of wezenrente volgt, gaat deze in ten vroegste op de eerste dag van het burgerlijk jaar dat volgt op dat van de bedoelde uitbetaling;

c) De rente toegekend aan de weduwe of aan de wezen van een gerechtigde die vóór 2 juli overleden is en titularis was van een aan de bepalingen van dit artikel onderworpen rente, gaat in op 1 januari van het jaar van het overlijden van deze gerechtigde, indien de aanvraag van de rente ingediend wordt vóór het einde van de maand die volgt op die van het overlijden.

§ 2. Paragraaf 1 van dit artikel heeft uitwerking op 1 januari 1983.

HOOFDSTUK II. Toekenning van een compensatievergoeding aan de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden

Art. 15 § 1. Een compensatievergoeding wordt toegekend aan de weerstanders tegen het nazisme als zodanig erkend bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtscolleges bedoeld bij de voornoemde wet van 21 november 1974.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk slaat de benaming "het statuut" op deze laatste wet en doelt de benaming "de belanghebbende" op de weerstander tegen het nazisme.

§ 2. Het bedrag van die vergoeding wordt vastgesteld als volgt:

1. Wanneer de belanghebbende enkel op basis van artikel 2, 4°, van het statuut is erkend, stemt de vergoeding overeen met zes keert het niet-geïndexeerde jaarbedrag van een fictieve rente van weerstander tegen het nazisme die zou worden toegekend ter uitvoering van Titel I, hoofdstuk I, afdeling 1, van deze wet uitsluitend op basis van de totale periode in aanmerking genomen door de beslissing tot toekenning van het genot van het statuut.

Zij kan in geen geval het bovenbedrag van 5 000 frank overschrijden.

2. Wanneer de belanghebbende erkend is op een andere basis dan die bedoeld in 1°, is dezelfde regel van toepassing voor het berekenen van het bedrag van de vergoeding.

Voor deze is in geen bovenbedrag voorzien.

De vergoeding bedoeld in deze § 2, 2, wordt verhoogd met één derde van haar bedrag voor elk kind van de belanghebbende dat jonger is dan 14 jaar op de begindatum van de periode erkend ter uitvoering van het statuut.

Het aldus bekomen bedrag wordt afgerond op het onmiddellijk lager veelvoud van vier, na weglating van de frankgedeelten.

§ 3. De toekenning van de vergoeding bedoeld in § 2 is ondergeschikt aan de indiening door de belanghebbende van een aanvraag ingediend binnen een termijn van één jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet of, in voorkomend geval, van de beslissing genomen ter uitvoering van het statuut wanneer deze na die datum is genomen.

Art. 16 § 1. Wanneer de belanghebbende overleden is vóór de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 15, § 3, kunnen aanspraak maken op het genot van de vergoeding:

1° de langstlevende echtgenoot, niet gescheiden van tafel en bed op verzoek van de belanghebbende, voor zover het huwelijk werd aangegaan vóór 1 juli 1961, hij niet herhuwd is of weduwnaar of gescheiden geworden is na nieuw huwelijk op de datum van de aanvraag bedoeld in § 2 en niet valt onder één van de redenen van uitsluiting bedoeld in artikel 3 van het statuut;

2° bij gebreke van een zodanige langstlevende echtgenoot, het of de nog in leven zijnde kind(eren) in aanmerking genomen bij artikel 12, § 4, 2°, eerste lid, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden voor zover het of die kind(eren) niet vallen onder één van dezelfde bovenbedoelde redenen van uitsluiting.

§ 2. De toekenning van de vergoeding is ondergeschikt aan de indiening van een aanvraag binnen dezelfde termijnen als die bedoeld in artikel 15, § 3.

Wanneer er verscheidene kinderen zijn die voldoen aan de vereisten om de vergoeding te genieten, wordt deze hun gezamenlijk uitgekeerd.

De aanvraag ingediend door één van die kinderen geldt voor al de kinderen nog in leven op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

De aanvraag ingediend door de langstlevende echtgenoot die niet voldoet aan de vereisten om de vergoeding te genieten ter uitvoering van dit artikel of door één van de kinderen dat zich in dezelfde toestand bevindt, geldt, in voorkomend geval, voor de rechthebbende(n) die aan genoemde vereisten voldoen.

Art. 17 Voor de berekening van het bedrag van de vergoeding bedoeld in artikel 15, § 2, wordt een totale periode van weerstand tegen het nazisme van minder dan 180 dagen, doch van minstens negentig dagen gelijkgesteld met een semester.

Voor de berekening van de vergoeding bedoeld in artikel 15, § 2, 2, wordt de periode van weerstand tegen het nazisme geacht zich uit te strekken over ten minste zes semesters wanneer het overlijden van de belanghebbende aanleiding heeft gegeven, wegens zijn toeschrijving aan de weerstand tegen het nazisme, tot een beslissing tot toekenning van het recht op een pensioen van rechthebbende ter uitvoering van de voornoemde wet van 15 maart 1954 of van de gecoördineerde wetten van 5 oktober 1948 op de vergoedingspensioenen.

Art. 18 Wanneer de belanghebbende of de rechthebbende bedoeld in artikel 16, die een aanvraag heeft ingediend, overlijdt vóór het nemen van de beslissing uitspraak doende over het recht op vergoeding, wordt de procedure slechts voortgezet indien de meest gerede erfgenaam bij de Minister een gedingshervatting indient binnen een termijn van twaalf maanden te rekenen van het overlijden.

Art. 19 De vergoeding wordt toegekend door de Minister.

Zij wordt in één keer uitbetaald door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen aangebracht in de statuten van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, van de werkweigeraars en van de gedeporteerden

Afdeling I. Bepalingen in verband met het statuut van de weerstanders tegen het nazisme

Art. 20 Vervangt artikel 1, § 1, van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden.

Art. 21 Vervangt artikel 6, § 3, b, van dezelfde wet van 21 november 1974.

Art. 22 Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met de artikelen 20 en 21 van deze wet worden herzien op verzoek van de belanghebbenden. De aanvraag tot herziening moet worden ingediend binnen een termijn van zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de voornoemde wet.

Art. 23 Voegt in dezelfde wet van 21 november 1974 een artikel 5bis in.

Afdeling II. Bepalingen betreffende de statuten van de gedeporteerden en van de werkweigeraars

Art. 24 Vervangt artikel 6, tweede en derde lid van de wet van 2 april 1958 tot wijziging wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht.

Art. 25 Wijzigt artikel 15, tweede lid, van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der gedeporteerden tot de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en intrekking van de besluitwet van 24 december 1946.

Art. 26 De uitvoerbare beslissingen van onontvankelijkheid getroffen vóór de inwerkingtreding van deze wet ter uitvoering van artikel 6, tweede en derde lid, van de voornoemde wet van 2 april 1958 of van artikel 15, tweede lid, van de voornoemde wet van 7 juli 1953, kunnen worden herzien op initiatief van de Minister.

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN BEIDE OORLOGEN EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Afdeling I. Wijzigingen in de enige bedragen van de pensioenen voor invaliden

Art. 31 Vult artikel 6bis van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aan.

Afdeling II. Instelling van een vergoeding tot aanvulling van het pensioen van de invalide tegen 100 pct.

Art. 32 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 6ter in.

Afdeling III. Opheffing van de vijfjaarlijkse herziening in het merendeel der gevallen

Art. 33 § 1. Vult artikel 8, § 1 van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

§ 2. Oorspronkelijke beslissingen tot toekenning van het pensioen die in niet overeenstemming met § 1 van dit artikel een herziening van een invaliditeitspercentage hebben voorgeschreven ter uitvoering van artikel 8, § 1 van de voornoemde wet van 15 maart 1954, worden herzien bij beslissing uitgesproken door de Minister, zonder bemiddeling van de Invaliditeitscommissies, voor zover een uitvoerbare beslissing tot herziening van het invaliditeitspercentage nog niet is tot stand gekomen.

§ 3. Evenwel worden de procedures tot herziening van het invaliditeitspercentage niet in overeenstemming met voornoemde § 1 van dit artikel, aan de gang op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet en die op dat ogenblik reeds aanleiding hebben gegeven tot een aanvraag voor onderzoek door de Gerechtelijk Geneeskundige Dienst, voortgezet ter uitvoering van de vroegere bepalingen met inachtneming van de volgende afwijking: in geval van vermindering van het totale invaliditeitsbedrag aan het licht gebracht door het onderzoek blijft het pensioen vastgesteld op het totale invaliditeitspercentage erkend bij de beslissing tot toekenning van het pensioen.

Afdeling IV. Wijzigingen betreffende de enige bedragen van de speciale vergoedingen

Art. 34 Wijzigt artikel 10ter van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Afdeling V. Instelling aan een aanvullende vergoeding ten voordele van de weduwen houders van een pensioen tegen het maximumbedrag

Art. 35 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 17ter in.

TITEL III. SLOTBEPALINGEN

Art. 36 Aanvragen en aanvragen tot herziening waarin voorzien bij deze wet om de erin opgenomen maatregelen te kunnen genieten, zijn persoonlijk; behoudens andersluidend voorschrift moeten zij worden gericht aan de Minister die de belangen van de oorlogsgetroffenen onder zijn bevoegdheid heeft.

Aanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn geldig voor zover de belanghebbende in leven is op het ogenblik van die inwerkingtreding; zij worden geacht te zijn ingediend op de datum van deze.

Art. 37 § 1. De nieuwe enige bedragen voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34 en 35 van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden vastgesteld bij koninklijk besluit. Voor de toepassing van de voornoemde artikelen worden de door het Rekenhof en de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen gehouden boeken ambtshalve gewijzigd.

De pensioenachterstallen voortvloeiend uit de bij die artikelen bedoelde wijziging van de bedragen zijn evenwel slechts verschuldigd indien de pensioengerechtigde in leven is op de datum van 1 juli 1982.

§ 2. De bedragen van de renten voor gedeporteerden en hun weduwen niet in overeenstemming met de nieuwe bedragen vastgesteld bij de artikelen 8 tot 13 van deze wet, worden ambtshalve herzien door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen.

De achterstallen van de renten voor gedeporteerden en hun weduwen voortvloeiend uit de bij die artikelen bedoelde wijziging van de bedragen zijn evenwel slechts verschuldigd indien de rentegerechtigde in leven is op de datum van 1 juli 1982.

§ 3. De compensatievergoeding bedoeld in de artikelen 15 tot 19 in deze wet wordt voor de toepassing van artikel 36 van de voornoemde wet van 15 maart 1954 gelijkgesteld met de vergoedingen bedoeld in dat artikel.

Art. 38 § 1. Onder de bewoordingen "De Minister" gebruikt in dient, behoudens andersluidende bepaling te worden verstaan "De Minister die de belangen van de oorlogsgetroffenen onder zijn bevoegdheid heeft".

§ 2. De Minister kan de hem bij deze wet toegekende bevoegdheid, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan één of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

Wet van 30 juni 1983
(Staatsblad 26 juli)

tot aanvulling van de wetgeving betreffende de aan de oorlogsslachtoffers toegekende pensioenen en renten.

Gewijzigd bij: *de wet van 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni).*

BOEK I. MAATREGELEN BETREFFENDE DE MILITAIRE SLACHTOFFERS EN GELIJKGESTELDEN VAN BEIDE OORLOGEN

TITEL I. BEPALINGEN BETREFFENDE DE OORLOGSPENSIOENEN

HOOFDSTUK I. Pensioenverhogingen

Sectie 1. Nieuwe etappes in de concretisering van het principe van de onderlinge verhouding

Art. 1 § 1. De bedragen van de vergoedingspensioenen toegekend voor een invaliditeit van minder dan 100 pct. aan de in artikel 1 van de wet van 9 juli 1976 bedoelde invaliden worden, met uitwerking op 1 april 1983, verhoogd met een quotiteit die gelijk is aan 25 pct. van het verschil dat op 31 maart 1983 verkregen wordt. door het pensioen-. bedrag overeenstemmend met de invaliditeitsgraad af te trekken van het bedrag dat zou voortvloeien uit de vermenigvuldiging van deze zelfde graad - uitgedrukt in honderdsten van de eenheid - met het pensioenbedrag toegekend voor een invaliditeit van 100 pct. aan een bij de wet van 21 juli 1930 bedoelde soldaat van de oorlog 1914-1918 die geen groot-invalide is.

Voor de berekening van het bedoelde verschil wordt:

- in de gevallen van geamputeerden rekening gehouden met het voordeel van de wet van 16 maart 1954;

- geen rekening gehouden met al de vergoedingen met betrekking tot de pensioenen.

§ 2. Vanaf 1 april 1984 wordt de in § 1 voorziene quotiteit op 50 pct. gebracht.

Art. 2 De bedragen van de pensioenen toegekend in toepassing van artikel 7 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen aan de invaliden van de oorlog 1914-1918 begunstigden van de wet van 21 juli 1930, worden, met uitwerking respectievelijk op 1 april 1983 en 1 april 1984, gebracht op bedragen die ten minste gelijk zijn aan de bedragen die in artikel 1 voor eenzelfde invaliditeitsgraad voorzien zijn.

Art. 3 § 1. De bedragen van de pensioenen toegekend voor een invaliditeit van minder dan 100 pct. aan de soldaten van de oorlog 1914-1918 die een pensioen bekomen hebben op grond van het voormalig artikel 12 van de voornoemde samengeordende wetten worden, met uitwerking op 1 april 1983, verhoogd met een quotiteit die gelijk is aan 25 pct. van het verschil dat op 31 maart 1983 bekomen wordt door het pensioenbedrag overeenstemmend met de invaliditeitsgraad af te trekken van het bedrag dat zou voortvloeien uit de vermenigvuldiging van deze zelfde graad – uitgedrukt in honderdsten van de eenheid - met het pensioenbedrag toegekend· aan een soldaat met een invaliditeit van 100 pct. die een pensioen bekomen heeft in toepassing van voornoemd artikel 12.

Voor de berekening van het bedoelde verschil wordt:

- in de gevallen van geamputeerden rekening gehouden met het voordeel van de wet van 16 maart 1954;

- geen rekening gehouden met al de vergoedingen met betrekking tot de pensioenen.

§ 2. Vanaf 1 april 1984 wordt de in § 1 voorziene quotiteit op 50 pct. gebracht.

Art. 4 De pensioenbedragen toegekend aan de invaliden met een hogere graad dan die van soldaat die een pensioen bekomen hebben op grond van voornoemd artikel 12, worden, met uitwerking respectievelijk op 1 april 1983 en 1 april 1984, gebracht op bedragen die ten minste gelijk zijn aan de bedragen die in artikel 3 voor eenzelfde invaliditeitsgraad voorzien zijn.

Art. 5 De in artikel 1 toegekende verhogingen komen niet in aanmerking voor de toepassing van artikel 10, § 5, van de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Sectie 2. Verhoging van de pensioenen van de groot-invaliden

Art. 6 Het bedrag van het pensioen toegekend aan een groot·invalide van de oorlog 1914·1918 begunstigde van de wet van 13 mei 1929 en titularis van een pensioen berekend op grond van een invaliditeit van 100 pct. tot 200 pct., wordt gebracht op een bedrag dat ten minste gelijk is aan 110 pct. van het pensioenbedrag dat toegekend wordt, voor eenzelfde graad en invaliditeitspercentage, aan een invalide van de oorlog 1914-1918 begunstigde van de wet van 21 juli 1930 maar niet bedoeld bij die van 5 mei 1936.

Art. 7 Vervangt artikel 5 van de wet van 12 juli 1979 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandslievende plicht.

Art. 8 De artikelen 6 en 7 treden in werking op 1 januari 1983.

HOOFDSTUK II. Toekenning van een forfaitaire invaliditeit van 10 pct. aan de oorlogsgeamputeerden

Art. 9 Dit hoofdstuk is van toepassing:

a) op de invaliden van de oorlog 1940-1945, van de mobilisatie 1939-1940 en van Veldtocht in Korea, begunstigden van artikel 12, a) van de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948, titularissen van een pensioen vastgesteld op basis van een invaliditeit lager dan 100 pct.;

b) op de oorlogsinvaliden 1914-1918 begunstigden van de wet van 5 mei 1936, titularissen van een pensioen vastgesteld op basis van een invaliditeit lager dan 100 pct. en·toegekend in toepassing van artikel 7 van de wetten op de militaire pensioenen, gecoördineerd op 11 augustus 1923.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 7 juni 1989, art. 22 (1).*

§ 1. Aan de totale invaliditeitsgraad zoals die, naargelang het geval, voortvloeit uit de bepalingen van artikel 9, § 3 of § 5, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen of van artikel 31 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, wordt toegevoegd:

- 5 pct., zo de in artikel 9 bedoelde persoon een pensioen geniet vastgesteld op basis van een invaliditeit van 95 pct.;

- 10 pct., zo de vergoede invaliditeit gelijk is aan of lager is dan 90 pct.

§ 2. Aan de totale invaliditeitsgraad zoals die voortvloeit uit de toepassing van § 1, wordt toegevoegd:

- 5 pct., zo deze totale graad gelijk is aan 95 pct.;·

- 10 pct., zo deze totale graad gelijk is aan 90 pct.

Art. 11 Het bijkomend invaliditeitspercentage voortvloeiend uit de toepassing van artikel 10 wordt ambtshalve toegekend door de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren. Deze laatste beslist op stukken en zijn beslissing wordt aan de betrokkene betekend. Zij is vatbaar voor de beroepen voorzien in artikel 45, § 4, van de voormelde wetten op de vergoedingspensioenen, alsook voor de herzieningen waarvan de artikelen 40 tot 43 van dezelfde wetten de voorwaarden en modaliteiten bepalen. Die beroepen en herzieningen mogen slechts betrekking hebben op de betwistingen in verband met de toekenning van het bijkomend invaliditeitspercentage.

Art. 12 De artikelen 9 tot 11 treden in werking op 1 januari 1984.

HOOFDSTUK III. Pathologie van de krijgsgevangenen die in de mijnen en de groeven gewerkt hebben

Art. 13 § 1. Vanaf 1 januari 1984 en onder voorbehoud van de toepassing van artikel 8quinquies van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948, wordt de bij artikel 8quater van dezelfde wetten voorziene forfaitaire invaliditeit van 10 pct. op 20 pct. gebracht wanneer de krijgsgevangene tijdens een totale duur van ten minste één jaar deel heeft uitgemaakt van een "kommando" bestemd voor arbeid in de mijnen of groeven.

Het bewijs dat de betrokkene er deel van uitmaakte en de duur ervan kunnen door elk rechtsmiddel geleverd worden.

§ 2. De Koning bepaalt de lijst der mijnen en groeven die aanleiding geven tot de toepassing van paragraaf 1 met voor elk een nauwkeurige bepaling van de plaats, het nummer van het "kommando" bestemd voor arbeid in deze mijn of groeve, alsook het nummer van de Stalag waarvan dit "kommando" afhing.

Art. 14 § 1. Het genot van het bij artikel 13 toegekende voordeel is afhankelijk van een aanvraag die, op straffe van nietigheid, bij ter post aangetekend schrijven aan de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, dient te worden gericht.

Dit voordeel gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag en ten vroegste op 1 januari 1984.

§ 2. De Minister beslist over de aanvraag overeenkomstig het met redenen omkleed advies van de Commissie voor vergoedingspensioenen betreffende de twee volgende punten:

1. heeft de betrokkene deel uitgemaakt van een "kommando" waarvan sprake in artikel 13?;

2. bereikt de duur hiervan minimum één jaar?

De aanvrager wordt door de Commissie gehoord, indien hij zulks wenst of indien de Commissie zulks nuttig acht.

§ 3. De beslissing van de Minister, vergezeld van het door de Commissie uitgebrachte advies, wordt aan de betrokkene betekend.

Zijn is vatbaar:

1° voor de beroepen voorzien in artikel 45, § 4, van de voormelde samengeordende wetten, voor de Commissie waarvan sprake in artikel 47, § 1, 2°, van deze wetten;

2° voor de herzieningen waarvan de artikelen 40 tot 43 van dezelfde wetten de voorwaarden en modaliteiten bepalen.

De beroepen en herzieningen mogen slechts betrekking hebben op de betwistingen in verband met de toepassing van artikel 13 van deze wet.

§ 4. In afwijking van voormeld artikel 47, § 1, 1° en 2°, kan de Koning, wanneer de bevoegde commissies handelen in het kader van de uitvoering van dit hoofdstuk, de samenstelling ervan wijzigen door het lid hoger officier en het lid oorlogsinvalide te vervangen door twee andere leden waarvan Hij de titels of de hoedanigheden die voor elk, van hen vereist zijn, bepaalt.

HOOFDSTUK IV. Wijziging van de herzieningsprocedure van de pensioenen in geval van verergering

Art. 15 Vervangt de §§ 2 en 3 van artikel 37 van de wetten op de vergoedingspensioenen, gecoördineerd op 5 oktober 1948.

Art. 16 Voegt in artikel 37 van de voormelde samengeordende wetten een paragraaf 4 in.

Art. 17 Vervangt littera a) van 3° van artikel 42 van dezelfde wetten.

Art. 18 De door de artikelen 15 tot 17 aangebrachte wijzigingen zijn van toepassing op de herzieningsaanvragen wegens verergering ingediend vanaf de eerste dag van de maand volgend op die van de bekendmaking van de wet.

HOOFDSTUK V. Afschaffing van de vijfjaarlijkse herziening voor de invaliden van Korea

Art. 19 § 1. Vanaf de bekendmaking van de onderhavige wet en in afwijking van artikel 16, eerste lid, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt het invaliditeitspensioen verleend voor een schadelijk feit bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 1 van 26 juni 1951, definitief toegekend. De in artikel 18 van de voornoemde wetten voorziene mogelijkheid om een afdalende of stijgende schaal vast te stellen, blijft niettemin behouden.

§ 2. Paragraaf 1 is niet toepasselijk op de aanvragen tot pensioen of tot herziening waarvan de uitwerking zich vóór 1 januari 1978 situeert.

Art. 20 § 1. In afwijking van artikel 16, tweede lid, van de voormelde samengeordende wetten, en voor zover de desbetreffende periodieke herziening na 31 december 1982 plaatsvindt, wordt het voorlopig pensioen, verleend voor een in artikel 19 bedoeld schadelijk feit en voortvloeiend uit een beslissing genomen vóór de bekendmaking van de onderhavige wet, met uitwerking op de ingangsdatum ervan en ten vroegste op 1 januari 1983, in een definitief pensioen omgezet. Indien, in toepassing van artikel 18 van dezelfde samengeordende wetten, dit voorlopig pensioen evenwel een afdalende of stijgende schaal omvat, geschiedt deze omzetting door als vergoede

invaliditeitsgraad het laatste chronologisch vastgestelde percentage te behouden, met uitwerking op de ingangsdatum van dit percentage.

§ 2. De Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren, verricht de omzetting waarvan sprake in de vorige paragraaf door een aan de betrokkene betekende beslissing. Deze beslissing is vatbaar voor de beroepen voorzien in artikel 45, § 4, van de hogervermelde samengeordende wetten, evenals voor de herzieningen waarvan de artikelen 40 tot 43 van dezelfde wetten de voorwaarden en modaliteiten bepalen. Die beroepen en herzieningen mogen slechts betrekking hebben op de betwistingen in verband met de toepassing van de eerste paragraaf.

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE DE OORLOGSRENTEN

Inaanmerkingneming voor de vrijwilligers van de oorlog 1940-1945 van de tijd verstreken tussen de datum van de ondertekening van de dienstverbintenis en de datum van de daadwerkelijke indiensttreding

Art. 21 Vervangt artikel 6, 1°, e), van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen.

Art. 22 § 1. Het genot van de rente voortvloeiend uit de in artikel 21 voorziene wijzigingen is afhankelijk van een aanvraag ingediend bij de Minister tot wiens bevoegdheid de vergoedingspensioenen behoren.

§ 2. Deze rente gaat in:

- op 1 januari 1982, wanneer de aanvraag ingediend wordt vóór het einde van de derde maand volgend op die van de bekendmaking van deze wet;

- op de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening van de aanvraag, in de andere gevallen;

dit alles onverminderd de leeftijdsvoorwaarde bedoeld in de artikelen 6 en 7 van de voornoemde wet van 24 april 1958 en in artikel 40 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht, voorwaarde die beoordeeld wordt op de eerste dag van de maand volgend op die van de verjaardag.

Art. 23 Vervangt artikel 8, § 3, van de voornoemde wet van 24 april 1958.

Art. 24 Voegt in artikel 25 van de wet van 3 juni 1982 tot inlassing van nieuwe beschikkingen in de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers een § 2 in.

TITEL III. BEPALINGEN BETREFFENDE DE RUST- EN OVERLEVINGSPENSIOENEN TEN LASTE VAN DE OPENBARE SCHATKIST

Art. 25 Vult artikel 73, § 1, 7°, van de op 11 augustus 1923 samengeordende wetten op de militaire pensioenen aan.

Art. 26 Wijzigt § 1, 13°, eerste lid, van hetzelfde artikel.

Art. 27 Vult artikel 73bis van dezelfde samengeordende wetten aan.

Art. 28 § 1. De op de datum van de bekendmaking van deze wet lopende pensioenen worden herzien op aanvraag van de betrokkenen, rekening houdend met de maatregelen die het voorwerp uitmaken van de artikelen 25 tot 27 als het gaat om rustpensioenen, en van de artikelen 25 en 26 als het gaat om overlevingspensioenen, en op voorwaarde, in dit laatste geval, dat de begunstigden van de statuten in kwestie vóór 1 augustus 1955 in dienst getreden zijn.

Deze aanvraag dient gericht te worden per aangetekend schrijven aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Administratie der Pensioenen behoort.

Zij heeft uitwerking:

1° op de ingangsdatum der pensioenen maar ten vroegste op 1 januari 1982 wat betreft het voordeel van artikel 25, op 1 september 1980 wat betreft het voordeel van artikel 26 en op 1 januari 1983 wat betreft het voordeel van artikel 27, voor zover deze aanvraag, in elk van deze gevallen, ingediend werd vóór het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt;

2° op de eerste dag van de maand volgend op die van de indiening ervan, indien deze na de voormelde termijn werd ingediend.

§ 2, De herziening wordt uitgevoerd volgens de hierna bepaalde modaliteiten:

a) indien het een rustpensioen betreft, dan wordt het nominale bedrag, van kracht op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het nominale bedrag dat het pensioen aanvankelijk zou bereikt hebben indien het zou vastgesteld zijn rekening houdend met de bepalingen van de artikelen 25 tot 27, en het oorspronkelijke nominale bedrag;

b) indien het een weduwepensioen betreft, dan wordt het nominale bedrag, van kracht op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd, en afgezien van de verhogingen uit hoofde van het bestaan van kinderen, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale pensioenbedrag zou hebben gediend indien er rekening gehouden was geweest, voor hun enkelvoudige duur, met periodes voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 25 en 26, en het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale bedrag heeft gediend;

c) indien het een wezenpensioen betreft, dan wordt het nominale bedrag van het theoretisch weduwepensioen dat dient tot grondslag van de berekening ervan, dat van kracht is op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd, en afgezien van de verhoging voor de vierde en volgende wezen, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale bedrag van dit theoretisch pensioen zou hebben gediend indien er rekening gehouden was geweest, voor hun enkelvoudige duur, met periodes voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 25 en 26, en het percentage dat voor de vaststelling van dit oorspronkelijke nominale bedrag heeft gediend.

De in het voorgaande lid bedoelde verhoudingen worden vastgesteld tot en met de vierde decimaal. Om ze te bepalen wordt er in voorkomend geval rekening gehouden met de wijzigingen in de duur der in aanmerking te nemen diensten, die tussen de ingangsdatum van het pensioen en de datum waarop de herziening is uitgevoerd, hebben plaatsgevonden.

Art. 29 Vult artikel 4 van de wet van 24 april 1958 tot regeling van het aanrekenen, inzake militaire pensioenen wegens diensttijd, van de tijdens de oorlog 1940-1945 en de Koreaanse veldtocht volbrachte diensten aan.

BOEK II. MAATREGELEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN BEIDE OORLOGEN EN HUN RECHTHEBBENDEN

TITEL I. WIJZIGINGEN IN DE WETTEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN DE OORLOG 1940-1945 EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK I. Wijzigingen aangebracht binnen het raam van de huidige pensioenregeling

Art. 30 Vult artikel 6bis van de wet van 15 maart 1954, betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aan.

Art. 31 Wijzigt artikel 13, § 1, eerste lid van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 32 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 16ter in.

Art. 33 Wijzigt artikel 17ter van dezelfde wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK II. Wijzigingen aangebracht in de huidige pensioenregeling door de instelling van een weduwen- of wezenpensioen toegekend in verhouding tot het invaliditeitspercentage van het slachtoffers

Art.34 Vervangt artikel 12, § 4, 3°, eerste lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 35 Voegt in dezelfde wet van 15 maart 1954 een artikel 17quater in.

Art. 36 Vult artikel 20, § 4 van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

TITEL II. WIJZIGINGEN IN DE WETTEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN DE OORLOG 1914-1918 EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK I. Wijzigingen aangebracht binnen het raam van de huidige pensioenregeling

Art. 37 Wijzigt artikel 5, § 2, 1°, b), van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 38 Wijzigt artikel 5, § 7 in dezelfde gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921.

HOOFDSTUK II. Wijzigingen aangebracht in de huidige pensioenregeling door de instelling van een weduwen- of wezenpensioen toegekend in verhouding tot het invaliditeitspercentage van het slachtoffer

Art. 39 Voegt in dezelfde gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921 een artikel 5, § 3bis, in.

TITEL III. SLOTBEPALINGEN

Art. 40 Uitvoerbare beslissingen niet in overeenstemming met de artikelen 30, 32 en 33, § 4, van deze wet worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op de indiening ervan. De aanvraag tot herziening ingediend vóór 1 januari 1984 heeft evenwel uitwerking op 1 oktober 1983.

Art. 41 Pensioensaanvragen om in aanmerking te komen voor het genot van de artikelen 35 of 39 van deze wet ingediend vóór het verstrijken van een termijn van 90 dagen ingaande de dag waarop deze wet in werking treedt worden geacht te zijn ingediend binnen de maand van het overlijden

Art. 42 Artikel 35 van deze wet waarbij een artikel 17quater wordt ingevoegd in de voornoemde wet van 15 maart 1954 is niet van toepassing op de weduwen en wezen van slachtoffers van een schadelijk feit als bedoeld in de wet van 6 juli 1964, gewijzigd bij de wet van 31 maart 1965, waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Art. 43 § 1. Onder de bewoordingen "De Minister" gebruikt in dit Boek dient te worden verstaan "De Minister die de belangen van de oorlogsgetroffenen onder zijn bevoegdheid heeft".

§ 2. De Minister kan de hem bij dit Boek toegekende bevoegdheid, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan één of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren.

BOEK III. GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN VOOR DE MILITAIRE EN DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS

Art. 44 De pensioen- of toelageachterstallen voortvloeiend uit de in de artikelen 1 tot 4, 6, 7, 31, 33, §§ 1 en 2, 37 en 38 zijn slechts verschuldigd indien de begunstigde van het pensioen of de toelage op de datum van l oktober 1983 in leven is.

Art. 45 De nieuwe pensioen- en toelagebedragen voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 1 tot 4, 6, 7, 30 tot 35 en 37 tot 39, afgerond op gehele franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden bij koninklijk besluit vastgesteld. Wat de pensioenen van de oorlog 1914-1918 betreft bedoeld in Boek I, beschikt de Koning evenwel over de mogelijkheid om de bedragen waarvoor geen uitbetaling verricht werd, niet meer vast te stellen.

De door het Rekenhof, de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen en het Ministerie van Financiën bijgehouden boeken worden zo nodig ambtshalve gewijzigd.

Art. 46 Vult artikel 14, § 1, van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogswezen aan.

Art. 47 § 1. Ten einde tot de financiering van ·de regeling inzake geneeskundige verzorging ingesteld bij de wet van 1 juli 1969 ten behoeve van de oorlogsinvaliden en -wezen bij te dragen, wordt op de in het tweede lid bedoelde uitkeringen een tijdelijke solidariteitstussenkomst ingevoerd gelijk aan het verschil tussen:

1° enerzijds, het bedrag van de uitkering geïndexeerd overeenkomstig· de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij

sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 178 van 30 december 1982;

2° anderzijds, het bedrag van dezelfde uitkering geïndexeerd hetzij op basis, van de spilindex 174,36, hetzij op basis van de spilindex waarvan de rang twee eenheden lager is dan de rang van de uit de toepassing van de voornoemde wet van 1 maart 1977 voortvloeiende spilindex; slechts de laagste tussenkomst wordt geheven.

Onder uitkeringen in de zin van dit artikel dient te worden verstaan de pensioenen, toelagen, uitkeringen, en vergoedingen uitbetaald aan de oorlogsinvaliden door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen, met uitsluiting van de mutilatie- amputatie-vergoedingen en de bijzondere vergoeding voor de hulp van een derde persoon.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, 1ste lid, 2°, wordt voor het jaar 1983 de spilindex 174,36 door de spilindex 167,59 vervangen in de gevallen van per semester uitbetaalde uitkeringen.

§ 3. De opbrengst van de solidariteitstussenkomsten is uitsluitend bestemd om het in de eerste paragraaf bepaalde doel te verwezenlijken en wordt gestort op de postcheckrekening van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, ten laatste binnen de drie maanden die volgen op de uitvoeringsdatum van de betaling

§ 4. Dit artikel treedt in werking op 1 juli 1983 en wordt afgeschaft op de datum vastgesteld door de Koning in functie van de financiële toestand van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden.

---

[1] Inwerkingtreding: 01/07/1988.

<u>Wet van 3 augustus 1988</u>
(Staatsblad 19 oktober)

tot wijziging en aanvulling van de wetgeving op de pensioenen en renten van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

<u>Gewijzigd bij</u>: *de wet van 7 juni 1989 (Staatsbl. 29 juni).*

- UITTREKSEL -

TITEL I. BEPALINGEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN BEIDE OORLOGEN EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 4 Vult artikel 6bis van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden aan.

Art. 5 Vervangt artikel 17bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 6 Vult artikel 17quater, § 3, van dezelfde wet van 15 maart 1954 aan.

Art. 7 Vervangt artikel 24, § 3, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

TITEL II. BEPALINGEN BETREFFENDE WEGGEVOERDEN EN HUN RECHTHEBBENDEN

HOOFDSTUK 1. Wijzigingen in de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, en in de wet van 17 februari 1975 tot wijziging van de wet van 12 december 1969

Art. 8 Wijzigt artikel 4, § 2; derde lid, van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 9 Wijzigt artikel 9 van dezelfde wet van 12 december 1969.

Art. 10 Wijzigt artikel 4, § 2;·tweede lid, van dezelfde wet van 12 december 1969.

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in hoofdstuk IV van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-198 en 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 11 Wijzigt artikel 45, eerste paragraaf, 2°, derde lid, van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 12 Wijzigt artikel 45, § 1, van dezelfde wet van 23 december 1970.

Art. 13 Wijzigt 45, § 3, derde lid, van dezelfde wet van 23 december 1970.

TITEL III. ALGEMENE BEPALINGEN

© FPD – oktober 2020

Art. 14 *Opgeheven bij de wet van 7 juni 1989, art. 51.*

Art. 15 § 1. De aanvragen tot toekenning van een pensioen en de aanvragen tot herziening, die steunen op de artikelen 2, 3, 5, 6 en 7 van deze wet, moeten door de betrokkenen persoonlijk ingediend worden; tenzij het tegendeel is bedongen, moeten zij gericht worden aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren.

§ 2. De aanvragen die steunen op de artikelen 2, 5 en 6, zullen ten vroegste op 1 januari 1985 uitwerking hebben, wanneer zij binnen de termijn van 90 dagen te rekenen van de inwerkingtreding van de wet ingediend worden.

De aanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn geldig voor zover de betrokkene in leven is op het ogenblik van deze inwerkingtreding; zij worden geacht op de datum van deze laatste te zijn ingediend.

In de andere gevallen heeft de aanvraag om herziening uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op haar indiening.

§ 3. De aanvragen bedoeld in de artikelen 3 en 7, zullen uitwerking hebben vanaf de eerste dag van de maand volgend op de inwerkingtreding van de wet, wanneer zij tijdens die zelfde maand ingediend worden.

In de andere gevallen heeft de aanvraag om herziening uitwerking de eerste dag van de maand waarin zij wordt ingediend.

De aanvragen om herziening voor verergering ingediend vóór deze wet blijven geregeld door de vroegere bepalingen.

Art. 16 § 1. De nieuwe enige bedragen voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen van deze wet, afgerond op het onmiddellijk lager veelvoud van vier, worden bij koninklijk besluit vastgesteld. De boeken die door het Rekenhof en de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen worden gehouden, worden, wat de toepassing van deze bepalingen betreft, ambtshalve gewijzigd.

§ 2. De bedragen van de renten van weggevoerden en van hun weduwen die niet in overeenstemming zijn met de nieuwe bedragen vastgesteld bij de bepalingen van deze wet, zullen door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen ambtshalve worden herzien.

§ 3. De achterstallen van pensioenen bijzondere vergoedingen en lijfrenten, voortvloeiend uit de wijzigingen van de bedragen bedoeld bij deze bepalingen worden slechts verschuldigd wanneer de gerechtigde in leven is op de datum van de inwerkingtreding van de wet.

Art. 17 De bij deze wet aan de Minister toegekende machten kunnen door hem, aan een of meer ambtenaren die tot zijn Ministerie behoren overgedragen worden.

Art. 18 De bepalingen van deze wet mogen niet als gevolg hebben de toepasselijke enige bedragen te verminderen vóór haar inwerkingtreding en mogen ook niet, ten opzichte van de gerechtigden, een minder gunstige toestand scheppen dan die welke zij op dezelfde datum kenden.

Wet van 7 juni 1989
(Staatsblad 29 juni)

houdende instelling van nieuwe maatregelen van de oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij: *de wet van 22 december 1989 (Staatsbl. 30 december) en 18 mei 1998 (Staatsbl. 11 augustus).*

TITEL I. MAATREGELEN BETREFFENDE DE MILITAIRE SLACHTOFFERS EN GELIJKGESTELDEN VAN BEIDE OORLOGEN

HOOFDSTUK I. Integrale verwezenlijking van het principe van de onderlinge verhouding

Art. 1 § 1. De bedragen van de vergoedingspensioenen toegekend voor een invaliditeit van minder dan 100 pct. aan de in artikel 1 van de wet van 9 juli 1976 bedoelde invaliden worden, met uitwerking op 1 januari 1988, verhoogd met een quotiteit die gelijk is aan één derde van het verschil dat op 31 december 1987 verkregen wordt door het pensioenbedrag overeenstemmend met de invaliditeitsgraad af te trekken van het bedrag dat zou voortvloeien uit de vermenigvuldiging van deze zelfde graad, uitgedrukt in honderdsten van de eenheid, met het pensioenbedrag toegekend voor een invaliditeit van 100 pct. aan een bij de wet van 21 juli 1930 bedoelde soldaat van de oorlog 1914-1918 die geen groot-invalide is.

Voor de berekening van het bedoelde verschil wordt:

- in de gevallen van geamputeerden rekening gehouden met het voordeel van de wet van 16 maart 1954;

- geen rekening gehouden met al de vergoedingen met betrekking tot de pensioenen.

§ 2. Vanaf 1 januari 1989 wordt de in § 1 bepaalde quotiteit van één derde vervangen door twee derden.

§ 3. De bij de §§ 1 en 2 toegekende verhogingen komen niet in aanmerking voor de toepassing van artikel 10, § 5, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 2 Vervangt artikelen 10, 11, 12 en 15 van de wetten op vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 3 Onverminderd de toepassing van artikel 4, worden de bedragen van de vergoedingspensioenen en de erop betrekking hebbende vergoedingen toegekend aan de invaliden van de oorlog 1940-1945, van.de mobilisatie 1939-1940, van de veldtocht in Korea, alsmede die van de pensioenen en vergoedingen van de invaliden bedoeld in artikel 57, § 2, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen en van de invaliden bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de wet van 6 augustus 1962 betreffende de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Congo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi, uitsluitend vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 11, 12 en 15 van de voornoemde samengeordende wetten.

Art. 4 § 1. In afwijking van artikel 11 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen mag het bedrag van de vergoedingspensioenen toegekend aan de invaliden van de oorlog 1940·1945 die de forfaitaire invaliditeit genieten bedoeld in artikel

8bis of 8quater van de voornoemde samengeordende wetten of in artikel 13 van de wet van 30 juni 1983 tot aanvulling van de wetgeving betreffende de aan de oorlogsslachtoffers toegekende pensioenen en renten, wanneer de totale vergoede invaliditeitsgraad minstens 120 pct. bereikt, niet lager zijn dan een door de Koning vastgesteld bedrag, dat kan variëren naargelang de invalide het voordeel geniet hetzij van artikel 8bis van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen of van artikel 13 van de wet van 30 juni 1983, hetzij van artikel 8quater van dezelfde samengeordende wetten.

§ 2. Wanneer artikel 10, § 1, laatste lid, van de voornoemde samengeordende wetten werd toegepast, zoals het was opgesteld vóór de wijziging van dit artikel bij artikel 2 van deze wet, wordt het jaarlijks bedrag van het pensioen vastgesteld op 25 792 frank.

§ 3. De bepalingen van artikel 55bis van de voornoemde samengeordende wetten zijn van toepassing op de in §§ 1 en 2 vermelde bedragen.

Art. 5 De bedragen van de pensioenen toegekend voor een invaliditeit van minder dan 100 pct. in toepassing van artikel 7 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen aan de invaliden van de oorlog 1914-1918 begunstigden van de wet van 21 juli 1930, worden, met uitwerking op 1 januari 1988, gebracht op bedragen die minstens gelijk zijn aan die welke voor eenzelfde invaliditeitsgraad vastgesteld zijn bij artikel 1, § 1, en met uitwerking op 1 januari 1989, aan die welke bepaald zijn bij § 2 van hetzelfde artikel.

Met ingang van 1 januari 1990 worden deze bedragen gebracht op bedragen die minstens gelijk zijn aan die welke voor eenzelfde invaliditeitsgraad bepaald zijn bij artikel 11 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

Art. 6 § 1. De bedragen van de pensioenen toegekend voor een invaliditeit van minder dan 100 pct. aan de invaliden van de oorlog 1914-1918 die een pensioen bekomen hebben op grond van het voormalig artikel 12 van de voornoemde samengeordende wetten, worden verhoogd met een quotiteit die gelijk is aan een derde van het verschil dat op 31 december 1987 verkregen wordt door het pensioenbedrag overeenstemmend met de invaliditeitsgraad af te trekken van het bedrag dat zou voortvloeien uit de vermenigvuldiging van deze zelfde graad, uitgedrukt in honderdsten van de eenheid, met het pensioenbedrag toegekend aan een soldaat met een invaliditeit van 100 pct. die een pensioen bekomen heeft in toepassing van voornoemd artikel 12.

Voor de berekening van het bedoelde verschil wordt er geen rekening gehouden met de vergoedingen met betrekking tot de pensioenen.

§ 2. De in § 1 bepaalde quotiteit van een derde wordt vervangen door twee derden vanaf 1 januari 1989.

Bedoelde quotiteit wordt vervangen door de eenheid vanaf 1 januari 1990.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 5.*

§ 1. De nieuwe bedragen van de pensioenen en toelagen die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 1, 5, eerste lid en 6, § 1 en § 2, eerste lid, afgerond op gehele franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden vastgesteld bij koninklijk besluit. Ze zijn gékoppeld aan de spilindex 114,20 van de consumptieprijzen van het Rijk voor de toepassing van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

§ 2. Wat de militaire invaliden van de oorlog 1914-1918 en de militaire invaliden van vredestijd betreft, stelt een koninklijk besluit de bedragen vast van de pensioenen en vergoedingen die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 2, 5, tweede lid en 6, § 2, tweede lid. Deze bedragen, afgerond in gehele franken op het onmiddellijk lagere veelvoud van vier, worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01 of aan een ander door de Koning vastgesteld spilindexcijfer, en bevatten de verhoging gekoppeld aan dit spilindexcijfer overeenkomstig de bepalingen van de voornoemde wet van 1 maart 1977.

Voor de hierboven vermelde invaliden zal de Koning eveneens op dezelfde basis de bedragen van de pensioenen en vergoedingen vaststellen die niet worden gewijzigd bij de bepalingen van deze wet. Hij zal op dezelfde wijze te werk gaan voor de bedragen van de oorlogsrenten 1914-1918 wanneer deze bedragen een verhoging bevatten ingevolge de toekenning van een forfaitaire invaliditeit.

§ 3. Wat de pensioenbedragen van de oorlog 1914-1918 betreft, beschikt de Koning over de mogelijkheid om deze waarvoor, bij ontstentenis van gerechtigden, geen enkele uitbetaling méer wordt verricht, niet meer vast te stellen.

§ 4. De boeken die worden bijgehouden door het Rekenhof, de Nationale Kas voor· Oorlogspensioenen en het Ministerie van Financiën, worden, in voorkomend geval, ambtshalve gewijzigd.

Art. 8 De pensioenachterstallen die voortvloeien uit de maatregelen bepaald bij artikel 1, 5, eerste lid en 6, § 1 en § 2, eerste lid, alsmede de wijziging aangebracht bij artikel 9, 1° en 22, zijn slechts verschuldigd indien de pensioengerechtigde in leven is op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat gedurende hetwelk deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 9 Wijzigt de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 10 Wijzigt artikel 1 van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen, inzake frontstrepen.

Art. 11 Wijzigt de wet van 6 augustus 1962 waarbij de toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Congo (Leopoldstad) van Rwanda en van Burundi.

Art. 12 Vervangt artikel 11 van de wet van 24 december 1968:

1° tot verhoging van het bedrag van de invaliditeitspensioenen van de oorlog;

2° tot wijziging van sommige bepalingen van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen;

3° tot vaststelling van het pensioenbedrag van de oorlogsweduwen;

4° tot regeling van de bestemming van het saldo van het krediet aangaande de betaling van de dotatie van de krijgsgevangene.

Art. 13 Vervangt artikel 52, § 3, van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Art. 14 Wijzigt artikel 55 van de voornoemde wet van 8 juli 1970.

Art. 15 Vervangt artikel 3 van de wet van 30 juni 1972 tot verhoging van de oorlogspensioenen.

Art. 16 § 1. De artikelen 5 en 7 van de wet van 12 juli 1979 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandslievende de plicht, worden opgeheven.

§ 2. Sectie.2 van hoofdstuk I van titel I van de voornoemde wet van 12 juli 1979 wordt opgeheven.

Art. 17 Wijzigt artikel 10, tweede lid, van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Art. 18 § 1. De artikelen 9, 1° tot 3°, 10, 11, 3°, 12, 14 en 16, § 1 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1988.

§ 2. De artikelen 2 tot 4, 9, 4° tot 7°, 11, 1° en 2°, 13, 15, 16, § 2 en 17 treden in werking op 1 januari 1990.

Art. 19 Voor de toepassing van de voornoemde wet van 1 maart 1977 en tot en met 31 december 1989 worden de bedragen 118 396, 77 240, 51 492 en 45 776, bepaald bij de artikelen 22 en 25 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen gekoppeld aan de spilindex 114,20. Vanaf 1 januari 1990 worden deze bedragen respectievelijk vervangen door de bedragen 351 036, 229 532, 153 016 en 136 032.

Art. 20 Voor de toepassing van de voornoemde wet van 1 maart 1977 en tot en met 31 december 1989 worden de bedragen 52 068, 51 212 en 45 776, bepaald bij artikel 1 van de voornoemde wet van 24 april 1958 gekoppeld aan de spilindex 114,20. Vanaf 1 januari 1990 worden deze bedragen respectievelijk vervangen door de bedragen 154 728, 152 184 en 136 032.

Art. 21 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 6.*

§ 1. Voor de toepassing van de voornoemde wet van 1 maart 1977 worden de bedragen van de aan de weduwen en wezen van de militaire invaliden van beide oorlogen toegekende pensioenen die niet voortvloeien uit de toepassing van artikel 22 of 25 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen of van artikel 7 van de voornoemde wet van 4 juni 1982, alsook de bedragen van de aan de rechthebbenden van de militaire invaliden van vredestijd toegekende pensioenen, gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01 of aan een ander door de Koning vastgesteld spil-indexcijfer en bevatten ze de verhoging gekoppeld aan dit spilindexcijfer.

§ 2. De Koning stelt de bedragen vast van de pensioenen toegekend aan de rechthebbenden van de militaire invaliden van beide oorlogen en van vredestijd, zoals die bedragen voortvloeien uit de' toepassing van § 1.

Wat de pensioenbedragen van de oorlog 1914-1918 betreft, beschikt de Koning over de mogelijkheid om deze waarvoor, bij ontstentenis van gerechtigden, geen enkele uitbetaling meer wordt verricht, niet meer vast te stellen.

HOOFDSTUK II. Toekenning van een aanvullende invaliditeit van 5 of 10 pct. aan de geamputeerde invaliden met een invaliditeit van 95 of 90 pct.

Art. 22 Voegt in artikel 10 van de wet van 30 juni 1983 tot aanvulling van de wetgeving betreffende de aan de oorlogsslachtoffers toegekende pensioenen en renten, waarvan de tegenwoordige tekst § 1 zal vormen, met uitwerking op 1 juli 1988, een § 2 in.

HOOFDSTUK III. Uitbreiding tot alle oorlogsweduwen van de pensioenregeling voorzien door de wet van 4 juni 1982

Art. 23 Wijzigt de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Art. 24 § 1. Artikel 23 treedt in werking op 1 juli 1989.

§ 2. In afwijking van artikel 12, b. van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen, gaat het pensioen van de weduwe wier echtgenoot vóór 1 januari 1973 overleden is, in op 1 juli 1989 voor zover de pensioenaanvraag op geldige wijze ingediend wordt vóór het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

HOOFDSTUK IV. Machtiging gegeven aan de Koning om sommige maatregelen te verwezenlijken

Art. 25 Voor zover er te dien einde budgettaire kredieten beschikbaar zijn, kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit:

1° een forfaitaire invaliditeit toekennen aan de oud-strijders en gelijkgestelden van de oorlog 1940-1945. In dat geval bepaalt Hij:

a) de categorieën van begunstigden van een door een wet ingesteld statuut van nationale erkentelijkheid die zouden kunnen aanspraak maken op deze forfaitaire invaliditeit;

b) de voorwaarden en modaliteiten inzake de toekenning van deze invaliditeit;

c) het invaliditeitspercentage en: het bedrag van het voordeel waarop dit percentage recht geeft;

2° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de bepalingen van artikel 33, § 2, van de wet van 8 augustus 1981 uitbreiden tot de categorieën van personen aan wie het voordeel van de in 1° bedoelde maatregel zou toegekend worden of aan sommige van deze categorieën;

3° geheel of gedeeltelijk afwijken van de bepalingen van artikel 15, 4°, van de wet van 12 juli 1979.

HOOFDSTUK V. Invoering van een recht op weduwnaarspensioen

Art. 26 Wijzigt de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 27 Wijzigt de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Art. 28 Wijzigt de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Art. 29 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 32.*

De weduwnaars van de militairen die slachtoffer zijn van een schadelijk feit dat zich in vredestijd heeft voorgedaan, bekomen dezelfde pensioenbedragen als die bepaald voor de weduwen bij artikel 55, §§ 2 tot 4 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Art. 30 § 1. De artikelen 26 tot 29 treden in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Wanneer het overlijden van de echtgenote zich voor deze datum heeft voorgedaan, wordt evenwel geen recht op weduwnaarspensioen geopend.

§ 2. De toepassing van de bij de artikelen 26 tot 28 aangebrachte wijzigingen mag niet tot gevolg hebben dat een reeds toegekend pensioen of toegekende rente-verminderd of afgeschaft wordt.

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen

Art. 31 § 1. Vervangt in artikel 1 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948, de leden 5 tot 7.

Art. 32 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 33.*

Voor de toepassing van artikel 100, 3°, van de samengeordende wetten op de Rijkscomptabiliteit, worden de schuldvorderingen die voortvloeien uit de beslissingen tot toekenning of herziening inzake vergoedingspensioenen geacht te zij ontstaan gedurende het kalenderjaar waarop ze betrekking hebben.

Art. 33 Artikel 32 is van toepassing op de pensioenachterstallen die voortvloeien uit de beslissingen genomen vanaf de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

Art.34 De aanvragen tot het bekomen van het voordeel van artikel 13 van de wet van 30 juni 1983 tot aanvulling van de wetgeving betreffende de aan de oorlogsslachtoffers toegekend pensioenen en renten zijn niet meer ontvankelijk vanaf de eerst, dag van de zesde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

TITEL II. MAATREGELEN BETREFFENDE DE BURGERLIJKE SLACHTOFFERS VAN DE BEIDE OORLOGEN

HOOFDSTUK II. Wijzigingen in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden

Art. 37 Voegt in artikel 6, § 3 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen van burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden een lid in.

Art. 38 Vervangt artikel 6bis van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 39 Wijzigt de vernoemde wet van 15 maart 1954.

Art. 40 Vervangt artikel 17quater van de vernoemde wet van 15 maart 1954.

Art. 41 § 1. De wijzigingen aangebracht door de artikelen 39 en 40 treden in werking op 1 juli 1989. Geen recht op weduwnaarspensioen kan evenwel ontstaan wanneer het

overlijden van de echtgenote plaatsvindt, voor de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens dewelke onderhavige wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

§ 2. Als het overlijden van het slachtoffer van vóór 1 januari 1973 dateert, heeft de aanvraag tot pensioen die de toekenning van het voordeel van artikel 40 tot gevolg heeft, uitwerking op 1 juli 1989 wanneer ze werd ingediend binnen de drie maanden volgend op deze tijdens dewelke onderhavige wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

HOOFDSTUK III. Bepalingen inzake de renten

Art. 42 Vervangt artikel 4, § 2 van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 43 Heft artikel 4, § 4, derde lid, a), van de vernoemde wet van 12 december 1969 op.

Art. 44 Wijzigt artikel 5bis, § 1 van dezelfde wet van 12 december 1969.

Art. 45 Voegt in de vernoemde wet van 12 december 1969 een artikel 5ter in.

Art. 46 Wijzigt artikel 9 van de vernoemde wet van 12 december 1969.

Art. 47 Heft artikel 39, 2°, derde lid, a) van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden op.

Art. 48 Wijzigt artikel 45, § 1, van de vernoemde wet van 23 december 1970.

Art. 49 Wijzigt artikel 45, § 3, derde lid van de vernoemde wet van 23 december 1970.

Art. 50 Onderhavig hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 1990 met uitzondering van artikel 45 dat op 1 januari 1988 uitwerking heeft.

HOOFDSTUK IV. Alegemene bepalingen

Art. 51 § 1. Wijzigt het koninklijk besluit van 3 december 1984 tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

§ 2. Heft artikel 14 van de wet van 3 augustus 1988 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving op de pensioenen en renten van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden op.

Art. 52 § 1. De aanvragen tot toekenning van een pensioen of een rente en de aanvragen tot herziening gesteund op de artikelen 36, 37, 39, 40 en 45 van deze wet, moeten door de betrokkenen persoonlijk ingediend worden; tenzij het tegendeel is bedongen, moeten zij gericht worden aan de Minister.

§ 2. De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de artikelen 35, 38, 42 en 51 van deze wet worden ambtshalve door de Minister herzien; de herziening heeft uitwerking op de data gesteld bij de vernoemde artikelen.

De herzieningsaanvragen hebben uitwerking wanneer de maatregelen van kracht worden, als ze ingediend werden binnen de drie maanden volgend op deze tijdens dewelke onderhavige wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt; de aanvragen die zouden ingediend zijn voor de bekendmaking van onderhavige wet zullen beschouwd worden als zijnde ingediend binnen de vernoemde termijn. In de andere gevallen, zullen de herzieningsaanvragen uitwerking hebben op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin ze werden ingediend.

Art. 53 *Gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, art. 286 en 18 mei 1998, art. 7.*

§ 1. De nieuwe enige bedragen voortvloeiend uit de toepassing van de bepalingen van deze titel, afgerond op het onmiddellijk lager veelvoud van vier, worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Voor de toepassing van de wet van 1 maart 1977 zijn die bedragen gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01 of aan een ander door de Koning vastgesteld spilindexcijfer, en bevatten ze de aan dit spilindexcijfer gekoppelde verhoging overeenkomstig de bepalingen van de voornoemde wet. Hetzelfde geldt voor de andere bedragen van de pensioenen en vergoedingen.

De boeken die door het Rekenhof en de Nationale Kas voor oorlogspensioenen worden gehouden, worden, wat de toepassing van deze bepalingen betreft, ambtshalve gewijzigd.

§ 2. De bedragen van de renten van de weggevoerde en van zijn weduwe die niet in overeenstemming zijn met de nieuwe bedragen vastgesteld in de artikelen 42 en 48, zullen ambtshalve door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen worden herzien.

§ 3. De achterstallen van uitkering, pensioenen en lijfrente, voortvloeien uit de wijzigingen van de bedragen bedoeld bij deze titel zijn slechts verschuldigd als de gerechtigde in leven is op de eerste dag van het kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk onderhavige wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 54 § 1. Onder "Minister" in de zin van onderhavige titel, moet verstaan worden "de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren".

§ 2. De bij deze wet aan de Minister toegekende machten kunnen door hem, onder zijn verantwoordelijkheid en toezicht, overgedragen worden aan een of meerdere ambtenaren van zijn Ministerie.

TITEL III. BEPALING BETREFFENDE DE TAAK TOT BIJSTAND VAN HET NATIONAAL INSTITUUT VOOR OORLOGSINVALIDEN, OUD-STRIJDERS EN OORLOGSSLACHTOFFERS

Art. 55 § 1. Het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers kan voor de uitvoering van haar opdracht tot bijstand aan haar gerechtigden in de rusthuizen, de rust- en verzorgingstehuizen en de ziekenhuisdiensten waarvan zij het beheer verzekert, overeenkomstig artikel 5, 5° van het koninklijk besluit van 29 november 1982 houdende uitvoering van de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, een beroep doen op personeel aangeworven onder een arbeidsovereenkomst en met inachtneming van de normen toepasbaar op die instellingen.

§ 2. Dit artikel treedt in werking op 1 juli 1989.

Wet van 7 juni 1989
(Staatsblad 29 juni)

houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *de wet van* 18 mei *1998 (Staatsbl.11 augustus) en 11 april 2003 (Staatsbl. 22 mei).*

HOOFDSTUK I. Toekenning van een levenslange rente aan de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en aan hun rechthebbenden

Art. 1 § 1. Er wordt een levenslange rente ingesteld ten behoeve van de personen die voor een duur van. minstens zes maanden het statuut genieten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger, ingesteld bij de wet van 21 november 1974.

§ 2. Deze rente is evenredig aan de tijd waarvoor de betrokkenen erkend zijn als begunstigden van dit statuut door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de door de voornoemde wet bedoelde rechtscolleges.

Worden eveneens in aanmerking genomen voor de toekenning en de berekening van de rente, de periodes gedurende welke de betrokkenen in een hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of een ziekte opgelopen door hun inlijving en die uit dien hoofde een invaliditeitspensioen genieten toegekend krachtens de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Enkel de periodes tussen 10 mei 1940 en 28 februari 1946, beide data inbegrepen, komen in aanmerking voor de toekenning en de berekening van de rente.

§ 3. Het jaarlijks bedrag van de rente wordt vastgesteld op 540 frank per volledig semester dat begrepen is in de bij § 2 bedoel tijd.

In geval van onderbreking wordt het semester per maand van dertig dagen berekend.

Wanneer het minimum van zes maanden bereikt is, wordt de periode die na verdeling in gehele semesters overblijft, nochtans voor een semester gerekend, indien zij ten minste negentig dagen telt.

Art. 2 § 1. De in artikel 1 bedoelde rente wordt toegekend aan degene die hiertoe een aanvraag richt aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, en tot staving van deze aanvraag een voor eensluidend verklaard afschrift van het in artikel 7 van de wet van 21 november 1974 bedoeld attest voorlegt evenals, in voorkomend geval, een attest afgeleverd door de Minister van Volksgezondheid of door het bestuur van een hospitaalinrichting, dat de data vermeldt tussen welke de in artikel 1, § 2, 2e lid, bedoelde hospitalisatieperiodes gesitueerd zijn.

§ 2. De rente gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke de aanvraag werd ingediend.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 11 april 2003, art. 6 (1).*

Er wordt een levenslange rente ingesteld ten behoeve van de weduwen wier echtgenoot de in artikel 1 bedoelde voorwaarden vervulde om een rente te bekomen berekend op basis van minstens twee semesters.

De weduwen kunnen deze rente evenwel slechts krijgen indien hun huwelijk ten minste 10 jaar geduurd heeft.

Art. 4 De uit de echt gescheiden vrouwen, welke ook de wettelijke bepaling is op grond waarvan hun echtscheiding uitgesproken werd, alsook de op eis van de echtgenoot van tafel en bed gescheiden weduwen, kunnen geen aanspraak maken op de rente.

De weduwe die een nieuw huwelijk aangaat verliest definitief haar rechten op de rente.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 11 april 2003, art. 7 (1).*

§ 1. Kunnen aanspraak maken op een rente, voor zover ze volle wezen zijn, de kinderen van de personen die de voorwaarden vervullen welke door artikel 3 in hoofde van de echtgenoot worden gesteld voor de opening van het recht op de rente ten voordele van de weduwe.

De rente wordt gezamenlijk toegekend aan de wezen die de leeftijd van 18 jaar niet hebben bereikt en wordt betaald tot de jongste van hen deze leeftijd zal hebben bereikt.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel, worden beschouwd:

1° als vaderloze wezen: de kinderen wier afstamming van vaderszijde niet bewezen is;

2° als moedeloze wezen:

a) de kinderen wier afstamming van moederszijde niet bewezen is;

b) de kinderen wier moeder, ingevolge de bepalingen van de artikelen 4 of 11, geen recht op de rente heeft of er geen recht meer op heeft.

§ 3.Geen wezenrente mag worden toegekend zolang er rechten op een rente ten gunste van een weduwe bestaan.

§ 4. Geen recht wordt geopend voor de kinderen van wie de moeder geen aanspraak kan maken op de rente omdat haar huwelijk niet ten minste 10 jaar heeft geduurd.

Art. 6 De rente mag toegekend worden aan de echtgenote of aan de kinderen van de in artikel 1 bedoelde personen te aanzien van wie een vonnis van verklaring van afwezigheid is uitgesproken.

Eventueel wordt aan de betaling van de rente een einde gemaakt vanaf de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op de datum waarop de afwezige terugkomt of waarop het bewijs van zijn bestaan wordt geleverd. In dit geval wordt de betaling van de rente die ingevolge de afwezigheid werd geschorst, op diezelfde datum hervat zonder navordering van de vervallen termijnen.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 34.*

Het jaarlijks bedrag van de aan de weduwen en wezen toegekende rente wordt vastgesteld op 216 frank per volledig semester dat begrepen is in de bij artikel 1, § 2, bedoelde tijd.

De voor de berekening van de rente in aanmerking te nemen duur mag het maximum van tien semesters niet overschrijden.

Art. 8 *Aangevuld bij de wet van 11 april 2003, art. 8 (1).*

§ 1. De ten behoeve van de weduwe en de wezen ingestelde rente wordt toegekend aan degene die hiertoe een aanvraag richt aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 2. De hoedanigheid van rechthebbende moet, naar gelang van het geval, blijken uit één of meer van de hierna vermelde bescheiden:

1° de documenten bedoeld bij artikel 2, § 1;

2° een uittreksel uit de geboorteakte;

3° een uittreksel uit de huwelijksakte;

4° een uittreksel uit de overlijdensakte.

Indien een of meer uittreksels uit de akten van de burgerlijke stand niet worden ingediend, kan dat worden ondervangen door een document waarop de bij het Rijksregister verkregen inlichtingen vermeld staan; dat document wordt ondertekend door een van de ambtenaren die daartoe gemachtigd zijn door de minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheden heeft.

Art. 9 De weduwen- en wezenrente gaat in:

a) op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op, naar gelang van het geval, het overlijden van de verplicht ingelijfde op het overlijden van de weduwe, voor zover de aanvraag voor het einde van de derde maand volgend op die van het overlijden ingediend wordt;

b) op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke de aanvraag werd ingediend, in al de andere gevallen; indien een weduwe in toepassing van de artikelen 4, 2de lid, of 11, haar rechten op de rente komt te verliezen, gaat de wezenrente evenwel te vroegste in op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal volgend op dat tijdens hetwelk de weduwenrente niet meer verschuldigd is.

Art. 10 De bij deze wet ingesteld renten worden slechts toegekend aan Belgen.

Deze hoedanigheid dient te bestaan:

a) in hoofde van de verplicht ingelijfde op de ogenblik vaan de renteaanvraag of, indien hij overleden is zonder een aanvraag te hebben ingediend, op het ogenblik van zijn overlijden;

b) in hoofde van de weduwe of de wees, zowel op het ogenblik van het overlijden van de verplicht ingelijfde als op het ogenblik van hun renteaanvraag.

Art. 11 De bepalingen van de artikelen 53, §§ 1 en 3 en 54, § 3, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn van toepassing op de bij deze wet ingestelde renten.

Art. 12 Het recht op de rente wordt tegenover het Rekenhof gerechtvaardigd door middel van borderellen, gestaafd door de documenten waarvan sprake in de artikelen 2 en 8.

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, art. 11.*

De uitbetaling van de rente wordt verzekerd door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de vergoedingspensioenen onderworpen zijn.

De rente wordt vooraf per kalenderkwartaal betaald. Ze wordt verworven per maand: de volle termijn blijft evenwel verworven indien de uitbetaling geschied is.

In afwijking van het 2e lid de bepalingen van artikel 25 van de wet van 3 juni 1982 tot inlassing van nieuwe beschikkingen in de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers toepasselijk op de renten waarvan het jaarlijks bedrag, afgezien van de koppeling ervan aan het indexcijfer der consumptieprijzen, lager is dat 3 334 frank.

Art. 14 De bij deze wet ingestelde rentenbedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Ze zijn gekoppeld aan de spilindex 114,20.

Art. 15 In afwijking van de artikelen 2 en 9 gaat de rente in op de in artikel 25, § 1 bepaalde datum indien de renteaanvraag ingediend wordt voor het einde van de derde maand volgend op die gedurende welke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Indien het een weduwen- of wezenrente betreft, kan ze echter niet ingaan voor de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van degene die het recht op de rente opent.

HOOFDSTUK II. Bepalingen betreffende de pensioenregeling van de openbare sector

Art. 16 Dit hoofdstuk is van toepassing op de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende het statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden, alsook op hun rechthebbenden, die gerechtigd zijn op een rustpensioen of een overlevingspensioen ten laste van:

a) de openbare Schatkist;

b) de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en der regieën ingesteld door de Staat, van toepassing is;

c) de Regie der Posterijen;

d) de Regie voor Maritiem Transport;

e) de instellingen waarop de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, van toepassing is.

Art. 17 De duur van de dienst bij het Duitse leger of van de verwijdering uit het gezin ten gevolge van de verplichte inlijving zoals die is vastgesteld overeenkomstig artikel 6, § 3, van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden, komt in aanmerking voor de toekenning en de berekening van de rustpensioenen en voor de berekening van de overlevingspensioenen, bedoeld in artikel 16, op voorwaarde dat de gerechtigde op dit statuut

voor 1 augustus 1955 in dienst is getreden of dat de koloniale diensten die kunnen meetellen voor de toekenning of de berekening van zijn moederlandspensioen, voor deze datum aangevat werden.

Voor de berekening van deze rustpensioenen wordt deze tijd aangerekend naar rato, per jaar, van 1/60 van de gemiddelde wedden die als grondslag dient voor hun vereffening. Deze tijd wordt dubbel geteld voor het gedeelte dat ten laatste op 30 september 1945 eindige.

De bonificatie die voortvloeit uit deze verdubbeling wordt, in voor komend geval, toegevoegd aan de dienstperioden waarvan de aanrekening geregeld wordt door artikel 74 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen. Zij kan uitwerking hebben tot de uiterste grens der 9/10 van de gemiddelde wedde die als basis dient voor de berekening van de pensioenen.

Het voordeel van dit artikel wordt niet toegekend indien de in aanmerking te nemen tijd reeds aan de betrokkenen een voordeel heeft opgeleverd dat tenminste gelijk is aan datgene dat uit de toepassing van dit hoofdstuk zou volgen.

Art. 18 De op 31 december 1987 lopende rust- en overlevingspensioenen worden op aanvraag van de gerechtigden herzien met inachtneming van de bepalingen van artikel 17.

De aanvraag tot herziening moet ingediend worden per aangetekend schrijven, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Administratie der Pensioenen behoort.

De herziening heeft uitwerking:

- op 1 januari 1988 voor zover de aanvraag ingediend werd voor het verstrijken van de derde maand die volgt op de maand van de bekendmaking van deze wet;

- op de eerste dag van de maand volgend op de datum van de indiening van de aanvraag, indien deze zich na de voormelde termijn situeert.

De Herziening wordt uitgevoerd volgens de hierna omschreven modaliteiten:

a) indien het een rustpensioen betreft, dan wordt het nominale bedrag van kracht op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het nominale bedrag dat het pensioen aanvankelijk zou bereikt hebben indien het zou vastgesteld zijn rekening houdend met de bepalingen van artikel 17, en het oorspronkelijke nominale bedrag;

b) indien het een pensioen van langstlevende echtgenoot betreft dan wordt het nominale bedrag van kracht op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd, en afgezien van eventuele verhogingen uit hoofde van het bestaan van kinderen, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale pensioenbedrag zou hebben gediend, indien artikel 17 van toepassing zou geweest zijn, en het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale bedrag heeft gediend;

c) indien het een wezenpensioen betreft, dan wordt het nominale bedrag van het theoretisch pensioen van langstlevende echtgenoot dat dient tot grondslag van de berekening ervan dat van kracht is op de datum waarop de herziening dient uitgevoerd en afgezien van eventuele verhogingen voor de vierde en volgende wezen, vermenigvuldigd met de verhouding bestaande tussen het percentage dat voor de vaststelling van het oorspronkelijke nominale bedrag van dit theoretisch pensioen zou hebben

gediend, indien artikel 17 van toepassing zou zijn geweest, en het percentage dat voor de vaststelling van dit oorspronkelijke nominale bedrag heeft gediend.

De in het voorgaande lid bedoelde verhoudingen worden vastgesteld tot en met de vierde decimaal. Om ze te bepalen wordt er in voorkomend geval rekening gehouden met de wijzigingen in de duur der in aanmerking te noemen diensten, die tussen de ingangsdatum van het pensioen en die waarop de herziening is uitgevoerd hebben plaatsgevonden.

HOOFDSTUK III. Bepalingen betreffende de pensioenregeling voor werknemers

Art. 19 Dit hoofdstuk is van toepassing op de begunstigde wet van 21 november 1974 houdende het statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden, die gerechtigd zijn op een rustpensioen toegekend bij toepassing van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 20 Het voordeel van de bepalingen van de koninklijke besluiten van 27 juni 1969 en 28 mei 1976 tot vaststelling van de voorwaarden waarin sommige begunstigden met een statuut van nationale erkentelijkheid kunnen aanspraak maken op een vervroegd niet-verminderd rustpensioen als werknemer, van toepassing verklaard op de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden door de artikelen 1 en 2, 1° van het koninklijk besluit van 9 november 1982, wordt uitgebreid tot de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden.

Art. 21 § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden door de Rijksdienst voor pensioenen ambtshalve toegepast ten gunste van de personen wier pensioenrechten nog het voorwerp moeten uitmaken van een administratieve beslissing op de datum van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Om de toepassing van dit hoofdstuk te verkrijgen, moeten de personen die niet in § 1 zijn beoogd, een aanvraag indienen volgens de modaliteiten bepaald in hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen betreffende de pensioenregeling der zelfstandigen

Art. 22 Dit hoofdstuk is van toepassing op de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende het statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden, die gerechtigd zijn op een rustpensioen toegekend bij toepassing van het koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

Art. 23 Het voordeel van de bepalingen van koninklijke besluiten van 26 juni 1969 en 26 mei 1976 tot vaststelling van de voorwaarden waarin sommige begunstigden met een statuut van nationale erkentelijkheid kunnen aanspraak maken op een vervroegd niet verminderd rustpensioen als zelfstandige, van toepassing verklaard op de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van weerstander tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit ban 9 november 1982, wordt uitgebreid tot de begunstigden van de wet van 21 november 1974 houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden.

Art. 24 § 1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden door het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen ambtshalve toegepast ten gunste van de personen wier pensioenrechten nog het voorwerp moeten uitmaken van een administratieve beslissing op de datum van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Om de toepassing van dit hoofdstuk te verkrijgen, moeten de personen die niet in § 1 zijn beoog, een aanvraag indienen volgens de modaliteiten bepaald in hoofdstuk I, afdeling 8, van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

HOOFDSTUK V. Gemeenschappelijke bepaling

Art. 25 § 1. Hoofdstuk I heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1989.

§ 2. De hoofdstukken II tot IV hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1988.

---

[1] Inwerkingtreding: 01-01-2003.

Wet van 5 april 1995
(Staatsblad 10 mei)

tot heropening van de termijnen voor de indiening van de aanvragen met het oog op de toekenning van een statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de werkweigeraars en de weggevoerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Gewijzigd bij: *de wet van 10 juni 2001 (Staatsbl. 5 juli).*

Art. 1 De termijnen voor de indiening van de aanvragen bedoeld in artikel 14 van de wet van 7 juli 1953 houdende inrichting van het statuut der weggevoerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 en tot intrekking van de besluitwet van 24 december 1946 en in artikel 5 van de wet van 2 april 1958 tot wijziging, wat betreft de werkweigeraars, van de besluitwet van 24 december 1946 waarbij het statuut van de burgerlijke weerstanders en werkweigeraars wordt ingericht, worden heropend tot en met de laatste dag van de twaalfde maand volgend op de inwerkingtreding van deze wet.

Tevens worden de termijnen voor de indiening van de aanvragen betreffende de postume erkenning als weggevoerde of werkweigeraar heropend tot en met de laatste dag van de twaalfde maand volgend op de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 2 § 1. De definitieve beslissingen van de bevoegde commissies worden op verzoek van de belanghebbenden herzien wanneer de aanvraag door die beslissingen is verworpen omdat ze was ingediend buiten de termijnen vastgesteld in de respectieve wetteksten betrefféndе de door deze wet bedoelde statuten van nationale erkentelijkheid.

§ 2. De nieuwe aanvragen waarbij aanspraak wordt gemaakt op de voordelen vervat in deze wet, alsmede de aanvragen tot herziening bedoeld in § 1 moeten door de belanghebbenden persoonlijk worden ingediend; ze moeten binnen de termijnen bedoeld in artikel 1 bij aangetekende brief worden gezonden aan de minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 3 *Vervangen bij de wet van 10 juni 2001, art. 2 (1).*

De minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren, doet in laatste aanleg uitspraak over de aanvragen ingediend tot erkenning van de statuten als bedoeld in artikel 1, op grond van een door de dienst van de oorlogsslachtoffers behandeld dossier, onverminderd het recht op herziening waarin is voorzien bij artikel 4 van de wet van 24 juli 1952 betreffende de procedure inzake de statuten der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, der buitenlanders politieke gevangenen en hun rechthebbenden en der weerstanders door de sluikpers. De aanvraag om herziening wordt behandeld overeenkomstig deze bepaling. Wordt de aanvraag afgewezen, dan dient die beslissing met redenen te worden omkleed.

---

[1] Van kracht: 15/07/2001; van toepassing op de aan de gang zijnde of nog in te leiden procedures, met uitzondering van de beroepsprocedures die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 2001 waren ingediend.

© FPD – oktober 2020

Wet van 18 mei 1998
(Staatsblad 11 augustus)

tot wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten.

Gewijzigd bij: *de wet van 11 april 2003 (Staatsbl. 22 mei).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Koppeling van de oorlogspensioenen en -renten aan het spilindexcijfer 138,01

Art. 2 Vervangt artikel 11, § 1, eerste lid van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 3 Vervangt artikel 55bis van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 4 Vervangt artikel 10 van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Art. 5 Wijzigt artikel 7, § 2, van de wet van 7 juni 1989 houdende instelling van nieuwe maatregelen ten behoeve van de oorlogsslachtoffers.

Art. 6 Wijzigt artikel 21 van dezelfde wet van 7 juni 1989.

Art. 7 Vervangt artikel 53, § 1, tweede lid, van dezelfde wet van 7 juni 1989.

Art. 8 § 1. Dit artikel is van toepassing op de volgende renten:

a) - de frontstreeprente ingesteld bij de wet van 1 juni 1919 houdende instelling eener begiftiging ten voordele der strijders van de oorlog 1914-1918;

- de gevangenschapstreeprente ingesteld bij de wet van 24 juni 1952 tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht 1914-1918;

- de strijders- en gevangenschapsrente ingesteld bij de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen;

- de rente ingesteld bij de wet van 7 juli 1964 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918;

- de rente ten behoeve van de agenten van de inlichtingendiensten van de oorlog 1914-1918 en de rente ten gunste van de oorlogsweduwen en -wezen ingesteld bij de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of daarmee gelijkgestelde plicht;

- de rente ten behoeve van sommige onderhorigen van de Oostkantons en hun rechthebbenden ingesteld bij de wet van 27 juli 1973 tot instelling van een rente

ten behoeve van de onderhorigen van de kantons Eupen, Malmédy en Sankt Vith en van Kelmis die tijdens de oorlog 1914-1918 in het Duitse leger gediend hebben en krachtens het Verdrag van Versailles Belg geworden zijn en ten behoeve van hun rechtverkrijgenden;

- de rente ten behoeve van de Belgische militairen die tijdens de verschillende fazen van de mobilisatie 1939-1940 dienst hebben volbracht ingesteld bij de wet van 12 juli 1979 houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de slachtoffers van de vaderlandslievende plicht;

- de rente ingesteld bij de wet van 7 juni 1989 houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfden bij het Duitse leger en hun rechthebbenden;

b) - de rente ingesteld bij de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, alsmede de rente ten voordele van de rechthebbenden van deze personen ingesteld bij de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden;

- de rente ingesteld bij de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945;

- de rente ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme en hun rechthebbenden ingesteld bij de wet van 4 juni 1982 houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, de werkweigeraars, de gedeporteerden, de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

§ 2. Voor de toepassing van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, worden de in § 1 bedoelde renten gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.
De Koning mag een ander dan het in het eerste lid bepaalde spilindexcijfer vaststellen.

§ 3. De nieuwe basisbedragen die voortvloeien uit de toepassing van § 2, worden vastgesteld door de Koning.

Art. 9 Wijzigt artikel 25, § 1 van de wet van 3 juni 1982 tot inlassing van nieuwe beschikkingen in de wetgeving betreffende de oorlogsslachtoffers.

Art. 10 Wijzigt artikel 14, § 1, van de wet van 4 juni 1982 houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de weerstanders tegen het nazisme in de ingelijfde gebieden, de werkweigeraars, de gedeporteerden, de burgerlijke slachtoffers van beide oorlogen en hun rechthebbenden.

Art. 11 Wijzigt artikel 13, derde lid, van de wet van 7 juni 1989 houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.

Art. 12 In geval van toepassing van artikel 8, § 2, tweede lid, wordt het bedrag van "3 334 frank", bedoeld in de artikelen 9, 10 en 11 vervangen door een nieuw bedrag dat door de Koning wordt vastgesteld.

Art. 13 De Koning bepaalt de datum waarop dit hoofdstuk in werking treedt.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen aan diverse bijzondere wetten.

Afdeling 1. Bepalingen betreffende de vergoedingspensioenen evenals de oorlogspensioenen en -renten toegekend aan de militaire oorlogsslachtoffers en aan hun rechthebbenden.

Art. 14 Wijzigt artikel 9, § 3, tweede lid van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 15 Vervangt artikel 18 van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 16 Vervangt artikel 20 van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 17 Een artikel 20bis wordt in dezelfde samengeordende wetten ingevoegd.

Art. 18 Wijzigt artikel 27 van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 19 Wijzigt artikel 36, laatste lid van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 20 Wijzigt artikel 45, § 3, eerste lid van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 21 Wijzigt artikel 57, § 2, van dezelfde samengeordende wetten.

Art. 22 Vervangt artikel 6, 1°, f, van de wet van 24 april 1958, tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepen.

Art. 23 Vervangt artikel 8, § 3, eerste lid, 1°, b, van dezelfde wet.

Art. 24 Vervangt artikel 40 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht.

Art. 25 Vervangt artikel 42, § 4, van dezelfde wet.

Art. 26 Voegt in artikel 55 van dezelfde wet een § 4 toe.

Art. 27 Vervangt artikel 60 van dezelfde wet.

Art. 28 Vervangt artikel 61 van dezelfde wet.

Art. 29 Vervangt artikel 62 van dezelfde wet.

Art. 30 Wijzigt artikel 4, § 1, van de wet van 4 juni 1982 tot wijziging van de pensioenregeling der oorlogsweduwen.

Art. 31 Wijzigt artikel 15, § 3, van dezelfde wet van 4 juni 1982.

Art. 32 Wijzigt artikel 29 van de wet van 7 juni 1989 houdende instelling van nieuwe maatregelen ten behoeve van de oorlogsslachtoffers.

Art. 33 Wijzigt artikel 32 van dezelfde wet van 7 juni 1989.

Art. 34 Vult artikel 7 van de wet van 7 juni 1989 houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden aan.

Art. 35 De in uitvoering van het eerste lid van artikel 4 van de wet van 16 juni 1998 houdende wijziging van de procedure betreffende de oorlogspensioenen aan de commissies voor vergoedingspensioenen voorgelegde zaken worden behandeld overeenkomstig de procedure die van kracht is voor diezelfde commissies.

De Koning kan alle maatregelen nemen die Hij nodig acht om de moeilijkheden te regelen waartoe de toepassing van het eerste lid aanleiding zou geven.

Afdeling 2. Bepalingen betreffende de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden.

Art. 36 Wijzigt in artikel 5, § 3bis, 5°, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 37 Vervangt het tweede en derde lid van artikel 6, § 4, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 38 Wijzigt artikel 14, § 2, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 39 Vervangt artikel 17quater, § 5, tweede lid, van dezelfde wet van 15 maart 1954.

Art. 40 Wijzigt artikel 4 van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 41 Vervangt artikel 5bis, § 1, 4°, a) van dezelfde wet van 12 december 1969.

Art. 42 Wijzigt artikel 9 van dezelfde wet van 12 december 1969.

Art. 43 Vervangt artikel 39, 2°, derde lid, van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Art. 44 Vervangt artikel 40 van dezelfde wet van 23 december 1970.

Art. 45 Wijzigt artikel 45 van dezelfde wet van 23 december 1970.

Art. 46 Wijzigt artikel 2, eerste lid, van de wet van 24 juli 1952 betreffende de procedure inzake de statuten der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, der buitenlanders politieke gevangenen, der politieke gevangenen en hun rechthebbenden en der weerstanders door de sluikpers.

Art. 47 Voor de toepassing van artikel 100, 3°, van de samengeordende wetten op de Rijkscomptabiliteit, worden de schuldvorderingen die voortvloeien uit de beslissingen tot

toekenning of herziening inzake burgerlijke oorlogspensioenen geacht te zijn ontstaan gedurende het kalenderjaar waarop ze betrekking hebben.

Afdeling 3. Opheffingsbepalingen.

Art. 48 *Opheffingsbepalingen.*

Afdeling 4. Inwerkingtreding en overgangsbepalingen.

Art. 49 Dit hoofdstuk treedt in werking de eerste dag van de maand na die waarin deze wet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

a) het artikel 34 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1989;

b) het artikel 31 dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 1989;

c) de artikelen 20, 26 en 32 die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1990;

d) de artikelen 27, 28, 29 en 48, 2°, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1992;

e) de artikelen 22 tot 25, 40 tot 45, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1998.

Art. 50 § 1. De door de artikelen 18, 30, 36 tot 39 en 48, 1°, aangebrachte wijzigingen zijn enkel van toepassing op de wezenpensioenen die ingaan vanaf de datum van de inwerkingtreding van dit hoofdstuk.

§ 2. De wijzigingen aangebracht door de artikelen 16, 17 en 19 zijn niet van toepassing wanneer het schadelijk feit voor de inwerkingtreding van dit hoofdstuk heeft plaatsgevonden.

§ 3. *Opgeheven bij de wet van 11 april 2003, art. 9 (1).*

§ 4. De termijn van tien jaar bedoeld in het artikel 5bis van de wet van 21 november 1974, ingevoegd door artikel 5 van de wet van 16 juni 1998 houdende wijziging van de procedure betreffende de oorlogspensioenen, begint te lopen vanaf de dag waarop deze wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt wat de op diezelfde datum reeds uitvoerbare beslissingen betreft.

§ 5. Het genot van de rente voortvloeiend uit de wijzigingen voorzien bij artikel 22 is afhankelijk van een aanvraag die dient te worden gericht aan de Minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

Deze rente gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de aanvraag werd ingediend. Evenwel, als de aanvraag ingediend is voor het einde van de derde maand volgend op die gedurende dewelke deze wet in het Belgisch Staatsblad is bekend gemaakt, gaat de rente in op 1 januari 1998.

---

[1] Inwerkingtreding: 01/01/2003

<u>Wet van 16 juni 1998</u>
(Staatsblad 11 augustus)

houdende wijziging van de procedure betreffende de oorlogspensioenen.

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling.

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Bepalingen betreffende de vergoedingspensioenen evenals de oorlogspensioenen toegekend aan militaire oorlogsslachtoffers en aan hun rechthebbenden.

Art. 2 Vervangt de §§ 1 en 2 in artikel 47 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend op 5 oktober 1948.

Art. 3 Vult artikel 61 van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmede gelijkgestelde plicht aan met een § 2.

Art. 4 Alle bevoegdheden toegewezen aan de Commissie voor militaire pensioenen en de Hogere Commissie van beroep inzake militaire pensioenen, opgericht met toepassing van artikel 67 van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, worden overgenomen door de commissies bepaald bij artikel 47, § 1, 1° en 2°, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De Koning kan alle maatregelen nemen die Hij nodig acht om de moeilijkheden te regelen waartoe de toepassing van het eerste lid aanleiding zou geven.

HOOFDSTUK III. Bepalingen betreffende de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden.

Art. 5 Voegt in de wet van 21 november 1974 houdende statuut van de verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en zijn rechthebbenden een artikel 5bis in.

Art. 6 In afwijking van de terzake geldende bepalingen, zijn de commissies bevoegd inzake de statuten van de politieke gevangenen, gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945, werkweigeraars, burgerlijk weerstanders, weerstanders door de sluikpers, weerstanders tegen het nazisme en verplicht ingelijfden bij het Duitse leger als volgt samengesteld:

- een voorzitter, die een effectief, plaatsvervangend, emeritus- of eremagistraat is;

- een afgevaardigde van de Minister onder wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers ressorteren;

- een lid gekozen op een dubbele naamlijst opgemaakt door de erkende groeperingen van politieke gevangenen, gedeporteerden, werkweigeraars, burgerlijke weerstanders, weerstanders door de sluikpers, verplicht ingelijfden bij het Duitse leger en weerstanders tegen het nazisme.

In hoger beroep is de voorzitter een effectief, emeritus- of eremagistraat bij het Hof van Cassatie of bij een hof van beroep.

Een Staatscommissaris brengt verslag uit bij de commissie.

© FPD – oktober 2020

Art. 7 In afwijking van de terzake geldende bepalingen, zijn de commissies bevoegd inzake de invaliditeitspensioenen voor burgerlijke oorlogsslachtoffers als volgt samengesteld:

- een voorzitter, die een effectief, plaatsvervangend, emeritus- of eremagistraat is;

- een afgevaardigde van de Minister onder wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers ressorteren;

- een lid gekozen op een dubbele naamlijst opgemaakt door de erkende groeperingen van gedeporteerden, werkweigeraars, burgerlijke slachtoffers van de beide oorlogen en personen die bijzonder op de hoogte zijn van de gebeurtenissen welke zicht sedert 1 juli 1960 op de grondgebieden van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en Burundi hebben voorgedaan.

De Kamer kan zich een raadgevend geneesheer toevoegen.

In hoger beroep is de voorzitter een effectief, emeritus- of eremagistraat bij het Hof van Cassatie of bij een hof van beroep en omvat de commissie nog een tweede lid ter verdediging van de oorlogsslachtoffers en een geneesheer.

Een Staatscommissaris brengt verslag uit bij de commissie.

HOOFDSTUK IV. Inwerkingtreding en overgangsbepalingen.

Art. 8 Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand na die waarin zij in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 9 § 1. Voor de toepassing van de artikelen 2, 3 en artikel 48, 3° van de wet van 18 mei 1998 houdende wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten, blijven de commissies voor vergoedingspensioen samengesteld zoals voorgeschreven bij de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van dit hoofdstuk, wanneer zij beslissen over pensioenaanvragen of aanvragen tot herziening die vóór bedoelde inwerkingtreding reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerste onderzoek door deze commissies.

§ 2. De artikelen 4, 6 en 7 zijn eveneens van toepassing op de lopende zaken op de dag van de inwerkingtreding van deze wet.

Wet van 26 januari 1999
(Staatsblad 26 februari)

houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij: *de wet van 10 juni 2001 (Staatsbl. 5 juli).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling.

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Commissie van nationale erkentelijkheid.

Art. 2 *§ 1. Gewijzigd bij de wet van 10 juni 2001, art. 3 (1).*

Een Commissie van nationale erkentelijkheid wordt opgericht om de bevoegde Minister advies te verstrekken voor het toekennen van een statuut, dat hij krachtens deze wet eershalve verleent.

De minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren, kan evenwel in laatste aanleg uitspraak doen over de krachtens deze wet ingediende aanvragen tot erkenning van de statuten als bedoeld in artikel 3, 3°, 4°, 5°, 7°, 8°, 12°, 13°, 16° en 17°, en in de artikelen 6 en 7, op grond van een dossier dat enerzijds, wat de burgerlijke statuten betreft, werd behandeld door de dienst van de oorlogsslachtoffers en anderzijds, wat de militaire statuten betreft, door de centrale dient van de naamrol. Wordt de aanvraag afgewezen, dan dient die beslissing met redenen te worden omkleed.

§ 2. Voor elk statuut zal, in de schoot van deze Commissie, een kamer worden ingesteld, samengesteld als volgt:

- een voorzitter;
- een ambtenaar van de bevoegde administratie;
- een afgevaardigde van een erkende vaderlandslievende vereniging.

Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

§ 3. De Koning benoemt de leden van de Commissie en regelt haar werkzaamheden.

HOOFDSTUK III. Heropening van de termijnen voor het indienen van aanvragen tot het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid van de oorlog 1940-1945 en van de veldtocht in Korea.

Art. 3 De termijnen voor het indienen van aanvragen tot het bekomen van de volgende statuten van nationale erkentelijkheid worden heropend:

1° het statuut van gewapend weerstander, ingesteld bij de besluitwet van 19 september 1945, gewijzigd bij de wetten van 30 mei 1953 en 1 april 1965;

2° het statuut van inlichtings- en actieagent, ingesteld bij de besluitwet van 16 februari 1946 ter aanvulling en vervanging van de besluitwet van 1 september 1944;

3° het statuut van gedeporteerde tot de verplichte tewerkstelling, ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946, ingetrokken bij de wet van 7 juli 1953;

4° het statuut van burgerlijk weerstander en werkweigeraar, ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946, gewijzigd bij de wet van 2 april 1958;

5° het statuut van buitenlander politiek gevangene, ingesteld bij de wet van 5 februari 1947, gewijzigd bij wet van 10 maart 1954;

6° het statuut van krijgsgevangene, ingesteld bij de wet van 18 augustus 1947, gewijzigd bij de wetten van 25 februari 1957 en 10 oktober 1967;

7° het statuut van weerstander door de sluikpers, ingesteld bij de wet van 1 september 1948, gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1951 en 24 juli 1952;

8° het statuut van politiek gevangene en zijn rechthebbenden, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 16 oktober 1954;

9° het statuut van lid van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië, ingesteld bij de wet van 21 juni 1960, gewijzigd bij de wetten van 10 oktober 1967 en 10 juli 1969;

10° het statuut van Belgisch militair die tijdens de verschillende fazen van de oorlog 1940-1945 dienst volbracht heeft, ingesteld bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1964;

11° het statuut van oorlogsvrijwilliger, ingesteld bij het koninklijk besluit van 4 december 1974;

12° het statuut van weerstander tegen het nazisme, ingesteld bij de wet van 21 november 1974, gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982;

13° het statuut van verplicht ingelijfde, ingesteld bij de wet van 21 november 1974;

14° het statuut van gemobiliseerde, ingesteld bij het koninklijk besluit van 20 februari 1975;

15° het statuut van ontvluchte, ingesteld bij het koninklijk besluit van 11 maart 1975, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 maart 1979 en 13 december 1983;

16° het statuut van zeevisser, ingesteld bij het koninklijk besluit van 8 februari 1984;

17° het statuut van vrijwilliger bij de Recruteringscentra van het Belgisch Leger, ingesteld bij het koninklijk besluit van 12 april 1990;

18° het statuut van geïnterneerde-verzetsstrijder, ingesteld bij het koninklijk besluit van 10 december 1990;

19° het statuut van lid van het Expeditiekorps voor Korea, ingesteld bij het koninklijk besluit van 22 juni 1983, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 oktober 1983.

Art. 4 De toekenning van een statuut, ingevolge de heropening van de termijnen bedoeld in artikel 3, kan geen financiële weerslag hebben.

Art. 5 § 1. Het statuut wordt verleend aan de aanvrager die voldoet aan de voorwaarden voorzien bij de wetten en besluiten van het betrokken statuut.

§ 2. De aanvragen tot het verkrijgen van het statuut, moeten door de belanghebbenden per aangetekend schrijven worden ingediend bij de Minister, bevoegd inzake de

oorlogsslachtoffers, binnen een termijn van 12 maanden vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK IV. Bepalingen die de leden van de joodse gemeenschap betreffen.

Art. 6 § 1. Er wordt een statuut van het tijdens de tweede wereldoorlog ondergedoken joodse kind, ingesteld.

§ 2. De toekenning van het statuut bedoeld in § 1 kan geen financiële weerslag hebben.

§ 3. De aanvragen om aanspraak te maken op het statuut van het ondergedoken joodse kind, zullen, per aangetekend schrijven, door de belanghebbenden moeten worden ingediend bij de Minister die bevoegd is inzake burgerlijke oorlogsslachtoffers, binnen een termijn van 12 maanden vanaf de inwerkingtreding van het koninklijk besluit dat dit statuut regelt.

Art. 7 § 1. Indien de feiten die aanleiding gaven tot de erkenning als burgerlijk weerstander leden van de joodse gemeenschap ten goede kwamen, kan de begunstigde van dit statuut aanspraak maken op het erediploma van Rechtvaardige.

§ 2. De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten van dit erediploma.

Art. 8 Wijzigt artikel 1 van de wet van 5 februari 1947 dragende het statuut van de buitenlanders politieke gevangenen.

---

[1] Inwerkingtreding: 15/07/2001; van toepassing op de aan de gang zijnde of nog in te leiden procedures, met uitzondering van de beroepsprocedures die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 10 juni 2001 waren ingediend.

<u>Wet van 11 april 2003</u>
(Staatsblad 22 mei)

houdende nieuwe maatregelen ten gunste van de oorlogsslachtoffers.

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Verhogingen van de rente van werkweigeraar of gedeporteerde

Art. 2 Vult artikel 4, § 2, van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 aan.

Art. 3 Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2003.

HOOFDSTUK III. Bepalingen betreffende de renten van de oorlogsweduwen

Art. 4 Vult artikel 47, § 2, van de wet van 8 juli 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of een daarmede gelijkgestelde plicht aan.

Art. 5 Vult artikel 46, § 2, van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden aan.

Art. 6 Vervangt artikel 3, tweede lid, van de wet van 7 juni 1989 houdende maatregelen ten gunste van de personen die het statuut bezitten van verplicht ingelijfde bij het Duitse leger en hun rechthebbenden.

Art. 7 Vervangt artikel 5, § 4, van dezelfde wet van 7 juni 1989.

Art. 8 Vult artikel 8, § 2, van dezelfde wet van 7 juni 1989 aan.

Art. 9 Heft § 3 van artikel 50 van de wet van 18 mei 1998 tot wijziging van de wetgeving betreffende de oorlogspensioenen en -renten.

Art. 10 Het voordeel van de rente voortvloeiend uit de wijzigingen aangebracht door de artikelen 6 en 9 is afhankelijk van een aanvraag ingediend bij de minister die, naargelang van het geval, de vergoedingspensioenen of de belangen van de oorlogsslachtoffers onder zijn bevoegdheden heeft.

Deze rente vangt aan op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de aanvraag werd ingediend. Ze vangt evenwel aan op 1 januari 2003 wanneer de aanvraag wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op die waarin deze wet zal zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 11 Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2003.

HOOFDSTUK IV. Maatregelen ten gunste van de joodse slachtoffers en van de zigeunerslachtoffers

Art. 12 § 1. De personen die de volgende voorwaarden vervullen:

1° in België hebben verbleven op 10 mei 1940;

2° de Belgische nationaliteit niet hebben bezeten op 10 mei 1940, maar ze na die datum hebben verworven en ze behouden hebben tot 1 januari 2003;

3° gearresteerd geweest zijn in België en gedeporteerd geweest zijn naar Duitsland of door Duitsland bezette gebieden buiten België gedurende de Tweede Wereldoorlog tengevolge van de door de bezettende overheid van het land genomen antijoodse maatregelen of tengevolge van maatregelen die diezelfde overheid tegen de zigeuners heeft genomen;

4° gedeporteerd geweest zijn gedurende een periode van tenminste zes maanden in het totaal, naar een of meer van de landen bedoeld in 3°;

hebben, vanaf 1 januari 2003, het recht om onder dezelfde voorwaarden en volgens de dezelfde nadere regels de voordelen ten gunste van de houders van het statuut van politieke gevangene te krijgen wat de oorlogspensioenen en de oorlogsrenten betreft.

§ 2. Paragraaf 1 is evenwel niet van toepassing op de personen die in aanmerking kwamen of daartoe de voorwaarden vervulden om het voordeel te krijgen van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden of de wet van 5 februari 1947 tot regeling van het statuut der vreemdelingen politieke gevangenen zoals ze luidde voordat ze bij de wet van 26 januari 1999 werd gewijzigd.

§ 3. De geldig ingediende aanvraag om het voordeel te genieten van § 1 heeft uitwerking vanaf 1 januari 2003 voor zover de aanvraag wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op die waarin deze wet in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt.

Art. 13 De rechtverkrijgenden van de personen die effectief een pensioen of een rente toegekend met toepassing van artikel 12, § 1, hebben genoten, hebben het recht om tegen dezelfde voorwaarden en volgens dezelfde nadere regels de voordelen ten gunste van de rechthebbenden van de houders van het statuut van politieke gevangene te krijgen wat de oorlogspensioenen en oorlogsrenten betreft.

Art. 14 De beslissingen die ten overstaan van de personen bedoeld in artikel 12 of 13 zijn genomen door de Commissie voor vergoedingspensioenen of door de minister die de vergoedingspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, zijn in graad van beroep onderworpen aan de Commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Art. 15 § 1. Er wordt een persoonlijke lijfrente ingesteld gelijk aan 4 semesters van de rente als werkweigeraar, daarin begrepen de verhoging bedoeld in artikel 2 van deze wet, ten voordele van elke persoon:

a) wiens vader en moeder, die vanuit België zijn weggevoerd ten gevolge van de rassenvervolgingen van de bezetter, tijdens de deportatie zijn overleden, voor zover de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° nog geen 21 jaar zijn geweest op 10 mei 1940;

2° Belg zijn op 1 januari 2003;

3° in België hebben verbleven op 10 mei 1940, met uitzondering van de personen die na 10 mei 1940 zijn geboren uit ouders die op die datum en tot hun deportatie in België verbleven;

4° geen wezenpensioenen op grond van de wetten op de herstelpensioenen, gecoordineerd door het Besluit van de Regent van 5 oktober 1948 genieten of hebben genoten, noch wezenpensioenen of uitkeringen hebben ontvangen op grond van artikel 6, § 4, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, zoals het luidde voordat het werd gewijzigd bij de wet van 18 mei 1998, en evenmin de vergoeding of rente hebben ontvangen als bepaald bij het Franse decreet van 13 juli 2000 tot instelling van een herstelmaatregel voor de wezen wier ouders het slachtoffer waren van jodenvervolgingen.

b) of die, onderworpen aan de door de bezetter genomen maatregelen van rassenvervolging, werd gedwongen in de illegaliteit te leven, voor zover de volgende voorwaarden vervuld zijn:

1° in België hebben verbleven op 10 mei 1940, met uitzondering van de personen die na 10 mei 1940 zijn geboren uit ouders die op die datum en tot hun deportatie in België verbleven;

2° Belg zijn op 1 januari 2003;

3° *vernietigd bij arrest van Grondwettelijk Hof nr. 45/2008 van 14 maart 2008*.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op personen die aanspraak kunnen maken op het voordeel van artikel 12.

§ 3. Krachtens dit artikel kan slechts één rente per persoon worden toegekend.

Art. 16 De rente bedoeld bij artikel 15 is jaarlijks vastgesteld op:

- 241,07 EUR van 1 januari 2003 tot 31 december 2003;

- 319,91 EUR van 1 januari 2004 tot 31 december 2004;

- 398,75 EUR van 1 januari 2005 tot 31 december 2005;

- 477,59 EUR vanaf 1 januari 2006.

Art. 17 § 1. Om het voordeel van artikel 15 te kunnen genieten, moeten de betrokkenen, bij een ter post aangetekende brief, aan de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers een aanvraag richten samen met een getuigschrift van goed zedelijk gedrag dat minder dan 3 maanden voor de datum van de aanvraag werd uitgereikt.

§ 2. De aanvraag bevat alle nodige bewijsstukken en in het bijzonder de akten van de burgerlijke stand die de afstamming ten opzichte van de overleden ouder bewijzen.

Indien een of meer uittreksels uit de akten van burgerlijke staat niet worden ingediend, kan dat worden ondervangen door een document waarop de bij het Rijksregister verkregen inlichtingen vermeld staan; dat document wordt ondertekend door een van de ambtenaren die daartoe gemachtigd zijn door de minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren.

§ 3. De beslissing waarbij de wezen worden erkend als rechtverkrijgende van een gerechtigde op het statuut van politieke gevangene, geldt als bewijs van de burgerlijke staat van de wezen en hun ouder.

§ 4. De belanghebbenden tonen met alle rechtsmiddelen aan dat zij voldoen aan de gestelde voorwaarden.

Art. 18 De minister tot wiens bevoegdheden de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren doet uitspraak op stukken via een met redenen omklede beslissing.

Hij kan, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn controle, de bij deze wet toegekende bevoegdheden overdragen aan een of meer ambtenaren van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers.

Art. 19 § 1. De door artikel 15 ingestelde rente gaat in vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de indiening van de aanvraag. Evenwel, vangt zij aan op 1 januari 2003 wanneer de aanvraag wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op die waarin deze wet zal zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Voor die rente gelden dezelfde redenen van uitsluiting en verval ais die welke zijn opgesomd in de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

§ 2. De renten worden uitbetaald door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen, volgens de regels van uitbetaling, verval, onoverdraagbaarheid en onvatbaarheid voor beslag die gelden voor de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1940-1945.

De rente wordt vooraf en per kwartaal betaald. Ze wordt verworven per maand; de volle termijn blijft verworven indien de betaling is uitgevoerd.

Art. 20 § 1. Geen enkele aanvraag kan postuum worden ingediend.

§ 2. Het overlijden van de verzoeker maakt een einde aan de procedure.

Art. 21 § 1. De bedragen van de renten als bedoeld in artikel 16 van deze wet zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfers van de consumptieprijzen volgens de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Ze zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

§ 2. De Koning kan een ander spilindexcijfer vaststellen dan dat wat bepaald is in § 1, tweede lid.

§ 3. De nieuwe basisbedragen die voortvloeien uit de toepassing van § 2 worden vastgesteld door de Koning.

Art. 22 Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2003.

<u>Wet van 16 januari 2006</u>
(Staatsblad 6 februari)

houdende de heropening van de termijnen voor het indienen van aanvragen tot het bekomen van een statuut van nationale erkentelijkheid van de oorlog 1940-1945 en van de veldtocht in Korea.

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2 De termijnen voor het indienen van aanvragen tot het verkrijgen van de volgende statuten van nationale erkentelijkheid worden zonder beperking in de tijd heropend:

1° het statuut van gewapend weerstander, ingesteld bij de besluitwet van 19 september 1945, gewijzigd bij de wetten van 30 mei 1953 en 1 april 1965;

2° het statuut van inlichtings- en actieagent, ingesteld bij de besluitwet van 16 februari 1946 ter aanvulling en vervanging van de besluitwet van 1 september 1944;

3° het statuut van gedeporteerde tot de verplichte tewerkstelling, ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946, ingetrokken bij de wet van 7 juli 1953;

4° het statuut van burgerlijk weerstander en werkweigeraar, ingesteld bij de besluitwet van 24 december 1946, gewijzigd bij de wet van 2 april 1958;

5° het statuut van buitenlander politiek gevangene, ingesteld bij de wet van 5 februari 1947, gewijzigd bij de wet van 10 maart 1954 en van 26 januari 1999;

6° het statuut van krijgsgevangene, ingesteld bij de wet van 18 augustus 1947, gewijzigd bij de wetten van 25 februari 1957 en 10 oktober 1967;

7° het statuut van weerstander door de sluikpers, ingesteld bij de wet van 1 september 1948, gewijzigd bij de wetten van 9 juli 1951 en 24 juli 1952;

8° het statuut van politiek gevangene en zijn rechthebbenden, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 16 oktober 1954;

9° het statuut van lid van de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië, ingesteld bij de wet van 21 juni 1960, gewijzigd bij de wetten van 10 oktober 1967 en 10 juli 1969;

10° het statuut van Belgisch militair die tijdens de verschillende fazen van de oorlog 1940-1945 dienst volbracht heeft, ingesteld bij het koninklijk besluit van 28 augustus 1964;

11° het statuut van oorlogsvrijwilliger, ingesteld bij het koninklijk besluit van 4 december 1974;

12° het statuut van weerstander tegen het nazisme, ingesteld bij de wet van 21 november 1974, gewijzigd bij de wet van 4 juni 1982;

13° het statuut van verplicht ingelijfde, ingesteld bij de wet van 21 november 1974;

14° het statuut van ontvluchte, ingesteld bij het koninklijk besluit van 11 maart 1975, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 maart 1979 en 13 december 1983;

15° het statuut van zeevisser, ingesteld bij het koninklijk besluit van 8 februari 1984;

16° het statuut van lid van het Expeditiekorps voor Korea, ingesteld bij het koninklijk besluit van 22 juni 1983, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 oktober 1983;

17° het statuut van buitenlandse militair die de Belgische nationaliteit heeft verworven na deel te hebben uitgemaakt van een geallieerd leger tijdens de oorlog 1940-1945, ingesteld bij koninklijk besluit van 22 juli 1983.

Art. 3 De aanvragen tot het verkrijgen van het statuut dienen op straffe van nietigheid bij een ter post aangetekende brief worden ingediend bij de Minister, bevoegd voor de oorlogsslachtoffers.

De aanvragen die postuum worden ingediend zijn niet ontvankelijk.

Art. 4 Niettegenstaande enige andere wettelijke of reglementaire bepaling doet de minister bevoegd voor de oorlogsslachtoffers uitspraak in laatste aanleg over de krachtens deze wet ingediende aanvragen.

De Minister kan, onder zijn verantwoordelijkheid en onder zijn controle, de bij deze wet toegekende bevoegdheden overdragen aan één of meer ambtenaren of militairen die onder zijn hiërarchisch gezag ressorteren.

Art. 5 § 1. Een commissie van nationale erkentelijkheid wordt opgericht om advies te geven, in het geval hij het nuttig oordeelt, aan de Minister bevoegd door de oorlogsslachtoffers voor wat betreft de toekenning voor één van de statuten als bedoeld in artikel 2, 1°, 2° of 14°.

§ 2. Deze Commissie is samengesteld uit:

- de directeur van de Ondersectie Notariaat van het Ministerie van Landsverdediging of zijn vervanger;
- een officier in actieve dienst;
- een vertegenwoordiger van een erkende vaderlandslievende vereniging.

Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

§ 3. De Minister bevoegd voor de oorlogsslachtoffers benoemt de leden van deze Commissie.

Art. 6 De toekenning van een statuut ten gevolge van de heropening van de termijnen zoals bedoeld in artikel 2 heeft slechts gevolg dan in het kader van de toepassing van artikel 1, b, 1°, van het koninklijk besluit van 23 december 2002 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze geneeskundige verzorging van verscheidene categorieën oud-strijders en oorlogsslachtoffers, en alleen in het voordeel van de personen die ofwel een periode van erkenning hebben van ten minste één jaar in hetzelfde statuut ofwel van de personen waarvan de totale duur van erkenning in verscheidene statuten als bedoeld in artikel 2 ten minste drie semesters bereikt.

In dit laatste geval:

- mogen de periodes van erkenning samengeteld worden voor zover ze niet samenvallen;
- wordt in geval van onderbreking het semester per maand van 30 dagen berekend;

- wanneer de duur van één jaar is bereikt, wordt de periode die na verdeling in gehele semesters overblijft, voor een semester gerekend, indien zij ten minste negentig dagen telt.

Art. 7 De overeenkomstig artikel 3 ingediende aanvragen hebben uitwerking op de dag waarop ze worden ingediend.

In afwijking van het vorige lid hebben de aanvragen die op geldige wijze zijn ingediend vóór de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad of binnen de tien dagen na de bekendmaking uitwerking op de datum van de inwerkingtreding van de wet.

Art. 8 Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 25 maart 1954
(Staatsblad 9 april)

tot regeling van de procedure voor de toepassing van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 24 februari 1956 (Staatsbl. 26 februari) en 15 februari 1958 (Staatsbl. 22 februari).*

HOOFDSTUK I. De bevoegdheid

Sectie 1. De Minister

Art. 1 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 1.*

Op voorstel van de Staatscommissaris kan de Minister het pensioen van burgerlijk slachtoffer toekennen bij gemotiveerde beslissing overeenkomstig de besluiten van het geneeskundig onderzoek wanneer de aanspraken op pensioen der invaliden vast staan.

Dit geldt insgelijks wat het pensioen van rechthebbenden betreft wanneer op grond van de gegevens uit het dossier of van de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst de aanspraken op pensioen duidelijk blijken vast te staan.

Wanneer het invaliditeitspercentage werd herzien ter uitvoering van de artikelen 8, 9 of 24 van de wet, behoudt of verhoogt de Minister bovendien het pensioen, zonder andere procedure, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Sectie 2. De burgerlijke invaliditeitscommissies

Art. 2 Er worden negen burgerlijke invaliditeitscommissies ingesteld welke onderscheidenlijk hun zetel hebben te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent, Hasselt, Kortrijk, Luik, Namen en Verviers.

Hun territoriaal rechtsgebied strekt zich uit, voor de commissie van Antwerpen over de provincie Antwerpen; voor die van Brussel over de provincie Brabant; voor die van Charleroi over de provincie Henegouwen; voor die van Gent over de provincie Oost-Vlaanderen; voor die van Hasselt over de provincie Limburg; voor die van Kortrijk over de provincie West-Vlaanderen; voor die van Luik over de provincie Luik met uitzondering van de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith; voor die van Namen over de provincie Namen en Luxemburg; voor die van Verviers over de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith.

De voorzitter, de effectieve en plaatsvervangende leden van de commissie van Verviers, alsmede de griffier, dienen een voldoende kennis van de Duitse taal te bezitten.

Het aantal kamers van de commissies wordt bij ministerieel besluit vastgesteld.

De samenstelling van die kamers is die welke wordt bepaald bij artikel 21, § 1, van de wet.

Wanneer verschillende vertegenwoordigers van verenigingen van gedeporteerden, van werkweigeraars en van burgerlijke oorlogsslachtoffers benoemd zijn als effectief lid van eenzelfde kamer duidt de Minister de rol aan volgens welke die leden geroepen worden om te zetelen.

Art. 3 *Vervangen bij K.B. van 24 februari 1956, art. 1 en gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 2, a), b) en c).*

Enkel de burgerlijke invaliditeitscommissie in wier territoriaal rechtsgebied de aanvragers hun domicilie hebben op het ogenblik van de indiening van hun aanvraag is bevoegd om kennis van deze laatste te nemen.

De burgerlijke invaliditeitscommissie zetelende te Brussel neemt bovendien kennis van de aanvragen ingediend door personen die in het buitenland zijn gevestigd, met uitzondering van de aanvragen ingediend in het Duits; de commissie van Verviers neemt kennis van elke aanvraag ingediend in evengenoemde taal, onverschillig waar de aanvrager is gevestigd.

In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel is, wanneer de aanvrager in een der gemeenten bedoeld in de artikelen 3 en 6, § 4, van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken gedomicilieerd is, die burgerlijke invaliditeitscommissie van Brussel bevoegd wier taalstelsel overeenstemt met de in de aanvraag gebruikte taal.

Indien verschillende rechthebbenden van eenzelfde slachtoffer een aanvraag hebben ingediend en ten minste één van die aanvragen in de bevoegdheid valt van een andere commissie dan die welke bevoegd is ten overstaan van de andere aanvragen, wordt de zaak gebracht vóór de burgerlijke commissie van het laatst bekende domicilie, of bij gebreke er van, vóór die van de laatste bekende verblijfplaats van de overledene.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 3.*

De burgerlijke invaliditeitscommissies zijn bevoegd om uitspraak te doen:

1° over alle aanvragen om pensioen welke niet het voorwerp van een ministeriële beslissing kunnen uitmaken;

2° over de herzieningen van het invaliditeitspercentage bedoeld bij de artikelen 8 en 9 van de wet wanneer uit de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst blijkt dat het pensioen voor vermindering of afschaffing in aanmerking blijkt te komen;

3° over de aanvragen om herziening wegens verergering bedoeld in artikel 24 van de wet wanneer uit de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst blijkt dat het pensioen voor vermindering of afschaffing in aanmerking blijkt te komen.

4° over de aanvragen om herziening bedoeld bij artikel 26 van de wet wat betreft de beslissingen welke zij hebben uitgesproken of die welke door de Minister werden genomen.

Sectie 3. De Hogere Commissie van Beroep

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 24 februari 1956, art. 2.*

§ 1. In de schoot van de Hogere Commissie van beroep, waarin bij artikel 22, § 1, der wet voorzien, worden vijf kamers ingesteld, waarvan de zetel en de bevoegdheid zijn vastgesteld als volgt:

Te Brussel, de eerste kamer met Frans taalstelsel, de tweede kamer met Nederlands taalstelsel;

Te Luik, de derde en vierde kamers, de voorzitters, de effectieve en plaatsvervangende leden, alsmede de griffier van de vierde kamer moeten een voldoende kennis der Duitse taal bezitten;

Te Gent, de vijfde kamer.

De derde kamer zetelende te Luik is bevoegd om kennis te nemen van de beslissingen uitgesproken door de burgerlijke invaliditeitscommissies van Luik en Namen.

De vierde kamer zetelende te Luik is bevoegd om kennis te nemen der beslissingen uitgesproken door de burgerlijke invaliditeitscommissie van Verviers alsmede van de beslissingen genomen door de Minister krachtens artikel 20 der wet ten aanzien van de personen op het ogenblik van hun aanvraag gedomicilieerd in de kantons Eupen, Malmedy en Saint-Vith.

De vijfde kamer zetelende te Gent is bevoegd om kennis te nemen der beslissingen uitgesproken door de burgerlijke invaliditeitscommissies van Kortrijk en van Gent.

De kamers gevestigd te Brussel zijn bevoegd om kennis te nemen van de beslissingen uitgesproken door de andere burgerlijke invaliditeitscommissies en van alle beslissingen genomen door de Minister krachtens artikel 20 van de wet met uitzondering van die, welke hij genomen heeft ten aanzien van de personen op het ogenblik van hun aanvraag gedomicilieerd in de kantons Eupen, Malmedy en Saint-Vith.

§ 2. De samenstelling van elke kamer is die bepaald bij artikel 22, § 2, van de wet.

Wanneer meer dan twee vertegenwoordigers der verenigingen van gedeporteerden, van werkweigeraars en van burgerlijke oorlogsslachtoffers worden benoemd als effectief lid van eenzelfde kamer, zal de Minister de rol aanduiden volgens welke die leden geroepen worden om te zetelen.

De Staatscommissaris welke als effectief lid van de Burgerlijke Invaliditeitscommissie beraadslaagd heeft over de betwiste beslissing, mag in de Hogere Commissie van Beroep niet zetelen.

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 4.*

De Hogere Commissie van Beroep is bevoegd om uitspraak te doen:

1° over de beroepen ingediend tegen de ministeriële beslissingen bedoeld in de eerste sectie van dit hoofdstuk;

2° over de beroepen tegen de beslissingen van de Burgerlijke Invaliditeitscommissies bedoeld in de tweede sectie;

3° over de aanvragen om herziening bedoeld bij artikel 26 van de wet wat betreft de beslissingen welke zij heeft uitgesproken.

HOOFDSTUK II. De procedure

Sectie 1. De aanvragen om pensioen

Art. 7 De aanvragen worden door Staatscommissarissen onderzocht.

De Staatscommissarissen vragen het bij artikel 20 van de wet bedoelde advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst niet wanneer uit het onderzoek van het dossier blijkt:

1° dat de aanvraag klaarblijkelijk niet ontvankelijk of niet gegrond is om andere redenen dan van geneeskundige aard;

2° dat de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en de gegevens van het dossier klaar aanwijzen dat het schadelijk feit rechtstreeks werd veroorzaakt door de oorlogshandeling en dit schadelijk feit de enige oorzaak is van het overlijden.

In alle andere gevallen is de Staatscommissaris verplicht te doen overgaan tot de geneeskundige expertise.

Art. 8 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 5.*

Als zijn onderzoek beëindigd in en wanneer de aanvraag het voorwerp van een ministeriële beslissing kan uitmaken, stelt de Staatscommissaris de Minister de toekenning van het pensioen voor.

Art. 9 De ministeriële beslissingen, genomen ter uitvoering van de §§ 1 en 2 van artikel 20 van de wet, worden gemotiveerd en doen uitspraak over de punten bedoeld bij artikel 16 van dit besluit. Zij worden aan de aanvrager betekend.

Daartoe zal een exemplaar van de beslissing, door de Minister eensluidend verklaard, aan de aanvrager geadresseerd worden binnen vijftien dagen van de datum van de beslissing.

De beslissingen worden bij het dossier gevoegd.

Art. 10 De verzoeker kan tegen de ministeriële beslissing in beroep gaan bij de Hogere Commissie van Beroep in de vormen en termijnen bepaald bij artikel 20, § 4, van de wet.

Het beroep schorst de uitvoering van de ministeriële beslissing.

Art. 11 De Staatscommissaris dient een beroep te doen op een nieuw geneeskundig onderzoek indien de betwisting betrekking heen of betrekking kan hebben op punten welke behoren tot de opdracht die bij artikel 20 van de wet aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst werd toegewezen.

De procedure vóór de Hogere Commissie van Beroep is dezelfde als die bepaald bij dit besluit aangaande de beroepen tegen de beslissingen der Burgerlijke Invaliditeitscommissies.

Art. 12 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 6.*

Indien de aanvraag niet het voorwerp kan uitmaken van een ministeriële beslissing, dan wordt het dossier, dat het verslag van de Staatscommissaris in de vorm van gemotiveerde besluiten bevat, overgemaakt aan de griffie welke de zaak bij de bevoegde burgerlijke invaliditeitscommissie aanhangig maakt door ze op de rol van die commissie in te schrijven.

De besluiten van de Staatscommissaris worden door de diensten van de griffie aan de aanvrager betekend ten minste achttien dagen vóór de datum vastgesteld voor de terechtzitting van de commissie.

Die besluiten moeten in hun beweegredenen gewag maken van het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundig Dienst; die voorwaarde is niet vereist wanneer de aanvraag niet ontvankelijk is of wanneer zij ongegrond is om redenen die niet verband staan met de taak welke aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst wordt toegewezen bij artikel 20 der wet.

Bij de betekening der besluiten van de Staatscommissaris wordt de aanvrager tezelfdertijd in kennis gesteld van het feit dat hij het recht heeft op de terechtzitting te verschijnen alsmede zijn geschreven besluiten bij een ter post aangetekende brief aan de Hoofdstaatscommissaris te verzenden ten minste vijf vrije dagen voor de vastgestelde datum voor de terechtzitting: die termijn is opgelegd behoudens overmacht en de besluiten betekend of neergelegd na die termijn worden uit de beraadslagingen geweerd.

Art. 13 Tijdens de terechtzitting zet de Staatscommissaris zijn besluiten uiteen waarna de aanvrager of zijn vertegenwoordiger indien hij aanwezig is, in zijn verdedigingsmiddelen wordt gehoord.

Art. 14 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 7.*

§ 1. De diensten van de griffie der Burgerlijke Invaliditeitscommissies worden verzekerd door de Dienst der burgerlijke oorlogsslachtoffers van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

§ 2. Een griffier woont de beraadslagingen bij, doch zonder stemgerechtigd te zijn; die griffier wordt aangeduid door de Minister onder de beambten van zijn departement welke ten minste de functie van opsteller uitoefenen.

Hij roept, zo nodig, de aanvragers op, alsmede alle personen welke de commissie nodig acht te horen.

Onder het toezicht van de voorzitter tekent hij de verklaringen aan welke op de terechtzitting door de aanvragers en de getuigen werden afgelegd.

Art. 15 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 8.*

§ 1. Wanneer de aanvrager, alhoewel hem werd bericht dat hij ter zitting mag verschijnen, evenwel niet verschijnt, doet de commissie uitspraak op stukken.

§ 2. De commissie kan overgaan tot alle aanvullende onderzoeken.

Zij kan onder meer de geneesheer, die haar is toegevoegd, gelasten de inlichtingen van geneeskundige aard welke zij nodig acht, in te winnen bij om het even welke openbare dienst, ambtelijke overheid, geneesheer en officieel of privaat gezondheidsorganisme.

Zij kan de aanvrager of getuigen oproepen.

De te horen personen moeten opgeroepen worden vijftien dagen vóór de dag van de verschijning.

Indien de krachtens het voorgaande lid regelmatig opgeroepen aanvrager niet verschijnt, wordt hij opnieuw opgeroepen binnen dezelfde termijn en, zo hij na de tweede oproeping in gebreke blijft te verschijnen, doet de commissie uitspraak zonder meer.

De getuigen worden opgeroepen en gehoord overeenkomstig de wet van 19 augustus 1947 betreffende het getuigenbewijs in zake de schade aan personen voortvloeiende uit de oorlog van 1940.

§ 3. De aanvrager kan zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advokaat of door een, in elke zaak door de voorzitter van de kamer speciaal erkend persoon.

§ 4. De commissies schikken zich, voor het onderzoek der aanvragen, naar de voorschriften van de wet van 28 juni 1932 betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken.

Art. 16 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 9.*

De Burgerlijke Invaliditeitscommissies onderzoeken of de voorwaarden tot toekenning van het pensioen zijn vervuld. Zij bepalen eveneens of de wezen beantwoorden aan de voorwaarden bepaald bij artikel 12, § 4, 2°, van de wet of, indien het kinderen van invaliden, wier vergoedbaar invaliditeitsbedrag 100 t.h. bereikt, betreft, het aantal van die kinderen welke aanspraak kunnen maken op het voordeel van artikel 6, § 4, van dezelfde wet.

De burgerlijke invaliditeitscommissies beslissen of de aanvraag ontvankelijk is of niet, en zo ja, of zij al dan niet gegrond is, door het bij artikel 22, § 4, van de wet omschreven oorzakelijk verband souverein te beoordelen onverminderd de toepassing van artikel 17bis van dezelfde wet.

De beslissingen moeten in hun beweegredenen gewag maken van het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Die voorwaarde is niet vereist wanneer de aanvraag niet ontvankelijk is of wanneer de aanvraag niet gegrond is om redenen die vreemd zijn aan de opdracht welke de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst bij artikel 20 van de wet werd toegewezen.

Wanneer zij het pensioen toekennen of andere toelagen en uitkeringen stellen zij er van de ingangsdatum, eventueel de duur alsmede het bedrag vast en dienaangaande bepalen zij onder meer nader:

1° wanneer het een invalide betreft, het vergoedbaar invaliditeitsbedrag en eventueel de categorie en de graad van de speciale vergoeding voor hulp van een derde persoon alsmede de aard van de aandoening of van de verminking welke aanleiding geeft tot de bijkomende vergoedingen bedoeld bij artikel 10, §§ 1, 2 en 3 van de wet;

2° wanneer het een rechthebbende betreft, of het pensioen geheel dient toegekend te worden of te worden verminderd met de helft of met een vierde overeenkomstig artikel 12, §§·1, 2 en 3 van de wet.

Art. 17 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 10.*

De terechtzittingen zijn openbaar behoudens de particuliere gevallen waarin de voorzitter oordeelt dat ze met gesloten deuren dienen gehouden.

De beraadslagingen der commissies zijn geheim.

De beslissingen zijn gemotiveerd; zij beantwoorden de besluiten van de Staatscommissaris en van die welke de aanvragers hebben betekend in de vormen en binnen de termijnen bepaald bij artikel 12, laatste lid; bij ontstentenis van zulke besluiten van de aanvrager en wanneer de beslissing overeenstemt met de besluiten van de Staatscommissaris, worden die besluiten gevoegd bij de beslissing en er als beweegredenen in opgenomen.

De beslissingen worden bij stemmenmeerderheid genomen en in openbare terechtzitting uitgesproken.

Art. 18 De beslissingen worden ondertekend door de voorzitter en de griffier van de kamer en worden bij de dossiers gevoegd.

Art. 19 De administratie betekent de beslissing van de commissie aan de aanvragers; daartoe wordt hen een door de griffier eensluidend verklaard exemplaar van de beslissing geadresseerd binnen vijftien dagen van de uitspraak.

Art. 20 De aanvrager en de Minister kunnen tegen de beslissing van de Burgerlijke Invaliditeitscommissie beroep indienen vóór de Hogere Commissie van Beroep in de vormen en de termijnen vastgesteld bij artikel 21, § 3, van de wet.

In geval van meervoudige aanvragen van rechthebbenden wordt het door een der verzoekers of door de Minister aangetekend beroep bij de Hogere Commissie van Beroep aanhangig gemaakt ten overstaan van alle aanvragers.

Art. 21 Het beroep, ingediend binnen de termijnen bepaald bij artikel 20 van dit besluit, schorst de uitwerking der beslissing van de Burgerlijke Invaliditeitscommissie.

Art. 22 Indien de betwisting betrekking heeft of betrekking kan hebben op een der punten die behoren tot de opdracht welke bij artikel 20 van de wet aan de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst werd toegewezen, dient de Staatscommissaris een beroep te doen op een nieuwe geneeskundige expertise.

Hij dient eveneens het bij hetzelfde artikel 20 bedoelde advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst te vragen wanneer zijn besluiten gunstig zijn voor het slachtoffer en er nog geen beroep op die dienst werd gedaan.

Art. 23 De artikelen 12 tot 15 inbegrepen en 17 tot en met 19 van dit besluit zijn van toepassing op de procedure in beroepsinstantie.

Art. 24 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 11.*

De hogere commissie van beroep beslist of het beroep al dan niet ontvankelijk is. Verklaart zij het ontvankelijk, dan doet zij uitspraak over alle bij artikel 16 omschreven punten.

Sectie 2. De vijfjaarlijkse herziening

Art. 25 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 12.*

Wanneer het invaliditeitsbedrag wordt herzien door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, ter uitvoering van de artikelen 8 en 9 van de wet, en de toekenning van het definitief pensioen het voorwerp van een ministeriële beslissing kan uitmaken, wordt die beslissing, in overeenstemming met de conclusiën van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, aan de aanvrager betekend en zijn de laatste twee leden van artikel 9 van dit besluit van toepassing.

Kan de toekenning van het pensioen daarentegen niet het voorwerp van een ministeriële beslissing uitmaken, dan wordt de zaak bij de commissie aanhangig gemaakt, worden de besluiten van de Staatscommissaris, die enkel het invaliditeitsbedrag ter sprake brengen en in hun beweegredenen verwijzen naar de conclusiën van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, aan de aanvrager betekend en is artikel 12, eerste en tweede lid, van toepassing.

Bij de betekening der besluiten wordt de aanvrager opgeroepen en in kennis gesteld van het recht om in de vormen en binnen de termijnen bepaald bij artikel 12, laatste lid, conclusiën te betekenen die uitsluitend het invaliditeitsbedrag ter sprake brengen; die conclusiën moeten vergezeld zijn van een omstandig geneeskundig attest.

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 13.*

De commissie doet uitspraak onder verwijzing naar de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Indien, onverminderd artikel 15, § 2, alinea 2 van dit besluit, de regelmatig opgeroepen aanvrager zonder geldige vóór de terechtzitting aangevoerde reden er niet persoonlijk verschijnt of er zich niet laat vertegenwoordigen doet de commissie uitspraak op stukken.

Art. 27 Wanneer het beroep, ingediend door de aanvrager overeenkomstig artikel 20, § 4 van de wet bij de Staatscommissaris aanhangig wordt, doet deze overgaan tot een geneeskundige expertise welke uitsluitend is gericht op de schatting van de invaliditeitsgraad.

Het beroep schorst de uitwerking van de beslissing van de Burgerlijke Invaliditeitscommissie niet.

Art. 28 Wanneer hij in het bezit is van het expertiseverslag, besluit de Staatscommissaris tot de intrekking, de vermindering het behoud of de verhoging van het pensioen overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

De bij artikel 25, lid 2 en 3 van dit besluit bepaalde regelen zijn van toepassing.

Art. 29 De Hogere Commissie van Beroep beslist of het beroep al dan niet ontvankelijk is.

Zo ja, dan trekt zij het pensioen in, vermindert, behoudt of verhoogt het na eventueel een bijkomend geneeskundig onderzoek te hebben gevorderd betreffende de invaliditeitsgraad bij de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Art. 30 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 14.*

Voor zover zij de slachtoffers en niet de rechthebbenden betreffen en onverminderd artikel 25, eerste lid, zijn de artikelen 13 tot 15, §§ 2, 3 en 4, en de artikelen 17 tot en met 19 toepasselijk op de procedure, zowel in eerste aanleg als in beroepsinstantie, voor de herziening die bij deze sectie wordt geregeld.

Sectie 3. De herziening wegens verergering

Art. 31 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 15.*

De aanvragen om herziening wegens verergering worden ingediend in de voorwaarden en de vormen bepaald bij de artikelen 24, §§ 1 en 2, en 25, eerste lid, van de wet.

Indien blijkt uit het geneeskundig expertiseverslag, bepaald bij artikel 24, § 3, van dezelfde wet, dat over de aanvraag wegens verergering uitspraak kan worden gedaan bij ministeriële beslissing dan wordt die met de besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundig Dienst overeenstemmende beslissing aan de aanvrager beteken en zijn de laatste twee leden van artikel 9 van dit besluit van toepassing.

Zo daarentegen over dezelfde aanvraag geen uitspraak kan worden gedaan door een ministeriële beslissing, dan wordt de zaak bij de commissie aanhangig gemaakt en zijn de laatste twee leden van artikel 25 van dit besluit van toepassing.

Art. 32 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 16.*

De procedure van toepassing op deze sectie is dezelfde als die welke van toepassing is op sectie 2 van hoofdstuk II van dit besluit.

Sectie 4. De herziening, wegens dwaling omtrent de feiten of het recht

I. Algemeenheden

Art. 33 Behoudens de gevallen bepaald bij artikel 26, laatste lid, van de wet, wordt de herziening der uitvoerbare beslissingen, gegrond op een dwaling omtrent de feiten of het recht of op de overlegging van nieuwe gegevens, uitgelokt door een aanvraag ingediend in de vormen en de termijnen voorgeschreven bij hetzelfde artikel 26, tweede lid.

Wanneer de aanvraag uitgaat van de Minister, wordt zij vastgesteld door een door hem geparafeerde inschrijving in een register ad hoc;·zij wordt aan de belanghebbende betekend.

Art. 34 De aanvragen om herziening, of zij uitgaan van de Minister of van de belanghebbenden, moeten de aanduiding bevatten hetzij van de dwalingen omtrent de feiten of het recht, hetzij der nieuwe gegevens welke de herziening rechtvaardigen.

Art. 35 De Staatscommissaris onderzoekt de aanvraag om herziening.

Hij doet overgaan tot de geneeskundige expertise indien de betwisting een der punten zou kunnen betreffen welke behoren tot de opdracht welke bij artikel 20 van de wet aan Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst werd toegewezen.

Art. 36 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 17.*

Nadat het onderzoek beëindigd is wordt het dossier dat het verslag van de Staatscommissaris in de vorm van gemotiveerde besluiten bevat, overgemaakt aan de griffie welke de zaak inschrijft op de rol van de burgerlijke invaliditeitscommissie of op die van de hogere commissie van beroep volgens het onderscheid bepaald bij artikel 26, lid 4, van de wet.

Artikel 12, leden 2, 3 en 4 van dit besluit, is van toepassing.

II. De herziening voorgelegd aan de Burgerlijke Invaliditeitscommissie

Art. 37 De Burgerlijke Invaliditeitscommissie waarbij een aanvraag om herziening wordt aanhangig gemaakt, bekrachtigt de bestreden beslissing of, deze wijzigend, verleent het pensioen, trekt het in of wijzigt er het bedrag van.

Wanneer het pensioen wordt verleend of het pensioenbedrag wordt gewijzigd, is artikel 16 van dit besluit van toepassing.

Bovendien spreekt de commissie zich, zo nodig, uit over de bedrieglijke aard der handelingen of over het wetens en willens valse of onvolledige karakter der verklaringen van de begunstigden.

Wanneer, in de gevallen bepaald bij artikel 26, zesde lid, van de wet, de commissie, betreffende de uitwerking van de herziening, een vroegere datum vaststelt dan die van de eerste dag der maand van de aanvraag er van, motiveert zij speciaal haar beslissing in dat opzicht.

Art. 38 De artikelen 13 tot en met 15 en 17 tot 22 van dit besluit zijn van toepassing.

III. De herziening rechtstreeks voorgelegd aan de Hogere Commissie van Beroep

Art. 39 *Vervangen bij K.B. van 15 februari 1958, art. 18.*

Wanneer een aanvraag om herziening rechtstreeks bij de hogere commissie van beroep aanhangig wordt gemaakt, doet deze uitspraak over de ontvankelijkheid; verklaart zij de aanvraag ontvankelijk, dan doet zij uitspraak over alle bij artikel 16 nader bepaalde punten.

Sectie 5. De hervatting van het geding

Art. 40 De hervatting van het geding door één bij artikel 27 van de wet bedoelde persoon verricht heeft uitwerking ten overstaan van alle andere personen.

Sectie 6. De afstand

Art. 41-42 *Opgeheven bij K.B. van 24 februari 1956, art. 3.*

HOOFDSTUK III. Overgangsbepalingen de herziening bepaald bij artikel 35 van de wet

Sectie 1. Beslissingen en dadingen tot toekenning

Art. 43 Wanneer het pensioen nog altijd loopt op 1 januari 1954, worden de vóór die datum uitvoerbare beslissingen of dadingen tot toekenning herzien overeenkomstig de wet; de hiernavolgende gestelde regels zijn op die herziening van toepassing.

Art. 44 *Gewijzigd bij K.B. van 24 februari 1956, art. 4.*

In eerste aanleg vragen de Staatscommissarissen het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst slechts in navolgende gevallen:

1° indien uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de beslissing of de dading niet schijnt overeen te komen met de wet wat betreft de punten die behoren tot de taak welke bij dezelfde wet aan de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst wordt toegewezen;

3° indien een aanvraag om herziening wegens verergering van gebrekkigheden, ingediend vóór 1 januari 1954, niet hef voorwerp heeft uitgemaakt van een dading of van een beslissing uitvoerbaar vóór die datum;

4° indien het pensioen van rechthebbende naar verhouding van de vroeger vastgestelde invaliditeitsgraad werd toegekend;

5° indien de weduwnaar inroept dat hij reeds vóór oorlogshandeling aangetast was door een blijvend lichaamsgebrek, waardoor het hem onmogelijk is in zijn onderhoud te voorzien.

Art. 45 Het pensioen wordt bij ministeriële beslissing toegekend wanneer de aanspraken op het invaliditeitspensioen of het pensioen van rechthebbende vast staan. Indien artikel 44, hierboven vermeld, werd toegepast, dient de Minister zich te schikken naar de nieuwe conclusies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

Art. 46 *Gewijzigd bij K.B. van 24 februari 1956, art. 6.*

De ministeriële beslissingen worden aan het slachtoffer of aan zijn rechthebbenden betekend en de artikelen 10 en 11 van dit besluit zijn van toepassing.

De kamers van de Hogere Commissie van beroep te Brussel gevestigd zijn bevoegd om kennis te nemen van dezelfde ministeriële beslissingen behalve indien zij werden uitgesproken ten aanzien van personen op het ogenblik van hun aanvraag gedomicilieerd in de kantons Eupen, Malmedy of Saint-Vith; in laatstgenoemd geval is de vierde kamer van de Hogere Commissie van beroep bevoegd.

Art. 47 *Vervangen bij K.B. van 24 februari 1956, art. 5.*

Indien de aanspraken op het invaliditeitspensioen of op het pensioen van rechthebbende niet vast staan, is de procedure, die welke is geregeld wat betreft de aanvragen bedoeld bij artikel 12 van dit besluit.

In eerste aanleg wordt evenwel slechts een beroep gedaan op de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst in de gevallen bedoeld bij artikel 44.

Art. 48 Wanneer een pensioen wordt toegekend, gaat het in op 1 januari 1954.

Art. 49 Wanneer een aanvraag om herziening wegen verergering van gebrekkigheden, vóór 1 januari 1954 ingediend, niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een vóór die datum uitvoerbare dading of beslissing, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst de invaliditeitsgraad:

1° op de datum van de aanvraag om herziening wegens verergering van gebrekkigheden;

2° op de datum van 1 januari 1954.

De uitvoerbare beslissing of dading tot toekenning van het pensioen wordt vooreerst herzien overeenkomstig de wet.

Indien het pensioen wordt toegekend, wordt de aanvraag om herziening wegens verergering van gebrekkigheden vervolgens onderzocht overeenkomstig artikel 24 van de wet.

Een bijkomend pensioen wordt eventueel verleend vanaf de eerste der maand waarin de aanvraag om herziening werd ingediend.

Het genoemd bijkomend pensioen neemt een einde op 31 december 1953.

De procedure is die geregeld bij de artikelen 43 en 45 tot en met 48 van dit besluit.

Sectie 2. De beslissingen van afwijzing

Art. 50 De beslissingen van afwijzing van de aanvraag om invaliditeitspensioen of van de aanvraag om pensioen van rechthebbende, uitvoerbaar vóór 1 januari 1954 worden overeenkomstig de wet herzien op de aanvraag van de verzoekers ingediend binnen de bij artikel 18 van de wet voorgeschreven termijnen.

De procedure is die vastgesteld in het hoofdstuk II, eerste sectie van dit besluit.

Wanneer het pensioen wordt verleend, gaat het in op 1 januari 1954.

Sectie 3. Aanvragen die het voorwerp niet zijn geweest van een executoire beslissing

Art. 51 Overeenkomstig de wet wordt uitspraak gedaan over de aanvragen om invaliditeitspensioenen en over de aanvragen van pensioenen van rechthebbenden, die het voorwerp niet zijn geweest van een vóór 1 januari 1954 executoire dading of beslissing.

De procedure is die welke geregeld wordt bij hoofdstuk II, eerste sectie, van dit besluit, welke ook, op 1 januari 1954, de staat der procedure zij onder het stelsel van de vorige wetgeving.

Het eventueel toegekende pensioen gaat in op de data welke zijn bepaald in de artikelen 11, 17 en 18 van de wet, onverminderd artikel 35, § 2, tweede lid, 1°, der wet.

Art. 52 De herziening heeft plaats overeenkomstig artikel 51 van dit besluit wanneer het voorlopig toegekende pensioen verstreken is vóór 1 januari 1954, en de aanvraag bedoeld in artikel 9 van het besluit van 20 september 1940 betreffende de burgerlijke invaliditeitspensioenen voortvloeiende uit de oorlog 1940, ingediend binnen de gestelde termijnen, het voorwerp niet heeft uitgemaakt van een vóór 1 januari 1954 executoire dading of beslissing.

Het eventueel toegekende pensioen gaat evenwel slechts in op de dag, volgend op die van het verstrijken van het voorlopig toegekende pensioen.

Art. 53 Wanneer in geval van meervoudige lichaamsgebreken, er reden tot herziening bestaat krachtens sectie 1, van dit hoofdstuk en tot herziening krachtens bovenstaand artikel 52, bepaalt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst:

1° op de datum vastgesteld bij artikel 9 van het besluit van 20 september 1940, het invaliditeitsbedrag voortvloeiend uit de gebrekkigheid dat een nieuw onderzoek dient te ondergaan;

2° op 1 januari 1954, het invaliditeitsbedrag voortvloeiend uit alle gebrekkigheden bedoeld bij dit artikel.

Vooreerst wordt overgegaan tot de herziening geregeld bij bovenstaand artikel 52. In geval van gunstige beslissing, verstrijkt het aanvullend pensioen op 31 december 1953.

Op 1 januari 1954 wordt vervolgens voor alle gebrekkigheden overgegaan tot de herziening geregeld bij sectie 1 van dit hoofdstuk.

Sectie 4. Beslissingen en dadingen uitgesproken onder het stelsel van vóór de wet, welke niet executoir zijn vóór 1 januari 1954

Art. 54 Zijn nietig alle dadingen en alle beslissingen uitgesproken onder het stelsel van vóór de wet, welke niet executoir zijn vóór 1 januari 1954.

De aanvragen worden herzien in overeenstemming met artikelen 49, 51 tot en met 53 van dit besluit.

Er wordt geen rekening gehouden met de staat der procedure onder het stelsel van de wetgeving van vóór deze wet.

HOOFDSTUK IV. Algemene bepalingen en definities

Art. 55 De met de toepassing van de wet belaste Staatscommissarissen beschikken over alle onderzoeksmachten en namelijk over die welke hun worden verleend bij artikel 40 van de wet; zij kunnen de verzoekers en de getuigen oproepen.

Onder het rechtstreeks gezag van een hoofdstaatscommissaris en in het administratief hiërarchisch kader, besluiten de Staatscommissarissen in het algemeen belang, overeenkomstig de onderrichtingen die hen worden verstrekt door de Minister of zijn afgevaardigde.

Hun besluiten worden gemotiveerd.

Art. 56 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 19.*

Elke betekening of oproeping voor de belanghebbende bestemd geschiedt bij een ter post aangetekende brief met bewijs van ontvangst, gericht aan het laatste domicilie of bij gebreke van domicilie, aan de laatste verblijfplaats in het dossier vermeld.

Indien het poststuk aan de geadresseerde niet kan afgegeven worden, dan wordt het ter post aangetekend verzonden aan de burgemeester der plaats van domicilie of van verblijf als bedoeld bij het vorig lid en het wordt door de belanghebbende geacht te zijn ontvangen binnen zestig dagen na die verzending.

Nochtans, wanneer de belanghebbende in het buitenland is gevestigd, worden de betekeningen of oproepingen die voor hem bestemd zijn, gericht aan het domicilie dat hij voor iedere aanvraag in België dient te vestigen.

Art. 57 De effectieve en plaatsvervangende leden der Burgerlijke Invaliditeitscommissies en van de Hogere Commissie van Beroep leggen in de handen van de voorzitter der commissie waarbij zij behoren de bij het decreet van 20 juli 1831 voorgeschreven eed af, tenzij zij hem reeds zouden afgelegd hebben ingevolge andere openbare functies die zij uitoefenen; zij zweren bovendien de kamer, waarbij zij behoren, in kennis te stellen van alle stappen die bij kamer uitspraak te doen heeft.

Er wordt een proces-verbaal van de eedafleggingen opgemaakt.

Art. 58 In elke commissie zit de voorzitter van de eerste kamer de commissie voor; hij voert de titel van voorzitter. De voorzitters van de andere kamers voeren de titel van ondervoorzitter van de commissie.

Art. 59 In geval van betwisting nopens de burgerlijke stand van het slachtoffer of van zijn rechthebbenden, wordt uitspraak gedaan zonder met die betwisting rekening te houden; de eventuele beslissing tot toekenning van het pensioen zal evenwel slechts uitwerking hebben indien uit een gerechtelijke beslissing, uitgelokt op initiatief van de verzoeker, blijkt, dat de betwiste burgerlijke stand overeenstemt met de bepalingen van de wet.

Art. 60 Het pensioen is vooruit en per trimester betaalbaar. Onverminderd de artikelen 6, § 4, laatste lid, en 14, § 1, laatste lid, van de wet, wordt de betaling verzekerd door de Nationale Kas voor Oorlogspensioenen ingesteld bij de wet van 23 januari 1925, volgens de van kracht zijnde modaliteiten van uitkering en rechtvaardiging der uitgaven.

Het bij koninklijk besluit nr. 16, van 22 juli 1939 ingestelde Dotatiefonds zal door de Schatkist tot het nodige beloop gestijfd worden ten einde overeenkomstig artikel 6, lid 2, van voormeld koninklijk besluit, de uit bedoelde pensioenen voortspruitende uitgaven te dekken.

Art. 61 *Gewijzigd bij K.B. van 15 februari 1958, art. 20, a) en b).*

Onder de navolgende in dit besluit gebruikte uitdrukkingen dient men te verstaan, tenzij de tekst er anders over beslist:

a) onder de "wet", de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden, gewijzigd bij de artikelen 6 en 8 van de wet van 24 april 1957 strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945;

b) onder de "Minister", deze zelf of zijn eventuele afgevaardigde;

c) onder "geneeskundig onderzoek", deskundig geneeskundig onderzoek door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst;

d) onder "pensioen" niet alleen het eigenlijk pensioen docht insgelijks de uitkeringen en vergoedingen welke er eventueel bijkomen;

e) onder de "aanvraag" bedoeld bij artikel 3, die waarvan sprake in de artikelen 18, 24, 26 en 35, eerste lid, van de wet;

f) onder "uitvoerbare" beslissingen, de eindbeslissingen betreffende de grond uitgesproken in beroepsinstantie of waarvoor de beroepstermijn verstreken is.

Art. 62 Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin is met de uitvoering van dit besluit belast, dat op 1 januari 1954 uitwerking heeft.

<u>Koninklijk besluit van 16 oktober 1954</u>
(Staatsblad 11 november)

tot coördinatie van de wetsbepalingen betreffende het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden.

Art. 1 De wet van 26 februari 1947; de wet van 31 maart 1949, artikel 1, §§ 1 en 4, 2°, van de wet van 9 juli 1951 in zover het betrekking heeft op het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden; artikel 1, tweede en derde lid, en de artikelen 3, 4 en 5 van de wet van 24 juli 1952, in zover zij betrekking hebben op het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden; de wet van 10 maart 1954 met uitsluiting van artikel 15, tweede lid, en van de artikelen 29, 30, 31 en 33, worden gecoördineerd overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde tekst.

Art. 2 Onze Minister van Openbare Werken en van Wederopbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

WETTEN BETREFFENDE HET STATUUT VAN DE POLITIEKE GEVANGENEN EN HUN RECHTHEBBENDEN, GECOORDINEERD DE 16 OCTOBER 1954 (1).

EERSTE HOOFDSTUK: POLITIEKE GEVANGENE

Art. 1 (*) § 1. Komen in aanmerking voor het huidig statuut, de personen die, buiten de krijgsgevangene, gedurende de oorlog 1940-1945 worden gevangen gezet of geïnterneerd, door toedoen van de vijand of van personen die zijn politiek of zijn oogmerken dienden, behoudens de uitzonderingen voorzien bij artikel 5, voor zover zij buitendien op het ogenblik van de aanhouding of tijdens de gevangenzetting of de internering aan een der drie volgende voorwaarden beantwoorden:

1° een opsluiting van minstens dertig achtereenvolgende dagen ondergaan hebben;

2° het voorwerp geweest zijn van zware mishandelingen;

3° overleden zijn of ter dood werden veroordeeld of gebracht door de vijand.

§ 2. Wordt gelijkgesteld met de gevangenzetting of de internering, bedoeld bij de eerste paragraaf, de gevangenzetting ondergaan voor een daad die een veroordeling uitgelokt heeft vanwege de Belgische rechtsmachten, indien deze veroordeling het voorwerp heeft uitgemaakt van een aanvraag tot herziening, ingediend op grond van de besluitwet van 22 juni 1945 betreffende de daden die werden gesteld om de actie van de weerstand te steunen, gewijzigd door de Besluitwet van 20 september 1945, en indien het Hof van beroep de vrijspraak heeft verleend.

Geniet eveneens van deze gelijkstelling, hij die gevangengezet is geweest door de Belgische overheden tijdens de vijandelijke bezetting, zonder dat deze gevangenzetting gepaard ging met een veroordeling, indien hij bewijst dat die gevangenzetting het gevolg was van een onbaatzuchtige en vaderlandlievende daad welke door hem gesteld word met het oog op de weerstand tegen de vijand.

§ 3. Bij koninklijke besluiten, die uitwerking zullen hebben met ingang van 16 maart 1947 (2), zal worden vastgesteld welke kampen of om het even welke andere plaatsen het regime der internering hebben gekend en gedurende welke periode dat regime er werd opgelegd.

§ 4. Voor zover de gerechtigden hun terugkeer niet vrijwillig hebben uitgesteld, wordt met gevangenzetting of internering gelijkgesteld, de periode die ligt tussen het tijdstip, waarop de gerechtigden in het buitenland ingevolge het oprukken van de gealliëerde legers werden bevrijd, en de repatriëring.

Deze periode kan evenwel niet verder gaan dan 15 September 1945 voor de personen gevangengezet of geïnterneerd in Duitsland of in een door Duitsland bezet land behalve België, en 31 december 1945 voor de personen gevangengezet of geïnterneerd in het Verre Oosten.

De commissies waarvan sprake in artikelen 32 en 37 kunnen ook de periode van ontvluchting gelijkstellen met gevangenzetting of internering.

§ 5. Voor die statuten komen eveneens in aanmerking de krijgsgevangenen die de hierboven vermelde voorwaarden vervullen, doch slechts voor de periode van de gevangenzetting of internering welke ze elders dan in een krijgsgevangenenkamp hebben ondergaan.

De personen bedoeld bij littera b van artikel 2 van de wet van 18 augustus 1947, houdende het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 kunnen slechts aanspraak maken op het genot van onderhavig statuut voor de periode van gevangenzetting of internering waarvoor ze niet voldoen aan de voorwaarden gesteld bij littera b van gezegd artikel 2.

§ 6. In afwijking van § 1, komen ook in aanmerking voor dit statuut, afgezien van internering of gevangenzetting:

1° de inlichtings- en actieagenten en de tot de weerstand behorende personen, die tijdens de bezetting van's lands grondgebied in dienst zijn gedood of door de vijand of zijn agenten zijn ter dood gebracht;

2° de slachtoffers van individuele of collectieve vergeldings- of veiligheidsmaatregelen, die tijdens de bezetting van's lands grondgebied door de vijand of zijn agenten met voorbedachten rade zijn ter dood gebracht.

§ 7. Hebben recht op de titel van politiek gevangene, onder degenen die op dit statuut recht hebben:

1° de personen wier gevangenzetting, internering, overlijden of terdoodbrenging het rechtstreeks gevolg is van een vaderlandslievende en onbaatzuchtige bedrijvigheid;

2° de personen wier gevangenzetting, internering, overlijden of terdoodbrenging te wijten is aan hun politieke of wijsgerige overtuiging en degenen die wegens hun vaderlandslievende houding door de vijand bij wijze van veiligheidsmaatregel of weerwraakmaatregel als gijzelaars werden gekozen, ongeacht de plaats waar of het ogenblik waarop die keuze is geschied. Bij de beoordeling van de gevallen waarvan sprake in dit lid dienen de in de artikelen 32 en 37 hierna bedoelde commissies onder meer rekening te houden met de gegevens, die als bewijs zijn aangevoerd door de groep personen, welke door de vijand werden gegijzeld en waartoe de betrokkene behoort;

3° de personen die, zonder aan een van deze voorwaarden te voldoen tijdens hun gevangenzetting of internering blijk gegeven hebben van een werkelijke geest van verzet tegen de vijand. Het bewijs van de onder 1°, 2° en 3° hierboven vermelde feiten kan met alle rechtsmiddelen geleverd worden.

§ 8. De hoedanigheid van rechthebbende op het statuut der politieke gevangenen en de titel van politieke gevangene worden posthuum toegekend hetzij in de gevallen

bedoeld bij artikel 17, hetzij op initiatief van de Minister die bevoegd is voor de erkenning der politieke gevangenen, hetzij op aanvraag van elke andere persoon die van een belang laat blijken. Deze posthume erkenning doet in hoofde van de overledene geen enkel recht ontstaan op de materiële voordelen in onderhavig statuut bepaald.

§ 9. Bij wijze van interpretatie van onderhavig artikel, moet worden verstaan:

onder gevangenzetting, het feit in een gevangenis te zijn opgesloten;

onder internering, de totale vrijheidsberoving door opsluiting in een kamp of enige andere plaats, met dien verstande dat de gevangene voortdurend onder gewapende bewaking van de vijand staat en niet buiten de plaats der opsluiting kan komen zonder onder dezelfde bewaking te staan.

Art. 2 (*) De in het eerste artikel vermelde voorwaarden beogen:

1° de Belgen, in België of in het buitenland aangehouden, wanneer zij hun woonplaats hadden in België op het ogenblik van hun aanhouding;

2° de Belgen, in België of in het buitenland aangehouden, die in het buitenland woonden of er een verblijfplaats hadden, voor zover de wetsbepalingen, van kracht in het land van hun verblijfplaats of van hun woonplaats, hun hoedanigheid van politiek gevangene of een gelijkaardige hoedanigheid niet toekennen en hen daarbij niet laten genieten van de voordelen van gelijke waarde als die welke het voorwerp uitmaken van onderhavig statuut.

Worden met de Belgen gelijkgesteld, de Belgische onderdanen van Belgisch-Congo alsmede de onderhorigen van Ruanda-Urundi.

Art. 3 (*) Worden gelijkgesteld met de Belgen, de overleden vreemdelingen en vaderlandslozen wier echtgenoot de Belgische nationaliteit bezat op het ogenblik van hun huwelijk of van wie een kind overeenkomstig artikel 6 der wetten op de nationaliteit, samengeordend bij koninklijk besluit van 14 December 1932, de staat van Belg heeft verkregen of kan verkrijgen door keuze, voor zover zij in België verbleven op het ogenblik van hun aanhouding.

Art. 4 (*) De personen die in Duitsland werden aangehouden moeten het bewijs leveren, dat zij aangehouden werden om reden van een onbaatzuchtige bedrijvigheid gericht tegen de vijand.

Deze bepaling is niet van toepassing op hen die ingevolge hun aanhouding met geweld naar Duitsland werden weggevoerd.

Art. 5 (*) Worden uitgesloten van het recht op onderhavig statuut:

1° de personen die veroordeeld werden voor misdaden en wanbedrijven tegen de buitenlandse of binnenlandse veiligheid van de Staat, na 31 october 1940;

2° de personen die van hun burgerlijke en politieke rechten vervallen verklaard zijn krachtens de beschikkingen van de besluitwet van 19 September 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw en deze die van de Belgische nationaliteit werden vervallen verklaard op grond van de wet van 30 Juli 1934 en van de besluitwet van 20 juni 1945.

De aanvragen, ingediend door personen ten laste van wie vervolgingen ingesteld worden krachtens een der hierboven voorziene punten, worden geschorst tot eindbeslissing van de bevoegde overheid.

3° de personen die opgesloten, geïnterneerd of ter dood gebracht werden door de vijand, wegens misdrijf van gemeen recht ten nadele van de vijand of van de Belgische (3) gemeenschap voor zover de handelingen die de gevangenzetting, internering of terdoodbrenging meebrachten niet gesteld werden met het oog op de vaderlandse en onbaatzuchtige weerstand aan de vijand;

4° de personen die in het buitenland veroordeeld werden om reden van hun samenwerking met de vijand;

5° de personen, die door de vijand werden gevangen gezet, geïnterneerd of ter dood gebracht om de reden van daden gesteld uit winstbejag, met uitzondering van die bedoeld onder 3° van dit artikel;

6° de personen die, zonder dwang, voor Duitsland of zijn bondgenoten hebben gewerkt, deze personen kunnen, indien zij achteraf uitzonderlijke vaderlandslievende diensten hebben bewezen, door de bij de artikelen 32 en 37 ingestelde commissies worden ontslagen van de bij dit artikel voorziene vervallenverklaring.

Art. 6 (*) De titel van politiek gevangene en zelfs elk recht op dit statuut kan worden ontzegd aan de personen die een onwaardig gedrag gehad hebben, hetzij om reden van hun houding ten opzichte van de vijand, vóór, gedurende en na hun gevangenschap, hetzij om reden van daden gesteld ten nadele van hun medegevangenen.

HOOFDSTUK II. RECHTEN EN VOORDELEN VAN DE POLITIEKE GEVANGENEN

Art. 7 (*) De politieke gevangenen hebben recht op het "Kruis van de Politieke Gevangene". Op het lint van dit kruis worden zoveel sterren aangebracht als er semestriële termijnen van gevangenzetting of internering bestaan.

Art. 8 (*) § 1. De rechthebbenden op onderhavig statuut die een gevangenzetting (1) of een internering van ten minste negentig dagen hebben ondergaan, ontvangen voor iedere volledige periode van dertig dagen gevangenzetting of internering, een buitengewone vergoeding van 1 500 frank, op voorwaarde:

1° ofwel dat het bedrag van hun netto persoonlijke inkomsten van om het even welke aard en oorsprong, gedurende de periode van gevangenschap het bedrag van 5 000 fr per maand, vermeerderd met 1 000 frank voor ieder persoon die inzake inkomstenbelastingen als ten laste zijnde wordt beschouwd, niet te boven gaat;

2° ofwel dat hun netto persoonlijke inkomsten van om het even welke aard en oorsprong betrekking hebbend op het jaar 1945, 150 000 frank niet te boven gaan.

§ 2. Wanneer geen van beide bij § 1 van dit artikel gestelde voorwaarden inzake de inkomsten vervuld is, wordt het bedrag der buitengewone vergoeding vooreerst verminderd met 1/3 per tranche van 500 frank inkomsten boven het cijfer vastgesteld bij 1° en § 1 en de aldus verkregen som wordt tenslotte verminderd met 1/5 per tranche van 20 000 frank inkomsten boven het cijfer vastgesteld bij 2° van dezelfde paragraaf.

Elk deel van 500 frank of van 20 000 frank (4) geldt als een tranche voor het berekenen der in deze paragraaf vermelde verminderingen.

§ 3. De rechthebbenden op dit statuut, die op het ogenblik van hun aanhouding kinderen ten laste hadden of van wie een kind geboren is binnen drie honderd dagen na hun aanhouding, hebben recht op een vergoeding voor gezinslast, berekend op grondslag van de tabel van kracht op 16 Maart 1947 (2) in het stelsel der kindertoeslagen aan de loontrekkende arbeiders, voor het tijdperk van de aanhouding of tot

hun overlijden, na aftrek van de kindertoeslagen die zij gedurende dit tijdperk mochten genoten hebben.

De uit de toepassing van deze bepaling voortvloeiende uitgaven zijn ten laste van de Staat.

Voor de toepassing van het statuut worden de begunstigden geacht al de voorwaarden te vervullen vereist van de loontrekkende arbeiders door de samengeschakelde teksten van de wet van 4 augustus 1930, houdende veralgemening van de kinderbijslagen ten gunste van de loontrekkende arbeiders.

Door kinderen ten laste dienen deze kinderen verstaan, die op het ogenblik van de aanhouding van de rechthebbende dezelfde voorwaarden vervullen als deze voorzien bij de artikelen 51, met uitzondering van diens eerste en laatste lid 53, met uitzondering van de twee laatste alinea's, en 62 van de samengeschakelde teksten van voornoemde wet van 4 augustus 1930; hetzelfde geldt voor de kinderen die de eerste voorwaarde vervullen voorzien bij artikel 63 van voornoemde samengeschakelde teksten en die uitsluitend of hoofdzakelijk ten laste waren van de met het statuut begunstigde.

Wanneer de met het statuut begunstigde overleden is, wordt de vergoeding voor gezinslast uitbetaald aan hem die de kinderen ten laste van de overledene op het ogenblik van diens aanhouding, werkelijk heeft opgevoed, of bij ontstentenis van dergelijke persoon, aan de erfgerechtigden van de overledene.

Te dien opzichte volstaat de aanvraag door de rechthebbende ingediend in de zin van art. 17 van het statuut en overeenkomstig artikel 34 om de toekenning toe te laten van de vergoeding voor gezinslast aan de bij vorig lid bedoelde personen of erfgerechtigden (5).

Art. 9 (*) De rechthebbenden op onderhavig statuut hebben recht op herstellingspensioenen die hun toegewezen worden volgens de regelen door de wet op de herstellingspensioenen bepaald.

Evenwel:

1° Behoudens tegenbewijs en voor zover zij binnen de wettelijke termijnen een grondig medisch onderzoek hebben ondergaan, worden zij vrij van alle kwetsuren, wondverschijnselen of ziekten geacht, op de dag van hun aanhouding;

2° De commissie voor de pensioenen, ingesteld bij de wetten op de vergoedingspensioenen samengeordend op 5 october 1948, richten in hun schoot één of meer bijzondere kamers op, die met het onderzoek van de aanvragen der betrokkenen zijn belast.

In deze kamers heeft zitting een vertegenwoordiger van de politieke gevangenen, gekozen uit een dubbellijst voorgedragen door iedere vereniging van politieke gevangenen en hun rechtverkrijgenden, die erkend is door de Minister tot wiens bevoegdheid de erkenning der politieke gevangenen behoort.

De lijst van voordracht bevat ten minste een derde rechthebbenden.

Art. 10 (*) De rechthebbenden op onderhavig statuut die een gevangenzetting of een internering van ten minste honderdtachtig dagen hebben ondergaan, hebben aanspraak op een bijkomende vergoeding ten bezware van het Rijk, evenredig aan de duur van de gevangenzetting of van de internering.

Deze vergoeding, die 3 000 frank per jaar bedraagt voor iedere termijn van honderdtachtig dagen gevangenzetting of internering, wordt drie maandelijks per vierde aan de belanghebbende uitbetaald, gedurende 4 jaar, en voor de eerste maal op 1 juli 1947; voor het berekenen van de vergoeding wordt, met uitzondering van de eerste termijn van honderdtachtig dagen, iedere begonnen termijn als geheel beschouwd.

De rechthebbende op onderhavig statuut hebben aanspraak op deze bijkomende vergoeding, op voorwaarde dat hun netto-inkomsten, van welke aard en van welke oorsprong ook, betrekking hebbend op het jaar 1945, 150 000 fr niet te boven gaan. De in aanmerking komende inkomsten zijn die bedoeld bij artikel 8, § 1,2°. Wanneer het bedrag van deze inkomsten 150 000 fr te boven gaat, wordt de toelage verminderd met een vijfde voor iedere tranche van 20 000 frank inkomsten, ieder gedeelte van 20 000 frank gerekend zijnde als een tranche.

Art. 11 (*) De Algemene Spaar- en Lijfrentekas wordt gemachtigd van de Staat het vestingskapitaal van de bijkomende vergoeding te ontvangen toegestaan aan ieder persoon erkend door de commissies waarvan sprake in de artikelen 32 en 37 en om deze vergoeding ten laste te nemen van het ogenblik van haar vestiging af en onder de bij artikel 10 voorziene technische voorwaarden.

Het vestigingskapitaal wordt door de Staat onder vorm van annuïteit gestort; het kapitaal en de annuïteit worden berekend volgens de rentevoeten die bij koninklijk besluit, genomen op de voordracht van de Minister van Financiën, worden vastgesteld.

Art. 12 (*) Aan de gerechtigden van het statuut der politieke gevangenen en aan hun rechthebbenden wordt voorrang verleend om bij de samenstelling van hun gezin passende huizen of gedeelten van huizen in huur te nemen van de door de "Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken" erkende maatschappijen, op voorwaarde dat zij aan de reglementaire eisen voldoen om in aanmerking te komen als huurders van die huizen of gedeelten van huizen.

Art. 13 (*) De krachtens de wetten voor sociale verzekeringen verschuldige bijdragen worden beschouwd als gestort zijnde door de rechthebbenden op dit statuut tijdens hun hechtenis. De uitgaven voortspruitend uit de toepassing van deze beschikking vallen ten laste van de Staat. De commissies voor politieke gevangenen bepalen de duur van de periode van werkloosheid.

Art. 14 (*) De rechthebbenden op dit statuut kunnen ten koste van de Staat beroepsonderwijs volgen, onder de voorwaarden voorzien bij hoofdstuk III van het besluit van de Regent van 26 Mei 1945 betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid.(6) Dit onderwijs heeft ten doel, hetzij hen in te wijden in een vak indien zij er geen uitoefenen, hetzij hen terug aan te passen aan hun eigen vak, hetzij hen te onderrichten in andere vakken dat het hunne.

De vergoedingen en premiën door de Staat uitbetaald aan de werklozen, krachtens voornoemd besluit en de latere uitvoeringsbesluiten worden met 50 t.h. verhoogd voor de toepassing van deze beschikkingen, zonder dat hun bedrag het normale loon van de beroepscategorie waarin de belanghebbende zich opnieuw aanpast, mag te boven gaan.

De voordelen bepaald bij dit artikel kunnen provisioneel worden verleend. (7)

Art. 15 (*) Op verzoek van de belanghebbende neemt de Staat de onderwijskosten op zich van de studenten die in aanmerking komen om het voordeel van onderhavig statuut te genieten, voor zover zij een gevangenzetting of een internering van ten minste één jaar ondergaan hebben of het voorwerp waren van ernstige mishandelingen of ter

dood veroordeeld werden. Een koninklijk besluit omschrijft nader de voorwaarden van toepassing van dit artikel. De huidige beschikking maakt generlei inbreuk op de maatregelen uitgevaardigd door de wet van 6 april 1940, door de Besluitwet van 30 augustus 1944 en de besluiten van de Regent van 13 october en 12 december 1944. Beurzen tot een bedrag als bepaald bij koninklijk besluit kunnen aan de bij dit artikel bedoelde studenten toegekend worden.

De voordelen bepaald bij dit artikel kunnen provisioneel worden verleend.

Art. 16 (*) De rechthebbenden op dit statuut door invaliditeit getroffen, genieten een korting gelijk aan deze van de oorlogsinvaliden op de vervoerprijs per spoorweg, per buurtspoorweg, op het regie en concessievervoer.

HOOFDSTUK III. RECHTHEBBENDEN VAN DE BEGUNSTIGDEN VAN HET STATUUT

Art. 17 (*) § 1. De rechtverkrijgenden van de personen behorende tot een der in dit statuut genoemde categoriën genieten de in artikel 8 genoemde buitengewone vergoeding in de plaats van die personen onder de bij dat artikel gestelde voorwaarden.

De personen die vóór 31 october 1944 gedood, ter dood gebracht of overleden zijn onder omstandigheden als genoemd in artikel 1, worden echter in dit opzicht geacht tot die datum geïnterneerd of gevangengezet te zijn geweest sedert hun aanhouding of, hij ontstentenis daarvan, sedert hun overlijden.

§ 2. Worden als rechtverkrijgenden in de zin van dit artikel aangemerkt:

A. 1° De niet hertrouwde overlevende echtgenoot, indien hij niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een aanvraag door de getroffene ingediend. De niet gehuwde vrouw, erkend krachtens artikel 19 van het statuut, wordt gelijkgesteld met de overlevende echtgenoot;

2° Indien zij niet ouder zijn dan 18 jaar, de wettige en gewettigde kinderen, de aangenomen kinderen, de erkende natuurlijke kinderen, de natuurlijke kinderen die niet erkend zijn door hun moeder indien deze de getroffene is en haar naam op de geboorteakte voorkomt, de krachtens artikel 19 tot het voordeel van het statuut toegelaten kinderen.

Die leeftijd wordt op 21 jaar gebracht:

a) wanneer het ouderloze kinderen betreft;

b) wanneer de overlevende echtgenoot, ingevolge een aanvraag van de getroffene, van tafel en bed gescheiden was of wanneer de ouders uit de echt waren gescheiden;

c) in geval van nieuw huwelijk van de overlevende echtgenoot of wanneer deze van het genot van dit statuut is uitgesloten.

De hierboven gestelde leeftijdsvoorwaarden gelden echter niet voor de kinderen die reeds vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam zijn om in hun onderhoud te voorzien.

Is de getroffene de man, dan kan de vergoeding niet worden toegekend voor de kinderen die meer dan driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk zijn geboren of indien bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van die kinderen, hetzij uit

oorzaak van verwijdering, hetzij ten gevolge van enig toeval, in de physieke onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

B. Bij ontstentenis van enige in littera A van deze paragraaf genoemde persoon die met reden aanspraak kan maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de vader en de moeder van de overledene of één van beiden zo de andere overleden of krachtens artikel 21 uitgesloten is.

Nochtans wordt, in geval van echtscheiding, scheiding van tafel en bed of feitelijke scheiding, alleen de echtgenoot, die bewijst dat hij alleen de getroffene heeft opgevoed en onderhouden gedurende de laatste vijf jaar voordat die getroffene volle 18 jaar is geworden of voordat hij is overleden, indien het overlijden vóór die leeftijd heeft plaats gehad, als rechtverkrijgende aangemerkt en kan alleen hij op de gehele vergoeding aanspraak maken.

Met de vader of de moeder worden gelijkgesteld, indien dezen of een hunner overleden zijn of geen gegronde aanspraak kunnen maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende, de personen die bewijzen dat zij de getroffene hebben opgenomen, opgevoegd en onderhouden gedurende de laatste vijf jaar voordat die getroffene volle 18 jaar is geworden of voordat hij is overleden, indien het overlijden vóór die leeftijd heeft plaats gehad.

C. Bij ontstentenis van enige in A en B van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de broeders en zusters beneden 16 jaar of reeds vóór die leeftijd lichamelijk onbekwaam om in hun onderhoud te voorzien.

D. Bij ontstentenis van enige in A, B en C van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de grootouders.

E. Bij ontstentenis van enige in A, B, C en D van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de hertrouwde overlevende echtgenoot, indien hij niet van tafel en bed gescheiden was ingevolge een aanvraag door de getroffene ingediend.

F. Bij ontstentenis van enige in A, B, C, D en E van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de kinderen die niet beantwoorden aan de in littera A gestelde leeftijdsvoorwaarden.

G. Bij ontstentenis van enige in A, B, C, D, E en F van deze paragraaf genoemde persoon, die met reden kan aanspraak maken op de hoedanigheid van rechtverkrijgende: de broeders en zusters welke niet beantwoorden aan de in littera C gestelde leeftijdsvoorwaarden en welke bewijzen deel te hebben uitgemaakt van het gezin van de overledene gedurende de laatste vijf jaar vóór zijn gevangenzetting, zijn internering, zijn overlijden of zijn terdoodbrenging, zoals omschreven in artikel 1 van onderhavig statuut.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in § 1 van dit artikel en in artikel 34, geniet de rechtverkrijgende de buitengewone vergoeding onder dezelfde voorwaarden als die welke de overledene had moeten vervullen om ze te genieten indien hij daartoe een aanvraag had kunnen indienen.

§ 4. Wanneer verscheidene rechtverkrijgenden samen optreden, wordt de buitengewone vergoeding in gelijke delen onder die rechtverkrijgenden verdeeld.

§ 5. De aanvraag van een rechtverkrijgende geldt voor de rechtverkrijgenden die met hem samen optreden.

§ 6. Wanneer de rechtverkrijgende minderjarig is of in de onmogelijkheid verkeert om van zijn wil te doen blijken, kan de aanvraag worden ingediend door de persoon onder wiens effectieve bewaking hij staat. De door de belanghebbenden ingediende aanvragen zijn eveneens geldig. De aanvraag van de vader geldt voor de moeder, en omgekeerd, behalve in geval van echtscheiding, scheiding van tafel en bed of feitelijke scheiding.

§ 7. Wanneer het een minderjarige aan de instelling der voogdijschap onderworpen wees geldt, zijn de sommen, waarop bedoelde wees krachtens de artikelen 8, § 1, 10 en 17 van onderhavig statuut aanspraak heeft, geldig uitbetaald door hun inleg op een speciaal boekje, door de bevoegde Minister ten name van de minderjarige bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas geopend.

De gelden blijven aldus ingelegd tot de meerderjarigheid van het kind, behoudens toelating tot volledige of gedeeltelijke opvraging er van, gegeven aan de wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige door de vrederechter van het voogdelijk rechtsgebied in België of, bij gebreke van de inrichting van de voogdij in België, door de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger, wanneer de minderjarige in het buitenland woont of verblijft.

Art. 18 (*) Het Kruis van de Politieke Gevangene aan de overleden politieke gevangene toegekend, mag mits toevoeging van een onderscheidingsteken, door hun weduwe of, bij ontstentenis, door hun moeder, of bij ontstentenis van hun moeder, door hun vader gedragen worden.

Art. 19 (*) De in artikelen 32 en 37 voorziene commissies hebben het recht de niet gehuwde vrouwen en de niet erkende kinderen gelijk te stellen met de rechthebbenden van een rechthebbende op dit statuut (8), voor zover wordt uitgemaakt:

a) dat de niet gehuwde vrouw, gedurende de oorlog, met de politieke gevangene geleefd heeft, maar dit huwelijk, wegens de oorlogsomstandigheden, niet heeft kunnen doen wettigen;

b) dat de niet erkende kinderen geboren werden uiterlijk 300 dagen na de aanhouding van de overleden persoon.

Art. 20 (*) De gevangenen bedoeld bij dit statuut, die niet in het land mochten teruggekeerd zijn op 16 maart 1947 (2) en van wie men niet weet of ze dood of levend zijn, worden als overleden beschouwd op 8 mei 1945, voor de toepassing van de beschikkingen voorzien in dit hoofdstuk.

Art. 21 (*) Worden uitgesloten van het voordeel van de bij artikelen 17 en 18 voorziene beschikkingen, de rechthebbenden van de gevangenen bedoeld bij dit statuut die veroordeeld werden wegens misdaad of wanbedrijf tegen de buitenlandse of binnenlandse veiligheid van de Staat, na 31 oktober 1940, of die van hun burgerlijke of politieke rechten vervallen verklaard werden krachtens de beschikkingen van de besluitwet van 19 september 1945 betreffende de epuratie in zake burgertrouw en deze die van de Belgische nationaliteit vervallen werden verklaard op grond van de wet van 30 juli 1934 en van de besluitwet van 20 juni 1945.

De bij toepassing van de artikelen 32 en 37 ingestelde commissies kunnen bovendien van de rechten en voordelen bepaald bij het statuut uitsluiten de rechtverkrijgenden die zij, wegens hun kennelijk onwaardige handelwijze ten opzichte van de overledene

tijdens zijn leven of wegens grove belediging van zijn nagedachtenis, onwaardig achten er aanspraak op te maken, alsmede de rechtverkrijgenden die wegens hun gedragingen afkeuring verdienen hetzij door hun houding ten opzichte van de vijand, hetzij door daden ten nadele van de Belgische gemeenschap verricht.

Art. 22 (*) Het onderricht in alle graden van de kinderen van de rechthebbenden op dit statuut die ter dood gebracht werden door de vijand, die overleden zijn in gevangenschap of ten gevolge er van, valt ten laste van de Staat.

Een koninklijk besluit bepaalt de voorwaarden van toepassing van deze bepaling.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen provisioneel worden verleend.

Art. 23 (*) Bij afwijking van de in artikel 34 van onderhavig statuut bedoelde aanvraag worden de provisioneel krachtens de artikelen 14, 15 en 22 verleende bedragen alleen dan verhaald, wanneer ze uitgekeerd zijn ingevolge bedrieglijke handelingen van belanghebbenden dan wel valse of wetens onvolledige verklaringen.

HOOFDSTUK IV: ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 24 (*) Zijn vrij van zegelrecht, de getuigschriften, de akten van bekendheid, de uittreksels uit de registers van de akten van de burgerlijke stand, de kwijtschriften en alle andere stukken opgemaakt of afgeleverd voor de uitvoering van onderhavig statuut. Zij dragen bovenaan de vermelding van hun bestemming en mogen tot geen ander doeleinde dienen. (9)

Art. 25 (*) De vergoedingen, de toelagen en pensioenen die kunnen gelijkgesteld worden met deze bedoeld onder artikel 29, § 4, 2°, der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen en toegekend werden krachtens onderhavig statuut, worden vrijgesteld van de rechtstreekse belastingen en van alle gelijkaardige taxes.

Dezelfde vrijstelling is toepasselijk op de bijdragen die een analoog karakter aannemen en die toegekend werden bij toepassing van tijdelijke beschikkingen vóór 16 maart 1947 (2)

Art. 26 (*) De rechten geïnd vóór 16 maart 1947 (2) worden terugbetaald.

Art. 27 (*) De uitkeringen en vergoedingen bij onderhavig statuut bepaald zijn niet vatbaar voor beslag en onoverdraagbaar behoudend wegens verplichting tot onderhoud en wegens schuldvordering van de Staat voortvloeiend uit de onverschuldigde betaling van bedragen aan de gerechtigden of hun rechtverkrijgenden uitgekeerd wegens internering, gevangenzetting of terdoodbrenging door toedoen van de vijand of van personen die zijn politiek of zijn plannen dienden, wanneer deze betaling voortvloeit uit bedrieglijke handelingen van belanghebbenden dan wel wetens valse of onvolledige verklaringen.

Dezelfde vergoedingen en toelagen blijven vervallen aan degenen die ze onverschuldigd hebben ontvangen, tenzij zij die hebben bekomen door bedrieglijke handelingen of door wetens valse of onvolledige verklaringen.

Art. 28 (*) Het feit zich op onwettige wijze de titel van politiek gevangene toe te eigenen en het onwettelijk dragen van de eretekens die er aan verbonden zijn, wordt gestraft overeenkomstig artikel 228 van het Wetboek van Strafrecht.

Art. 29 (*) Zij die zich plichtig maken aan valse verklaringen en getuigschriften en degenen die, ten einde de toepassing van de maatregelen, genomen krachtens de bepalingen van onderhavig statuut, te ontduiken, hun inkomsten en lonen verbergen, worden vervolgd

en gestraft overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 op de verklaringen inzake vergoedingen ten laste van de Staat.

Art. 30 (*) Kunnen vervallen worden verklaard van het recht eretekens te dragen en de voordelen te genieten door onderhavig statuut toegekend, deze personen die na de erkenning van de hoedanigheid van rechthebbende op het statuut of op de titel van politiek gevangene, veroordeeld mochten zijn wegens misdaad of wanbedrijf van gemeen recht.

In dit laatste geval, kan de vervallenverklaring worden uitgesproken indien de toegepaste straf twee jaar gevangenisstraf te boven gaat of indien de veroordeelde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt.

De vervallenverklaring waarvan sprake in bovenvermelde alinea, wordt door het vonnis of door het arrest van veroordeling uitgesproken. Zij gaat evenwel tien jaar niet te boven, indien het correctionele veroordeelden geldt.

Art. 31 (*) De uitkeringen en vergoedingen door dit statuut toegekend, zijn eigen goederen van die echtgenoot aan wie zij verschuldigd zijn; wat betreft de gehuwde vrouw, zijn zij voorbehouden goederen in de zin van artikel 224a van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK V: COMMISSIES VOOR DE POLITIEKE GEVANGENEN EN HUN BEVOEGDHEID

Art. 32 (*) Bij ministerieel besluit zullen aannemingscommissies worden ingesteld belast met het nagaan van de voorwaarden voor het toekennen van de titel en de hoedanigheden ingesteld bij de artikelen 1,17 en 19 en met het vaststellen van de duur der internering of der gevangenzetting alsmede van het bedrag der toelagen bedoeld in de artikelen 8, § 1, en 10.

Tenzij het statuut hierin anders voorziet, worden de voorwaarden vereist van de gerechtigden of van de rechtverkrijgenden beoordeeld naar gelang van het ogenblik van de indiening van de bij artikel 34 bedoelde aanvraag; niettemin wordt de rang der rechtverkrijgenden beoordeeld zonder rekening te houden met de rechtverkrijgenden van hogere rang die geen aanvraag hebben ingediend binnen de bij artikel 34 gestelde termijnen of wier aanvraag is afgewezen (10).

Art. 33 (*) Die commissies bestaan elk uit negen leden:

- Een lid afgevaardigd door de Minister van Financiën;
- Een lid afgevaardigd door de Minister die voor de erkenning der politieke gevangenen bevoegd is;
- Een lid door laatstgenoemde Minister benoemd;
- Zes leden door laatstgenoemde Minister benoemd uit een dubbellijst opgemaakt door elk der door hem erkende verenigingen van politieke gevangenen en hun rechtverkrijgenden.

Er zullen plaatsvervangende leden kunnen worden benoemd.

Deze commissies zullen één of meer kamers kunnen omvatten; de samenstelling van elk dezer kamers is dezelfde als die welke bepaald is voor de commissies.

De lijst van voordracht bevat ten minste een derde rechthebbenden van gefusilleerden en overleden politieke gevangenen.

Art. 34 (*) § 1. De aanvragen zullen uiterlijk op 30 Juni 1954 moeten ingediend worden onder een ter post aangetekende omslag, gericht aan de bevoegde Minister.

In geval van uitvoerbare beslissing, waarbij een van de bij artikel 17, § 2, bedoelde personen wordt afgewezen, worden de aanvragen door een der personen van lagere rang, opgesomd in hetzelfde artikel 17, § 2, ingediend binnen zes maanden na de betekening van de beslissing tot afwijzing, ontvankelijk geacht alhoewel zij zijn ingediend na 30 Juni 1954.

In geval van overmacht zijn de aanvragen welke na het verstrijken van de hierboven vastgestelde termijnen worden ingediend, alsnog ontvankelijk.

§ 2. De personen die in aanmerking wensen te komen voor de voordelen bepaald bij de artikelen 8, § 1, en 10 van dit statuut, met uitzondering van de rechtverkrijgenden, dienen dit bekend te maken binnen de in § 1 van dit artikel gestelde termijn voor de indiening van hun aanvraag.

Art. 35 (*) Op verzoek van de belanghebbenden of op initiatief van de Minister mogen de aanvragen ingediend om in aanmerking te komen voor het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, voor het statuut der werkweigeraars of voor dat van de gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945, beschouwd worden als regelmatige aanvragen om voor één van deze drie statuten in aanmerking te komen.

Aanvragen daartoe moeten ingediend worden bij een ter post aangetekend schrijven, gericht tot de Minister tot wiens bevoegdheid de waarneming der belangen van de oorlogsslachtoffers behoort, tot ten laatste op 31 januari 1952 (11).

Art. 36 (*) Een koninklijk besluit stelt de vereiste verklaringen en stukken vast voor de samenstelling van de dossiers van de rechthebbenden op dit statuut, alsmede de bevoegdheid van de commissiën. Deze zijn verplicht, vooraleer te beslissen, het advies der plaatselijke of, bij gebreke er van, gewestelijke commissiën voor de politieke gevangenen in te winnen.

Art. 37 (*) Er wordt een commissie van beroep opgericht. Een koninklijk besluit stelt de samenstelling er van en de te volgen rechtspleging om beroep aan te tekenen tegen de beslissingen van de aannemingscommissiën vast.

Deze commissie zal één of meer kamers kunnen omvatten; de samenstelling van elk dezer kamers is dezelfde als die bepaald voor de commissie van beroep (12).

Art. 38 (*) Het beroep tegen de beslissingen der commissies van beroep, staat voor de betrokken partijen, zowel de Staat als de aanvankelijke verzoekers open bij de afdeling administratie van de Raad van State, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 December 1946.

Indien de nietigverklaring wordt uitgesproken, wordt de zaak verwezen naar de andere samengestelde commissie van beroep.

Indien de beslissing van de commissie naar welke de zaak werd verwezen om dezelfde redenen als die welke in de eerste nietigverklaring werden naar voren gebracht, door de Raad van State wordt nietig verklaard, wordt de zaak verzonden naar de commissie van beroep, verenigde kamers, die zich dient te voegen naar het arrest van de Raad van State ten aanzien van het door deze beoordeelde rechtspunt.

Art. 39 (*) De executoire beslissingen uitgesproken door de commissies bedoeld in artikelen 32 en 37, kunnen herzien worden wegens een dwaling in feite of in rechte of ingevolge het overleggen van nieuwe gegevens die de herziening wettigen.

Tot de herziening wordt overgegaan op initiatief van de bevoegde Minister of op aanvraag van de betrokkene, van welke aanvraag aan de Minister bij een ter post aangetekende brief kennis wordt gegeven; behoudens wanneer zij steunt op het overleggen van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van uitsluiting, gevorderd worden binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de dag waarop de beslissing executoir is geworden.

Over de ter herziening voorgelegde gevallen wordt uitspraak gedaan door de commissies van eerste aanleg, voor de beslissingen die zij uitgesproken hebben, door de commissies van beroep wanneer deze de beslissing hebben uitgesproken.

Tegen de genomen beslissing kan eventueel beroep worden ingesteld bij de commissie van beroep of bij de Raad van State.

Art. 40 (*) De uitvoering der beslissingen tegen welke een beroep tot vernietiging bij de Raad van State of een aanvraag om herziening werd ingediend, wordt opgeschorst totdat de bestreden beslissing bekrachtigd of een nieuwe executoire beslissing genomen is.

De Minister kan evenwel de voorlopige tenuitvoerlegging van de niet betwiste punten der beslissing voorschrijven.

HOOFDSTUK VI: OVERGANGSBEPALINGEN.

Artikel 32 van de wet van 10 Maart 1954 (13).

De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de aanvragen ingediend vóór haar inwerkingtreding en waarover nog geen einduitspraak is gedaan.

De uitvoerbare beslissingen alsmede de administratieve daden die betrekking hebben op de toekenning der bij het statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden en bij het statuut der buitenlanders politieke gevangenen bepaalde voordelen, overeenkomstig de bepalingen van deze wet vóór haar inwerkingtreding gewezen of verricht, worden als geldig beschouwd.

De uitvoerbare beslissingen die reeds gewezen zijn met toepassing van de wet van 26 februari 1947, gewijzigd bij de wetten van 31 maart 1949, 9 Juli 1951 en 24 Juli 1952, alsmede met toepassing van de wet van 5 februari 1947, kunnen worden herzien:

1° op aanvraag van de bevoegde Minister of van de belanghebbenden, op grond van artikel 1, van de §§ 3, tweede lid, en 4 van artikel 2 alsmede van artikel 19 van deze wet;

2° op aanvraag van de belanghebbenden, op grond van de §§ 2, 3, eerste, tweede en vijfde lid, 5 en 6 van artikel 2, van de artikelen 3, 4, 5, 7, 17, 25, tweede lid, en 27 van deze wet (14).

Wanneer de aanvraag om herziening uitgaat van de belanghebbenden zal zij, behalve in geval van overmacht, uiterlijk op 31 Juni 1954 moeten ingediend zijn.

De toepassing van dit artikel mag de terugvordering niet medebrengen van de sommen betaald ter uitvoering van de in dit artikel bedoelde statuten, behalve in geval van bedrieglijke handelingen der belanghebbenden of van valse of wetens onvolledige

verklaringen. Hetzelfde geldt wanneer de vóór de bekendmaking van deze wet gewezen beslissingen overeenstemmen met de bepalingen daarvan. De terugvordering wordt bevolen door de commissie die bevoegd is om de uitspraak te doen over de aanvraag om herziening.

Behoudens het geval van de aldus bevolen terugvordering mag de toepassing van dezelfde bepalingen evenmin tot gevolg hebben dat, voor dezelfde duur van internering of gevangenzetting, de betaling van de buitengewone vergoeding opnieuw zou geschieden of dat de verdeling er van zou worden gewijzigd wanneer deze toelage uitbetaald of verdeeld is ten voordele van één of meer rechtverkrijgenden.

De aannemingscommissies doen uitspraak over de gevallen, die op grond van dit artikel moeten herzien worden, alsof het een eerste aanvraag geldt. Tegen de aldus gewezen beslissingen staat hoger beroep open.

---

[1] De overeenstemming tussen de tegenwoordige coördinatie en de overeenstemmende artikelen van de gecoördineerde wetten is hierna met het teken (*) aangegeven. De in de coördinatie niet overgenomen bepalingen zijn in een slotnoot overgedrukt of vermeld.

[2] Datum van het van kracht worden van de wet van 26 februari 1947.

[3] In de Nederlandse tekst van artikel 5, 3°, van de wet van 26 Februari 1947, zijn klaarblijkelijk bij vergissing, tussen de woorden "Belgische" en "gevangenzetting", de woorden "gemeenschap voor zover de handelingen die de..." uitgevallen.

[4] De Franse tekst van artikel 8, § 2, tweede lid, van de wet van 10 maart 1954 bevat de woorden "étant comptée". De betekenis van de zin en de Nederlandse tekst wijzen er op dat het woord "étant" dient vervangen door het woord "est".

[5] Artikel 3 van de wet van 31 Maart 1949, dat de bepalingen behelst welke onder lid 3,4,5 en 6 van het tegenwoordige artikel 8 zijn opgenomen, vangt aan met de volgende inleidende zin: "Onder verklaring van artikel 8, § 4, van voornoemde wet van 26 februari 1947". Het hier bedoelde artikel 8, § 4, is het artikel dat voorwerp is van § 3 van het tegenwoordige artikel 8.
Artikel 16 van de wet van 26 Februari 1947 luidt: "Onder de voorwaarden voorzien bij hoofdstuk III van het besluit van de Regent van 26 Mei 1945 dat het Voorlopig Steunfonds voor de onvrijwillige werklozen inricht".
Bedoeld worden ongetwijfeld de voorwaarden gesteld in titel III, hoofdstuk III, van dit besluit, waarvan de artikelen 70, 71 en 73 zijn gewijzigd bij het besluit van de Regent van 14 Januari 1948, de artikelen 69, 71 en 73 bij het koninklijk besluit van 13 december 1951, wat de terminologie betreft, en de artikelen 68, 69 en 72 bij het koninklijk besluit van 26 September 1953. Bij koninklijk besluit van 13 December 1951 werd daarenboven het opschrift van het besluit van de Regent van 26 Mei 1945 gewijzigd door de vervanging der woorden: "betreffende de inrichting van het Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen" door de in de tegenwoordige coördinatie aangehaalde.

[7] Het laatste lid, aan artikel 16 toegevoegd bij artikel 15 van de wet van 10 maart 1954, werd niet overgenomen; het houdt immers geen verband met de stof van de coördinatie en luidt: "Vorenstaand lid is van toepassing op de burgerlijke weerstanders, de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-45 die, op grond van hun statuut, aanspraak hebben op een beroepsopleiding op kosten van de Staat".

[8] De wettekst luidt als volgt: "gelijk te stellen met de rechthebbenden van een rechthebbende op deze wet overleden voor zover wordt uitgemaakt". Het bij vergissing ingevoegde woord "overleden", waarover in de Franse tekst geen equivalent voorkomt, werd als overbodig weggelaten.

[9] Na de nieuwe redactie welke artikel 11 in de wet van 10 maart 1954, die aan het optreden van de vrederechter een einde maakt, heeft gekregen, is het tweede lid van artikel 25 zonder voorwerp geworden.

[10] Artikel 4 van de wet van 31 maart 1949 werd in de coördinatie niet opgenomen als overbodig na artikel 25 van de wet van 10 maart 1954.

[11] Laatste dag inbegrepen van de zesde maand volgend op die waarin de wet van 9 juli 1951 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

[12] Artikel 37, tweede lid: artikel 1, tweede lid, van de wet van 24 juli 1952: ".....de commissies en de commissies van beroep voor de politieke gevangenen en hun rechthebbenden.... zullen één of meer kamers

kunnen omvatten; de samenstelling van elk dezer kamers is dezelfde als die welke bepaald is voor de commissies of voor de kamers...."

[13] Bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 april 1954.

[14] Artikel 32 van de wet van 10 maart 1954: deze bepalingen brengen wijzigingen aan zekere artikelen van de wet van 26 februari 1947. De aldus gewijzigde artikelen, kunnen in de samenordening worden teruggevonden bij middel van volgende tabel:

Wet van 10 Maart 1954	Gecoördineerde wetten
Artikelen:	Artikelen:
1	1, § 9
2, § 3, 2e lid	1, § 3
2, § 4	1, § 5
19	21, 2e lid
2, § 2	1, 1, 3°
2, § 3, 1e, 2e en 5e lid	1, §§ 2, 3 et 4, 3e lid
2, § 5	1, § 6
2, § 6	1, § 7
3	2
4	3
5	4, 2e lid
7	6
17	17
25, 2e lid	32, § 1, 2e lid
27	34

Volgende wetsbepalingen betreffende het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden werden in de coördinatie niet overgenomen:
1° Wet van 26 februari 1947
Artikel 37. De Minister van Wederopbouw is belast met de uitvoering van deze wet, die in werking treedt de dag waarop zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.
2° Wet van 31 Maart 1949
Artikel 4. In afwijking van artikel 32 van het statuut wordt de vergoeding voor gezinslast verleend langs administratieve weg zonder de tussenkomst van de aanvaardings- of beroepscommissies voorzien bij artikelen 32 en 36 van het statuut. Onderhavige bepaling heeft terugwerkende kracht op 16 maart 1947, datum van inwerkingtreding van het statuut.
3° Wet van 10 maart 1954
Artikel 10. Artikel 10 van dezelfde wet (wet van 26 februari 1947) wordt ingetrokken.
Artikel 13. Artikel 13 van dezelfde wet (van 26 februari 1947) wordt ingetrokken.
Artikel 27, B. Artikel 2 van de wet van 31 maart 1949 alsmede artikel 1, § 1, van de wet van 9 Juli 1951 betreffende de indiening der aanvragen en de ontvankelijkheid van sommige ervan, worden ingetrokken.
Artikel 28. Artikel 37 van dezelfde wet (van 26 februari 1947) wordt weggelaten.
Artikel 33, waarbij de in de inleiding van dit besluit overgedrukte coördinatiemachtiging werd verleend.

Koninklijk besluit van 7 januari 1965
(Staatsblad 30 januari)

tot regeling van de procedure voor de toepassing van de wet van 6 juli 1954 waarbij de toepassing van de wetten betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi.

Art. 1 In de speciale invaliditeitscommissie worden drie kamers opgericht.

De eerste kamer neemt kennis van de in de Franse taal ingediende aanvragen, de tweede kamer neemt kennis van de in de Nederlandse taal ingediende aanvragen en de derde kamer neemt kennis van de in de Duitse taal ingediende aanvragen.

Art. 2 Elke kamer bestaat uit drie door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin benoemde leden, onder zie één voorzitter, één staatscommissaris-deskundige-verslaggever en één lid gekozen onder de personen die bijzonder op de hoogte zijn van de gebeurtenissen, welke zich sedert 1 juli 1960 op de grondgebieden van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi voorgedaan hebben.

De voorzitter wordt gekozen onder de gewone, de plaatsvervangende of de eremagistraten. Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

De kamer kan een beroep doen op een geneesheer met raadgevende bevoegdheid.

De voorzitter, de gewone en plaatsvervangende leden van de derde kamer, alsmede de griffier moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

Art. 3 In de speciale commissie van beroep worden drie kamers opgericht.

De eerste kamer neemt kennis van de beroepen ingediend tegen de beslissingen die door de eerste kamer van de speciale invaliditeitscommissie gewezen zijn en tegen die, welke in de Franse taal door de Minister getroffen worden.

De tweede kamer neemt kennis van de beroepen ingediend tegen de beslissingen die door de tweede kamer van de speciale invaliditeitscommissie gewezen zijn·en tegen die, welke in de Nederlandse taal door de Minister getroffen werden.

De derde kamer neemt kennis van de beroepen ingediend tegen de beslissingen die door de derde kamer van de speciale invaliditeitscommissie gewezen zijn en tegen die, welke in de Duitse taal door de Minister getroffen werden.

Art. 4 Elke kamer bestaat uit vijf door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin benoemde leden, onder wie één voorzitter, één afgevaardigde van de Minister, één geneesheer en twee leden gekozen onder de personen die bijzonder op de hoogte zijn van de gebeurtenissen, welke zich sedert 1 juli 1960 op de grondgebieden van Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi voorgedaan hebben.

Een staatscommissaris-deskundige-verslaggever heeft zitting in elke kamer met raadgevende stem.

De voorzitter wordt gekozen onder de gewone, de rustende, of de ere-magistraten bij het Hof van beroep. Plaatsvervangende leden kunnen benoemd worden.

De voorzitter, de gewone en plaatsvervangende leden van de derde kamer, alsmede de griffier moeten een voldoende kennis van de Duitse taal bezitten.

© FPD – oktober 2020

De staatscommissaris die als gewoon lid van de speciale invaliditeitscommissie aan de beraadslaging over de betwiste beslissing deelgenomen heeft, mag geen zitting hebben in de speciale commissie van beroep.

Art. 5 Wijzigt, met uitzonderling van artikel 58, de hoofdstukken 2 en 4 van het koninklijk besluit van 25 maart 1954 tot regeling van de procedure voor de toepassing van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 6 Onze Minister van Volksgezondheid en van het Gezin is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 16 juni 1966</u>
(Staatsblad 13 juli)

tot instelling van een kaart van de weggevoerde 1914-1918.

Art. 1 Er is een kaart van de weggevoerde 1914-1918 ingevoerd.

Het model van de kaart is bij dit besluit gevoegd.

Art. 2 De kaart van de weggevoerde 1914-1918 wordt uitgereikt aan de weggevoerden aan wie de voordelen werden toegekend, bedoeld in artikel 7 van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd de 19 augustus 1921.

Art. 3 De kaart wordt uitgereikt op persoonlijke aanvraag van de gerechtigde, gericht bij een ter post aangetekende brief, binnen het jaar van de bekendmaking van dit besluit, aan de Minister van Volksgezondheid, Bestuur voor de Oorlogsslachtoffers, de Brouckèreplein, 22, Brussel; de brief wordt door de gerechtigde ondertekend en vermeldt zijn naam, voornamen, plaats en datum van geboorte en woonplaats alsmede, zo mogelijk, de verwijzingen van het dossier aangelegd door het voornoemde bestuur.

Een foto van de aanvrager, van hetzelfde formaat als voorgeschreven voor de identiteitskaart, wordt bij de aanvraag gevoegd.

Art. 4 Onze Minister van Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE

Art. N Model van de "Kaart van de Weggevoerde 1914-1918".

KONINKRIJK BELGIE ---------- Staatswapen K A A R T van de Weggevoerde 1914-1918 (Koninklijk besluit van 16 juni 1966)	MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN ---------- Kaart van erkentelijkheid afgeleverd aan de heer geboren te , de Handtekening van de houder	Foto met zegel van het departement Volgnummer: Brussel, de De Minister van Volksgezondheid,

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 29 november 1982
(Staatsblad 25 januari 1983)

houdende uitvoering van de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers.

Art. 1 In de zin van dit besluit, dient te worden verstaan onder:

a) de wet: de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers;

b) het Nationaal Instituut: het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers;

c) de gerechtigden: de personen die uit enigerlei hoofde behoren tot de in artikel 4 van de wet bedoelde categorieën begunstigden van het Nationaal Instituut;

d) Minister: de Minister die de belangen van de oorlogsgetroffenen onder zijn bevoegdheid heef en onder wie het Nationaal Instituut ressorteert;

e) de Hoge Raad: de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden oud-strijders en oorlogsslachtoffers.

TITEL I. OPDRACHT VAN HET NATIONAAL INSTITUUT EN VOORDELEN VERSCHAFT AAN ZIJN GERECHTIGDEN

HOOFDSTUK I. Toestaan van leningen

Art. 2 Van toepassing blijven op de wijze als bepaald in artikel 34 van de wet de volgende wets- en reglementsbepalingen:

- de wet van 30 juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden (NWOI) en van het Nationaal Werk voor oud-strijders en oorlogsslachtoffers (NWOS), gewijzigd bij de wetten van 8 augustus 1963, 10 oktober 1967 en 27 mei 1969;

- haar koninklijk uitvoeringsbesluit van 15 mei 1952, zoals het is gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 21 mei 1964, 28 maart 1969 en 26 november 1976:

- het koninklijk besluit van 29 april 1965, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 12 april 1974 tot vaststelling van grenzen waarbinnen en van de voorwaarden waaronder een gedeelte van de interesten op zekere speciale hypothecaire leningen door het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden (NWOI) toegestaan aan de oorlogsinvaliden voor het kopen of het bouwen van bescheiden woningen, ten laste komt van de Staat;

- het koninklijk besluit van 11 maart 1968, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 12 april 1974 tot bepaling van de voorwaarden waaronder het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden gemachtigd wordt contracten voor levensverzekering te sluiten ten behoeve van sommige oorlogsinvaliden.

HOOFDSTUK II. Toekenning van materiële en morele bijstand

Art. 3 De bijstand die het Nationaal Instituut ter uitvoering van artikel 3 van de wet tot taak heeft te verlenen, bestaat erin zijn gerechtigden zowel materieel als moreel te

steunen in alle levensomstandigheden, inzonderheid wanneer zij het hoofd moeten bieden aan chronische of voorbijgaande, sociale of geldelijke moeilijkheden, die zij onmogelijk of moeizaam te boven zouden kunnen komen zonder de medewerking van het Instituut. Daartoe neemt de raad van beheer in het belang van de gerechtigden van het Nationaal Instituut elke passend geachte maatregel.

Art. 4 Voor zover de bijstand bedoeld in het voorgaand artikel geheel of gedeeltelijk bestaat in een materiële hulp wordt ze, in die mate, toegekend aan alle kategorieën gerechtigden, met uitzondering van de meerderjarige oorlogswezen bedoeld in punt 16, 1, tweede lid van artikel 4 van de wet.

Voor zover die bijstand geheel of gedeeltelijk bestaat in een morele hulp wordt ze, in die mate, toegekend aan alle kategorieën gerechtigden, met inbegrip van de meerderjarige oorlogswezen bedoeld in het voornoemde punt 16, 1, tweede lid.

Mits het niet gaat over een financiële hulp is het Nationaal Instituut ertoe gemachtigd eveneens zijn bijstand te verlenen aan verenigingen die de belangen van zijn gerechtigden ten laste heeft.

Art. 5 In het raam van zijn hulpverleningsopdracht is het Nationaal Instituut er inzonderheid toe gemachtigd:

1° een materiële hulp te verlenen aan zijn gerechtigden en aan hun gezinnen bij onvoldoend inkomen.

Bij nieuw huwelijk van een weduwe worden het beroeps- en andere inkomen van de nieuwe echtgenoot in aanmerking genomen voor de raming van het gezinsinkomen van de rechthebbenden;

2° ten bate van zijn gerechtigden te zorgen voor de toepassing van de wetgeving inzake voogdij en betreffende het kind;

3° zijn advies- en documentatiebureau toegankelijk te stellen voor de verenigingen die de belangen van de voornoemde gerechtigden behartigen, inzake de voordelen aan dezen toegekend door de sociale of enige andere wetgeving;

4° er voor waken dat zijn gerechtigden de voordelen van die wetgevingen verkrijgen;

5° eventueel tehuizen of ziekenhuisdiensten, bestemd om zijn gerechtigden op te nemen te beheren.

Art. 6 Het Nationaal Instituut moet bij het vervullen van zijn opdracht de godsdienstige en wijsgerige overtuiging eerbiedigen van de gerechtigden ten voordele van wie het hulp verleent.

HOOFDSTUK III. Instelling van een hulpmiddelendienst

Art. 7 Het Nationaal Instituut is insgelijks bevoegd inschrijvingen open te stellen, schenkingen te ontvangen en legaten in te zamelen ten bate van zijn gerechtigden met inachtneming van de bij titel I, hoofdstuk III van de wet bepaalde modaliteiten.

Daartoe omvat het een hulpmiddelendienst.

HOOFDSTUK IV. Controle op de oproepen tot de publieke vrijgevigheid

Art. 8 De raad van beheer van het Nationaal Instituut bepaalt de bij artikel 5 van de wet bedoelde maatregelen in zake controle op de oproepen tot de publieke vrijgevigheid.

TITEL II. ORGANISATIE, WERKING VAN EN CONTROLE OP HET NATIONAAL INSTITUUT

HOOFDSTUK I. Raad van beheer en afdelingen samengesteld uit zijn leden

Art. 9 Bij overlijden, ontslag of ontzetting van de voorzitter van het Nationaal Instituut vervult de oudst benoemde of, bij gelijke anciënniteit, de oudste ondervoorzitter de functies van voorzitter tot bij de benoeming door de Koning van een nieuwe voorzitter, die het mandaat van zijn voorganger volvoert.

Bij overlijden, ontslag of afzetting van een ondervoorzitter belast de raad van beheer voorlopig één van zijn leden met de functies van ondervoorzitter tot bij de benoeming door de Koning van een nieuwe ondervoorzitter.

Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad van beheer benoemt de Koning een nieuw lid dat het mandaat van zijn voorganger volvoert. Die benoeming geschiedt volgens dezelfde procedure als die welke aanleiding heeft gegeven tot de benoeming van het lid vervangen door het nieuwe.

Art. 10 Wanneer de raad van beheer beslist een afdeling voor het onderzoek van bijzondere aangelegenheden op te richten, stelt hij er de opdracht van vast, kiest hij er de leden van uit zijn midden en wijst er de voorzitter van aan.

Art. 11 De voorzitter van de raad van beheer woont de werkzaamheden van de verschillende afdelingen met adviserende stem bij, telkens wanneer hij, zulks geschikt acht.

Art. 12 Geen lid van de raad van beheer kan tot lid gekozen worden van meer den twee afdelingen.

Het mandaat van lid van een afdeling is hernieuwbaar.

Art. 13 De voorstellen van de afdelingen moeten worden onderworpen aan de goedkeuring van de raad van beheer. Deze behoudt het volle recht de zaken behandeld door de afdelingen aan zich te trekken.

HOOFDSTUK II. De administratie

Afdeling I. De leidend ambtenaar

Art. 14 De leidend ambtenaar en de adjunct leidend ambtenaar nemen met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de raad van beheer.

Art. 15 De leidend ambtenaar wordt met de toepassing van de genomen beslissingen belast en moet daarbij tegenover derden niet van een machtiging of van een speciale volmacht laten blijken.

Art. 16 Hij vertegenwoordigt het Nationaal Instituut tegenover derden voor alle verrichtingen die tot het dagelijks beheer behoren; hij verstrekt afschriften van een uittreksels uit de notulen.

De rechtsvorderingen worden op zijn vervolging en zijn verzoek ingesteld.

Art. 17 Hij waakt over de uitvoering van de bepalingen van het huishoudelijk reglement opgemaakt door de raad van beheer.

Afdeling II. Gedecentraliseerde sekretariaten

Art. 18 De gedecentraliseerde sekretariaten bestaan uit personeelsleden van het Nationaal Instituut.

Art. 19 De raad van beheer bepaalt de bevoegdheden van de gedecentraliseerde sekretariaten; deze zijn hiërarchisch onderworpen aan de leidend ambtenaar van het Nationaal Instituut.

HOOFDSTUK III. De controle en de comptabiliteit van het Nationaal Instituut

Art. 20 Onverminderd de bepalingen van artikel 7, eerste lid van de wet van 16 maart 1954 bepaalt de raad van beheer de wijze waarop de comptabiliteit van de gedecentraliseerde sekretariaten wordt gevoerd en gecontroleerd.

Art. 21 De financiële toestand van het Nationaal Instituut wordt aan de voorzitter tenminste één keer per kwartaal onderworpen en door hem aan de raad van beheer medegedeeld.

TITEL III. ORGANISATIE EN WERKING VAN DE HOGE RAAD

Art. 22 Bij overlijden, ontslag of afzetting van de voorzitter van de Hoge Raad neemt de ondervoorzitter de functies van de voorzitter waar tot de benoeming van een nieuwe voorzitter die het mandaat van zijn voorganger volvoert.

Bij overlijden, ontslag of afzetting van de ondervoorzitter belast de Minister een lid van de Hoge Raad voorlopig met de functies van ondervoorzitter tot de benoeming van een ondervoorzitter die het mandaat van zijn voorganger volvoert.

Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de Hoge Raad benoemt de Koning een nieuw lid dat het mandaat van het vorige volvoert. Die benoeming geschiedt volgens dezelfde procedure als die welke aanleiding heeft gegeven tot de benoeming van het lid dat door het nieuwe wordt vervangen.

Art. 23 De Hoge Raad vergadert zo dikwijls als de zaken het vereisen en tenminste drie keer per jaar.

Art. 24 Wanneer de Minister overeenkomstig artikel 29 van de wet het advies van de Hoge Raad vraagt moet de Raad zijn advies uitbrengen binnen zestig dagen na de kennisgeving van de aanvraag om advies.

Indien het advies niet binnen een zodanige termijn wordt uitgebracht, wordt geacht dat de bij artikel 29 van de wet opgelegde voorwaarde vervuld is.

TITEL IV. SLOTBEPALINGEN

Art. 25 Het Nationaal Instituut en de Hoge Raad hebben hun zetel in Brussel.

Art. 26 Benevens de terugbetaling van de verblijf- en reiskosten bepaald voor het Rijkspersoneel bij de koninklijke besluiten van 24 december 1964 en 18 januari 1965, zoals zij gewijzigd zijn of zullen worden door de latere besluiten, wordt presentiegeld toegekend:

a) aan de voorzitter en de leden van de raad van beheer van het Nationaal Instituut;

b) aan de voorzitter en de leden van de Hoge Raad.

Het presentiegeld bedraagt 500 frank voor de voorzitter en 300 frank voor de andere leden per zitting van minstens drie uur.

Art. 27 Benevens de terugbetaling van verblijf- en reiskosten, onder de voorwaarden bepaald voor het Rijkspersoneel bij de koninklijke besluiten van 24 december 1964 en 18 januari 1965, zoals zij gewijzigd zijn of zullen worden door de latere besluiten, wordt presentiegeld toegekend:

a) aan de voorzitter en leden van de afdelingen die de raad van beheer uit zijn leden kan instellen voor het onderzoek van bijzondere aangelegenheden;

b) aan de voorzitter en leden van de gedecentraliseerde comités van advies van het Nationaal Instituut.

Het presentiegeld bedraagt 400 frank voor de voorzitter en 300 frank voor de andere leden per zitting van minsten drie uur.

Art. 28 Emolumenten vastgesteld op 36 000 frank jaarlijks worden toegekend:

- aan de regeringscommissaris en aan de gemachtigde van de Minister van Financiën bij het Nationaal Instituut;

- aan de afgevaardigde van de Minister bij de Hoge Raad.

Art. 29 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 30 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1982, op welke datum de wet in werking treedt.

Art. 31 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 8 februari 1984</u>
(Staatsblad 12 mei)

houdende statuut van nationale erkentelijkheid ten voordele van de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Art. 1 § 1. De titel van zeevisser in oorlogstijd wordt toegekend aan de Belgen die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

De toekenning van die titel blijkt uit een kaart, "kaart met opgave der dienststaten als zeevisser in oorlogstijd" genoemd.

§ 2. Aan de nationaliteitsvereiste moet voldaan zijn zowel gedurende de in aanmerking te nemen zeevaartperiodes als op het ogenblik van de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 5.

Art. 2 Voor de toepassing van artikel 1 worden in aanmerking genomen de periodes van werkelijke zeevaart, die rechten verschaffen in het raam van de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

Art. 3 De titel van zeevisser in oorlogstijd kan postuum worden toegekend, in welk geval de kaart met opgave der dienststaten als zeevisser in oorlogstijd uitgereikt wordt aan de langstlevende echtgenoot of aan de wezen behalve aan degenen wier persoonlijke gedraging aanleiding heeft gegeven tot één van de veroordelingen of de vervallenverklaring bedoeld in artikel 4.

Art. 4 Van het voordeel van dit besluit zijn uitgesloten de zeevissers die:

1° veroordeeld werden wegens misdaden of wanbedrijven tegen de inwendige of uitwendige veiligheid van de Staat;

2° vervallen verklaard werden van hun burgerlijke en politieke rechten krachtens de besluitwet van 19 september 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw;

3° veroordeeld werden wegens een scheepvaartmisdaad tijdens een zeevaartperiode.

Art. 5 Om de titel van zeevisser in oorlogstijd te verkrijgen, moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen bij ter post aangetekende brief gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren.

Deze aanvraag moet worden ingediend binnen het jaar te rekenen vanaf de datum vanaf de datum van bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.

Art. 6 Van het recht op de titel van zeevisser in oorlogstijd zijn vervallen:

1° zij die de Belgische nationaliteit verliezen;

2° zij die tot een vrijheidsstraf van twee jaar of meer werden veroordeeld.

Art. 7 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 3 december 1984
(Staatsblad 16 maart 1985)

tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij: *de wetten van 3 augustus 1988 (19 oktober) en 7 juni 1989 (29 juni).*

Art. 1 Wijzigt artikel 17quater, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 2 Wijzigt artikel 5, § 3bis, 1°, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wetten van 3 augustus 1988, art. 14 en 7 juni 1989, art. 51.*

Pensioenaanvragen die aanleiding geven tot het toekennen van het genot van de twee vorige artikelen hebben uitwerking op 1 juli 1983 wanneer zij zijn ingediend vóór het verstrijken van een termijn van negentig dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt.

Art. 4 Wanneer op het ogenblik van het in werking treden van dit besluit nog geen uitspraak is gedaan over een pensioenaanvraag voorheen ingediend door de weduwe of de wees van een slachtoffer overleden in 1980, 1981 of 1982, is artikel 1 of 2 van het voornoemd besluit slechts van toepassing voor zover het ten voordele van de rechthebbende een gunstiger toestand schept.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wetten van 3 augustus 1988, art. 14 en 7 juni 1989, art. 51.*

De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de artikelen 1 en 2 van dit besluit, worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op haar indiening. De aanvraag tot herziening ingediend vóór het verstrijken van een termijn van negentig dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt heeft evenwel uitwerking op 1 juli 1983.

Wanneer een andere rechthebbende dan degene die de aanvraag tot herziening heeft ingediend - wees of rechthebbende van lagere rang - wegens dezelfde schade reeds een pensioenrecht geniet in toepassing van de voormelde wet van 15 maart 1954, verworven vóór het in werking treden van dit besluit, wordt het reversiepensioen toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin het recht op het andere pensioen tenietgaat.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wetten van 3 augustus 1988, art. 14 en 7 juni 1989, art. 51.*

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1983.

Art. 7 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 4 juli 1985</u>
(Staatsblad 6 augustus)

tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Art. 1 Wijzigt artikel 17quater, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 2 Wijzigt artikel 5, § 3bis, 1°, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 3 Pensioenaanvragen die aanleiding geven tot het toekennen van het genot van de twee vorige artikelen hebben uitwerking op 1 juli 1985 wanneer zij zijn ingediend vóór het verstrijken van een termijn van 90 dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt.

Art. 4 Wanneer op het ogenblik van het in werking treden van dit besluit nog geen uitspraak is gedaan over een pensioenaanvraag voorheen ingediend door de weduwe of de wees van een slachtoffer overleden in 1977, 1978 of 1979, is artikel 1 of 2 van het voornoemd besluit slechts van toepassing voor zover het ten voordele van de rechthebbende een gunstiger toestand schept.

Art. 5 De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de artikelen 1 en 2 van dit besluit, worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op haar indiening. De aanvraag tot herziening, ingediend vóór het verstrijken van een termijn van 90 dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt, heeft evenwel uitwerking op 1 juli 1985.

Wanneer een andere rechthebbende dan degene die de aanvraag tot herziening heeft ingediend - wees of rechthebbende van lagere rang - wegens dezelfde schade reeds een pensioenrecht geniet in toepassing van de voormelde wet van 15 maart 1954, verworven vóór het in werking treden van dit besluit, wordt het reversiepensioen toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin het recht op het andere pensioen tenietgaat.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1985.

Art. 7 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 9 maart 1989
(Staatsblad 23 maart)

tot uitbreiding van het toepassingsgebied van de reversiepensioenen toegekend aan de weduwen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Art. 1 Wijzigt artikel 17quater, § 1, van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 2 Wijzigt artikel 5, § 3bis, 1°, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 3 Pensioenaanvragen die aanleiding geven tot het toekennen van het genot van de twee vorige artikelen hebben uitwerking op 1 juli 1987 wanneer zij zijn ingediend vóór het verstrijken van een termijn van negentig dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt.

Art. 4 Wanneer op het ogenblik van het in werking treden van dit besluit nog geen uitspraak is gedaan over een pensioenaanvraag voorheen ingediend door de weduwe of de wees van een slachtoffer overleden in 1973,1974, 1975 of 1976, is artikel 1 of 2 slechts van toepassing voor zover het ten voordele van de rechthebbende een gunstiger toestand schept.

Art. 5 De uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met de artikelen 1 en 2 van dit besluit, worden herzien op verzoek van de belanghebbenden.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking de eerste dag van het kwartaal volgend op haar indiening. De aanvraag tot herziening ingediend vóór het verstrijken van een termijn van negentig dagen ingaande de dag waarop dit besluit in werking treedt, heeft evenwel uitwerking op 1 juli 1987.

Wanneer een andere rechthebbende dan degene die de aanvraag tot herziening heeft ingediend - wees of rechthebbende van lagere rang - wegens dezelfde schade reeds een pensioenrecht geniet in toepassing van de voormelde wet van 15 maart 1954, verworven vóór het in werking treden van dit besluit, wordt het reversiepensioen toegekend onder opschortende voorwaarde tot de eerste dag van het kwartaal volgend op dat waarin het recht op het andere pensioen tenietgaat.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1987.

Art. 7 Onze Minister van Justitie en Onze Staatssecretaris voor Oorlogsslachtoffers zijn belast, ieder voor wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

<u>Koninklijk besluit van 12 april 1990</u>
(Staatsblad 14 april)

betreffende het instellen van het statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de mannen die zich in 1940 bij de recruteringscentra van het Belgisch leger hebben gevoegd (R.C.B.L).

HOOFDSTUK I. De begunstigden

Art. 1 In dit besluit:

1° wordt met "de hoedanigheid van R.C.B.L.-er" de hoedanigheid bedoeld die wordt toegekend aan iedere man van zestien tot vijfendertig jaar die gehoor heeft gegeven aan de oproep die de Regering in mei 1940 heeft gedaan om zich vanaf 10 mei 1940 op de recruteringscentra van het Belgisch leger te vervoegen en wiens periode dat hij afwezig was in zijn haardstede, nader omschreven wordt in artikel 5;

2° is "de Minister", de Minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 2 De hoedanigheid van R.C.B.L.-er wordt toegekend aan de mannen bedoeld in artikel 1, 1°, onder voorwaarde dat zij de Belgische nationaliteit bezaten tijdens de periodes omschreven in artikel 5 en deze nog steeds bezitten bij het indienen van de aanvraag.

Art. 3 Uitgesloten van het voordeel van dit besluit zijn de personen:

1° die veroordeeld werden tot een onvoorwaardelijke straf van minimum drie maanden wegens inbreuk op het militair strafwetboek, begaan tussen 10 mei 1940 en 10 september 1940;

2° die veroordeeld werden wegens misdaad of wanbedrijf tegen de uitwendige of inwendige veiligheid van de Staat;

3° die, vervallen verklaard van hun burgerlijke of politieke rechten krachtens de besluitwet van 19 september 1945 betreffende de epuratie inzake burgertrouw, deze rechten hebben herkregen krachtens de wet van 30 juni 1961 betreffende de epuratie inzake burgertrouw;

4° die vervallen verklaard werden van de Belgische nationaliteit krachtens de wet van 30 juli 1934 betreffende het verval van de nationaliteit en de besluitwet van 20 juni 1945 op het verval van de Belgische nationaliteit;

5° die in het buitenland veroordeeld werden wegens samenwerking met de vijand;

6° die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt toen ze de leeftijd van 18 jaar bereikt hadden op het ogenblik van hun verbintenis;

7° die hetzij veroordeeld werden tot een vrijheidsstraf van twee jaar of meer, hetzij vervallen zijn verklaard van hun burgerlijke rechten. De uitsluiting eindigt van rechtswege wanneer deze personen in eer hersteld zijn of hun burgerlijke rechten herwinnen.

HOOFDSTUK II. De aanvraag en het onderzoek

Art. 4 § 1. Om het voordeel van dit besluit te kunnen genieten, moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen, vergezeld, op straf van niet-ontvankelijkheid, van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag dat minder dan drie maanden voor de datum van de aanvraag is afgegeven. Deze moet bij een ter post aangetekende brief gericht worden

aan de Bestuursafdeling voor de Oorlogsslachtoffers, binnen één jaar na de inwerkingtreding van dit besluit.

§ 2. Onverminderd artikel 5, tweede lid, 4°, leveren de belanghebbenden met alle rechtsmiddelen bewijs van hun hoedanigheid van R.C.B.L.-er en van de periode die ze alzo doorbrachten.

Art. 5 Om de hoedanigheid van R.C.B.L.-er te bekomen, moet de afwezigheid in de haardstede minstens tien dagen bedragen.
Als deze afwezigheid:

1° meer dan tien dagen bedraagt, zonder dertig dagen te overschrijden, wordt de in aanmerking genomen periode op één maand gebracht;

2° meer dan dertig dagen bedraagt, zonder zestig dagen te overschrijden, wordt de in aanmerking genomen periode op twee maanden gebracht;

3° meer dan zestig dagen bedraagt, zonder negentig dagen te overschrijden, wordt de in aanmerking genomen periode op drie maanden gebracht;

4° meer dan negentig dagen bedraagt, beantwoordt de in aanmerking genomen periode aan de werkelijke periode, die uitsluitend door oorspronkelijke gegevens te bewijzen is.

Met afwezigheid in de haardstede na 10 september 1940, wordt geenszins rekening gehouden.

Voor de berekening van de in aanmerking te nemen periode, worden de dag van het vertrek uit de haardstede en de dag van de terugkeer, als hele dagen beschouwd.

Art. 6 De Minister doet uitspraak over de aanvragen, die overeenkomstig artikel 4 werden ingediend. Hij motiveert zijn beslissing, die aan de verzoeker betekend wordt bij een ter post aangetekende brief.

Art. 7 Elke beslissing, getroffen overeenkomstig artikel 6, kan herzien worden wegens dwaling in feite of in rechte of ten gevolge van het overleggen van nieuwe gegevens die de herziening wettigen.

Art. 8 § 1. De herziening wordt gevorderd hetzij door de Minister die de belanghebbende ervan op de hoogte brengt, hetzij door deze zelf die een aanvraag richt aan de Bestuursafdeling voor de Oorlogsslachtoffers.

Telkens doet de Minister, na een nieuw onderzoek, uitspraak bij een gemotiveerde beslissing die aan de belanghebbende betekend wordt.

De aanvragen en de betekening voorzien in dit artikel gebeuren bij een ter post aangetekend schrijven.

§ 2. Tenzij zij steunt op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van uitsluiting, gevorderd worden binnen een termijn van tien jaar vanaf de dag waarop de beslissing waarvan de herziening wordt gevorderd, definitief is geworden.

Art. 9 § 1. Een aanvraag kan niet posthuum worden ingediend.

§ 2. Het overlijden van de verzoeker stuit het onderzoek van de aanvraag.

HOOFDSTUK III. Slotbepalingen

Art. 10 De toekenning van de hoedanigheid van R.C.B.L.-er geeft aanleiding tot het opstellen van een kaart waarvan de Koning het model bepaalt. Deze kaart vermeldt de periode waarvoor de hoedanigheid van R.C.B.L.-er werd toegekend.

Art. 11 Er wordt een medaille van R.C.B.L.-er ingesteld, waarvan de Koning het model bepaalt.

Deze mag slechts gedragen worden door de begunstigden van dit besluit.

Art. 12 Het genot van dit besluit kan noch een huidige of toekomstige financiële weerslag hebben noch een recht inhouden op een ander statuut van nationale erkentelijkheid.

De periode van afwezigheid in de haardstede, bepaald overeenkomstig artikel 5, mag ook niet in aanmerking worden genomen binnen het kader van een ander statuut van nationale erkentelijkheid.

Art. 13 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand, volgend op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Art. 14 Onze Minister van Justitie en Onze Staatssecretaris voor de Oorlogsslachtoffers zijn belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 19 april 1999</u>
(Staatsblad 7 mei)

tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten van het erediploma van Rechtvaardige.

Art. 1 Het erediploma van Rechtvaardige wordt uitgereikt door de Minister, bevoegd inzake burgerlijke oorlogsslachtoffers.

Het model van het erediploma is bij dit besluit gevoegd.

Art. 2 De aanvragen tot het bekomen van het erediploma moeten bij de-Dienst voor oorlogsslachtoffers worden ingediend, bij aangetekend schrijven, vergezeld van een getuigschrift-·van goed zedelijk gedrag.

Art. 3 Het erediploma van Rechtvaardige kan postuum verleend worden.

Art. 4 De namen van de titularissen van het erediploma, dat bij dit besluit is ingesteld, worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 5 Onze Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

Art. N (Zie B. St. 07-05-1999, p. 15775).

KONINKRIJK BELGIE

EREDIPLOMA VAN RECHTVAARDIGE

De Minister van Ambtenarenzaken,

Gelet op artikel 7 van de wet van 26 januari 1999 houdende nieuwe maatregelen ten voordele van de oorlogsslachtoffers;

Overwegende dat de feiten die aanleiding gaven tot de erkenning van betrokkene als burgerlijk weerstander, leden van de joodse gemeenschap ten goede kwamen;
beslist:

Het erediploma van Rechtvaardige wordt verleend aan: ……
woonachtig te .....

Gedaan te Brussel,

De Minister,
Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 19 april 1999.

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 19 april 1999
(Staatsblad 7 mei)

tot regeling van het statuut van het tijdens de tweede wereldoorlog ondergedoken joodse kind.

HOOFDSTUK I. De begunstigden

Art. 1 In dit besluit:

1° wordt met de hoedanigheid "ondergedoken kind" de hoedanigheid bedoeld die wordt toegekend aan elk kind van minder dan 21 jaar op 10 mei 1940 of na deze datum geboren, dat gedwongen werd gedurende de in artikel 5 omschreven periode, clandestien te leven om zich te onttrekken aan anti-joodse maatregelen uitgevaardigd door de bezetter.

2° is "de Minister", de Minister tot wiens bevoegdheid de oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 2 De hoedanigheid van " ondergedoken kind " wordt toegekend aan de kinderen bedoeld in artikel 1, 1° onder voorwaarde dat zij hun gewone verblijfplaats in België hadden op 10 mei 1940 en de Belgische nationaliteit bezitten bij het indienen van de aanvraag.

Art. 3 Uitgesloten van het voordeel van dit besluit, zijn de personen:

1° die veroordeeld werden wegens misdaad of wanbedrijf tegen de uitwendige of inwendige veiligheid van de Staat.

2° die hetzij veroordeeld werden tot een vrijheidsstraf van twee jaar of meer, hetzij vervallen zijn verklaard van hun burgerlijke rechten. De uitsluiting eindigt van rechtswege wanneer deze personen in eer hersteld zijn of hun burgerlijke rechten herwinnen.

HOOFDSTUK II. De aanvraag en het onderzoek

Art. 4 § 1. Om het voordeel van dit besluit te kunnen genieten, moeten de belanghebbenden een aanvraag indienen rechtstreeks bij de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers of via een representatieve vereniging van de joodse gemeenschap, vergezeld, op straf van onontvankelijkheid, van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag dat minder dan drie maanden voor de datum van de aanvraag is afgegeven. De aanvraag moet toekomen bij de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers bij een ter post aangetekende brief, binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van dit besluit.

§ 2. De belanghebbenden leveren met alle rechtsmiddelen bewijs van hun hoedanigheid van ondergedoken kind en van de periode die ze alzo doorbrachten.

Art. 5 Met clandestiniteit vóór 1 juli 1942 wordt geenszins rekening gehouden.

De uiterste datum die als einde van de clandestiniteit kan in aanmerking worden genomen is deze van de bevrijding van de streek waar het kind ondergedoken was.

Art. 6 De Minister doet uitspraak over de aanvragen, die overeenkomstig artikel 4 werden ingediend na advies van de bevoegde kamer van de Commissie van nationale erkentelijkheid, daartoe opgericht en samengesteld uit:

- een voorzitter;
- een ambtenaar van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers;

- een afgevaardigde van een representatieve vereniging van ondergedoken kinderen.

Art. 7 Elke beslissing, getroffen overeenkomstig artikel 6, kan herzien worden wegens dwaling in feite op in rechte of ten gevolge van het overleggen van nieuwe gegevens die de herziening wettigen.

Art. 8 § 1. De herziening wordt gevorderd hetzij door de Minister die de belanghebbende ervan op de hoogte brengt, hetzij door deze zelf die een aanvraag richt aan de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers.

Telkens doet de Minister, na een nieuw onderzoek en advies van de Commissie bedoeld in artikel 6, uitspraak bij een gemotiveerde beslissing die aan de belanghebbende betekend wordt.

De aanvragen en de betekening voorzien in dit artikel gebeuren bij een ter post aangetekend schrijven.

§ 2. Tenzij zij steunt op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van uitsluiting, gevorderd worden binnen een termijn van tien jaar vanaf de dag waarop de beslissing waarvan de herziening wordt gevorderd, definitief is geworden.

Art. 9 § 1. Een aanvraag kan niet postuum worden ingediend.

§ 2. Het overlijden van de verzoeker stuit de procedure.

HOOFDSTUK III. Slotbepalingen

Art. 10 De toekenning van de hoedanigheid van ondergedoken kind geeft aanleiding tot het opstellen van een kaart van eershalve toekenning van het statuut.

Art. 11 Het genot van dit besluit kan noch een huidige of toekomstige financiële weerslag hebben, noch een recht inhouden op een ander statuut van nationale erkentelijkheid.

Art. 12 Onze Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 19 april 1999</u>
(Staatsblad 7 mei)

houdende instelling van de medaille van joodse politieke gevangene van België.

Art. 1 Een medaille wordt ingesteld voor de erkende politieke gevangenen die wegens hun behoren tot de joodse gemeenschap in België tijdens de tweede wereldoorlog werden gevangengezet of geïnterneerd.

Art. 2 De medaille is van geel koper gepatineerd brons; zij heeft een diameter van 40 millimeter. Op de beeldzijde van de medaille staat in het midden een Davidsster met prikkeldraad erdoor en de data 1940-1945. In de rand staat de tekst "prisonnier politique juif de Belgique - joodse politieke gevangene van België". Op de keerzijde staat de tekst "La Belgique se souvient. Auschwitz - plus jamais / België herinnert zich. Auschwitz - nooit meer".

Art. 3 Het juweel hangt met een ring aan een lint van 33 millimeter breedte in de Belgische kleuren.

Art. 4 Noch het juweel met de ring, noch het lint worden door de Regering afgeleverd.

Art. 5 Onze Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 19 april 1999
(Staatsblad 29 juni)

tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de pensioenen en uitkeringen van de burgerlijke invaliden van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Art. 1 Artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 november 1983 tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de uitkeringen en pensioenen van de burgerlijke invaliden van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden, is van toepassing wat betreft de zin te geven, in dit besluit en zijn bijlage, aan de volgende woorden en uitdrukkingen: "gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921", "wet van 15 maart 1954", "slachtoffers", "andere slachtoffers", "reversieuitkeringen of -pensioenen".

Art. 2 De tabellen I, A en B, II, III, IV, V, gevoegd bij de koninklijke besluiten van 12 mei 1980, 27 september 1982, 2 augustus 1989, 23 november 1989 en 21 maart 1990 tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de uitkeringen en pensioenen van de burgerlijke invaliden van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en hun rechthebbenden zijn aangevuld met de tabellen gevoegd bij dit besluit.

Art. 3 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van het burgerlijk trimester dat volgt op deze gedurende dewelke het indexcijfer der consumptieprijzen, berekend overeenkomstig artikel 4 van de wet van 1 maart 1977 waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk gekoppeld worden, de spilindex 103,14 zal bereiken waaraan een verhoging van 21,90% is verbonden voor de bedragen gekoppeld aan de spilindex 138,01 der consumptieprijzen.

Art. 4 Onze Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGEN.

Art. N1. **TABEL I. Jaarlijkse enige bedragen van de uitkering of van het pensioen van de burgerlijke invaliden respectievelijk van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945, van de aanvullende vergoeding toegekend aan de invaliden tegen 100% van de twee oorlogen en van de reversieuitkering of het reversiepensioen toegekend aan de weduwen of wezen van de voornoemde invaliden.**

A.a) "slachtoffers" oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 (art. 6, § 3, 6bis c).

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen
10	49 988	22 236
15	74 980	33 356
20	99 976	44 476
25	124 972	55 600
30	149 964	66 716
35	174 960	77 836
40	199 956	88 960
45	224 952	100 080
50	249 948	111 200
55	274 944	122 320

© FPD – oktober 2020

60	299 936	133 440
65	324 932	144 560
70	349 928	155 680
75	374 920	166 800
80	399 916	177 920
85	424 916	189 044
90	449 908	200 164
95	474 904	211 284
100	499 900	-
+ aanvullende vergoeding inbegrepen		

b) "Andere slachtoffers":

1° oorlog 1914-1918
oorlog 1940-1945

die de voorwaarden vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954 niet vervullen (art. 6, § 1, 6bis a).

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen
10	42 096	18 728
15	63 140	28 088
20	84 192	37 456
25	105 240	46 820
30	126 288	56 184
35	147 336	65 548
40	168 384	74 912
45	189 432	84 276
50	210 480	93 640
55	231 532	103 008
60	252 576	112 368
65	273 628	121 736
70	294 676	131 100
75	315 724	140 464
80	336 772	149 828
85	357 824	159 192
90	378 868	168 556
95	399 920	177 924
100	420 968	-

+ aanvullende vergoeding inbegrepen	

2° oorlog 1940-1945:

Slachtoffers die de voorwaarden vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954 vervullen.

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen
10	47 356	21 068
15	71 032	31 600
20	94 716	42 136
25	118 396	52 672
30	142 072	63 204
35	165 752	73 740
40	189 432	84 276
45	213 112	94 812
50	236 792	105 348
55	260 472	115 880
60	284 148	126 416
65	307 832	136 952
70	331 512	147 488
75	355 188	158 020
80	378 868	168 556
85	402 552	179 092
90	426 228	189 628
95	449 908	200 164
100	473 588	-
+ aanvullende vergoeding inbegrepen		

B. a) "slachtoffers":

- oorlog 1914-1918:

"slachtoffers" bedoeld door artikel 2, § 1, 4e lid, van de gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921;

- oorlog 1940-1945:

"slachtoffers" bedoeld door artikel 6, § 3bis, van de wet van 15 maart 1954 (artikel 6bis d).

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen

10	105 240	23 408
15	131 552	35 112
20	157 860	46 820
25	184 172	58 524
30	210 484	70 228
35	236 792	81 936
40	263 104	93 644
45	289 416	105 348
50	315 724	117 052
55	342 036	128 760
60	368 348	140 464
65	394 656	152 168
70	420 968	163 876
75	447 280	175 580
80	473 588	187 288
85	499 900	198 992
90	501 756	210 696
95	501 756	222 404
100	526 212	-
+ aanvullende vergoeding inbegrepen		

b) "Andere slachtoffers":

1° - oorlog 1914-1918:

"Andere slachtoffers" bedoeld door artikel 2, § 1, 4e lid, van de gecoördineerde wetten van 19 augustus 1921;

- oorlog 1940-1945:

"Andere slachtoffers" bedoeld door artikel 6, § 2, van de wet van 15 maart 1954, die de voorwaarden vermeld door artikel 6bis e van genoemde wet niet vervullen (artikel 6bis b).

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen
10	94 716	21 068
15	118 396	31 600
20	142 072	42 136
25	165 752	52 672
30	189 432	63 204
35	213 112	73 740

40	236 792	84 276
45	260 472	94 812
50	284 148	105 348
55	307 832	115 880
60	331 512	126 416
65	355 188	136 952
70	378 868	147 488
75	402 552	158 020
80	426 228	168 556
85	449 908	179 092
90	451 580	189 628
95	451 580	200 164
100	473 588	-
+ aanvullende vergoeding inbegrepen		

2° oorlog 1940-1945:

"andere slachtoffers" bedoeld door artikel 6, § 2, van de wet van 15 maart 1954, die de voorwaarden vermeld door artikel 6bis e van de genoemde wet vervullen (artikel 6bis f).

%	Invaliditeitsuitkering of -pensioen	Reversieuitkering of -pensioen
10	103 132	22 940
15	128 920	34 412
20	154 700	45 880
25	180 488	57 356
30	206 272	68 824
35	232 056	80 296
40	257 840	91 768
45	283 624	103 240
50	309 408	114 712
55	335 192	126 184
60	360 980	137 652
65	386 760	149 124
70	412 548	160 600
75	438 332	172 068
80	464 116	183 540
85	489 900	195 012

90	491 724	206 484
95	491 724	217 956
100	515 684	-
+ aanvullende vergoeding inbegrepen		

Art. N2. **TABEL II. Jaarlijkse bedragen der vergoedingen van hulp van een derde persoon.**

Categorie	Invaliden	Groot invaliden
Eerste graad		
1e	62 400	74 880
2e	74 892	89 864
3e	93 660	112 388
4e	99 948	119 932
5e	124 916	149 892
Tweede graad		
1e	124 916	149 892
2e	140 568	168 672
3e	156 148	187 368
4e	163 968	196 752
5e	187 404	224 884
Derde graad		
1e	187 404	224 884
2e	208 296	249 956
3e	218 660	262 396
4e	249 980	299 968
Vierde graad		
1e	249 980	299 968
2e	260 384	312 456
3e	312 456	374 944
Vijfde graad		
1e	312 456	374 944
2e	374 972	449 960

Art. N3. TABEL III. Jaarlijkse bedragen van de amputatie- en mutilatievergoedingen.

Nr. van de maatstaf	
71	111 388
72	111 388
73	95 464
74	95 464
75	63 612
76	63 612
216	111 388
217 a	95 464
217 b	95 464
218-219	95 464
220 a	63 612
220 b en c-221	63 612
309 310	190 960
311 a	222 796
311 b	222 796
311 c	238 752
311 d	318 348
312	159 156
313-314	175 052
315	190 960
316	127 288
Verlies van 3 ledematen	318 348
Verlies van 4 ledematen	486 708
Quadriplegie	318 348
Paraplegie	159 156
Hemiplegie	159 156
Blindheid (723 en 728)	486 708
Gelaatsschending (5, 7 en 8)	159 156

Art. N4. TABEL IV. Jaarlijkse enige bedragen van de uitkering of van het pensioen van de langstlevende echtgenoten en van de wezen van burgerlijke slachtoffers respektievelijk van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945, en van de aanvullende vergoeding toegekend aan de langstlevende echtgenoten en aan de wezen houders van een uitkering of van een pensioen tegen het maximum-bedrag.

a) Overlevende echtgenoten en wezen van slachtoffers waarvan het overlijden het gevolg is van een patriottische daad.

a) Huwelijk voor het schadelijk feit	
- Volle bedrag	311 084
+ aanvullende vergoeding	+ 15 152
- Bedrag verminderd met een vierde	233 308
- Bedrag verminderd met de helft	155 540
b) Huwelijk na het schadelijk feit	
- Volle bedrag	157 272
- Bedrag verminderd met een vierde	117 956
- Bedrag verminderd met de helft	78 636
c) Hertrouwde opnieuw weduwe geworden weduwen (speciaal regime oorlog 1940-1945)	78 636
d) Hertrouwde weduwen	
- Volle bedrag	6 880
- Bedrag verminderd met een vierde	5 160
- Bedrag verminderd met de helft	3 424

b) Langstlevende echtgenoten en wezen van "andere slachtoffers":

1° - van de oorlog 1914-1918;

- van de oorlog 1940-1945 die de voorwaarden niet vervullen vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954.

a) Huwelijk voor het schadelijk feit	
- Volle bedrag	279 964
+ aanvullende vergoeding	+ 13 636
- Bedrag verminderd met een vierde	209 968
- Bedrag verminderd met de helft	139 976
b) Huwelijk na het schadelijk feit	
- Volle bedrag	141 536
- Bedrag verminderd met een vierde	106 148
- Bedrag verminderd met de helft	70 764
c) Hertrouwde opnieuw weduwe geworden weduwen (speciaal regime oorlog 1940-1945)	70 764
d) Hertrouwde weduwen	
- Volle bedrag	6 880
- Bedrag verminderd met een vierde	5 160
- Bedrag verminderd met de helft	3 424

2° van de oorlog 1940-1945 die de voorwaarden vervullen vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954.

a) Huwelijk voor het schadelijk feit	
- Volle bedrag	304 856
+ aanvullende vergoeding	+ 14 848
- Bedrag verminderd met een vierde	228 640
- Bedrag verminderd met de helft	152 428
b) Huwelijk na het schadelijk feit	
- Volle bedrag	154 132
- Bedrag verminderd met een vierde	115 596
- Bedrag verminderd met de helft	77 064
c) Hertrouwde opnieuw weduwe geworden weduwen (speciaal regime oorlog 1940-1945)	77 064
d) Hertrouwde weduwen	
- Volle bedrag	6 880
- Bedrag verminderd met een vierde	5 160
- Bedrag verminderd met de helft	3 424

Art. N5. **TABEL V. Jaarlijkse enige bedragen van de uitkering of van het pensioen van de ascendenten van burgerlijke slachtoffers respectievelijk van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945.**

1) Oorlog 1914-1918: pro memorie;

2) Oorlog 1940-1945:

a) Ascendenten van "andere slachtoffers" die de voorwaarden niet vervullen vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954.

Zonder belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	79 288
- Andere ascendenten	39 644
Met belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	21 128
- Andere ascendenten	10 556

b) Ascendenten van " andere slachtoffers " die de voorwaarden vervullen vermeld in artikel 6bis e van de wet van 15 maart 1954:

Zonder belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	84 576

- Andere ascendenten	42 288
Met belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	22 536
- Andere ascendenten	11 260

c) Ascendenten van slachtoffers waarvan het overlijden het gevolg is van een patriottische daad:

Zonder belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	89 864
- Andere ascendenten	44 932
Met belastbaar inkomen	
- Vader en moeder of ascendenten voor welke in hetzelfde bedrag wordt voorzien	23 944
- Andere ascendenten	11 964

<u>Koninklijk besluit van 19 april 1999</u>
(Staatsblad 30 juni)

tot vaststelling van de nieuwe enige bedragen van de renten voor gedeporteerden, werkweigeraars en zeevissers.

Art. 1 Wijzigt de artikelen 1, 4 en 9 van de wet van 12 december 1969 tot instelling van een lijfrente ten voordele van de gedeporteerden van de oorlog 1914-1918 en van de werkweigeraars en de gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 2 Wijzigt artikel 45 van de wet van 23 december 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden.

Art. 3 § 1. Wijzigt artikel 1, § 2 van de wet van 5 juli 1971 tot toekenning van een rente aan de zeevissers die tijdens de oorlog 1914-1918 de zeevisserij hebben beoefend vanuit Britse, Franse of Belgische havens en vanuit Britse havens tijdens de oorlog 1940-1945.

§ 2. Wijzigt artikel 10, § 2 van dezelfde wet van 5 juli 1971.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van het burgerlijk trimester dat volgt op deze gedurende dewelke het indexcijfer der consumptieprijzen, berekend overeenkomstig artikel 4 van de wet van 1 maart 1977 waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk gekoppeld worden, de spilindex 103,14 zal bereiken waaraan een verhoging van 21,90 p.c. is verbonden voor de bedragen gekoppeld aan de spilindex 138,01 der consumptieprijzen.

Echter voor wat betreft de oorlogsrenten die jaarlijks betaald worden, zal dit besluit in werking treden de eerste dag van het burgerlijk jaar dat volgt op het jaar gedurende dewelke het indexcijfer van de consumptieprijzen de spilindex 103,14 zal bereiken zoals gedefinieerd in de eerste alinea.

Art. 5 Onze Minister van Ambtenarenzaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

<u>Koninklijk besluit van 18 januari 2001</u>
(Staatsblad 9 maart)

tot instelling van een erediploma van vaandeldrager.

Art. 1 Een erediploma van vaandeldrager wordt ingesteld, bestemd om de vaandeldragers te belonen die van goed gedrag zijn en, vrijwillig en waardig, gedurende drie jaar diensten van vaandeldrager volbracht hebben in vaderlandslievende verenigingen die hetzij oorlogsinvaliden, oud-strijders of oorlogsslachtoffers hetzij oud-militairen hetzij beide voormelde categorieën of hun rechthebbenden groeperen.

Art. 2 Het erediploma van vaandeldrager wordt verleend door de minister, bevoegd voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, op voordracht van de plaatselijke vaderlandslievende vereniging.

De voordrachten, vergezeld van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag ten behoeve van de overheid, moeten door toedoen van de nationale verenigingen aan het departement toegestuurd worden.

Het erediploma en het aanvraagformulier worden vastgesteld overeenkomstig het bij dit besluit gevoegd model.

Art. 3 De namen van de houders van het erediploma dat bij dit besluit wordt ingesteld, worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 4 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 5 Onze minister, bevoegd voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGEN.

Art. N1. Bijlage 1. - Erediploma van vaandeldrager.
(Zie B.S. 09-03-2001, p. 7640).

KONINKRIJK BELGIE

EREDIPLOMA VAN VAANDELDRAGER

De Minister bevoegd voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers,

Gelet op het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot instelling van een erediploma van vaandeldrager;

Overwegende dat de hiernavermelde persoon, welwillend en waardig, gedurende drie jaar de functie van vaandeldrager heeft vervuld,

Beslist:

Het erediploma van vaandeldrager wordt verleend aan:

De heer (Mevr.) …… woonachtig te ……..

vaandeldrager van ……...

Verleend te Brussel, de ……..

© FPD – oktober 2020

De Minister bevoegd voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers,

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 18 januari 2001.

ALBERT
Van Koningswege:
De Minister van Landsverdediging,
A. FLAHAUT

Art. N2. Bijlage 2. Aanvraagformulier tot het bekomen van het erediploma van vaandeldrager. (Zie B.S. 09-03-2001, p. 7642).

AANVRAAGFORMULIER TOT HET BEKOMEN VAN HET EREDIPLOMA VAN VAANDELDRAGER

Stempel van de vereniging Datum …….

Aan de Minister bevoegd voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers,

Centrale Dienst van het Stamboek
Kwartier Koningin Elisabeth
Everestraat
1140 Brussel

Dienst voor de oorlogsslachtoffers
Luchtscheepvaartsquare 31
1070 Brussel

A. Inlichtingen betreffende de vereniging die de aanvraag indient:

1. Plaatselijke afdeling …….
   Adres ……..
2. Nationale vereniging ……
   Adres ……

B. Inlichtingen betreffende de kandidaat:

1. Naam (in hoofdletters) ……...
2. Voornamen ……..
3. Geboorteplaats en -datum: ……...
4. Identificatienummer van het rijksregister: ……..
5. Huidig adres: ……...
6. Hoedanigheid: …….
7. Duur van de diensten als vaandeldrager:

   van …… tot ……
   van …… tot ……
   van …… tot ……

8. Taal waarin het brevet moet opgesteld worden: ……..
9. Bijlage: een getuigschrift van goed zedelijk gedrag ten behoeve van de overheid.

C. Voordracht van de plaatselijke afdeling (1): ……..

D. Advies van de nationale vereniging (1): …….

E. Advies van het Bestuur: ……

(1) Naam en handtekening van de voorzitter, datum Beslissing van de Minister:

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 18 januari 2001.

ALBERT
Van Koningswege:
De Minister van Landsverdediging,
A. FLAHAUT

<u>Koninklijk besluit van 23 december 2002</u>
(Staatsblad 28 februari 2003)

tot instelling van een medaille van Weggevoerde voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Art. 1 Een medaille van Weggevoerde voor de verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 wordt ingesteld die alleen de gedeporteerden die een officiële erkentelijkheid in het Statuut van Gedeporteerde hebben verkregen, kunnen dragen.

Art. 2 De medaille van Weggevoerde is van gepatineerd brons; zij heeft een diameter van 37 millimeter. Op de beeldzijde aan de linkerzijde vertoont de medaille de volgende tekening in reliëf: een slagboom die een grensovergang voorstelt; in het midden bevindt zich een omkijkende man met een koffer in de rechterhand en een schop op de linkerschouder die zich in de richting van de grens begeeft, onder bedreiging van een machinepistool, vastgehouden door de arm van een vijandelijke soldaat, die zich aan de rechterzijde bevindt; onderaan bevinden zich de jaartallen 1942-1945. De achterzijde is volledig effen.

Art. 3 Het juweel hangt met een ring aan een lint van 37 millimeter breedte.
Het moirégroene lint is in de hoogte doorsneden door 2 strepen in een diepblauwe kleur van 3 millimeter breedte die zich elk op 10 millimeter van de boord bevinden.
Het lint mag zonder de medaille gedragen worden.

Art. 4 Noch het juweel met de ring, noch het lint worden door de regering afgeleverd.

Art. 5 Onze Minister van Landsverdediging is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – oktober 2020

Koninklijk besluit van 23 december 2002
(Staatsblad 10 maart 2003)

tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze geneeskundige verzorging van verscheidene categorieën oud-strijders en oorlogsslachtoffers.

Gewijzigd bij: *de wetten van 7 augustus 2006 (Staatsbl. 5 september), 11 mei 2007 (Staatsbl. 20 juni), 13 februari 2004 (Staatsbl. 12 maart) en K.B. van 30 april 2007 (Staatsbl. 31 mei).*

Art. 1 In de zin van dit besluit dient te worden verstaan onder:

a) "het Nationaal Instituut": het Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers;

b) "de betrokkenen":

1° *gewijzigd bij de wetten van 7 augustus 2006, art. 2 (1) en 11 mei 2007, art. 2 (2).*

de gerechtigden van het Nationaal Instituut, die geen titularis zijn van een invaliditeitspensioen en gelijkgestelden voorzover zij een erkenningsperiode tellen in één of meer statuten van nationale erkentelijkheid van in totaal minstens 6 maanden;

2° de kinderen van de politieke gevangenen die de hoedanigheid van rechthebbende van begunstigde van het statuut van politieke gevangene verkregen in toepassing van de gecoördineerde wetten op het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden;

3° *gewijzigd bij de wet van 13 februari 2004, art. 3 (3).*

De wezen van personen die zijn weggevoerd om raciale redenen evenals de volwassenen en de kinderen die, onderworpen aan de door de bezettende overheid uitgevaardigde maatregelen van rassenvervolging, gedwongen werden in de illegaliteit te leven, en aan wie een persoonlijke lijfrente gelijk aan vier semesters van de rente van werkweigeraar werd toegekend.

c) "de nomenclatuur": de nomenclatuur van het geheel der tussenkomsten voorzien door het stelsel der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit inzake geneeskundige, paramedische, farmaceutische verzorging, hospitalisering en orthopedische en protheseapparaten.

d) *aangevuld bij K.B. van 30 april 2007, art. 1 (4).*

"de Commissie": de Commissie voor Geneeskundige Verzorging zoals voorzien in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 september 1985 en waarvan de opdracht met name wordt bepaald door artikel 4, § 2 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1986.

Art. 2 De geneeskundige, paramedische en farmaceutische verzorging, de ziekenhuisverpleging alsook de orthopedische en prothesetoestellen worden aan de betrokkenen verstrekt volgens de grenzen, de modaliteiten en de tarieven hierna bepaald.

Art. 3 Onverminderd de in hiernavolgend artikel 4 voorziene bepalingen voorziet het Nationaal Instituut in de kosteloze verzorging van de betrokkenen overeenkomstig de tarieven van de nomenclatuur.

Art. 4 Alvorens aan het Nationaal Instituut de terugbetaling te vragen van de in de nomenclatuur voorziene geneeskundige verstrekkingen, moeten de betrokkenen zich wenden tot de instelling die hen tegen ziekte en invaliditeit verzekert.

Met uitzondering van de vergoedingen voortvloeiend uit een individuele verzekering, moeten alle tegemoetkomingen toegekend door een of andere instelling, al dan niet bedoeld in het vorige lid, en bestemd om de betrokkenen te vergoeden voor de verzorging die onder de toepassing van dit besluit valt, in mindering komen van de uitkeringen toegekend in uitvoering van dit besluit.

Art. 4bis *Ingevoegd bij K.B. van 30 april 2007, art. 2 (5).*

In individuele gevallen waarbij betrokkenen overeenkomstig artikel 3 niet naar behoren kunnen verzorgd worden, kan de Commissie beslissen om een tegemoetkoming toe te staan. De Commissie bepaalt de te vervullen voorwaarden en het percentage van de tussenkomst.

Art. 5 Het koninklijk besluit van 11 april 1999 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze geneeskundige verzorging van de oud-strijders en oorlogsslachtoffers die een periode van erkenning van ten minste één jaar in één van de statuten van nationale erkentelijkheid tellen wordt opgeheven.

Art. 6 Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2003.

Art. 7 Onze Minister van Landsverdediging en Onze Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

---

[1] Inwerkingtreding: 15/09/2006.
[2] Inwerkingtreding: 30/06/2007.
[3] Inwerkingtreding: 01/012003.
[4] Inwerkingtreding: 01/06/2007.
[5] Inwerkingtreding: 01/06/2007.

Koninklijk besluit van 11 oktober 2006
(Staatsblad 29 november)

tot instelling van het statuut van nationale erkentelijkheid van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945.

HOOFDSTUK I. De begunstigden

Art. 1 In dit besluit:

§ 1. wordt met het statuut van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 de hoedanigheid bedoeld die wordt toegekend aan eenieder die een zekere schade heeft opgelopen die noodzakelijk voortkomt uit een schending van zijn fysieke integriteit, veroorzaakt door één van de oorlogsfeiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden en die, uit hoofde van deze schade:

1. geniet, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, van een pensioen toegekend op basis van voornoemde wet, in verhouding tot een invaliditeitspercentage dat voor schadevergoeding in aanmerking komt;

2. of, werd afgewezen, op basis van een beslissing die overeenkomstig voornoemde wet werd getroffen, ofwel omdat het invaliditeitspercentage, aanrekenbaar aan het schadelijk feit, niet voldoende was om het recht op pensioen toe te kennen, ofwel omdat de vastgestelde en aan het schadelijk feit aanrekenbaar geachte kwaal geen invaliditeit tot gevolg heeft gehad;

3. of, het genot van een tijdelijk pensioen, toegekend op basis van voornoemde wet, heeft verloren aangezien het invaliditeitspercentage niet het vereiste minimum bereikte.

§ 2. is " de Minister " de Minister tot wiens bevoegdheid de Oorlogsslachtoffers behoren.

Art. 2 Het statuut van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 wordt toegekend aan de personen bedoeld in artikel 1 op voorwaarde dat zij beantwoorden aan de nationaliteitsvoorwaarden, vereist door de wet van 15 maart 1954.

Art. 3 Dit statuut is onderworpen aan dezelfde gronden van uitsluiting en verval als voorzien in de wet van 15 maart 1954.

HOOFDSTUK II. De toekenning van het statuut en de aanvraag

Art. 4 § 1. Het statuut bepaald in artikel 1 wordt ten persoonlijke titel toegekend aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945; het kan niet worden toegekend aan hun rechthebbenden.

§ 2. Voor zover aan de toekenningsvoorwaarden is voldaan, wordt het statuut zoals bepaald in artikel 1 ambtshalve toegekend door de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1940-1945 die een invaliditeitspensioen genieten.

§ 3. Voor zover aan de toekenningsvoorwaarden is voldaan, zal het statuut eveneens worden toegekend, op basis van een aanvraag die moet worden ingediend bij de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers, aan personen die, op basis van een beslissing getroffen in toepassing van de wet van 15 maart 1954, hebben genoten van een

tijdelijk pensioen en aan personen wiens invaliditeitspercentage, dat aanrekenbaar wordt geacht aan een schadelijk feit, onvoldoende is om recht te geven op een pensioen en aan personen wiens kwaal die werd vastgesteld en aanrekenbaar werd geacht aan het schadelijk feit, geen invaliditeit tot gevolg had.

Art. 5 De Minister bevoegd voor de Oorlogsslachtoffers doet uitspraak op stukken, door middel van een met redenen omklede beslissing. Onder zijn verantwoordelijkheid en zijn controle, kan deze bevoegdheid overgedragen worden aan één of meerdere ambtenaren van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers.

Art. 6 Elke beslissing getroffen overeenkomstig artikel 5 kan herzien worden wegens dwaling in feite of in rechte of ingevolge het overleggen van nieuwe gegevens die de herziening wettigen.

Art. 7 § 1. De herziening wordt gevorderd hetzij door de Minister die de betrokkene ervan op de hoogte brengt, hetzij door betrokkene zelf die een aanvraag richt aan de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers.

In beide gevallen doet de Minister, na een nieuw onderzoek, uitspraak bij een gemotiveerde beslissing die aan betrokkene betekend wordt.

§ 2. Behalve indien zij steunt op de overlegging van nieuwe gegevens, moet de herziening, op straffe van verval, gevorderd worden binnen een termijn van tien jaar vanaf de dag waarop de beslissing waarvan de herziening wordt gevorderd, definitief is geworden.

Art. 8 § 1. Een aanvraag kan niet postuum worden ingediend.

§ 2. Het overlijden van de verzoeker stuit het onderzoek van de aanvraag.

HOOFDSTUK III. Slotbepalingen

Art. 9 De toekenning van het statuut van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 geeft aanleiding tot het opstellen van een kaart van nationale erkentelijkheid waarvan de Koning het model bepaalt.

Art. 10 Er wordt een medaille van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 ingesteld, waarvan de Koning het model bepaalt.

Deze zal alleen mogen gedragen worden door de begunstigden van dit besluit.

Art. 11 Het genot van dit besluit kan geen andere financiële weerslag hebben dan deze voorzien in de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden en de wetten die deze later wijzigden.

Het statuut toegekend bij dit besluit geeft geen recht op het verkrijgen van een ander statuut van nationale erkentelijkheid.

Art. 12 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Art. 13 Onze Minister van Landsverdediging is belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 10 februari 2008</u>
(Staatsblad 3 maart)

tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale erkentelijkheid van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 en tot instelling van een medaille.

Art. 1 De modellen van de kaart van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945, blauw gekleurd, zijn bij dit besluit gevoegd.

Art. 2 De kaart wordt uitgereikt door de Minister bevoegd voor de Oorlogsslachtoffers.

Art. 3 Iedere wijziging, doorhaling, toevoeging of andere verandering op de kaart is verboden. Ze ontneemt alle bewijskracht aan de kaart, die als ongeldig wordt beschouwd.

Art. 4 Een medaille van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 wordt ingesteld, die enkel de invaliden mogen dragen wier statuut van burgerlijk invalide van de oorlog 1940-1945 officieel erkend is.

Art. 5 De medaille is uit mat gepatineerd zilverkleurig metaal; ze is rond en heeft een doorsnede van 37 millimeter. Op de voorzijde zijn de volgende elementen in reliëf afgebeeld: in het midden, van links naar rechts, drie bajonetten naar boven gericht en een figuur in burger die zich naar de rechterkant begeeft. Deze figuur draagt een hoed en een mantel, waarvan de rug, bestaande uit bakstenen, afbrokkelt en in stukken naar beneden valt. In de eerste cirkel van de medaille zijn de volgende elementen in reliëf afgebeeld: bovenaan, in het midden van de cirkel, die op deze plaats half opengaat, het klein Rijkszegel, herleid tot het wapenschild met leeuw, de koninklijke kroon en de twee scepters; onderaan, in het midden, de vermelding 1940-1945; rechts en links, olijftakken, die de volharding symboliseren.

Op de keerzijde draagt ze de volgende vermeldingen: "BURGERLIJK INVALIDE VAN DE OORLOG 1940-1945", "INVALIDE CIVIL DE LA GUERRE 1940-1945", "ZIVILINVALIDE DES KRIEGES 1940-1945".

Art. 6 Het juweel is met een draagring aan een lint van 37 millimeter breed bevestigd. Het wit moiré lint is doorkruist in zijn hoogte, in het midden, door drie strepen van 3 millimeter breed elk, die de nationale vlag voorstellen, en op zijn buitenste boorden door twee paarskleurige strepen, elk van 7 millimeter breed.

Het lint kan zonder de medaille worden gedragen.

Art. 7 Noch het juweel met de draagring, noch het lint worden door de Regering verstrekt.

Art. 8 Onze Minister van Landsverdediging is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

© FPD – oktober 2020

Art. N **Kaart**

(Zie B.S. 03-03-2008, p. 12907).

ERKENNINGSKAART VOOR HET STATUUT VAN BURGERLIJK INVALIDE VAN DE OORLOG 1940-1945 **Afgeleverd aan :** **Geboren op :** **Rijksnummer :** foto Handtekening van de houder	Dossier nr. : Erkend als houder van het statuut van burgerlijk oorlogsinvalide **De Minister,**	**Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid** DIENST VOOR DE OORLOGSSLACHTOFFERS 1940 - 1945

INDEX

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN

© FPD – oktober 2020